



แนวทางการออกแบบปรับปรุงสภาพแวดล้อมของที่พักออาศัยสำหรับผู้สูงอายุ
รุ่นเจนเนเรชั่นเอ็กซ์

โดย

นายปริณ มัททรัพย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรม
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

แนวทางการออกแบบปรับปรุงสภาพแวดล้อมของที่พักรักษาตัวสำหรับผู้สูงอายุ
รุ่นเจนเนเรชั่นเอ็กซ์

โดย

นายปริณ มิทรัพย์



วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรม
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

DESIGN GUIDELINES FOR THE IMPROVEMENT OF THE BUILT
ENVIRONMENT FOR GENERATION X ELDERLIES

BY

MR. PRIN MEESUPYA



A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARCHITECTURE
ARCHITECTURE
FACULTY OF ARCHITECTURE AND PLANNING
THAMMASAT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2017
COPYRIGHT OF THAMMASAT UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง

วิทยานิพนธ์

ของ

นายปริณ มีทรัพย์

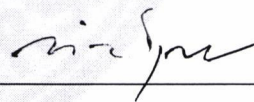
เรื่อง

แนวทางการออกแบบปรับปรุงสภาพแวดล้อมของที่พักรอสำหรับผู้สูงอายุรุ่นเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

เมื่อ วันที่ 6 สิงหาคม พ.ศ. 2561

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์



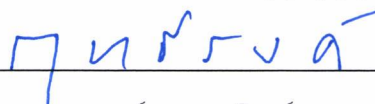
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์สุดา จันทร์แจ่มหล้า)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์



(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อาชัญญ์ บุญญานันต์)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์



(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ฤทธิรงค์ จุฑาทพฤทธิกร)

คณบดี



(รองศาสตราจารย์ เฉลิมวัฒน์ ตันตสวัสดิ์)

หัวข้อวิทยานิพนธ์	แนวทางการออกแบบปรับปรุงสภาพแวดล้อมของที่พักรักษาตัวสำหรับผู้สูงอายุรุ่นเจนเนเรชั่นเอ็กซ์
ชื่อผู้เขียน	นายปริญญา มีทรัพย์
ชื่อปริญญา	สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา/คณะ/มหาวิทยาลัย	สถาปัตยกรรม สถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อาชัญญ์ บุญญานันต์
ปีการศึกษา	2560

บทคัดย่อ

ในปัจจุบัน ประเทศไทยกำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และผู้สูงอายุเริ่มมีการเปลี่ยนถ่ายสู่รุ่นต่อไปมากขึ้น ซึ่งโครงการที่พักอาศัยผู้สูงอายุในบั้นปลายชีวิตในประเทศไทยยังขาดพื้นที่ส่วนกลางที่สอดคล้องกับพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปของคนในแต่ละรุ่น ซึ่งใน 10 ปีข้างหน้า คนในเจนเนเรชั่นเอ็กซ์ (Generation X) ซึ่งปัจจุบันคนเจนเนเรชั่นเอ็กซ์มีอายุ 35-50 ปี (เกิดในปีพ.ศ. 2508-2523) จะกลายเป็นผู้สูงอายุที่มีความต้องการพื้นที่สำหรับกิจกรรม 7 ประเภท (ศจี วิสารทศจี, 2554) คือ กิจกรรมส่งเสริมร่างกาย กิจกรรมทางศาสนา กิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กิจกรรมส่งเสริมทักษะและปัญญา กิจกรรมส่งเสริมสังคม กิจกรรมความบันเทิง กิจกรรมอื่นๆ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่แตกต่างจากความต้องการในปัจจุบัน โดยงานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยขั้นนึ่งศึกษาแนวโน้มความต้องการพื้นที่ส่วนกลางของคนในรุ่นเจนเนเรชั่นเอ็กซ์ (Generation X) ในการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คนในย่านธุรกิจของกรุงเทพมหานคร และการวิจัยเชิงสำรวจที่โครงการสวนวงศนิเวศที่ได้รับการดูแลโดยรัฐบาลและโครงการจิณณ์ เวลบีอิงค์ เค้าตึ่ที่ดูแลโดยภาคเอกชนเพื่อนำเสนอแนวทางการออกแบบพื้นที่กิจกรรมปัจจุบันให้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปในอนาคต ในโครงการสวนวงศนิเวศเพื่อปรับใช้และผลักดันโครงการในภาครัฐให้มีความพร้อมในการพัฒนาในอนาคต

โดยผลการวิจัย พบว่า 1) กลุ่มคนรุ่นเจนเนเรชั่นเอ็กซ์ มีลักษณะการใช้ชีวิตที่เน้นกิจกรรมหลักทั้งหมด 3 ประเภทจากทั้งหมด 7 ประเภท คือ กิจกรรมส่งเสริมร่างกาย กิจกรรมส่งเสริมความสังคมและกิจกรรมความบันเทิง และคนในรุ่นเจนเนเรชั่นเอ็กซ์มีความต้องการด้านกิจกรรมนอกเหนือจากกิจกรรม 7 ประเภท คือ กิจกรรมการทำงานและกิจกรรมการใช้งานเทคโนโลยี

2) ลักษณะโครงการสถานที่พักอาศัย สวางคนิเวศ โครงการมีการใช้รูปแบบกิจกรรม 7 ประเภทซึ่งโครงการมี 4 ประเภทรองรับการใช้งานต่อผู้สูงอายุปัจจุบันแต่ไม่ครอบคลุมการใช้งานของคนเจนเนเรชั่นเอ็กซ์ 3) ลักษณะโครงการสถานที่พักอาศัย จิณณ์ เวลปอิ่ง เค๊าท์ตี้ โครงการมีการใช้รูปแบบกิจกรรม 7 ประเภทซึ่งโครงการมี 6 ประเภทรองรับการใช้งานต่อผู้สูงอายุปัจจุบัน โดยมีกิจกรรมเพิ่มเติมที่ครอบคลุมการใช้งานของคนรุ่นเจนเนเรชั่นเอ็กซ์ 4) การเสนอแนวทางการออกแบบปรับปรุงการสวางคนิเวศเบื้องต้น คือ การออกแบบพื้นที่กิจกรรมส่งเสริมร่างกาย กิจกรรมส่งเสริมสังคม กิจกรรมส่งเสริมด้านการทำงาน กิจกรรมส่งเสริมความบันเทิง มากขึ้นในอาคารพักอาศัยรอบ ๆ โครงการมากยิ่งขึ้น โดยคำนึงถึงการใช้งานทางเทคโนโลยีที่ผสมผสานเข้ากับพื้นที่กิจกรรม

คำสำคัญ: ผู้สูงอายุ, เจนเนเรชั่นเอ็กซ์, พื้นที่กิจกรรม, โครงการสถานที่พักอาศัย

Thesis Title	DESIGN GUIDELINES FOR THE IMPROVEMENT OF THE BUILT ENVIRONMENT FOR GENERATION X ELDERLIES
Author	Mr. Prin Meesupya
Degree	Master of Architecture
Major Field/Faculty/University	Architecture Architecture and Planning Thammasat University
Thesis Advisor	Assistant Professor Archan Boonyanan, Ph.D.
Academic Years	2017

ABSTRACT

The lack of common areas that are suitable for the changing needs of each generation is recognized as the significant problem in the recent development of accommodation projects for elderly in Thailand. In the next decade, people aged 35-50 (born in 1965-1980), known as Generation X, will be the dominant group of elderly who have different needs of the basic 7 activities (Sajee, 2554) and the supporting facilities.

The aim of this research is to study the common areas that can accommodate Generation x's needs. Using interviewing method to collect data from Generation X people in business districts of central Bangkok as well as physical survey for the currently available facilities.

The study reveals that:

1) These people not only focus on three mains activities which are health, entertainment and social activities but also working and technology interest. Attentions in activities in spiritual and ideas development are significantly less.

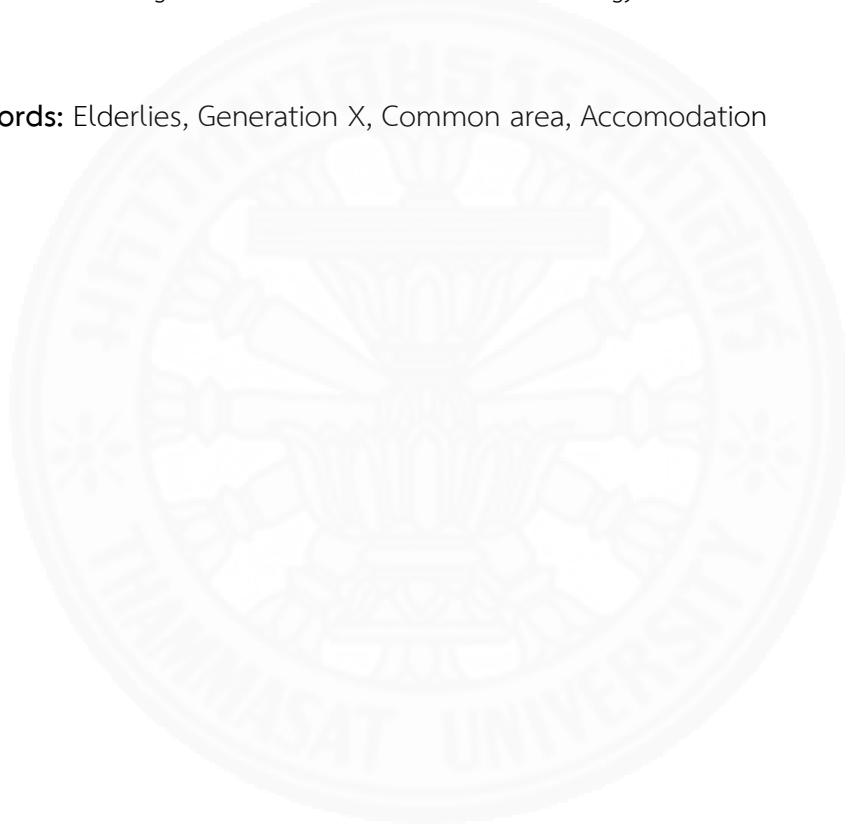
(4)

2) Sawangkanives provide four mains activities for a present elderly but lack of common area that are suitable for generation x people.

3) Jin Wellbeing County not only provide six mains activities for a present elderly but also has some activities that suitable for generation x people.

4) The Design Guideline for the renovation of Sawangkanives need to focus on four mains activities which are health, entertainment, working and social activities and integrated these activities to technology.

Keywords: Elderlies, Generation X, Common area, Accomodation



กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ดีเพราะความอนุเคราะห์ช่วยเหลือจากอาจารย์และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ซึ่งผู้วิจัยจะกล่าวรายนาม ดังนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาชญัญ บุญญานันต์ อาจารย์ที่ปรึกษาของข้าพเจ้าที่ได้เสียสละเวลาให้คำปรึกษา คำแนะนำการวิเคราะห์ข้อมูลตั้งแต่ต้นจนจบและแนวทางการทำวิทยานิพนธ์ที่เป็นประโยชน์ ตลอดจนถึงการผลักดันให้งานวิจัยวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี ขอขอบพระคุณอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ฤทธิรงค์ จุฑาทฤณิก กรรมการวิทยานิพนธ์ที่ให้คำแนะนำในด้านการวิเคราะห์ข้อมูลวิทยานิพนธ์และข้อมูลด้านผู้สูงอายุตลอดการนำเสนอที่ผ่านมา และขอบพระคุณอาจารย์ที่ขาดไม่ได้เลย คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทิพย์สุดา จันทรแจ่มหล้า กรรมการวิทยานิพนธ์ที่ให้คำแนะนำในกระบวนการวิธีการวิจัย วิเคราะห์ข้อมูล และคำแนะนำการทำเล่มวิทยานิพนธ์ให้อยู่ในขอบเขตที่เหมาะสมไม่หลงทาง และสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณเพื่อน ๆ นักศึกษาปริญญาโทคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ช่วยกันเป็นกำลังใจช่วยเหลือต่าง ๆ ในการทำวิทยานิพนธ์ขึ้นนี้ให้สำเร็จไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่โครงการสวางคนิเวศ สภาอากาศไทย เจ้าหน้าที่โครงการ จินฉน์ เวลป๊อิ่ง เค๊าท์ตี้และบริษัท OPENBOX ARCHITECT ที่ให้คำแนะนำและให้โอกาสในการให้ข้อมูลโครงการ ไปจนถึงการเยี่ยมชมสถานที่เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบคุณ นางสาว ชลิดา สองจันทร์ ที่ช่วยในการหาข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์รวมทั้งให้กำลังใจเป็นแรงผลักดันในการทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณทุกคนในครอบครัวมีทรัพย์ ที่ให้กำลังใจรวมทั้งเป็นแรงผลักดันในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้และโอกาสในการศึกษาของข้าพเจ้าเสมอมา

นายปริญ มัททรัพย์

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(3)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารบัญตาราง	(10)
สารบัญภาพ	(11)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามวิจัย	4
1.3 วัตถุประสงค์งานวิจัย	4
1.4 ขอบเขตงานวิจัย	5
1.4.1 กลุ่มประชากรตัวอย่าง	5
1.4.2 ด้านวรรณกรรม	5
1.4.3 ด้านการสำรวจพื้นที่	5
1.4.4 ด้านเนื้อหา	5
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
1.6 นิยามศัพท์	6
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 สภาพพฤติกรรมของวัยทำงานหรือวัยกลางคนในปัจจุบัน	9
2.2 สภาพและแนวโน้มของผู้สูงอายุในปัจจุบันและอนาคต	10
2.3 การเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ ร่างกาย และสังคมของผู้สูงอายุ	12

2.3.1 การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย	12
2.3.2 การเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ	13
2.3.3 การเปลี่ยนแปลงทางสังคม	14
2.3.4 ปัญหา ความต้องการ และความคาดหวังพื้นฐานของผู้สูงอายุ	15
2.3.5 ความต้องการพื้นฐานของผู้สูงอายุ	16
2.3.6 แนวคิดผู้สูงอายุที่มีศักยภาพ	16
2.3.7 แนวคิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามรุ่นสู่รุ่นของผู้สูงอายุ	18
2.4 แนวคิดการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สูงอายุกับโครงสร้างทางสังคม	25
2.4.1 การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างบุคคล	25
2.4.2 การมีปฏิสัมพันธ์แบบกลุ่ม	25
2.4.3 ผู้สูงอายุกับแนวคิดการมีปฏิสัมพันธ์ทางโครงสร้างทางสังคม	26
2.5 ประเภทที่พักอาศัยและสถานบริการของผู้สูงอายุ	28
2.5.1 บ้านพักคนชรา	28
2.5.2 สถานที่ให้การช่วยเหลือในการดำรงชีวิต	32
2.5.3 สถานดูแลระยะยาวในโรงพยาบาล	32
2.5.4 สถานบริบาล	33
2.5.5 สถานดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้าย	33
2.6 แนวคิดการจัดสภาพแวดล้อมสำหรับผู้สูงอายุ	34
2.6.1 สภาพแวดล้อมส่วนบุคคล	34
2.6.2 สภาพแวดล้อมทางสังคม	35
2.6.3 สภาพทางกายภาพ	35
2.7 แนวความคิดเกี่ยวกับการออกแบบและจัดการโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ	41
2.7.1 การออกแบบของ Wilson's assisted Living Concepts and Attributes	41
2.7.2 การออกแบบของ Cohen and Weisman	42
2.7.3 การออกแบบของ Regnier and Pynoos	42
2.7.4 แนวคิดด้านการออกแบบสถานสงเคราะห์ที่พักผู้สูงอายุในประเทศไทย	43
2.7.5 มาตรฐานในการออกแบบของต่างประเทศและประเทศไทย	44

บทที่ 3 ระเบียบวิธีการวิจัย	54
3.1 การเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์	54
3.1.1 การคัดเลือกตัวอย่างวัยทำงานในรุ่นเจนเรชั่นเอ็กซ์และหัวข้อการสัมภาษณ์	55
3.1.2 ข้อห้วกการสัมภาษณ์ผู้บริหารอาคาร	55
3.2 การเก็บข้อมูลการสำรวจ	56
3.3 กรณีศึกษา	56
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	58
บทที่ 4 การเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล	59
4.1 การวิเคราะห์การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง	59
4.1.1 การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง	59
4.2 การสำรวจโครงการ	65
4.2.1 โครงการสวางคินเวค	65
4.2.2 โครงการจินฉน์ เวลปี้ฉ่ง เค้าท้ค้	71
4.3 การวิเคราะห์รูปแบบพื้นที่โครงการทั้ง 2 โครงการที่ส่งผลต่อกิจกรรม 7 ประเภท	76
4.4 การปรับปรุงพื้นที่กิจกรรมกรณีตัวอย่างโครงการสวางคินเวค	89
4.5.1 พื้นที่กิจกรรมภายในอาคาร ห้องกิจกรรม	91
4.5.2 พื้นที่ส่วนกลางภายนอกอาคาร	100
บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	106
5.1 สรุปพฤติกรรมของประชากรเจนเรชั่นเอ็กซ์ว่ามีลักษณะเป็นอย่างไรในปัจจุบัน	105
5.1.1 กิจกรรมผู้สูงอายุ 7 ประเภทที่คนในเจนเรชั่นเอ็กซ์ให้ความสนใจลดลง	107
5.1.2 กิจกรรมผู้สูงอายุ 7 ประเภทที่คนในเจนเรชั่นเอ็กซ์ให้ความสนใจมากขึ้น	107
5.1.3 กิจกรรมนอกเหนือกิจกรรม 7 ประเภทที่เจนเรชั่นเอ็กซ์ให้ความสนใจ	108
5.2 สรุปสภาพแวดล้อมของสถานที่พักอาศัยผู้สูงอายุในปัจจุบัน	108
5.3 การนำเสนอแนวทางการปรับปรุงพื้นที่ส่วนกลาง	111
5.4 อภิปรายผล	114

5.5 ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย	115
5.5.1 ข้อเสนอแนะต่องานวิจัย	115
5.5.2 ข้อเสนอแนะในการออกแบบ	116
5.5.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป	116
รายการอ้างอิง	117
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก	119
ภาคผนวก ข	124
ภาคผนวก ค	139
ภาคผนวก ง	149
ประวัติผู้เขียน	159



สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1.1	ตารางอัตราส่วนร้อยละประชากรผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไปในประเทศไทย	1
2.1	ตารางเทียบทางลาดเอียงเทียบความสูงต่ออัตราความชัน	37
2.2	ตารางเทียบทางลาดเอียงเทียบความสูงต่อความสามารถในการใช้งาน	37
2.3	เปรียบเทียบกฎหมายที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุประเทศสหรัฐอเมริกาและอังกฤษ	48
2.4	เปรียบเทียบกฎหมายและข้อบังคับสำหรับที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุแต่ละประเทศ	49
2.5	เปรียบเทียบมาตรฐานขั้นต่ำของแต่ละประเทศ	50
3.1	ตารางกรณีศึกษาโครงการสถานพักอาศัยผู้สูงอายุ	56
4.1	ตารางรูปแบบกิจกรรมของตัวอย่างทั้งหมด 15 คน	60
4.2	ตารางรูปแบบกิจกรรมและสิ่งอำนวยความสะดวกของโครงการสว่างคนิเวศ	76
4.3	ตารางรูปแบบกิจกรรมสิ่งอำนวยความสะดวกของโครงการจิณณ์ เวลบีอิงค์ เค้าทัต	77
4.4	ตารางรูปแบบพื้นที่ที่ส่งผลต่อกิจกรรม 7 ประเภทของทั้ง 2 โครงการ	85
4.5	ตารางรูปแบบพื้นที่กิจกรรมที่ส่งผลต่อการใช้งานของเจนเนเรชั่นเอ็กซ์	86
5.1	รูปแบบกิจกรรมของเจนเนเรชั่นเอ็กซ์	106
5.2	เปรียบเทียบกิจกรรม 5 ประเภทเจนเนเรชั่นเอ็กซ์ ของ 2 โครงการ	109

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1.1	อัตราส่วนร้อยละของประชากรผู้สูงอายุผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไปในประเทศไทย	3
1.2	แสดงตัวอย่างการจัดห้องครัว ในรูปแบบ (L) (U) และ CORRIDOR TYPE	40
4.1	โครงการสวางคนิเวศ จังหวัดสมุทรปราการ	65
4.2	ผังบริเวณโครงการสถานนิเวศ	65
4.3	ที่จอดรถโครงการ	66
4.4	ผังแสดงระยะทางเดิน	67
4.5	รูปแบบกิจกรรมที่มีภายในโครงการสวางคนิเวศ	68
4.6	ผังชั้น 1 อาคารเฟส 1	69
4.7	ผังชั้น 2-8 อาคารเฟส 1	69
4.8	สระว่ายน้ำโครงการสวางคนิเวศ	70
4.9	พื้นที่สวนที่ปลูกโดยผู้สูงอายุเองในเฟสที่ 2	70
4.10	โครงการจิณณ์ เวลบีอิง் เค๊าท์ตี้	71
4.11	ผังโครงการจิณณ์ เวลบีอิง் เค๊าท์ตี้	72
4.12	ผังโครงการจิณณ์ เวลบีอิง் เค๊าท์ตี้	73
4.13	ผังกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีภายในโครงการ จิณณ์ เวลบีอิงค์ เค๊าท์ตี้	73
4.14	อาคารคลับเฮ้าส์ในโครงการ จิณณ์ เวลบีอิงค์ เค๊าท์ตี้	74
4.15	ผังกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีภายในโครงการ จิณณ์ เวลบีอิงค์ เค๊าท์ตี้	79
4.16	พื้นที่หน้าอาคารโครงการจิณณ์ เวลบีอิง் เค๊าท์ตี้	79
4.17	พื้นที่เชื่อมต่อโครงการจิณณ์ เวลบีอิง் เค๊าท์ตี้	80
4.18	ผังอาคารหมายเลข 2,3,5	81
4.19	ผังหมายเลข 1,4	81
4.20	รูปแบบกิจกรรมที่มีภายในโครงการสวางคนิเวศ	82
4.21	ลักษณะทางเดินที่สามารถเดินได้ภายในโครงการ	83
4.22	ทางเดินออกกำลังกายด้านหน้าอาคารหมายเลข 1	83
4.23	พื้นที่รีมน้ำหน้าอาคารหมายเลข 2 และ 3	84
4.24	ผังบริเวณโครงการสถานนิเวศเดิม	88
4.25	โครงการสวางคนิเวศที่ปรับปรุงพื้นที่กิจกรรม	90

4.26	ผังชั้น 1 อาคารเฟส 1	91
4.27	ผังชั้น 1 อาคารเฟส 1 ที่ปรับปรุง	91
4.28	พื้นที่เดิมภายในอาคารหมายเลข 2	92
4.29	ผังปรับปรุงพื้นที่ส่วนกลางอาคารหมายเลข 2	93
4.30	ทัศนียภาพปรับปรุงพื้นที่กิจกรรมอาคารหมายเลข 2	94
4.31	ผังพื้นที่เดิมของอาคารหมายเลข 3, 8, 9	94
4.32	ผังปรับปรุงพื้นที่ส่วนกลางอาคารหมายเลข 3	95
4.33	ทัศนียภาพปรับปรุงพื้นที่ส่วนกลางอาคารหมายเลข 3	96
4.34	ผังพื้นที่เดิมของอาคารหมายเลข 4, 5, 6, 7	96
4.35	ผังพื้นที่ปรับปรุงพื้นที่ส่วนกลางอาคาร 4, 5, 6, 7	97
4.36	ทัศนียภาพปรับปรุงพื้นที่ส่วนกลางอาคาร 4, 5, 6, 7	97
4.37	ผังพื้นที่เดิมของอาคารหมายเลข 8, 9	98
4.38	ผังพื้นที่ปรับปรุงพื้นที่ส่วนกลางอาคาร 8, 9	99
4.39	ทัศนียภาพปรับปรุงพื้นที่ส่วนกลางอาคาร 8, 9	99
4.40	ภาพทัศนียภาพภายนอกที่ถูกต้นไม้ปกคลุมจนใช้งานยาก	100
4.41	ทางเดินออกกำลังกายหน้าอาคารหมายเลข 1	100
4.42	ผังพื้นที่ด้านนอกอาคาร	101
4.43	เส้นทางเดินออกกำลังกายด้านนอกอาคาร	102
4.44	ผังพื้นที่ออกกำลังกายด้านนอกอาคารที่ปรับปรุงแล้ว	102
4.45	พื้นที่พักระหว่างทางเดินออกกำลังกาย	103
4.46	ปรับปรุงเพิ่มพื้นที่พักระหว่างทางเดินออกกำลังกาย	103
4.47	กำหนดจุดทางเดินพักผ่อนสำหรับผู้สูงอายุที่ใช้รถเข็น	104
5.1	รูปแบบกิจกรรมที่มีภายในโครงการสวางคนิเวศ	112
5.2	รูปแบบกิจกรรมที่มีภายในโครงการสวางคนิเวศที่ปรับปรุงแล้ว	113

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากในปัจจุบันพัฒนาการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านโภชนาการ , วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเฉพาะสาขาการแพทย์ทำให้อัตราการเกิดลดลงอย่างมาก ประชากรมีอายุยืนยาวมากขึ้น ส่งผลให้ประชากรผู้สูงอายุมีเพิ่มมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัดควบคู่ไปด้วย ซึ่งทำให้ทั่วโลกให้ความสนใจด้านการพัฒนาสังคมผู้สูงอายุมากขึ้น หันมาให้ความสำคัญกับสังคมสูงอายุมากขึ้น ทั้งนี้ประเทศไทยเองก็กำลังจะเข้าสู่ประเทศที่มีสังคมผู้สูงอายุเต็มตัวหรือกำลังจะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเต็มตัวแล้ว

ตารางที่ 1.1

ตารางอัตราส่วนร้อยละประชากรผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไปในประเทศไทย

ปี	2493 1950	2503 1960	2513 1970	2523 1980	2533 1990	2543 2000	2553 2010	2563 2020	2573 2030	2583 2040	2593 2050
จำนวนประชากรรวม (ล้านคน)	20.6	27.7	37.2	46.8	54.3	60.7	65.1	68	69.2	68.9	67.4
อายุมัธยฐาน	18.6	18.4	17.8	19.9	25.1	30.1	34.7	38.2	41.2	43.1	44.3
ประชากรอายุ 60 ปี ขึ้นไป											
จำนวน (ล้านคน)	1	1.4	2	2.7	4.2	6.1	8.5	12.6	16.6	19.1	20.1
ร้อยละ	5	5.1	5.4	5.8	7.8	10.1	13	18.5	24	27.6	29.8
ประชากรอายุ 80 ปี ขึ้นไป											
จำนวน (ล้านคน)	0.08	0.09	0.14	0.22	0.34	0.6	1.1	1.6	2.3	3.7	4.7
ร้อยละ	0.4	0.3	0.4	0.5	0.6	1	1.6	2.4	3.3	5.3	7

หมายเหตุ จาก สัมฤทธิ์ ศรีธำรงค์สวัสดิ์, 2553

ซึ่งในปัจจุบันส่งผลให้เกิดผลกระทบต่อโครงสร้างทางสุขภาพของประชากรในประเทศไทย ทางรัฐจึงเริ่มมีนโยบายการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุมากขึ้น โดยทำให้คนไทยสูงอายุมีสุขภาพดีขึ้น มีอายุยืนยาวมากขึ้น มีโอกาสทางการศึกษาและโอกาสการรักษาพยาบาลเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้เมื่อจำนวนผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น การเพิ่มขึ้นของผู้ป่วยสูงอายุจึงมีการเพิ่มขึ้นตามมา โดยในปี 2552 จำนวนผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงรุนแรงมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นจาก 140,000 คนเพิ่มขึ้นเป็น 180,000 คนในปี 2567 (นพ. สัมฤทธิ์ ศรีธำรงค์สวัสดิ์, 2553) ซึ่งปัจจุบันการดูแลผู้สูงอายุเองเริ่มไม่มีการดูแลที่ทั่วถึงเนื่องจาก

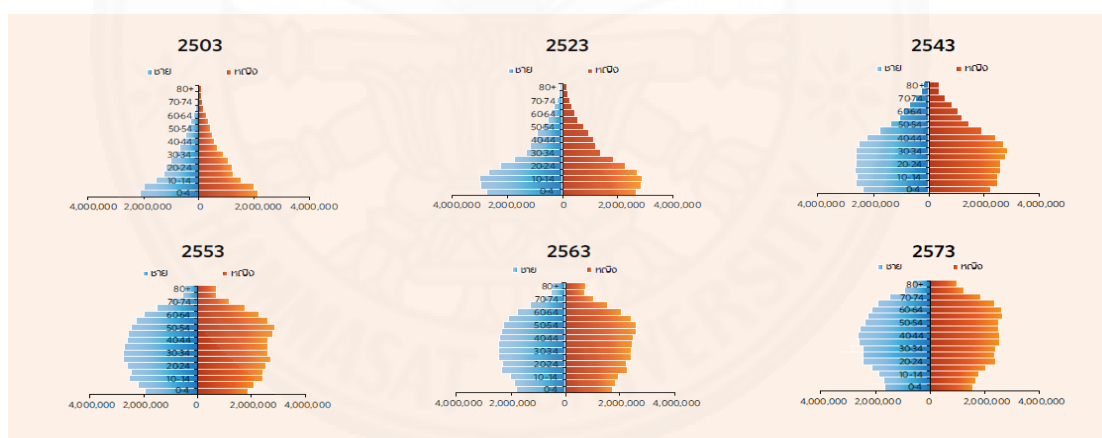
สภาพครอบครัวที่เล็กลงโดยเฉลี่ยแล้วจะมีขนาดครอบครัวอยู่ที่ 3 คนต่อ 1 ครอบครัว (สถานการณ์ผู้สูงอายุไทย, 2558) การเคลื่อนย้ายแรงงานให้เข้าไปทำงานภายในตัวเมืองเอง ทำให้ผู้สูงอายุจึงไม่สามารถดูแลตนเองได้หรือต้องดูแลตนเองมีมากถึง ร้อยละ 13 (รายงานการสังเคราะห์ระบบการดูแลผู้สูงอายุ ในระยะยาวสำหรับประเทศไทย, 2553) ซึ่งระบบทางการแพทย์เองนั้นมีการให้บริการผู้สูงอายุอยู่แต่จะดูแลแบบการเจ็บป่วยเฉียบพลันเท่านั้น

เมื่อมีประชากรที่มีอายุเพิ่มขึ้นจึงทำให้การใช้ชีวิตประจำวันเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งมีสาเหตุหลักมาจากการที่ร่างกายมีสภาพไม่เท่าเดิมมีการเสื่อมถอยลง ก่อให้เกิดภาวะที่ทำให้การใช้ชีวิตประจำวันลดลงไปด้วย รวมทั้งสภาพจิตใจมีภาวะที่วิตกกังวล ขาดคนดูแลและคนใกล้ชิดอยู่ข้างกายจากสภาพครอบครัวเล็กลงจึงต้องมีการพึ่งพาตนเอง ไม่มีการงานที่มั่นคงเหมือนเมื่อก่อน รวมไปถึงการยอมรับทางสังคม ซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นมาดังกล่าวส่งผลให้เกิดภาวะพึ่งพิงของผู้สูงอายุขึ้น โดยสภาพสังคมของผู้สูงอายุมีแนวโน้มลดลงมากให้ความดูแลเอาใจใส่ลดน้อยลง ความใกล้ชิดกันของผู้สูงอายุกับครอบครัวลดลงตามไปด้วย ส่งผลให้ผู้สูงอายุไร้ที่พึ่งพิง ไม่ได้รับความช่วยเหลือมากเท่าที่ต้องการทำให้เกิดสุขภาวะทั้งทางร่างกายและจิตใจเสื่อมถอยลง ผู้สูงอายุจึงหันมาใช้สถานบริการที่พิกัดต่าง ๆ กันมากขึ้น (รายงานสถานการณ์ผู้สูงอายุไทย, 2559) โดยผู้สูงอายุในสถานบริการพักอาศัยต่าง ๆ ใช้งานพื้นที่ภายในต่าง ๆ ด้วยการใช้งานแบบผู้สูงอายุปกติโดยไม่มีการแบ่งแยกตามรุ่นอายุหรือพฤติกรรม โดยผู้สูงอายุนั้นในแต่ละเจนเนอเรชัน มีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง โลภใส่สไตล์ไม่เหมือนกัน โดยกลุ่มผู้สูงอายุนั้นเกินอายุ 70-75 ปีนั้น ต้องการความสงบอยู่ในที่ปลอดภัย ปลอดภัย วิเวก ชอบการนั่งสมาธิ ในขณะที่กลุ่มผู้สูงอายุช่วงต้น 60-65 ปีมีความแอคทีฟมากกว่า ทั้งการชอบท่องเที่ยว สนใจในเทคโนโลยี และมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ดีกว่า รวมทั้งมีความสนใจในการอยู่ร่วมกันเพื่อนฝูงมากกว่า (นาฏ พงษ์สมุทร, บทสัมภาษณ์ สภาวิชาชีพ, 2556)

ในปัจจุบันผู้ที่เข้าสู่ช่วงวัยสูงอายุจะเป็นวัยทำงานตอนปลาย ซึ่งสามารถพึ่งพาตนเองได้และมีกิจวัตรประจำวันที่ต้องการการส่งเสริมการพึ่งพิงตนเองให้ได้มากขึ้น สามารถทำกิจกรรมได้ด้วยตนเอง ดูแลตนเองได้ (ศศิพัฒน์ ยอดเพชร, 2542) ซึ่งนี่เองเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยลดการมีภาวะพึ่งพิงจากครอบครัว สามารถสร้างความสุขได้ด้วยตัวเองมากขึ้น ซึ่งสามารถทำได้ด้วยการเสริมสร้างกิจกรรมนันทนาการที่ช่วยปรับพฤติกรรมและทัศนคติการใช้ชีวิตต่าง ๆ ของผู้สูงอายุได้ รวมทั้งผู้สูงอายุในอนาคตจะมีความต้องการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมมากขึ้นทั้งทางกายภาพและสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้เองจะสามารถทำให้ผู้สูงอายุในอนาคตหรือผู้สูงอายุนั้นใหม่สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้งทาง ร่างกาย สภาพจิตใจไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดีมากขึ้น โดยเฉพาะในปัจจุบันสภาพครอบครัวและแนวโน้มโครงสร้างประชากรมีการเปลี่ยนแปลงผู้สูงอายุมีแนวโน้มการพึ่งพิงลดลงและพฤติกรรมที่อยู่ด้วยกันกับครอบครัวมีการลดลงทำให้คนวัยก่อนเข้าสู่ช่วงสูงอายุ มี

การพึ่งตนเองและเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมมากขึ้นกว่าผู้สูงอายุรุ่นเก่า ๆ (มนตรี ประเสริฐรุ่งเรือง, 2559) ผู้สูงอายุแต่ละรุ่นมีความคล้ายและแตกต่างทางพฤติกรรมกันออกไป (David Adam, 2007) การที่ประเทศไทยมีประชากรผู้สูงอายุเพิ่มจำนวนมากขึ้น จึงทำให้ต้องมีมาตรการเพื่อให้สามารถกำหนดนโยบายได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยควรจะมีแนวทางที่จะทำให้ประชาชนวัยผู้สูงอายุสามารถพึ่งพาตนเองได้และมีการใช้ชีวิตเชิงบวกมากขึ้นในอนาคต เช่น การทำการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความเป็นอยู่ทางกายภาพให้ผู้สูงอายุยังคงสามารถเคลื่อนไหวได้ด้วยตนเอง ซึ่งจะช่วยลดระยะเวลาที่ผู้สูงอายุต้องพึ่งพาการดูแลโดยผู้อื่น (ผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงประชากรไทย กองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559)

ปัจจุบันมีการเปิดธุรกิจบริการผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้นตามความต้องการของผู้บริโภค โดยรูปแบบที่ให้บริการมี 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ 1.บริการที่พักอาศัย 2.บริการอาหาร 3.บริการสุขภาพ ซึ่งคาดว่าจะยังไม่ครอบคลุมถึงความต้องการของประชากร ที่มีความต้องการใช้บริการสถานบริการผู้สูงอายุในอนาคต เพื่อให้ตอบสนองความต้องการของประชากร (เพ็ญพร ประไพพิณ, 2556)



ภาพที่ 1.1 ประชากรปีพ.ศ. 2503-2543 จากสำมะโนประชากรประเทศไทย ประชากรปี พ.ศ. 2553 จนถึง ปี 2573 จาก World Population Prospects: The 2008 Revision. United Population Division, 2009

ในช่วงปี 2559 ประเทศไทยมีประชากรผู้สูงอายุที่อยู่ในสถานบริการผู้สูงอายุต่าง ๆ จำนวนมาก ทำให้สถานบริการดูแลผู้สูงอายุจึงเริ่มเข้ามามีบทบาทในการให้บริการผู้สูงอายุมากขึ้น (รายงานสถานการณ์ผู้สูงอายุไทย, 2559) ทั้งนี้ทางภาครัฐเองได้มีการจัดตั้งศูนย์พักพิงดูแลผู้สูงอายุตามนโยบายแผนพัฒนาผู้สูงอายุแห่งชาติฉบับที่ 2 (ภุวรัช วชิรโชติ, 2557) เพื่อคุ้มครองส่งเสริมความเป็นอยู่ของผู้สูงอายุให้ดียิ่งขึ้นและมีแนวโน้มที่จะมีผู้สูงอายุเข้ามาใช้บริการมากขึ้นอีกในอนาคต โดยทางภาครัฐได้มีการ

สนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทและมีส่วนร่วมในการเปิดสถานบริการผู้สูงอายุเองได้ รวมทั้ง สภาวิชาชีพที่ร่วมลงมาเปิดสถานบริการพักอาศัยของผู้สูงอายุ สว่างคนิเวศ โดยจัดให้มีโซนการพักอาศัยของผู้สูงอายุรุ่นใหม่ที่ยกออกจากผู้สูงอายุรุ่นเดิม สถานบริการผู้สูงอายุจึงมีความสำคัญสำหรับการใช้ชีวิตของผู้สูงอายุในปัจจุบันและในอนาคต โดยการดูแลสถานบริการผู้สูงอายุทั่วโลกนั้นให้ความสำคัญและเอาใจใส่เป็นอย่างมาก เพื่อส่งเสริมสภาพจิตใจและสภาพร่างกายในการใช้ชีวิตที่ปลายน องค์กรอนามัยโลกหรือ WHO (world health organization) ได้ส่งเสริมแนวคิดการใช้ชีวิตของผู้สูงอายุด้วยกรอบความคิดของ พหุพลัง (active ageing) เพื่อส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้สูงอายุรุ่นใหม่ให้มีความกระฉับกระเฉงมีกิจกรรมและสามารถพึ่งพาตนเองได้ในช่วงของผู้สูงอายุรุ่นใหม่ (รายงานสถานการณ์สังคมผู้สูงอายุ, ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ, 2558) ดังนั้น การสร้างเสริมการพัฒนาการและการปรับปรุงให้บริการสถานบริการผู้สูงอายุให้สามารถรองรับการใช้งานของผู้สูงอายุในอนาคตได้ จึงเป็นโอกาสหนึ่งที่จะเพิ่มความผาสุกและหลักประกันความสบายใจ รวมทั้งเพิ่มความสุขในการใช้ชีวิตของผู้สูงอายุรุ่นใหม่ที่กำลังจะเข้าสู่ช่วงวัยผู้สูงอายุ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพในสถานบริการผู้สูงอายุ เพื่อเอื้อต่อการใช้งานของผู้สูงอายุและเพื่อเป็นการพัฒนาส่งเสริมการบริการต่อผู้สูงอายุในอนาคต รวมทั้งเพื่อการรองรับการใช้งานที่สอดคล้องกับการใช้ชีวิตของผู้สูงอายุรุ่นใหม่ในอนาคตอีก 5 - 15 ปีข้างหน้าต่อไป

1.2 คำถามวิจัย

- 1.2.1 สภาพแวดล้อมของโครงการที่พักอาศัยผู้สูงอายุรุ่นเจนเนเรชั่นเอ็กซ์เป็นแบบใด
- 1.2.2 การพัฒนาพื้นที่กิจกรรมภายในโครงการที่พักอาศัยผู้สูงอายุรุ่นเจนเนเรชั่นเอ็กซ์ควรเป็นแบบใด

1.3 วัตถุประสงค์งานวิจัย

- 1.3.1 ศึกษาพฤติกรรมของวัยทำงานรุ่นเจนเนเรชั่นเอ็กซ์ในปัจจุบัน
- 1.3.2 ศึกษาสภาพแวดล้อมพื้นที่กิจกรรมในสถานที่พักอาศัยผู้สูงอายุในปัจจุบัน
- 1.3.3 เสนอแนวทางการพัฒนาปรับปรุงพื้นที่กิจกรรมที่รองรับผู้สูงอายุรุ่นเจนเนเรชั่นเอ็กซ์ในอนาคต

1.4 ขอบเขตงานวิจัย

แบ่งการศึกษาเป็น 4 ขอบเขต ด้านกลุ่มประชากรตัวอย่าง ด้านวรรณกรรม ด้านการสำรวจพื้นที่และด้านขอบเขตของเนื้อหา

1.4.1 ด้านกลุ่มประชากรตัวอย่าง

1.4.1.1 ศึกษากลุ่มตัวอย่าง ผู้ที่อยู่ในรุ่นเจนเนเรชั่นเอ็กซ์จะเข้าสู่วัยสูงอายุอย่างที่ยังมีศักยภาพในการใช้ชีวิต

- 1) กลุ่มประชากรรุ่นเจนเนเรชั่นเอ็กซ์ที่มีอายุที่มีอายุ 35-55 ปี
- 2) กลุ่มประชากรที่อยู่ภายในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

1.4.2 ด้านวรรณกรรม

1.4.2.1 ศึกษาบทบาทวรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
สถานบริการดูแลผู้สูงอายุระยะยาว, ผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงและไม่พึ่งพิง, การสร้างมาตรฐานการทำสถานบริการผู้สูงอายุ, ระบบสถานบริการผู้สูงอายุ, การศึกษาการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมของผู้สูงอายุ, การศึกษาการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมต่อรุ่นอายุ, การศึกษาพฤติกรรมเฉพาะของเจนเนเรชั่นเอ็กซ์

1.4.3 ด้านการสำรวจพื้นที่

1.4.3.1 ศึกษาพื้นที่กิจกรรมโครงการสวางคินเวศ ด้วยการกำกับดูแลของรัฐบาล
1.4.3.2 ศึกษาพื้นที่กิจกรรมโครงการจิณณ์ เวลบีอิง เค้าท์ตี้ ด้วยการกำกับดูแลของหน่วยงานเอกชน

1.4.4 ด้านขอบเขตของเนื้อหา

1.4.4.1 ศึกษานำร่องพฤติกรรมการใช้ชีวิตประจำวันเบื้องต้นของคนรุ่นเจนเนเรชั่นเอ็กซ์และแนวโน้มการทำกิจกรรมในอนาคตเท่านั้น

1.4.4.2 ศึกษาพื้นที่กิจกรรมภายในโครงการ สวางคินเวศ และจิณณ์ เวลบีอิง เค้าท์ตี้ ที่สอดคล้องกับแนวโน้มของกิจกรรมที่จะเกิดขึ้นในอนาคตของเจนเนเรชั่นเอ็กซ์

1.4.4.3 เสนอแนวทางการออกแบบปรับปรุงโครงการสวางคินเวศเบื้องต้นของพื้นที่กิจกรรมที่รองรับการใช้งานต่อผู้สูงอายุโดยเจาะไปในกลุ่มคนรุ่นเจนเนเรชั่นเอ็กซ์

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ประโยชน์ต่อสำนักงานดูแลผู้สูงอายุ หรือหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องในการใช้เป็นข้อมูลประกอบในการพัฒนาหรือปรับปรุงสถานบริการผู้สูงอายุเพื่อรองรับสภาพสังคมในประเทศไทยที่จะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในอนาคตเพื่อทราบปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้นภายในสถานบริการต่าง ๆ โดยในการปรับปรุงพัฒนาจะช่วยให้เกิดประโยชน์สำหรับผู้สูงอายุที่เข้ามาใช้บริการและเป็นการศึกษาหาข้อมูลพื้นฐานเพื่อนำไปประกอบการพัฒนา เพื่อส่งเสริมและพัฒนาการใช้ชีวิตเพื่อเป็นการรองรับผู้สูงอายุที่จะมีเพิ่มมากขึ้นในอนาคต

1.5.2 ประโยชน์ต่อสถานบริการผู้สูงอายุทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน สถานบริการสามารถมีการนำเอาข้อกำหนดไปใช้ในการ ตรวจสอบ แก้ไข ปรับปรุง พื้นที่สถานบริการเพื่อทำให้เกิดพื้นที่ใช้สอยที่เอื้อต่อการใช้งานต่อผู้สูงอายุในอนาคตเพื่อให้มีบริบทการใช้งานที่ใกล้เคียงกับสภาพชีวิตของผู้สูงอายุ รวมทั้งยังสามารถรองรับการที่สังคมไทยจะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างเต็มที่โดยสมบูรณ์

1.5.3 ประโยชน์ต่อผู้สูงอายุรุ่นเจนเนเรชั่นเอ็กซ์ที่จะเข้ามาใช้งานในสถานบริการพักอาศัยผู้สูงอายุในอนาคต เพื่อที่จะมีพื้นที่รองรับการใช้งานผู้สูงอายุรุ่นเจนเนเรชั่นเอ็กซ์ในอนาคต

1.6 นิยามศัพท์

1.6.1 ผู้สูงอายุ

คือ ผู้ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปที่สามารถดูแลตัวเองได้ สุขภาพดี รวมทั้งยังสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ กับทางครอบครัวและสังคมได้

1.6.2 ผู้สูงอายุรุ่นใหม่

คือ ผู้ที่ยังไม่เข้าสู่ช่วงสูงวัย 60 ปีแต่กำลังจะเข้าภายใน 5-15 ปีซึ่งจะมีกิจกรรมประจำวันที่แตกต่างกันจากผู้สูงอายุปัจจุบันมากโดยจะชอบการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเป็นอย่างมาก

1.6.3 พื้นที่กิจกรรม

คือ พื้นที่สำหรับการรองรับกิจกรรมของผู้สูงอายุในปัจจุบันและในอนาคต

1.6.4 สังคมผู้สูงอายุ

คือ สังคมในโลกปัจจุบันที่กำลังจะเข้าสู่สังคมที่มีประชากรที่มีอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไปเพิ่มมากขึ้นในสังคมปัจจุบัน จนทำให้ประชากรที่มีอายุน้อยกว่า 60 ปีมีการลดลง

1.6.5 ผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง

คือ ผู้ที่มีอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไปที่ต้องการการดูแลอย่างใกล้ชิด ทั้งในเรื่องของสุขภาพและสภาพจิตใจ โดยไม่สามารถพึ่งพาตัวเองได้ในทางใดทางหนึ่งจำเป็นที่จะต้องการความช่วยเหลือในการใช้ชีวิตประจำวัน

1.6.6 ผู้สูงอายุที่ไม่มีภาวะพึ่งพิง

คือ ผู้ที่มีอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไปที่ไม่ต้องการการดูแลอย่างใกล้ชิด สามารถดำเนินการใช้ชีวิตประจำวันได้ด้วยตนเอง ทั้งในด้านสภาพร่างกายและสภาพจิตใจ



บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยที่ทำการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมการประกอบกิจกรรม และสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพฤติกรรมการใช้ชีวิตของผู้สูงอายุรุ่นใหม่รวมทั้งยังปลอดภัยต่อผู้ใช้งานตามมาตรฐาน เพื่อเสนอแนวทางและตัวอย่างในการออกแบบเพื่อการปรับใช้กับผู้สูงอายุรุ่นใหม่ที่จะเข้ามาใช้สถานบริการในอนาคต เพื่อประโยชน์ในเชิงการออกแบบสภาพแวดล้อมทางสถาปัตยกรรม รวมทั้งเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่มากขึ้น ให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ในการทำกิจกรรมบางประการที่สามารถทำได้โดยไม่ต้องพึ่งพิงมากนัก ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎี รวมทั้งแนວงานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้แก่ มาตรฐานที่ใช้ในการสร้างสถานสงเคราะห์ผู้สูงอายุของภาครัฐและการสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีแก่ผู้สูงอายุเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและสามารถลดการพึ่งพาได้ โดยจะเน้นการศึกษาเรื่องการส่งเสริมกิจกรรมทางสังคม ทั้งการศึกษาพฤติกรรมและแนวคิดของผู้สูงอายุ และการออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพได้ โดยจะใช้เป็นการตั้งคำถามและจัดทำแบบสัมภาษณ์ต่อกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โดยมีสาระสำคัญต่อไปนี้

- 2.1 สภาพพฤติกรรมของวัยทำงานหรือวัยกลางคนในปัจจุบัน
- 2.2 สภาพและแนวโน้มของผู้สูงอายุในปัจจุบันและอนาคต
- 2.3 การเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ ร่างกายและสังคมของผู้สูงอายุ
- 2.4 แนวคิดการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สูงอายุกับโครงสร้างทางสังคม
- 2.5 ประเภทที่พักอาศัยและสถานบริการของผู้สูงอายุ
- 2.6 แนวคิดการจัดสภาพแวดล้อมสำหรับผู้สูงอายุ
- 2.7 แนวความคิดเกี่ยวกับการออกแบบและจัดการโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

2.1 สภาพพฤติกรรมของวัยทำงานหรือวัยกลางคนในปัจจุบัน

แนวคิดที่เกี่ยวกับวัยกลางคนและวัยทำงาน

วัยกลางคน อยู่ช่วงวัยกลางคนระหว่างวัยผู้ใหญ่ตอนต้นกับวัยผู้สูงอายุ โดยจะมีอายุ 40-65 ปีซึ่งคนกลุ่มนี้ เป็นกลุ่มที่ต้องศึกษาให้เข้าใจ ถึงสภาพร่างกาย จิตใจ สังคม และอารมณ์ เพราะเป็นช่วงวัยที่จะมีการเปลี่ยนผ่านจากความเป็นวัยกลางคนเข้าสู่วัยผู้สูงอายุ โดยมักเป็นคนวัยทำงานซึ่งมีความรับผิดชอบต่อความเจริญและความเสื่อมของชีวิตครอบครัวได้ สังคม ในช่วงวัยกลางคนนั้นจะต้องเผชิญกับช่วงที่ต้องเป็นความเปลี่ยนแปลง ไม่ว่าจะเป็น ร่างกาย อารมณ์ จิตใจ อาชีพ ความสนใจ ค่านิยม ครอบครัว ฯลฯ

ทฤษฎีพฤติกรรมที่ต้องพัฒนาตามวัยตามอายุ

ฮาวิกเฮิร์สท์ (1974, ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2544) กล่าวว่าพฤติกรรมที่ต้องพัฒนาตามวัย เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในตัวบุคคล ค่านิยมของสังคมมาตรฐานชีวิต ความใฝ่ฝัน สังคมยังให้ความคาดหวังในคนช่วงวัยนี้เป็นอย่างมากอีกด้วย

ดาเนียล ลีวินสัน (1986, ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2544) ได้แยกพฤติกรรมตามอายุลีวินสัน สังเกตเห็นว่า วัยกลางคนอายุ 45-50 ปี คุณภาพชีวิตจะมีปรากฏขึ้นหลากหลายประการ เช่น ความฉลาด ค่านิยมที่ดี ความกรุณาและการมองการไกล

ซึ่งทฤษฎีนี้มีจุดประสงค์เพื่อนำมาเน้นถึงคุณภาพชีวิตวัยกลางคน จนถึงการเข้าสู่ช่วงสังคมผู้สูงอายุ โดยถ้ามีการพัฒนาการด้านต่าง ๆ ร่างกาย จิตใจ สังคม จะส่งผลให้ประสบความสำเร็จในทุกด้าน สาเหตุหนึ่งของการปรับตัวที่ดีคือการวัยกลางคนมีการยอมรับและปรับตัวในการจะเข้าสู่การเป็นผู้สูงอายุ

ในปัจจุบันพฤติกรรมของวัยกลางคนชายหรือหญิงวัยทำงานจะมีลักษณะการดำรงชีวิตเน้นด้านการดูแลสุขภาพ และการให้ความสำคัญกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสังคมการสังสรรค์พบปะพูดคุยเพื่อพัฒนาศักยภาพด้านต่าง ๆ จนถึงการจัดจ่ายใช้สอย ชื้อของ เสื้อผ้าต่าง ๆ ส่วนมากจะมีการเตรียมกและปรับตัวทั้งด้านสภาพร่างกายและจิตใจเพื่อที่จะเข้าสู่ช่วงผู้สูงอายุ (จิรวุฒิ หลอมประโดน, 2555) ในช่วงวัยทำงานเข้าสู่ช่วงผู้สูงอายุ จะนิยามผู้สูงอายุนี้เป็นผู้สูงอายุรุ่นใหม่ในอนาคตมีความสามารถในการพึ่งพาตนเอง โดยใช้ความสามารถของตนเองกับการใช้ประโยชน์กับโครงสร้างทางสังคม ซึ่งจะเน้นไปที่การมีปฏิสัมพันธ์กับสังคม โดยแสดงให้เห็นคุณค่าผู้สูงอายุรุ่นใหม่และคุณค่าทางสังคมเพื่อใช้บริการของสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ (มนตรี ประเสริฐรุ่งเรือง, 2559)

สภาพพฤติกรรมของวัยทำงานหรือวัยกลางคนในปัจจุบัน

จากการทบทวนวรรณกรรม ได้ข้อสรุปว่าปัจจุบันวัยกลางคนรุ่นใหม่มีลักษณะการใช้ชีวิตที่เน้นไปในการดูแลสุขภาพร่างกายและการให้ความสนใจด้านการเข้าสังคมสังสรรค์มากขึ้น โดยการเข้าสู่ช่วงผู้สูงอายุรุ่นใหม่มีแนวโน้มในด้านการพึ่งพาตัวเองมากขึ้น ลดภาระจากครอบครัวข้างมากยิ่งขึ้น ซึ่งการพึ่งพาตัวเองนี้เป็นการปรับตัวต่าง ๆ เพื่อเข้าสู่ช่วงวัยสูงอายุ ผู้วิจัยพบเห็นว่าการที่วัยทำงานเริ่มมีการเข้าถึงกิจกรรมทางร่างกายและกิจกรรมด้านสังคม

2.2 สภาพและแนวโน้มของผู้สูงอายุในปัจจุบันและอนาคต

ปัจจุบันอัตราการเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุในประเทศเพิ่มขึ้นสูงขึ้นเรื่อย ๆ ในทุก ๆ ปีส่งผลให้ ประเทศไทยนั้นกำลังก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งทำให้รัฐบาลนั้นมีความตระหนักถึงประชากรกลุ่มนี้ควรได้รับการดูแลที่ทั่วถึงและมีการกำหนดนโยบายต่าง ๆ เพื่อเอื้ออำนวยความสะดวกต่อประชากรกลุ่ม ผู้สูงอายุ ตามแผนพัฒนาผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2542-2546 ซึ่งให้นิยามผู้สูงอายุว่า จะต้องเป็นบุคคลที่มีอายุเกิน 60 ปีขึ้นไป และมีสัญชาติไทย (คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานผู้สูงอายุแห่งชาติ, 2545) โดยพระราชบัญญัติผู้สูงอายุฉบับที่ 2 เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ โดยมีการให้ความหมายของผู้สูงอายุไว้ว่า ผู้สูงอายุ คือบุคคลซึ่งมีอายุเกินกว่า 60 ปี บริบูรณ์ขึ้นไป และมีสัญชาติไทย และในพระราชบัญญัติผู้สูงอายุปีพ.ศ. 2546 ได้แบ่งผู้สูงอายุออกเป็น 3 ช่วงดังนี้

1) วัยต้น คือ มีอายุ 60-69 ปีเป็นกลุ่มที่ยังสามารถทำงานได้ใช้ชีวิตปกติเริ่มหันมาให้ความสนใจสุขภาพมากขึ้น

2) วัยกลาง คือ มีอายุ 70-79 ปีบางส่วนยังมีสุขภาพแข็งแรงและช่วยเหลือตัวเองได้แต่ต้องการการพักผ่อนมากขึ้น การขยับร่างกายเริ่มช้าลง ร่างกายอ่อนแอลงทำให้บางคนมีโรคประจำตัว

3) วัยปลาย คือ มีอายุ 80 ปีขึ้นไป เป็นกลุ่มที่ต้องการการดูแลอย่างใกล้ชิด

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization) ไม่ได้มีการให้ความหมายของคำว่าผู้สูงอายุ แต่ได้กล่าวว่าการให้ความหมายของคำว่าผู้สูงอายุของทั่วโลกนั้นมีความแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นการใช้อายุเป็นเกณฑ์ สถานะทางสังคมเป็นเกณฑ์หรือสภาพทางร่างกายเป็นเกณฑ์ แต่ส่วนใหญ่ในประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น สหรัฐอเมริกา แคนาดา และประเทศแถบยุโรป จะมีการให้ความหมายว่าผู้สูงอายุคือผู้ที่อายุตั้งแต่ 65 ปีขึ้นไปสำหรับองค์การสหประชาชาติ (United Nations) ได้ให้

ความหมายไว้ว่า ผู้สูงอายุ คือบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป และได้แบ่งผู้สูงอายุออกเป็นกลุ่มต่าง ๆ โดยใช้อายุที่เพิ่มขึ้นเป็นเกณฑ์ได้แก่

- 1) ผู้สูงอายุ (Elderly) คือ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 60-74 ปี
- 2) คนชรา (Old) คือ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 75-90 ปี
- 3) คนชรามาก (Very Old) คือ ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 90 ปีขึ้นไป

ทั้งนี้การจำแนกประเภทของผู้สูงอายุนั้น จำเป็นต่อการจัดการต่อระบบสวัสดิการและการบริการต่าง ๆ ซึ่งในปัจจุบันการจําแนกประเภทของทางภาครัฐนั้นจะพิจารณาด้านอายุเพียงอย่างเดียวซึ่งจะ กำหนดบริการและสวัสดิการเพื่อส่งให้ผู้สูงอายุโดยรวม ทำให้อาจจะเกิดการไม่ตอบสนองต่อความต้องการอย่างเหมาะสมและให้ความทั่วถึงต่อผู้สูงอายุในทุก ๆ รูปแบบ จึงมีการจําแนกรูปแบบผู้สูงอายุเป็น 3 ประเภทที่ตอบสนองตรงต่อการเปลี่ยนแปลงของอายุได้มากที่สุด (พลิชฐ์ นิติวรคุณาพันธุ์, 2552) โดยสามารถจำแนกออกได้เป็น กลุ่มที่สามารถพึ่งพาตนเองได้ กลุ่มที่พึ่งพาตนเองได้ปานกลาง และกลุ่มที่ไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้เลย จากปัญหาสุขภาพและความพิการต่าง ๆ โดยผู้สูงอายุที่จัดอยู่ในสภาพแบบ 2 กลุ่มแรกนั้นจัดเป็นกลุ่มผู้สูงอายุที่ศักยภาพในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้ซึ่งสามารถให้การส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้ โดย รศ.ไตรรัตน์จรรย์ทัศน์ยังได้แบ่งผู้สูงอายุออกเป็น 2 กลุ่มตามสภาพการพึ่งพิงอีกด้วย ได้แก่

- 1) อยู่อย่างอิสระ ไม่พึ่งพิง (Independence Living หรือ Active Aging) เป็นกลุ่มที่ทำงานได้ตามปกติสามารถไปได้ทุกที่ไม่ว่าจำกัดพื้นที่ในการทำกิจกรรม
- 2) อยู่อย่างพึ่งพิง (Assisted Living) เป็นกลุ่มที่ต้องการการดูแลเป็นพิเศษ ต้องมีผู้ดูแลช่วยเหลือในการทำกิจวัตรประจำวัน

ซึ่ง มานพ พงศทัต ได้แบ่งกลุ่มผู้สูงอายุตามการทำกิจกรรมได้ 4 กลุ่ม เพราะผู้สูงอายุบางคนยังคงทำงานและยังต้องรับผิดชอบตัวเองและครอบครัวอยู่ ได้แก่

- 1) Early Retirement คือ ผู้ที่อยู่ในช่วงก่อนจะเข้าวัยสูงอายุมีสุขภาพแข็งแรง
- 2) Active Retirement คือ ผู้ที่มีอายุประมาณ 60 ปียังคงมีสุขภาพแข็งแรง
- 3) Passive Retirement คือ ผู้ที่เริ่มมีอายุเพิ่มขึ้น ทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ช้าลง ต้องมีการเตรียมพื้นที่รองรับกับการใช้ชีวิต
- 4) Intensive Retirement คือ เป็นผู้สูงอายุที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ต้องมีผู้ดูแล

สรุปสภาพและแนวโน้มผู้สูงอายุปัจจุบัน

สภาพผู้สูงอายุในปัจจุบันพบว่าผู้ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปจะนิยามบุคคลนั้นว่าเข้าสู่ช่วงผู้สูงอายุโดยแบ่งช่วงสูงอายุเป็น 3 ช่วงซึ่งจะแบ่งตามช่วงอายุโดยแต่ละช่วงอายุนั้นมีความต้องการทางร่างกายหรือการดูแลแตกต่างกันด้วย โดยการนิยามของประเทศไทยกับองค์อนามัยโลกให้ความสำคัญแตกต่างกัน ซึ่งจะมีความแตกต่างกันทางการใช้งาน ซึ่งทางผู้วิจัยจะนำรูปแบบการนิยามผู้สูงอายุมาใช้ในแบบของประเทศไทยเพื่ออำนวยความสะดวกและความเข้าใจและการแบ่งประเภทผู้สูงอายุ

2.3 การเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ ร่างกาย และสังคมของผู้สูงอายุ

2.3.1 การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย

การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายเป็นกลไกที่เกิดจากภาวะที่ร่างกายมีความเสื่อมถอยตามธรรมชาติและอายุที่มากขึ้นมีส่วนเกี่ยวข้อง เมื่อมีอายุเพิ่มมากขึ้นจะมีผลกระทบที่สามารถส่งผลต่อสภาพร่างกายของผู้สูงอายุ จึงทำให้เกิดความเสื่อมถอยและสามารถมีความเจ็บปวดได้ง่าย จึงทำให้เกิดปัญหาทางสุขภาพ (สุรีย์ กาญจนวงศ์ และคณะ, 2540) (วิภาวดี มุทะสินธุ์, 2552) ซึ่งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพร่างกายสามารถส่งผลต่อสภาพจิตใจด้วย โดยสรุปได้ตามนี้

2.3.1.1 การสัมผัสและการรับรู้

สูญเสียการรับรสชาติ การดมกลิ่น การมองเห็น การได้ยิน และความรู้สึก

2.3.1.2 สุขภาพช่องปาก

มีปัญหาด้านฟันผุรากฟันไม่แข็งแรง ทานอาหารไม่ได้มาก ระบบย่อยอาหารมีการทำงานอย่างช้าเมื่อการทำงานของช่องปากลดลง

2.3.1.3 ทางเดินอาหาร

อยากอาหารลดลง กระเพาะอาหารดูดอาหารได้น้อย ซึ่งส่งผลต่อคุณค่าทางสารอาหารที่ขาดหายไป

2.3.1.4 ต่อมไร้ท่อต่าง ๆ

การเสื่อมประสิทธิภาพ ทำให้หย่อนสมรรถภาพด้านต่าง ๆ

2.3.1.5 ระบบหัวใจและหลอดเลือด

โรคความดันโลหิตสูง การทำงานของกล้ามเนื้อหัวใจลดลง เกิดอาการเหนื่อยง่ายและหน้ามืด

2.3.1.6 ระบบกล้ามเนื้อ

กล้ามเนื้อชั้นไขมันซ้อนชั้นใต้ผิวหนังเยาะขึ้น กล้ามเนื้อหย่อนยาน มีไขมันแทรกตามหน้าท้องกล้ามเนื้อไม่มีแรง ทำกิจกรรมได้น้อยลง

2.3.1.7 ระบบขับถ่าย

หัวข้อย่อยระดับที่ 3 การทำงานของกล้ามเนื้อระบบขับถ่ายลดลง ทำให้อั้นปัสสาวะและอุจจาระไม่ได้

2.3.1.8 ระบบภูมิคุ้มกัน

ร่างกายเสื่อมโทรม ติดเชื้อได้ง่ายเจ็บป่วยง่ายขึ้น

2.3.1.9 ระบบหายใจ

ปอดมีขนาดโตขึ้น จากการคั่งของน้ำทำให้ติดเชื้อทางระบบทางเดินหายใจได้

2.3.1.10 ระบบประสาท

สมองมีขนาดเล็กลง อาการลั่นของมือและศีรษะความแม่นยำในการกะและทำกิจกรรมต่าง ๆ ลดลง

2.3.1.11 ระบบกระดูก

กระดูกมีความบางลง กระดูกเกิดรูพรุนมากขึ้นเปราะและแตกหักได้ง่าย ข้อกระดูกและจุดเชื่อมต่อเสื่อม การเคลื่อนไหวจึงมีอุปสรรคมากขึ้น

การรักษาสภาพร่างกายของผู้สูงอายุจึงมีความจำเป็นเพราะจะเกิดความเสื่อมโทรมได้อย่างรวดเร็ว หากไม่มีการดูแลให้ดีจะส่งผลต่อ ๆ กันต่อ สภาพจิตใจ และสภาพร่างกายสามารถเป็นสาเหตุหลักของการเกิดภาวะพึ่งพิงในผู้สูงอายุ

2.3.2 การเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ

การเปลี่ยนแปลงสภาพจิตใจจะเปลี่ยนแปลงไปตามความสามารถในการควบคุมอารมณ์ รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย สภาพสังคม และสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว (อัญชลี ชูตระกูล, 2544; ศิริวรรณ ศิริบุญ, 2543) การมีสุขภาพที่เสื่อมถอย การที่ครอบครัวไม่สามารถให้เวลาได้ ต้องให้บุคคลอื่นมาดูแล ขาดสถานภาพทางสังคมที่เคยมี ทั้งหมดนั้นส่งผลไปยังจิตใจโดยตรง ซึ่งจะสรุปพฤติกรรมเป็นลักษณะดังนี้

2.3.2.1 การเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ใหม่เป็นไปได้ยากขึ้น สมรรถภาพทางร่างกายที่ลดลงผลต่อปรับและการแสดงออกจึงลดไปด้วย

2.3.2.2 การแสดงออกทางอารมณ์ชัดเจน เกิดจากความไม่มั่นคงในอารมณ์และจิตใจ อาจเกิดการแสดงออกทางความน้อยใจ หงุดหงิดได้ง่ายขึ้น

2.3.2.3 การสร้างวิถีการดำเนินชีวิตของตนเอง การใช้ชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุแต่ละคนมีความแตกต่างกันออกไป

2.3.2.4 การสนใจสภาพแวดล้อมลดลง ความมุงหวัง หรือการตั้งเป้าหมายต่าง ๆ ลดลง

พฤติกรรมต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นนั้นสามารถทำให้มองเห็นพฤติกรรมที่ส่งผลกระทบต่อ ความเสื่อมโทรมต่อสภาพจิตใจของผู้สูงอายุ การปล่อยให้ผู้สูงอายุอยู่ด้วยตัวเองตามลำพังหรือไม่มีคนดูแล ส่งผลให้เกิดความเหงา เครียด กังวล สภาพของผู้สูงอายุจึงเป็นการนอนพักอยู่ที่สถานบริการหรืออยู่ที่บ้าน แต่ผู้สูงอายุเองก็ต้องการชีวิตทางสังคมเช่นเดียวกัน (ศิริวรรณ ศิริบุญ, 2543)

2.3.3 การเปลี่ยนแปลงทางสังคม

ความเสื่อมถอยของร่างกายและจิตใจผู้สูงอายุ เป็นเหตุที่ทำให้ต้องการการพึ่งพิงในผู้สูงอายุ การถูกลดทอนต่าง ๆ รวมทั้งการที่ไม่มีอาชีพ ไม่มีสังคม ทำให้ผู้สูงอายุห่างจากสถานภาพทางสังคม จะเห็นได้ว่าในปัจจุบันสภาพครอบครัวมีความเล็กลงโดยเฉลี่ยแล้วจะมีขนาดครอบครัวอยู่ที่ 3 คนต่อ 1 ครอบครัว (สถานการณ์ผู้สูงอายุไทย, 2558) ทำให้ผู้สูงอายุอยู่ตามลำพังมากขึ้น ซึ่งมีผู้สูงอายุจำนวนไม่น้อยอาศัยใช้ชีวิตเพียงลำพัง การที่ลูกหลานไม่สามารถดูแลได้จึงต้องส่งไปอยู่สถานบริการพักอาศัย ซึ่งส่วนใหญ่แล้วมีปัญหาทางสุขภาพ ร่างกาย จิตใจรวมไปถึงสังคมเอง จากความกังวลในการดำรงชีวิตประจำวัน ไม่น้อยไปกว่ากลุ่มที่อาศัยกับลูกหลานเลย (คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานผู้สูงอายุแห่งชาติ, 2545) โดยสาเหตุของปัญหาการดำรงชีวิตในผู้สูงอายุที่อาศัยตามลำพัง ไม่มีคนดูแล 32% เหงา 21% การดูแลกิจทั่วไปในการดำรงชีวิต 18% ปัญหาการเงิน 16% และอื่น ๆ อีก 13% แสดงให้เห็นว่าความวิตกกังวลของผู้สูงอายุสามารถมีการเกิดขึ้นได้อย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่าจะอาศัยอยู่ในรูปแบบครอบครัวหรือลำพังก็ตาม ซึ่งสภาวะที่เกิดขึ้นส่วนหนึ่งนั้นอาจเกิดจากการที่ผู้สูงอายุปิดกั้นตัวเองจากสังคมภายนอกเช่น ไม่มีการทำกิจกรรมกับผู้อื่น การใช้ชีวิตอยู่ภายในบ้านและห้องเท่านั้น โดยผู้สูงอายุที่เปิดรับสังคมภายนอกเข้าไปจะสามารถ เรียนรู้ปรับตัวได้ดีกว่า (ศิริวรรณ ศิริบุญ, 2543) ซึ่งการที่จะเรียนรู้ที่จะอยู่ในสังคมเป็นการปรับเปลี่ยนต่าง ๆ ที่ผู้สูงอายุสามารถทำได้ง่ายที่สุด

2.3.4 ปัญหา ความต้องการ และความคาดหวังพื้นฐานของผู้สูงอายุ

สิ่งที่เป็นปัจจัยที่สร้างการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ สังคม คือการที่มีอายุเพิ่มขึ้น การสูญเสียสถานภาพทางสังคมจากที่เคยเป็นคนที่มีส่วนร่วม ทางสังคมต่าง ๆ กลับลดลง จึงเป็นความต้องการและปัญหาพื้นฐานในสิ่งที่ตนเองเคยมี จากงานวิจัยหลายชิ้นกล่าวเกี่ยวกับปัญหาของผู้สูงอายุ สามารถสรุปได้ดังนี้

2.3.4.1 ด้านสุขภาพอนามัย

ร่างกายของผู้สูงอายุมีสภาพเสื่อมโทรมลงในทุก ๆ ด้าน

2.3.4.2 ด้านสุขภาพจิตและอารมณ์

ความวิตกกังวลต่อการเจ็บป่วย มีความหงุดหงิด รู้สึกไม่มั่นคงทางจิตใจ

2.3.4.3 ด้านครอบครัว

ขาดการดูแลเอาใจใส่จากสถาบันครอบครัว ถูกทิ้งให้อยู่ลำพัง ซึ่งเป็นผลมาจากขนาดครอบครัวเล็กลง

2.3.4.4 ด้านที่อยู่อาศัย

ไม่สามารถอยู่กับครอบครัวได้ ที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสมหรือไม่ปลอดภัย ส่งเสริมการดำรงชีวิตของผู้สูงอายุ

2.3.4.5 ด้านสังคม

ขาดเพื่อนพ้อง ขาดความสัมพันธ์กับผู้คนต่างวัย ในเรื่องของสังคม สถานภาพและช่วงอายุ

2.3.4.6 ด้านเศรษฐกิจ

ไม่มีรายได้ หรือมีรายได้แต่ไม่เท่ากับช่วงก่อน

2.3.4.7 ด้านการใช้เวลาว่าง

มีความรู้สึกเบื่อหน่าย รู้สึกไม่มีคุณค่าในตัวเอง ซึ่งส่งผลกระทบต่อจิตใจและร่างกาย

2.3.4.8 ด้านความรู้

ไม่มีโอกาสในการพัฒนาตนเองหรือการเสริมสร้างความรู้เพื่อสนองสังคมรุ่นใหม่

2.3.5 ความต้องการพื้นฐานของผู้สูงอายุ

ความต้องการด้านต่าง ๆ ของผู้สูงอายุนั้นประกอบไปด้วย 1) ความต้องการด้านร่างกาย 2) ความต้องการด้านจิตใจ เช่น การได้เป็นที่รักใคร่ การยอมรับจากสังคมต่าง ๆ 3) ความต้องการทางด้านสังคม เช่น การได้อยู่กับครอบครัว การพบปะสังสรรค์ ทำกิจกรรมทางสังคม (สิริสมร สุขสวัสดิ์, 2534) ทั้งนี้กลุ่มผู้สูงอายุรุ่นใหม่ นั้น ต้องการที่จะพึ่งพาตนเอง มีความต้องการด้านสุขภาพที่ดี รวมทั้งยอมจ่ายค่าบริการต่าง ๆ เพื่อได้รับบริการทางสังคม ซึ่งเป็นสิ่งที่ได้รับผลกระทบมาจากตอนก่อนที่จะเข้าสู่วัยสูงอายุ รวมทั้งการส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี (มนตรี ประเสริฐรุ่งเรือง, 2559)

สรุปเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ และสังคมผู้สูงอายุ

ผู้สูงอายุนั้นมีความต้องการต่าง ๆ ในด้านร่างกาย จิตใจและสังคมซึ่งทั้ง 3 ประเด็นหลักนั้นจะส่งผลต่อการใช้ชีวิตของผู้สูงอายุในอนาคตมากขึ้น ยิ่งเมื่อเป็นเรื่องของความ ต้องการและความคาดหวังของผู้สูงอายุการที่จะนำพื้นฐาน ไม่ว่าจะเป็นการพึ่งพาตนเอง ความต้องการด้านร่างกายหรือสุขภาพต่าง ๆ ซึ่งจะดูในเรื่องของ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านสังคม ผู้วิจัยจะนำเอาความต้องการพื้นฐานส่วนนี้เพื่อมาใช้ในการวิเคราะห์ร่วมกับความต้องการของคนในรุ่น เชนเรชั่นเอ็กซ์ต่อไป

2.3.6 แนวคิดผู้สูงอายุที่มีศักยภาพ

ผู้สูงอายุที่มีศักยภาพ (active ageing) ได้ถูกเสนอโดยองค์การอนามัยโลก เพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหาประชากรสูงอายุที่กำลังเพิ่มมากขึ้นในอนาคต เป็นความพยายามปรับเปลี่ยนแนวคิดจาก “ความต้องการพื้นฐาน (need-based)” ที่มีผู้สูงอายุเป็นกลุ่มเป้าหมายแบบถูกกระทำ (passive targets) เป็นแนวคิด “สิทธิขั้นพื้นฐาน (rights-based)” จากหลักการพื้นฐานผู้สูงอายุของ องค์การสหประชาชาติ ประกอบด้วย หลักการมีเสรีภาพ (independent) หลักการมีส่วนร่วม (participation) การได้รับการดูแล (care) การบรรลุความพึงพอใจในตนเอง (self-fulfillment) และ ความมีศักดิ์ศรี (dignity) ที่ได้ตระหนักถึงสิทธิของประชาชนอย่างเท่าเทียม เป็นการปฏิบัติ ในทุกมิติ ของชีวิต ตามวัยหรือเหมาะสมกับอายุของผู้สูงอายุ ซึ่งผู้สูงอายุที่มีศักยภาพจะสนับสนุน ให้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมรับผิดชอบ และมีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองและมิติอื่น ๆ ของวิถีชุมชน (วันดี โภค กุล, 2549: น.3-5) องค์การอนามัยโลก (who, 2002) ได้เสนอกรอบที่เป็นองค์ประกอบหลักของการ เป็นผู้สูงอายุที่มีศักยภาพ (active ageing) ใน 3 องค์ประกอบหลัก อันได้แก่ สุขภาพ การมีส่วนร่วม ในกิจกรรมทางสังคม และการมีหลักประกันความมั่นคงในชีวิต ดังนี้

2.3.6.1 สุขภาพ (health) สุขภาพส่วนบุคคลนั้นเป็นสิ่งสำคัญ หากบุคคล มีสุขภาพแข็งแรงจะเป็นเงื่อนไขแรกของการดำรงอยู่อย่างเป็นอิสระและพึ่งพาตนเอง อันเป็นลักษณะ

สำคัญของผู้สูงอายุที่มีศักยภาพ การที่บุคคลจะมีสุขภาพดี แข็งแรงหรือไม่ขึ้นอยู่กับทั้งปัจเจกบุคคลเอง ครอบครัวและสังคมแวดล้อม

2.3.6.2 การมีส่วนร่วม (participation) กิจกรรมในครอบครัว ชุมชน และสังคม เป็นผู้ดำรงไว้ซึ่งสิทธิมนุษยชน และวัฒนธรรมของสังคม ผู้สูงอายุที่ยังคงมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากจะรู้สึกถึงความมีคุณค่า มีเกียรติภูมิแล้ว ยังรู้สึกถึงความเป็นผู้มีศักดิ์ศรี และเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของบุตรหลานด้วย เหล่านี้ช่วยทำให้สุขภาพจิตของผู้สูงอายุดีขึ้น อันจะส่งผลต่อสุขภาพกายด้วย

2.3.6.3. การมีหลักประกัน (security) ความมั่นคงของผู้สูงอายุ คือการที่ ผู้สูงอายุมีความมั่นคงปลอดภัยทางด้านร่างกาย จากที่อยู่อาศัยที่ปลอดภัย ตลอดจนสถานที่ต่าง ๆ ที่ผู้สูงอายุต้องไปใช้บริการแล้ว ยังมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจที่ทำให้ผู้สูงอายุมั่นใจที่จะดำเนินชีวิตในปัจจุบันปลายอย่างมีคุณภาพ

อาจกล่าวได้ว่า ความหมายของผู้สูงอายุที่มีศักยภาพ (Active Ageing) ให้นำหนักที่ปัจจัยด้านสังคมเป็นหลัก กล่าวคือ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม การมีสัมพันธ์ภาพกับครอบครัว เพื่อน และชุมชน หรือการบำเพ็ญประโยชน์ต่าง ๆ ประเด็นที่ให้ความสนใจถัดมาคือ ประเด็นทางเศรษฐกิจ ทั้งการมีส่วนร่วมทางเศรษฐกิจ และเป็นความมั่นคงในชีวิต ขณะที่ให้ความสนใจด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิตเป็นลำดับหลัง

สำหรับประเทศไทย คำว่า active ageing มีผู้แปลเป็นภาษาไทยแตกต่างกันไป เช่น “สูงวัยอย่างมีคุณภาพ” “พุดมพลัง” และ “ผู้สูงอายุที่มีศักยภาพ” กล่าวได้ว่า นักวิชาการของไทยให้ความหมายของผู้สูงอายุที่มีศักยภาพโดยให้สำคัญกับสุขภาพกายเป็นหลัก ความสามารถในการดูแลพึ่งตนเองได้ ตลอดจนการบำเพ็ญประโยชน์ต่อผู้อื่นและสังคม หรือการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชน และสังคม อีกทั้งการมีอิสระ ความพอใจในชีวิต ตลอดจน การพัฒนาทางจิตและปัญญา ศักยภาพของผู้สูงอายุไทยพิจารณาจากการที่ผู้สูงอายุได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ เกิดประโยชน์ทั้งต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม โดยใช้ทักษะความรู้ ความสามารถและภูมิปัญญาของตนให้เป็นประโยชน์

สรุปแนวความคิดผู้สูงอายุที่มีศักยภาพ

ผู้สูงอายุในปัจจุบันได้รับการส่งเสริมให้มีความคิดรูปแบบใหม่นั้นคือการเป็นผู้สูงอายุที่มีศักยภาพ ทั้งนี้การเป็นผู้สูงอายุที่มีศักยภาพคือการมีความสามารถในการพึ่งพาตนเองได้ ตลอดจนการทำตนเองให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ซึ่งการเป็นผู้สูงอายุที่มีความสามารถหรือมีศักยภาพจะต้องมี 3 หลักประกันมั่นคงในชีวิตดังนี้

1) สุขภาพ (health) สุขภาพส่วนบุคคลนั้นเป็นสิ่งสำคัญ หากบุคคลมีสุขภาพแข็งแรงจะเป็นเงื่อนไขแรกของการดำรงอยู่อย่างเป็นอิสระและพึ่งพาตนเอง

2) การมีส่วนร่วม (participation) กิจกรรมในครอบครัว ชุมชน และสังคม เป็นผู้ดำรงไว้ซึ่งสิทธิมนุษยชน และวัฒนธรรมของสังคม

3) การมีหลักประกัน (security) ความมั่นคงของผู้สูงอายุ คือการที่ผู้สูงอายุมีความมั่นคงปลอดภัยทางด้านร่างกาย จากที่อยู่อาศัยที่ปลอดภัย ตลอดจนสถานที่ต่าง ๆ ที่ผู้สูงอายุต้องไปใช้บริการ

2.3.7 แนวคิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามรุ่นสู่รุ่นของผู้สูงอายุ

สังคมไทยจะเข้าสู่สังคมผู้สูงวัยอย่างสมบูรณ์ในปีพ.ศ. 2568 (ค.ศ. 2025) ตามมาด้วยกลุ่มประเทศอาเซียนในปีพ.ศ. 2583 (ค.ศ. 2040) และในราวปีพ.ศ. 2593 (ค.ศ. 2050) กว่า 20% ของประชากรทั่วโลกจะกลายเป็นผู้สูงวัย นั่นหมายความว่าประชากรวัยแรงงานในปัจจุบันจะผันบทบาทมาเป็นผู้สูงวัยในอนาคตอันใกล้แน่นอน อย่างไรก็ตาม แม้ว่าที่ผ่านมา หน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ในไทยจะดาเนินการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงจำนวนประชากร สारวจอัตราการพึ่งพิงวัยชรา และเดินหน้าสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับสถานการณ์สูงวัยอย่างต่อเนื่อง แต่ประชากรส่วนใหญ่ยังคงขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาพสังคมผู้สูงอายุไทยในอนาคต และยังไม่มี การวางแผนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรอบด้านเท่าที่ควร อีกทั้งได้รับอิทธิพลจากค่านิยมและ มโนทัศน์แบบเก่าต่อผู้สูงอายุ กล่าวคือ ผู้คนยังคงยึดติดกับภาพลักษณ์ของผู้สูงอายุที่มักถูกนำเสนอใน ด้านลบ อย่างเช่น ผู้สูงอายุมักถูกมองว่าเป็นวัยพึ่งพิง มีสุขภาพไม่ดี ความสามารถในการทำงานลดลง หรือไม่สามารถทำงานได้แล้ว จึงไม่มีรายได้ที่มั่นคง ซึ่งนำไปสู่การเลือกปฏิบัติและลดบทบาทของ ผู้สูงอายุในการมีส่วนร่วมในสังคม

2.3.7.1 ค้นหานิยามใหม่ของผู้สูงอายุ

องค์การสหประชาชาติ ไม่ได้กำหนดคำว่าผู้สูงอายุเต็มตัว เพียงแต่เป็นแค่การยอมรับโดยทั่วไป เป็นบุคคลที่มีอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป ซึ่งเป็นไปตามองค์การอนามัยโลกที่ กำหนดผู้สูงอายุตามประเทศที่พัฒนาแล้วเช่นกัน

ในปี พ.ศ. 2556 สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดลเอง นั้น ได้มีการให้การปรับเปลี่ยนความเข้าใจและนิยามของผู้สูงอายุใหม่ ผ่านมุมมองเชิงจิตวิทยาและ สุขภาพในด้านต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้ทุกฝ่ายเตรียมความพร้อมกับการรับมือสถานการณ์สังคมผู้สูงอายุ ที่สูงขึ้น โดยเน้นไปที่การปรับเปลี่ยนการเข้าใจในตัวผู้สูงอายุเปลี่ยนแปลงไปอย่าง การช่วยให้ทุกฝ่าย ลบภาพลักษณ์เชิงลบของผู้สูงอายุไป และช่วยส่งเสริมปรับเปลี่ยนมุมมองให้มีทัศนคติเชิงบวกกับ ผู้สูงอายุเพื่อส่งเสริมการใช้ชีวิตและให้เห็นคุณค่าและการมีบทบาททางสังคมมากยิ่งขึ้น (รายงาน สถานการณ์สังคมผู้สูงอายุ, ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ, 2558)

2.3.7.2 Baby Boomers

เบบี้บูมเมอร์สขึ้นชื่อว่าเป็นเจเนอเรชันที่มีจำนวนประชากรมากที่สุดในโลก และยังคงรั้งตำแหน่งดังกล่าวในปีพ.ศ. 2557 (ค.ศ. 2014) ด้วยจำนวนประชากร 75.4 ล้านคนทั่วโลก ดังที่ปรากฏในข้อมูลประชากรเชิงสถิติโดยสถาบันวิจัย Pew Research Center สหรัฐอเมริกา โดยในปี พ.ศ. 2554 (ค.ศ. 2011) ที่ผ่านมามีเบบี้บูมเมอร์สรุ่นแรกก็เพิ่งจะตบเท้าเข้าสู่ช่วงวัยเกษียณอย่างเต็มตัวไปได้ไม่นาน ด้วยเหตุนี้ เหล่าบูมเมอร์สจึงเริ่มมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและการพัฒนาที่เกี่ยวกับผู้สูงอายุให้แตกต่างจากรุ่นก่อน ๆ ในแทบทุกมิติ ในฐานะกลุ่มผู้บริโภคขนาดใหญ่ที่มาพร้อมกับความต้องการใหม่และทรัพย์สิน โดยรายงานนี้จะมุ่งศึกษาเบบี้บูมเมอร์สที่เกิดในยุคหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นหลัก ซึ่งคือคนที่เกิดระหว่างปีพ.ศ. 2489-2507 แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

- 1) กลุ่มเบบี้บูมเมอร์สตอนต้น (อายุ 47-56 ปี)
- 2) กลุ่มเบบี้บูมเมอร์สตอนปลาย (อายุ 57-65 ปี) ซึ่งเริ่มทยอยเข้าสู่วัย

ชราในปัจจุบัน

หลังสงครามโลกสิ้นสุดลง แทบทุกประเทศต่างประสบกับภาวะขาดแคลนแรงงานอันเป็นผลกระทบมาจากการบาดเจ็บและเสียชีวิตในช่วงสงคราม จึงเกิดค่านิยมการแต่งงานและมีบุตรหลายคนในกลุ่มคนหนุ่มสาวเพื่อสร้างแรงงานขึ้นมาพัฒนาประเทศชาติ จนเกิดปรากฏการณ์ที่เรียกว่า "เบบี้บูม" (Baby Boom) ในหลายประเทศทั่วโลก อาทิ สหรัฐอเมริกา แคนาดา ออสเตรเลีย สหราชอาณาจักร ประเทศในแถบยุโรปและญี่ปุ่น ซึ่งนับเป็นจุดพลิกผันทางโครงสร้าง

ประชากรที่มีอัตราการเกิดพุ่งสูงขึ้นอย่างรวดเร็วพร้อมกับอุปสงค์ที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้เศรษฐกิจเริ่มกลับมาเฟื่องฟูอีกครั้ง นอกจากนี้ ยังมีเหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้น อย่างเช่น การส่งนักบินอวกาศไปเหยียบบนดวงจันทร์ สงครามเวียดนาม และสงครามเย็น

การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจและสังคมในยุคหลังสงครามได้หล่อหลอมทัศนคติและพฤติกรรมการใช้ชีวิตของผู้คนในยุคนั้น แทบจะเหมือนกันไปหมด โดยเฉพาะเรื่องความอดทน การอุทิศตนให้กับการทำงานและองค์กร เพราะกลุ่มนี้จะโตมากับคำสั่งสอนของพ่อแม่ให้รู้จักประหยัด อดออม ยอมทำงานหนักเพื่อสบายในวันหน้า วางแผนการใช้จ่ายอย่างละเอียดรอบคอบ ขณะเดียวกันก็สนใจใคร่รู้เรื่องเทคโนโลยีอย่างจริงจัง อาทิ เทคโนโลยีทางการแพทย์ ยารักษาโรค การดูแลสุขภาพ เพราะเชื่อว่าสิ่งอำนวยความสะดวกจะช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นกว่ารุ่นก่อน ๆ และยอมจ่ายเพื่อให้ได้สิ่งที่ดีที่สุดเมื่อมีอายุมากขึ้น (รายงานสถานการณ์สังคมผู้สูงอายุ, ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ, 2558)

หากเปรียบเทียบกับเด็กที่เกิดในยุคดิจิทัล เบบี้บูมเมอร์สมักจะถูกมองว่าเป็นพวกอนุรักษ์นิยม ล้าสมัย แต่ในความเป็นจริงแล้ว พวกเขาเป็นชนกลุ่มแรกที่มีโอกาสได้ใช้

อินเทอร์เน็ตและอุปกรณ์ไอที เริ่มมีอิสรภาพในการแสดงออก ติดต่อสื่อสารข้ามพรมแดน เข้าถึงแหล่งความรู้หลากหลาย และมีแนวโน้มใช้มากขึ้นในปัจจุบัน รองจากวัยรุ่นและวัยทำงาน ทำให้ช่องว่างระหว่างวัยในสังคมลดลง นอกจากนี้ เบบี้บูมเมอร์ยังเป็นผู้ปลูกกระแสวัฒนธรรมของคนหนุ่มสาว ที่ยึดมั่นในอิสรภาพและเสรีภาพ พวกเขาไม่ปฏิเสธความเป็นบริโภคนิยม เหมือนคนรุ่นก่อน แต่โอบรับมันไว้ด้วยความยินดี เพราะสิ่งเหล่านี้ช่วยเติมเต็มความรู้สึกละแวมและตัวตนของพวกเขาได้ ไม่เพียงเท่านั้น การทำงานหนักทำให้คนเจนเนอเรชันนี้ประสบความสำเร็จเร็วขึ้น หลายคนได้เลื่อนตำแหน่งและมีเงินเดือนสูงตั้งแต่อายุ 30 กระทั่งมีส่วนร่วมขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เจริญเฟื่องฟูจนได้รับการขนานนามว่าเป็น พวกยิปปี ซึ่งหมายรวมถึง เจเนอเรชันเอ็กซ์ที่เข้าสู่ช่วงวัยรุ่น (รายงานสถานการณ์สังคมผู้สูงอายุ, ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ, 2558)

เบรนท์ กรีน (Brent Green) กล่าวว่า "เบบี้บูมเมอร์ไม่ได้ต้องการนั่งอยู่หน้าบ้านเพื่อมองหลาน ๆ เล่นกันเท่านั้น แต่อยากเข้าไปมีส่วนร่วมในการเล่นมากกว่า" (Lor Gold, 2013) (รายงานสถานการณ์สังคมผู้สูงอายุ, ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ, 2558) โดยพฤติกรรมของกลุ่ม Baby Boomers มีลักษณะแนวความคิดแบ่งออกมาได้ลักษณะดังนี้

1) ต้องการได้เห็นและได้ทำสิ่งต่าง ๆ ก่อนที่จะไม่มีโอกาสได้ทำ แนวโน้มที่เด่นชัดของ Baby Boomers คือ ต้องได้เห็นได้ทำ หาก่อนจะไม่มีโอกาสได้ทำ ๑ เป็น lifestyle ที่ จะพบได้ในกลุ่ม Baby Boomers เป็นการให้รางวัลแก่ตัวเอง รู้สึกว่าเป็นประสบการณ์ที่ไม่ควรพลาด เช่น การท่องเที่ยวเยี่ยมชมสถานที่โดดเด่นของโลก เช่น The Great Wall, The Great Barrier Reef, Venice หรือ ต้องไปเยือน Antarctica และเห็น Polar Bear ก่อนที่จะไม่มีโอกาส เนื่องจากปัญหาสิ่งแวดล้อมภาวะโลกร้อนขึ้น และดูเหมือนจะเลวร้ายลงทุกปี เป็นต้น

2) ให้ความสำคัญกับสิ่งที่ใกล้ตัวและสิ่งที่ตนรักสิ่งสำคัญที่มีคุณค่าทางใจอย่างยิ่งของ Baby Boomers คือสัตว์เลี้ยง เช่น สุนัข แมว นก เป็นต้น ซึ่งได้ กลายเป็นอีกสมาชิกที่รักในครอบครัว กลุ่ม Baby Boomers เห็นว่าสัตว์เลี้ยงเหล่านี้ คือเพื่อนรักหรือลูกรัก ซึ่งทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน ดูทีวีด้วยกัน มีการแต่งตัวเสริมสวย และมีหมอประจ ๑ ซึ่งสัตว์เลี้ยงแสนรักนี้เป็นอุตสาหกรรม หลายล้านเหรียญสหรัฐ ของประเทศสหรัฐฯ

3) ต้องการดูแลพ่อแม่ที่อยู่ในวัยชรา Baby Boomers เป็นกลุ่มประชากรที่มีฐานอายุกว้าง ซึ่งไม่ช้าก็เร็วจะอยู่ในภาวะที่ต้องดูแลพ่อแม่ที่ ชราภาพมากขึ้น พวกเขาได้ตระหนักถึงภาระอันนี้ และได้เตรียมหาทางเลือกให้แก่ตนเองเพื่อการจัดการที่เหมาะสม เช่น การจ้างคนช่วยดูแล ช่วยพยาบาล หรือผู้ดูแลมืออาชีพ เช่น Home Care เป็นต้น

4) ให้ความสำคัญดูแลสุขภาพตนเอง Baby Boomers เป็นกลุ่มผู้สูงอายุที่นิยมออกกำลังกายอย่างยิ่ง ด้วยความเชื่อที่ว่าใส่ใจดูแลสุขภาพ และการออกกำลังกาย

จะช่วยให้ชะลออายุและรักษาสุขภาพร่างกายให้แข็งแรงได้ โดยเป็นกลุ่มลูกค้าที่เป็นสมาชิก กลุ่มใหญ่ที่สุดของโรงยิม (gym) ไม่ยอมแก่ไปตามอายุ ต้องการดูดีที่สุดในชีวิต โดยจะเห็นพวกเขาออกจากลิปต์ซีจรรย์าน แต่งตัวด้วยเสื้อผ้า Spandex หรือผู้หญิงใส่ชุดโยคะเดินบนถนน เป็นต้น

5) ให้ความสำคัญกับการรักษาสุขภาพแวดล้อม ดูแลสังคมและโลก Baby Boomers ให้ความรักและต้องการคืนกลับสิ่งดี ๆ แก่สังคม ชุมชน และโลกใบนี้ เช่น การพิทักษ์ปลาวาฬ การช่วยดูแลสิ่งแวดล้อม การชะลอวิกฤติโลกร้อน การช่วยเหลือผู้ประสบภัยธรรมชาติต่าง ๆ ซึ่งพวกเขาจะ รู้สึกดีที่จะมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาเหล่านี้ มักจะบริจาคเงินและสิ่งของที่จำเป็น หรือแม้แต่การก่อตั้งองค์กรหรือ จัดกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือและระดมเงินด้วย

6) ชอบแบ่งปันข้อมูล หรือบอกต่อประสบการณ์ของตน Baby Boomers เป็นกลุ่มผู้สูงอายุที่ชอบหาประสบการณ์ใหม่ ๆ ในชีวิต นอกจากชอบลองและแสวงหา ความท้าทาย ความตื่นเต้นแล้ว ยังชอบที่จะเล่าต่อประสบการณ์ของตนให้แก่เพื่อนฝูงและสังคมด้วยการทาวีดีโอเทป เขียนบล็อก เขียนหนังสือ หรือแม้แต่การจ้างนักเขียนให้เขียนเรื่องหรือบทความเพื่อบอกเล่าประสบการณ์ของตนด้วย Baby Boomers นั่นคือ ผู้ฟังยุคบุกเบิกของรายการ talkshow ต่าง ๆ จนในปัจจุบันเป็นธุรกิจบันเทิงที่ ได้รับความนิยมอย่างมาก

7) การจัดหาสิ่งที่ดีที่สุดในชีวิตให้ตนเอง เป็นกลุ่มผู้สูงอายุที่ต้องการสิ่งที่ดีที่สุดในชีวิตตามที่ดีที่สุดในชีวิตให้ตนเอง ไม่ว่าจะเป็นสิ่งหรูหรา หรือรสนิยม และคุณภาพ โดยที่ในส่วนของราคาเป็นเรื่องรอง โดยคนกลุ่มนี้จะให้ความสำคัญกับค่านิยม การมีคุณภาพชีวิตที่ดี

8) มีความเป็นตัวของตัวเองสูง มีความเป็นตัวของตัวเองสูง คนกลุ่มนี้รู้ว่าต้องการอะไร และจะหามาเพื่อตนเองจนได้ ในบางโอกาสก็จะต้องการความสงบ อยากรอยู่ลำพัง เป็นกลุ่มคนที่ค่อนข้างเอาแต่ใจตนเอง

9) ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการตัดสินใจทำสิ่งสำคัญ เป็นกลุ่มที่ให้ความวางใจสูงกับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน หากจะต้องตัดสินใจในเรื่องใด ๆ มักจะพิจารณาความเห็นต่อผู้มีประสบการณ์มืออาชีพ หรือใช้บริการจากมืออาชีพเพื่อดำเนินการให้

10) ไม่มีคำว่าแก่เกินไป เป็นกลุ่มผู้สูงอายุที่มีชีวิตชีวา มีชีวิตเต็มที่ และชอบทำทุกกิจกรรมได้เหมือนกับคนทั่วไป

2.3.7.3 Generation X

เจเนอเรชันเอ็กซ์เป็นนิยามของบุคคลที่เกิดในช่วงปีพ.ศ. 2508-2523 จะมีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไปและอยู่ในวัยทำงาน โดยคนรุ่นนี้ในช่วงต้นจะเริ่มเข้าสู่วัย 50 เจเนอเรชันนี้เป็นกลุ่มที่สะท้อนย้อนกลับของกลุ่มคนเบบี้บูมทั้งนี้คนกลุ่มนี้ก็จะมาพร้อมกับความต้องการเพิ่มขึ้น แต่กลับกันที่ทรัพยากรมีจำกัด หลายประเทศได้แก้ไขด้วยการควบคุมอัตราการเกิด แม้ว่าจะเกิดหลังจากเบบี้บูมเมอร์สได้ไม่นาน แต่เจเนอเรชันเอ็กซ์กลับมีพฤติกรรมที่แตกต่างไป โดยคนรุ่นนี้โตมาในยุคที่เศรษฐกิจกำลังมีความก้าวหน้า โดยการศึกษาเจเนอเรชันเอ็กซ์ในมุมมองต่อคุณลักษณะของตนเองและความคาดหวังต่อคุณลักษณะของเจเนอเรชันอื่นสรุปว่า

เจเนอเรชันนี้ได้รับผลกระทบจากรอยต่อของการเปลี่ยนผ่านทางเทคโนโลยีค่อนข้างมาก อาทิ การเปลี่ยนแปลงจากระบบแอนะล็อกไปสู่ดิจิทัล การเปลี่ยนแปลงจากคอมพิวเตอร์เมนเฟรมที่มีขนาดใหญ่ไปสู่คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลที่มีขนาดเล็กลง เป็นต้น ประกอบกับบรรยากาศของการขยายตัวอุตสาหกรรมในวงกว้าง ทำให้เกิดการผลิตเครื่องมือเครื่องใช้ที่อำนวยความสะดวกมากมายเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิต จึงส่งผลให้สภาพแวดล้อมทางสังคมและเศรษฐกิจมุ่งเน้นไปทางความเป็นปัจเจกบุคคล (individualist) และมีความเป็นวัตถุนิยมสูงขึ้น กลุ่มเจเนอเรชันเอ็กซ์มักพึ่งพาความรู้ ความสามารถของตนเอง (self-Reliant) ในการดำเนินชีวิตและทำงาน (เดชาเดชะวัฒน์ไพศาล, 2557) (รายงานสถานการณ์สังคมผู้สูงอายุ, ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ, 2558)

จากการศึกษาพื้นฐานการใช้ชีวิตประจำวันของคนในรุ่นเจเนอเรชันเอ็กซ์ เจเนอเรชันนี้มีการสรุปพฤติกรรมโดยทั่วไปได้ดังนี้ (รายงานสถานการณ์สังคมผู้สูงอายุ, ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ, 2558)

1) เป็นเจเนอเรชันที่เข้าถึงเทคโนโลยีสมัยใหม่ก่อนเจเนอเรชันอื่น ๆ เนื่องจากยุคที่เจเนอเรชันเอ็กซ์เติบโตมาเป็นการก้าวกระโดดของเทคโนโลยี ไม่ว่าจะเป็นอินเทอร์เน็ต เครื่องเล่นเกมต่าง ๆ หรือแม้แต่คอมพิวเตอร์ การเข้าถึงเทคโนโลยีจึงเป็นหนึ่งในอุปนิสัยที่เป็นเอกลักษณ์ของคนเจเนอเรชันเอ็กซ์

2) กิจกรรมการทำงาน กิจกรรมการบันเทิง หรือการหาความสุขจะเป็นไปในทางควบคู่กัน เนื่องจากแนวคิดทางการหาความหมายของชีวิตในเจเนอเรชันนี้มองว่า การรักษาสมดุลของชีวิตเป็นสิ่งจำเป็นแตกต่างจากกลุ่มคนในรุ่นเบบี้บูมเมอร์ที่เน้นการทำงานแยกส่วนต่าง ๆ กับความบันเทิง

3) มีความต้องการความเป็นปัจเจกบุคคล เนื่องจากสภาพแวดล้อมในสังคมของคนเจเนอเรชันเอ็กซ์ ได้ถูกลดทอนลงเป็นสิ่งที่เล็กลงและมีความเป็นส่วนตัวกับและเข้ากับความเป็นตัวตนของตัวเองมากขึ้น

4) ให้ความสนใจดูแลรักษาสุขภาพตนเอง เนื่องจากกิจกรรมการออกกำลังกาย การดูแลตนเองเป็นสิ่งที่ผู้คนสมัยใหม่ให้ความสำคัญต่อการดูแลตนเอง เจเนเรชั่นเอ็กซ์จึงหันมาสนใจการออกกำลังกายกันมากขึ้นเพื่อรักษาสุขภาพให้แข็งแรงชะลอความแก่ลง

5) การมีสังคมอยู่บนโลกออนไลน์ ในขณะที่เจเนเรชั่นเอ็กซ์มีความเป็นปัจเจกบุคคลจากสภาพแวดล้อมที่หล่อหลอม หากแต่การมีสังคมบนโลกออนไลน์เป็นสิ่งที่คนเจเนเอ็กซ์ให้ความสนใจเนื่องจากการเข้ามาของเทคโนโลยีสมัยใหม่ ส่งผลให้สังคมโลกออนไลน์ขยับไปไกลมากขึ้นกว่าเดิม ทั้งนี้การใช้ชีวิตของคนเจเนเอ็กซ์ไม่ได้ตัดขาดจากสังคมทั่วไปหากแต่จะใช้ชีวิตในสังคมออนไลน์เป็นหลัก โดยยังคงความมเป็นปัจเจกบุคคลในการใช้ชีวิตากสังคมทั่วไป

6) การใช้ชีวิตแบบไม่ต้องการความเป็นทางการในการใช้งานพื้นที่ต่าง ๆ เนื่องจากคนในรุ่นเจเนเรชั่นเอ็กซ์นั้นใช้ชีวิตด้วยความสมดุลในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นความผ่อนคลายในการใช้ชีวิตร่วมกับการทำงานควบคู่กันไป ทำให้การบรรลุเป้าหมายต่าง ๆ ที่ต้องการจึงต้องมีความรวดเร็วและเรียบง่ายต่อการใช้ชีวิต ความเป็นทางการในด้านต่าง ๆ จึงถูกลดทอนลง

7) การเข้าสังคม คนในรุ่นเจเนเรชั่นเอ็กซ์นั้นมีความสนใจในด้านการใช้งานเทคโนโลยีต่าง ๆ ในปัจจุบัน ทำให้แต่ละคนมีความเป็นปัจเจกบุคคลไม่เกิดความเป็นสังคมในเชิงของการพูดคุย รวมกลุ่ม หากแต่การเข้าสังคมของคนในรุ่นเจเนเรชั่นเอ็กซ์เป็นการเข้าสังคมในเชิงของการทำงาน การหาความรู้และการสังสรรค์เป็นส่วนมาก ซึ่งจะเป็นการเข้าสังคมเพื่อส่งเสริมในกิจกรรมอื่น ๆ แทนการเข้าสังคมเพื่อพูดคุยรวมกลุ่มเป็นหลัก

8) ความต้องการในการพึ่งพาตนเองได้ คนในรุ่นเจเนเรชั่นเอ็กซ์นั้นมีสภาพแวดล้อมที่เติบโตมาด้วยเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่สามารถใช้งานได้ในวันแรก เช่น อินเทอร์เน็ต หรือ โทรศัพท์มือถือต่าง ๆ ส่งผลให้การเข้าถึงอุปกรณ์ต่าง ๆ ต้องทำได้ด้วยตนเอง การพึ่งพาตนเองในการใช้งานหรือสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ต้องศึกษาและดำเนินการใช้ชีวิตด้วยตนเองมาโดยตลอด ทำงานคนรุ่นเจเนเรชั่นเอ็กซ์ต้องการพึ่งพาตนเองให้ได้เยอะที่สุดก่อนจึงจะขอความช่วยเหลือต่าง ๆ

2.3.7.4 Generation Y

เจเนอเรชั่นวายเกิดในช่วงปีพ.ศ. 2524-2543 (ค.ศ. 1981-2000) ถือเป็นเจเนอเรชั่นแรกที่เติบโตมาพร้อมกับเทคโนโลยีที่เจริญรุดหน้า โดยเฉพาะช่วงปลายศตวรรษที่ 20 อินเทอร์เน็ตได้แพร่หลายไปอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงโลกทั้งใบเข้าด้วยกันแค่การคลิก นาไปสู่การคิดค้นสร้างสรรค์เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมนับไปไม่ถ้วน คนกลุ่มนี้จึงเป็นพยานประจักษ์การเปลี่ยนแปลงไปสู่โลกดิจิทัลและหลายคนมีโอกาสได้ใช้อุปกรณ์อำนวยความสะดวกเหล่านี้จริง ๆ นับตั้งแต่วอล์กแมน คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลของไอบีเอ็มและแอปเปิล เรื่อยมาจนถึงการก่อตั้งเสิร์ชเอ็นจินระดับโลกอย่าง "กูเกิ้ล" (google) การกำเนิดของไอพอด (iPod) เครือข่ายออนไลน์คนรักดนตรี

แบบ "มายสเปซ" (myspace) เรื่อยมาจนถึงยุคเฟื่องฟูของโซเชียลมีเดีย คนรุ่นนี้จึงสนใจใฝ่รู้ด้านเทคโนโลยีเป็นที่สุด (tech Savvy) เฉลียวฉลาดและมีความคิดสร้างสรรค์ในการแก้ปัญหา ที่สำคัญพวกเขาสามารถเรียนรู้การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์และสืบค้นข้อมูลข่าวสารอันหลากหลายได้ในเวลาสั้น ๆ จึงสังกัดอยู่ในกลุ่ม "ดิจิทัลเนทีฟ" (digital Native) เทคโนโลยีเปรียบเสมือนตัวกำหนดไลฟ์สไตล์ และส่วนหนึ่งในชีวิตของเจนวายไปโดยปริยาย อีกทั้งเป็นเครื่องมือที่เชื่อมต่อความสัมพันธ์ระหว่างพวกเขา กับสังคมโลกเข้าด้วยกัน จึงไม่แปลกอะไร หากจะพบเห็นคนกลุ่มนี้ใช้สมาร์ทโฟนหรือแท็บเล็ตแทบทุกที่ ทุกเวลา ตรงกันข้ามกับเจนเอเรชั่นที่เกิดก่อนยุคอินเทอร์เน็ต หรือ "ผู้อพยพดิจิทัล" (Digital Immigrants) ซึ่งต้องปรับตัวและเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อให้ทันโลก

ปัจจุบัน เจนวายอยู่ในวัยระหว่าง 18-34 ปี และคาดว่าจะจะเป็นกลุ่มประชากรที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในปีพ.ศ. 2593 (ค.ศ. 2050) ประมาณ 79.2 ล้านคน โคนแซมป์เก่าหรือเจนเอเรชั่นเบบี้บูมเมอร์สซึ่งคาดว่าจะมีจำนวนลดลงเหลือ 16.6 ล้านคน นับว่าคนรุ่นนี้เป็นภาพสะท้อนของเบบี้บูมเมอร์ส (Echo Boomers) ที่มีอายุน้อยกว่า ส่วนใหญ่ตัดสินใจแต่งงานช้าและมีลูกในวัย 30 ปีขึ้นไป เพราะต้องการเรียนต่อ ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น หรือไม่ก็ใช้ชีวิตอย่างเรียบง่ายตามความตั้งใจของตนเองก่อน นอกจากนี้ เจนวายยังมีแนวโน้มจะอาศัยอยู่กับพ่อแม่มากขึ้น เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจตกต่ำลง (รายงานสถานการณ์สังคมผู้สูงอายุ, ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ, 2558)

สรุปแนวความคิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามรุ่นสู่รุ่นของผู้สูงอายุ

ในปัจจุบันช่วงรุ่นอายุของประชากรมีหลากหลายแบบซึ่งในทุก ๆ ช่วงรุ่นอายุมีความแตกต่างกัน จากทั้งสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ยุคสมัยเทคโนโลยี ทำให้ความต้องการหรือเอกลักษณ์ต่าง ๆ ของคนแต่ละรุ่นโดยในช่วงของคนในรุ่นเจนเอเรชั่นเอ็กซ์มีเอกลักษณ์ต่าง ๆ ที่เป็นเฉพาะตัวของคนรุ่นนี้หลัก ๆ ดังนี้

1. เป็นเจนเอเรชั่นที่เข้าถึงเทคโนโลยีสมัยใหม่ก่อนเจนเอเรชั่นอื่น ๆ
2. กิจกรรมการทำงาน กิจกรรมการบันเทิง หรือการหาความสุขจะเป็นไปในทางควบคู่กัน
3. มีความต้องการความเป็นปัจเจกบุคคล
4. ให้ความสนใจดูแลรักษาสุขภาพตนเอง
5. การมีสังคมอยู่บนโลกออนไลน์
6. การใช้ชีวิตแบบไม่ต้องการความเป็นทางการ
7. การเข้าสังคมในเชิงการหาความรู้ การสร้างสรรค์และการทำงาน

8. ความต้องการในการพึ่งพาตนเองได้

2.4 แนวคิดการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สูงอายุกับโครงสร้างทางสังคม

การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม หมายถึง การที่พฤติกรรมของบุคคลต่าง ๆ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและทัศนคติ ต่อกันและกันที่สามารถมีการทำปฏิกริยาและการตอบโต้ซึ่งกันและกัน โดยการมีปฏิสัมพันธ์พื้นฐาน คือ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลสองคน ซึ่งสามารถแบ่งแยกออกเป็น 2 ประเภทคือ การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างบุคคล และการมีปฏิสัมพันธ์ภายในแบบกลุ่ม

2.4.1 การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างบุคคล

การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมขั้นพื้นฐาน คือความสัมพันธ์ระหว่างระหว่างบุคคลสองคน จะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสถานภาพความสัมพันธ์ของคนสองคนนั้น โดยมีปัจจัยที่ส่งเสริมความสัมพันธ์มากขึ้นประกอบด้วย

2.4.1.1 ความพึงพอใจร่วมกัน หมายถึง ความพอใจที่จะมีความสัมพันธ์ต่อกัน เป็นความชอบระหว่างบุคคล โดยความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลขึ้นอยู่กับผลประโยชน์และผลเสียของทั้งสองฝ่าย

2.4.1.2 ความเอื้อเฟื้อ คือ การที่บุคคลให้ประโยชน์ต่อผู้อื่น เพื่อให้ผู้อื่นได้ในสิ่งที่ตนเองต้องการ ซึ่งจะส่งผลต่อความพึงพอใจและความรู้สึกดี

2.4.1.3 ความไวใจ คือ การทำให้ความสัมพันธ์ทางสังคมเพิ่มมากขึ้น เพราะส่งผลต่อการรับรู้ความบริสุทธิ์ใจ ซึ่งผู้ที่ให้ความไวใจส่งผลให้อีกฝ่ายรู้สึกในคุณค่าของตนเอง

2.4.1.4 บรรทัดฐานส่วนบุคคล มนุษย์เรามีบรรทัดฐานและสิ่งที่ตนเองยึดมั่น แสดงออกเมื่อพบว่าอีกฝ่ายมีบรรทัดฐานที่พอเหมาะกันจะทำให้ความสัมพันธ์เพิ่มมากขึ้น

2.4.2 การมีปฏิสัมพันธ์แบบกลุ่ม

มนุษย์จะอยู่ร่วมกันได้ตามพฤติกรรมลักษณะทางสังคมที่มีสาเหตุมาจากการรวมกลุ่มกัน มี 4 ประการ ดังนี้

2.4.2.1 การรวมทรัพยากรที่มีอยู่แต่ละคนเข้าด้วยกัน

2.4.2.2 ทำให้มนุษย์มีการแบ่งภาระหน้าที่ต่อกัน

2.4.2.3 สามารถสนองความต้องการทางสังคมของมนุษย์

2.4.2.4 เพื่อกำจัดความกลัวทางจิตวิทยา โดยความกลัวเหล่านี้จะลดลงไปได้หากมีการรวมกลุ่มกันของบุคคล เพื่อร่วมกันต่อต้านสิ่งที่รู้สึกว่าจะไม่ปลอดภัย

โดยความสัมพันธ์แบบกลุ่มจะมีปัจจัยที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์ขึ้น ดังนี้

1) บรรทัดฐานกลุ่ม เมื่อบุคคลหลาย ๆ คนรวมกลุ่มเข้าด้วยกันเมื่อมีบรรทัดฐานทางทัศนคติที่เหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน สามารถส่งผลต่อระเบียบแบบแผนของกลุ่มได้ เพื่อเป็นการสร้างระเบียบ กฎเกณฑ์ของกลุ่มขึ้นมา

2) การคล้อยตามบุคคล คือ การทำตาม การเลียนแบบหรือเอาเยี่ยงอย่าง รวมถึงการปฏิบัติตามคำสั่ง ไม่ว่าจะเป็นการคล้อยตามหรือถูกบังคับกดดันก็ตาม

3) การเสียดสีของกลุ่ม เมื่ออยู่ด้วยกันเป็นกลุ่มจะเกิดความขัดแย้งทางความคิด มุมมองต่าง ๆ ซึ่งสามารถส่งผลต่อการทำงานหรือบรรลุเป้าหมายที่เกิดขึ้นได้

4) ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม คือเมื่อมีการเข้ากลุ่มกันสิ่งที่จะต้องมีส่วน คือ การมีผู้นำกลุ่มเพื่อควบคุมความสัมพันธ์ภายในกลุ่ม โดยผู้นำจะเกิดขึ้นเมื่อมีความสอดคล้องกับสถานการณ์

การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเกิดขึ้นจากทั้งแบบบุคคลและกลุ่ม โดยพบว่าการเกิดจากการที่มีพฤติกรรมของบุคคลมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและทัศนคติต่าง ๆ ซึ่งมีการแลกเปลี่ยนระหว่างกันและกัน

2.4.3 ผู้สูงอายุกับแนวคิดการมีปฏิสัมพันธ์ทางโครงสร้างทางสังคม

ผู้สูงอายุเป็นวัยที่อยู่ในช่วงของความเสื่อมถอยทั้งทางร่างกาย และสภาพจิตใจ ซึ่งถ้าหากไม่มีการรับมือ หรือการเตรียมตัวเตรียมใจ จะส่งผลให้เกิดความหดหู่ กัดดันและความเครียด ซึ่งการมีการเข้าร่วมกิจกรรมสามารถส่งเสริมสภาพด้านต่าง ๆ ของผู้สูงอายุได้โดยการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมสามารถลดปัญหาที่เกิดขึ้นได้ สอดคล้องกับสภาพสังคมของผู้สูงอายุรุ่นใหม่ โดยมีรูปแบบสอดคล้องกับทฤษฎีกิจกรรม ที่ให้คำกล่าวว่า สภาพจิตใจที่ดีสามารถส่งเสริมหรือสร้างขึ้นมาได้ จากการทำประโยชน์ทางสังคมเพื่อเปลี่ยนแปลงบทบาทของตนเอง และมีความพึงพอใจในชีวิต สอดคล้องกับความต้องการของผู้สูงอายุ (พัชรภา มนูญภัทราชัย, 2544) จากทฤษฎีนั้นบ่งบอกเห็นถึงการที่ทัศนคติที่ดีต่อตนเอง เห็นถึงประโยชน์จากการทำกิจกรรมส่วนรวม เพื่อพัฒนาสภาพร่างกาย ใจ และสังคม ซึ่งการทำกิจกรรมบ่อย ๆ จะทำให้เกิดการยึดเหนี่ยว รู้สึกถึงคุณค่าของตนเอง ซึ่งสามารถทำให้เกิดการยอมรับ แม้ว่าผู้สูงอายุที่มีร่างกายเสื่อมโทรมแล้ว แต่ยังคงทำกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ เพราะจะทำให้ไม่เกิดความเหงา และมีความสุขเมื่อได้ร่วมกิจกรรมกับผู้สูงอายุด้วยกันเอง (ทิพย์อรุณ สมภู, 2552)

ทั้งนี้ยังพบความพึงพอใจในการเกษียณอายุของข้าราชการบำนาญของกระทรวงศึกษาธิการพบว่า ผู้สูงอายุที่ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นไม่ว่าจะกิจกรรมใด ๆ อย่างสม่ำเสมอจะมีความสุขกับการเกษียณอายุราชการ มากกว่าผู้ที่ไม่ร่วมกิจกรรมอะไรเลยหรือน้อย (สมศรี กันธมาลา

, 2529) การส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมทางสังคมสม่ำเสมอ ทำให้ผู้สูงอายุปรับตัวเองได้ดียิ่งขึ้นทั้งด้านร่างกาย จิตใจและสังคม ผู้สูงอายุจึงควรทำกิจกรรมสม่ำเสมอ เพื่อส่งเสริมสภาพในด้านต่าง ๆ ในระยะยาว (ศจี วิสารทศจี, 2554)

ในปัจจุบันพฤติกรรมของผู้สูงอายุรวมทั้งวัยกลางคนมีพฤติกรรมในเขตเมือง พบว่าลักษณะการทำกิจกรรมยามว่าง ที่สามารถทำได้ตามลำพังที่บ้าน ได้แก่ การดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุ เลี้ยงสัตว์ อ่านหนังสือ ทำงานบ้าน นอนหลับ เดินเล่น เป็นต้น (วัลย์ลีลา สัตราพันธ์, 2540) โดยกิจกรรมส่วนใหญ่ไม่ส่งผลต่อการพัฒนากิจกรรมทางสังคม โดยสามารถสรุปแนวคิดรูปแบบกิจกรรมได้ 7 หมวด ดังนี้

1) กิจกรรมส่งเสริมสภาพร่างกาย เช่น โยคะ ลีลาศ วิ่ง เตะฟุตบอล เดินเร็วหรือการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น โยนห่วง ปาเป้า การออกกำลังกาย เป็นต้น การฟื้นฟูร่างกาย เช่น การนวด เป็นต้น

2) กิจกรรมทางศาสนา เช่น การทำบุญ ตักบาตร ฟังธรรม

3) กิจกรรมที่ส่งเสริมปัญญา เช่น การเล่นเกม หมากฮอส หรือการอ่านหนังสือ

4) กิจกรรมเพื่อการส่งเสริมความบันเทิง เช่น การร้องคาราโอเกะ การดูหนัง

5) กิจกรรมส่งเสริมสังคม เช่น การพบปะ สังสรรค์ แลกเปลี่ยนทัศนคติ

6) กิจกรรมความคิดสร้างสรรค์และปัญญา เช่น การวาดรูป เล่นดนตรี รวมไปถึงการปลูกต้นไม้

7) กิจกรรมพิเศษ เช่น การท่องเที่ยวต่าง ๆ

สรุปแนวคิดการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สูงอายุกับโครงสร้างทางสังคม

ผู้สูงอายุกับพฤติกรรมของบุคคลต่าง ๆ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและทัศนคติต่อกันและกันที่สามารถมีการทำปฏิริยาและการตอบโต้ซึ่งกันและกัน โดยการมีปฏิสัมพันธ์พื้นฐานซึ่งในแต่บุคคลมีความต้องการแตกต่างกันออกไปทั้งนี้โครงสร้างทางสังคมที่ส่งผลต่อกิจกรรมต่าง ๆ ของผู้สูงอายุมี 7 ประเภทกิจกรรมคือ

- 1) กิจกรรมส่งเสริมสภาพร่างกาย
- 2) กิจกรรมทางศาสนา
- 3) กิจกรรมส่งเสริมปัญญา
- 4) กิจกรรมส่งเสริมสังคม
- 5) กิจกรรมส่งเสริมความบันเทิง
- 6) กิจกรรมความคิดสร้างสรรค์
- 7) กิจกรรมพิเศษ

2.5 ประเภทที่พักอาศัยและสถานบริการของผู้สูงอายุ

สถานบริการสำหรับผู้สูงอายุในปัจจุบันนี้มีหลายประเภท โดยสามารถจัดการแบ่งตามลักษณะการบริการที่ให้การดูแลและแบ่งตามระดับความต้องการการดูแลผู้สูงอายุ (Ribbe, et al., 1997; Lassey & Lassey, 2001; ศิริพันธ์ุ สาสัตย์, 2551) คือ 1) โรงพยาบาล เป็นสถานที่ให้บริการรักษาทางการแพทย์ที่อาจมีทั้ง คลินิกผู้สูงอายุ ที่พักผู้ป่วยสูงอายุ ซึ่งจะเน้นไปที่การรักษาอาการเฉียบพลันของผู้สูงอายุ 2) สถานบริบาลผู้สูงอายุ มีการให้บริการพยาบาลดูแลผู้สูงอายุตลอด 24 ชั่วโมง ซึ่งจะทำให้การช่วยเหลือในการทำกิจวัตรประจำวัน การดูแลทางด้านจิตสังคมและการดูแลส่วนบุคคล การดูแลสนับสนุนทางการแพทย์ รวมทั้งบริการห้องพักและอาหาร 3) บ้านพักคนชรา ให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริบาลผู้สูงอายุแต่ในระดับที่ต่ำกว่า 4) สถานที่พักอาศัยประเภทให้เช่าห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ บริการห้องพักและอาหาร ให้ความช่วยเหลือในชีวิตประจำวัน 5) ที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุ

อย่างไรก็ตามพบว่าสถานดูแลผู้สูงอายุระยะยาวในประเทศไทย จะประกอบไปด้วย บ้านพักคนชราสถานที่ให้การช่วยเหลือในการดำรงชีวิต โรงพยาบาลที่ให้บริการดูแลระยะยาว สถานบริบาล และสถานดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้าย ของทั้งภาครัฐ เช่น ในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน ทั่วไปให้บริการแบบหวังผลกำไรและองค์กรการกุศลที่ให้บริการโดยไม่หวังผลกำไร

2.5.1 บ้านพักคนชรา

จากบริบทของประเทศไทยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ ภาครัฐและเอกชน ดังนี้

1) สถานสงเคราะห์คนชราภาครัฐ

สถานสงเคราะห์คนชรา ถูกจัดตั้งขึ้นมาเพื่อให้ความช่วยเหลือผู้สูงอายุที่ถูกทอดทิ้ง ไม่มีผู้ดูแล โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี 2496 จนถึงปัจจุบันซึ่งประกอบไปด้วยมีสถานสงเคราะห์จำนวน 25 แห่ง เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการกระจายอำนาจในแต่ละส่วน ในปี พ.ศ. 2546 ได้มีการโอนภารกิจของสถานสงเคราะห์คนชราและศูนย์บริการทางสังคมให้ไปอยู่ในความดูแลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความพร้อม 12 แห่งและกรุงเทพมหานคร จำนวน 1 แห่ง ดังนี้ (กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ, 2550)

1.1) สถานสงเคราะห์คนชราและศูนย์บริการทางสังคม ที่ได้รับการโอนไปขึ้นตรงกับ กรุงเทพมหานคร คือ สถานสงเคราะห์คนชรabanบางแค ศูนย์บริการทางสังคมผู้สูงอายุ ดินแดง

1.2) สถานสงเคราะห์คนชราและศูนย์บริการทางสังคม ที่ได้รับการโอนไปขึ้นตรงกับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความพร้อม เป็นสถานสงเคราะห์คนชราประเภทสามัญ จำนวน 13 แห่งคือ

- สถานสงเคราะห์คนชรabanธรรมปกรณ์ (บ้านโพธิ์กลาง) จังหวัดนครราชสีมา

- สถานสงเคราะห์คนชรabanธรรมปกรณ์ (วัดม่วง) จังหวัดนครราชสีมา

- สถานสงเคราะห์คนชรabanเขาบ่อแก้ว จังหวัดนครสวรรค์

- สถานสงเคราะห์คนชรabanจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี

- สถานสงเคราะห์คนชรabanอุทอง-พนักัดก จังหวัดชุมพร

- สถานสงเคราะห์คนชรabanมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม

- สถานสงเคราะห์คนชรabanนครปฐม จังหวัดนครปฐม

- สถานสงเคราะห์คนชรabanศรีตรัง จังหวัดตรัง

- สถานสงเคราะห์คนชรabanบางแค 2 กรุงเทพมหานคร

- สถานสงเคราะห์คนชรabanลพบุรี จังหวัดลพบุรี

- สถานสงเคราะห์คนชราเฉลิมราชกุมารี (หลวงพ่อบึง อุบลรัตน์) จังหวัด

นครป

- สถานสงเคราะห์คนชราเฉลิมราชกุมารี (หลวงพ่อลำไยอุบลรัตน์) จังหวัด

กาญจนบุรี

- สถานสงเคราะห์คนชราวัยทองนิเวศม์ จังหวัดเชียงใหม่

1.3) สถานสงเคราะห์คนชราและศูนย์บริการทางสังคม ที่ยังคงอยู่ในความรับผิดชอบของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ โดยมีการพัฒนารูปแบบของการบริการและกิจกรรมต่าง ๆ และได้เปลี่ยนชื่อจาก “สถานสงเคราะห์” ไปเป็น “ศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ” เพื่อเป็นศูนย์ด้านผู้สูงอายุจำนวน 12 แห่ง ดังนี้

- ศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุบางแค กรุงเทพมหานคร
- ศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุบางละมุง จังหวัดชลบุรี
- ศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุธรรมปกรณ์เชียงใหม่
- ศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุทักษิณ จังหวัดยะลา
- ศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุวสาสนะเวศม์ในพระสังฆราชูปถัมภ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ชูปถัมภ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

- ศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
- ศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์
- ศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี
- ศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุลำปาง จังหวัดลำปาง
- ศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุนครพนม จังหวัดนครพนม
- ศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุสงขลา จังหวัดสงขลา
- ศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

มาตรฐานการให้บริการผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์คนชรา

ผลการจัดทำมาตรฐานการให้บริการผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์รวม 5

มาตรฐาน ได้แก่

มาตรฐานที่ 1 การบริหารจัดการ

ระบบการบริหารจัดการนั้นเป็นไปเพื่อให้เกิดการจัดบริการที่ดี สอดคล้องต่อความ

ต้องการของผู้ใช้บริการ ผู้ปฏิบัติงานและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วย

- การวางแผนและการปรับปรุงระบบบริหารจัดการ
- การจัดระบบข้อมูล
- การจัดการทรัพยากรบุคคล
- วัสดุครุภัณฑ์
- การประสานงาน

- ข้อเสนอแนะและการร้องทุกข์

มาตรฐานที่ 2 สุขภาพ

สุขภาพจิตและสังคมของผู้ใช้บริการได้รับการดูแลอย่างมีส่วนร่วมระหว่างผู้ให้บริการและผู้ที่เกี่ยวข้อง

- การส่งเสริมสุขภาพ
- การรักษาพยาบาล
- การประสานงานส่งต่อ
- การจัดการเรื่องยาและอุปกรณ์ทางการแพทย์
- อาหารและโภชนาการ
- การจัดการพฤติกรรมเสี่ยง
- การส่งเสริมและฟื้นฟูสมรรถภาพ

มาตรฐานที่ 3 ผู้ใช้บริการ

สิทธิของผู้ใช้บริการต้องได้รับการคุ้มครองและส่งเสริมให้ผู้ใช้บริการสามารถดำรงชีวิตตนเองได้ในขณะที่อาศัยอยู่ในสถานสงเคราะห์

- การส่งเสริมการดำรงชีวิตด้วยตนเอง
- ความเป็นส่วนตัวและศักดิ์ศรี
- กิจกรรมนันทนาการ
- ความปลอดภัยในทรัพย์สินและความรับผิดชอบของผู้ใช้บริการ

มาตรฐานที่ 4 ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพและระบบความปลอดภัย

ผู้ให้บริการอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยซึ่งเป็นหลักประกันคุณภาพชีวิตและสวัสดิการของผู้บริการตลอดจนบุคลากรและผู้ที่เกี่ยวข้อง

- สภาพแวดล้อมและความปลอดภัย
- อัคคีภัย การรักษาความปลอดภัยและเหตุฉุกเฉิน
- การควบคุมการติดเชื้อ
- บริการด้านสุขาภิบาล อาหาร และการซักล้าง

มาตรฐานที่ 5 ระบบมาตรฐานภายใน

ระบบมาตรฐานการบริการผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์ เป็นไปเพื่อการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานโดยตนเองเทียบกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ เพื่อการพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่อง

การรับรองมาตรฐาน

ปัจจุบันนี้ยังไม่มี การรับรองมาตรฐานสถานสงเคราะห์คนชราไปประเทศไทย

สถานสงเคราะห์คนชรา ภาคเอกชน

องค์กรทางศาสนา

สถานสงเคราะห์คนชราที่อยู่ภายใต้องค์กรทางศาสนา ได้ก่อตั้งขึ้นมาด้วยเหตุผลที่คล้ายคลึงกับของภาครัฐ แต่เป็นการแสดงการมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคมของภาคเอกชนที่ให้บริการการดูแลผู้ที่ยากไร้ โดยไม่คิดมูลค่าหรือไม่หวังผลกำไร

ภาคเอกชน

สถานสงเคราะห์ภาคเอกชนจะเปิดขึ้นเป็นการจัดตั้งธุรกิจบ้านพักคนชรา เพื่อแสวงหาผลกำไร

2.5.2 สถานที่ให้การช่วยเหลือในการดำรงชีวิต

สถานที่ให้การช่วยเหลือในการดำรงชีวิต เป็นธุรกิจผู้สูงอายุที่เติบโตอย่างรวดเร็วในประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นบริการการดูแลผู้สูงอายุระยะยาวที่ได้รับความสนใจ เพราะเป็นการดูแลที่อยู่ระหว่างบ้าน กับการให้บริการความสะดวก ได้แก่ การให้บริการการดูแลกิจวัตรประจำวัน การรับส่ง รวมทั้งดูแลความปลอดภัย (Gorek & Andresen, 2000)

มาตรฐานการดูแล

พบว่ายังไม่มีการกำหนดมาตรฐานการดูแล สถานที่ให้การช่วยเหลือในการดำรงชีวิตของผู้สูงอายุในประเทศไทย ยังไม่พบหลักฐานการกำหนดมาตรฐานการดูแลที่ชัดเจน

2.5.3 สถานดูแลระยะยาวในโรงพยาบาล

สถานดูแลระยะยาวในโรงพยาบาล เป็นสถานที่สำหรับการดูแลผู้สูงอายุที่มีความบกพร่อง ทักษะการรับรู้ โดยความเจ็บป่วยเรื้อรังที่เกิดขึ้นไม่สามารถกลับสู่สภาพเดิม (CMS, 2008; Hospital, 2009) ในปัจจุบันสถานดูแลระยะยาวในโรงพยาบาลมีบทบาทสำคัญในระบบบริการสุขภาพ ส่วนใหญ่มีบุคลากรและเครื่องมือที่เตรียมพร้อมให้ผู้สูงอายุกลับไปอยู่ที่บ้านและได้รับการดูแลโดยครอบครัว หรือไปอยู่ในสถานบริการที่ให้บริการด้วยทักษะการดูแลที่ไม่ซับซ้อน (Hospital, 2009)

มาตรฐานการดูแล

การดูแลในปัญหาสุขภาพเหล่านี้ จะต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการพยาบาลที่ได้รับการยอมรับจาก สำนักงานสุขภาพของรัฐ

2.5.4 สถานะบริหาร

ประเทศอุตสาหกรรม พบว่าประมาณร้อยละ 2-15 ของประชากรที่มีอายุ 65 ปีขึ้นไปพักอาศัยอยู่ในสถานะบริหารและสถานะบริการที่เกี่ยวข้องกับการพักฟื้นคนชรา (Carpenter, et al., 2000) เนื่องจากประสบปัญหาความเสื่อมหลายด้านและมีปัญหาโรคเรื้อรัง ที่นำไปสู่ภาวะพึ่งพา ต้องการการดูแลแบบต่อเนื่อง ปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้ต้องย้ายเข้าไปอยู่ในสถานะบริหาร เช่น อายุ การวินิจฉัยโรค การอยู่ตามลำพัง ข้อจำกัดในการดำเนินกิจกรรมประจำวัน และการสนับสนุนครอบครัวและสังคมที่มีอยู่ (Ribbe, et al., 1997)

มาตรฐานการดูแล

ในสหรัฐอเมริกา ตระหนักถึงคุณภาพในการดูแลในสถานะบริหาร จึงปฏิรูปข้อบังคับของสถานะบริหารและออกพระราชบัญญัติ เรียกว่า Omnibus Budget Reconciliation Act (OBRA) ปี ค.ศ.1989 โดย OBRA ได้พัฒนาเครื่องมือในการประเมินมาตรฐานชื่อว่า Resident Assessment Instrument (RAI) เป็นเครื่องมือที่มีความครอบคลุมเพื่อช่วยในการพัฒนาการวางแผนการดูแล เพื่อปรับปรุงการปฏิบัติการทางคลินิกและการดูแลต่อมาได้มีการพัฒนาดัชนีชี้วัดคุณภาพ โดยใช้ข้อมูลจาก RAI เป็นฐาน และยังได้พัฒนามาจาก Minimum Data Set (MDS) โดยสร้างเครื่องมือชื่อ Minimum Data Set-Resident Assessment Instrument (MDS-RAI) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือมาตรฐานในการประเมินผู้สูงอายุในสถานะบริการระยะยาวที่มี การใช้ประเมินสถานะบริหารทั่วประเทศสหรัฐอเมริกา

2.5.5 สถานะดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้าย

ในปัจจุบันในสถานะดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้ายเป็นการช่วยเหลือผู้ป่วยระยะ ให้มีชีวิตที่เหลืออยู่อย่างมีศักดิ์ศรี โดยจะเน้นการดูแลชีวิตมากกว่าการรักษาแบบโรงพยาบาล เป้าหมายคือการทำให้อายุผู้ป่วยสุขสบายเท่าที่จะเป็นไปได้ในช่วงวันสุดท้ายของชีวิต สถานะดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้ายนี้จะดำเนินการให้แก่ผู้ป่วยที่ไม่สามารถตอบสนองต่อการรักษาและมีชีวิตเหลืออยู่ ซึ่งไม่ใช่เป็นการเร่งให้ตายหรือยืดความตายออก คุณภาพชีวิตของผู้ป่วยจึงมีความสำคัญมากกว่าระยะเวลาที่เหลืออยู่

มาตรฐานการดูแล

มาตรฐานการดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้าย ได้มีการนำเสนอเป็นแบบแผนการปฏิบัติงานซึ่งสามารถนำไปปรับใช้และกำหนดเป็นมาตรฐานการปฏิบัติงานของแต่ละหน่วยงานซึ่งมีอาจมีลักษณะการทำงานเฉพาะที่แตกต่างกันในการดูแลและการบริหารจัดการ เช่น มาตรฐานการดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้าย ของโรงพยาบาลรามธิบดี (2551)

สรุปได้ว่าการส่งเสริมมาตรฐานการเปิดสถานะบริการผู้สูงอายุนั้นมีปัจจัยหลักมาจาก 2 ลักษณะได้แก่ 1. การจัดและออกแบบสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ เนื่องจากภาพลักษณ์สถานะ

บริการที่ควรจะเป็นเหมือนบ้าน เพื่อให้ผู้สูงอายุไม่รู้สึกแปลกแยกและมีความคุ้นเคยเหมือนบ้าน และการจัดสิ่งแวดล้อมให้มีความอบอุ่นสะดวกคล้ายบ้านให้มากที่สุด รวมทั้งการปรับสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้มีความสะดวกสบายต่อการใช้งานของผู้สูงอายุ 2. สมรรถนะของบุคลากร การดูแลทางวิชาชีพแพทย์และพยาบาลเป็นสิ่งจำเป็นในการให้บริการผู้สูงอายุเนื่องจาก ผู้สูงอายุบางคนต้องการภาวะพึ่งพิงผู้อื่น ทำให้การดำเนินชีวิตเป็นไปได้ยากลำบาก การส่งเสริมการมีบุคลากรที่มากพร้อมประสบการณ์และมีใจบริการจึงเป็นสิ่งที่ควรพึงมีในสถานให้บริการผู้สูงอายุ

สรุปประเภทที่พักอาศัยและบริการผู้สูงอายุ

ในปัจจุบันการดูแลผู้สูงอายุในประเทศไทยมีทั้งหมด 5 ประเภทซึ่งการใช้งานและจุดประสงค์ต่าง ๆ ที่มีจะเปลี่ยนแปลงไปตามความต้องการของผู้สูงอายุเองทั้งสิ้น สถานที่พักอาศัยผู้สูงอายุแบบใหม่ในรูปแบบคอนโดมิเนียมกำลังเข้ามามีบทบาทในปัจจุบัน ทำให้สถานที่พักอาศัยผู้สูงอายุประเภทนี้ได้รับความนิยมมากขึ้นส่งผลให้ การออกแบบที่พักผู้สูงอายุแบบ คอนโดมิเนียมมีมาตรฐานมากกว่าสถานที่พัก 5 ประเภทแบบเดิม ทั้งนี้รูปแบบทั้ง 5 ประเภทนี้ยังเป็นที่ต้องการต่อผู้สูงอายุเพื่อเป็นการแบ่งจำนวนและใช้จุดประสงค์คนละรูปแบบกันได้มากขึ้น เช่น โรงพยาบาล หรือสถานบริบาลผู้สูงอายุ เป็นต้น

2.6 แนวคิดการจัดสภาพแวดล้อมสำหรับผู้สูงอายุ

ในปัจจุบันการจัดสภาพแวดล้อมสำหรับผู้สูงอายุเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างมาก เนื่องจากความเสื่อมถอยของสภาพร่างกายและจิตใจทำให้ ความสามารถในการควบคุมสภาพแวดล้อมเสื่อมถอยลง (ศศิพัฒน์ ยอดเพชร, 2544) ซึ่งจะทำให้เกิดผลกระทบต่อสภาพร่างกาย สังคมและจิตใจของผู้สูงอายุเอง ซึ่งการจัดหรือการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม หมายถึง การวางแผนและแทรกแซงเพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ทางสภาวะแวดล้อม โดยสามารถครอบคลุมในทุก ๆ เรื่อง เพื่อวัตถุประสงค์ให้มีการพัฒนาเพื่อความเหมาะสม และสามารถแก้ไขปัญหาที่อาจจะเกิดกับผู้สูงอายุและสามารถเอื้อต่อการดำรงชีวิตของผู้สูงอายุในสภาวะแวดล้อม 3 ส่วนคือ (ไตรรัตน์ จารุทัศน์ และคณะ, 2548)

2.6.1 สภาวะแวดล้อมส่วนบุคคล

จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมเพื่อให้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ กันมากขึ้น ทั้งนี้การปรับเปลี่ยนขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมของผู้สูงอายุด้วยว่า สภาวะทางร่างกาย มีความผิดปกติมากน้อยเพียงใด สามารถช่วยเหลือตัวเองได้มากแค่ไหน การออกแบบ

สภาพแวดล้อมควรจะออกแบบให้มีลักษณะที่มีชีวิตชีวา น่าอยู่อาศัย นำใช้งานส่งเสริมความปลอดภัย
ผู้สูงอายุ

2.6.2 สภาพแวดล้อมทางสังคม

ต้องมีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น เพื่อ
ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการใช้ประโยชน์จากโครงสร้างทางสังคมให้มีประสิทธิภาพ รวมไปถึงการ
พูดคุยเพื่อเสริมสร้างกำลังใจ เช่นการมีมุมเครื่องดื่ม มุมอ่านหนังสือ หรือแม้แต่ห้องเกมไว้สำหรับที่มา
เยี่ยมเยียนผู้สูงอายุผ่อนคลาย โดยสามารถทำกิจกรรมกับผู้อื่นได้

2.6.3 สภาพทางกายภาพ

จำเป็นจะต้องมีการออกแบบสภาพแวดล้อมในทุกพื้นที่ เพื่อคำนึงถึงความมั่นคง
และความปลอดภัยของผู้สูงอายุมากที่สุด เช่น การออกแบบทางลาด การออกแบบแสงสว่าง การ
ออกแบบราวจับ เป็นต้น

การจัดวางผังและจัดภูมิทัศน์

การจัดวางผังสภาพแวดล้อมทางกายภาพด้านการจัดการวางผัง มีผลใน
การช่วยให้สามารถฟื้นฟูสภาพจิตใจและพัฒนาสภาพอารมณ์ให้พัฒนาขึ้นได้ โดยช่วยให้เกิดการ
ป้องกันโรคต่าง ๆ นำไปสู่การลดสภาพการพึ่งพิงของผู้สูงอายุได้ สภาพแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติ นั้นมี
อิทธิพลต่อการมีสุขภาวะและคุณภาพชีวิตที่ดี (Sustainable Development commission, 2007)
ดังนี้

- 1) ช่วยพัฒนาอารมณ์ การเดินระยะสั้นและการมองทัศนวิสัย ช่วยลดสิ่ง
ต่าง ๆ ทางลบได้
- 2) ช่วยพัฒนาสังคมและสภาพเมือง ด้วยพื้นที่สีเขียว สามารถเพิ่ม
กิจกรรมต่าง ๆ ได้สามารถสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมที่ดีได้
- 3) ช่วยลดความเครียด การอยู่กับสภาพแวดล้อมที่สบาย สามารถเพิ่ม
สมาธิในการทำกิจกรรมได้มากขึ้น
- 4) ช่วยส่งเสริมความมั่นใจ การทำกิจกรรมต่าง ๆ ในพื้นที่ธรรมชาติ ช่วย
เพิ่มความมั่นใจ
- 5) ช่วยส่งเสริมกิจกรรม การออกกำลังกาย การพักผ่อนหย่อนใจต่าง ๆ
ทำอะไรต่าง ๆ ร่วมกัน ช่วยส่งเสริมสุขภาพร่างกาย จิตใจที่ดีได้
- 6) การจัดพื้นที่อนุเคราะห์หรือพื้นที่กิจกรรมในส่วนนอกอาคารก็มีความ
จำเป็นด้วย โดยพื้นที่ต้องมีแสงแดดส่องทั่วถึงรวมทั้งมีร่มเงาจากต้นไม้ (Carstens, 1993)

การออกแบบพื้นที่กิจกรรม

การออกแบบพื้นที่กิจกรรมควรเป็นพื้นที่ที่สามารถปรับเปลี่ยนการใช้งานได้ดีและสะดวก ไม่มีขอบเขตการกั้นพื้นที่ ไม่เกิดการแบ่งกิจกรรม สามารถส่งเสริมการทำกิจกรรมต่อเนื่อง การออกแบบให้สามารถตอบสนองกิจกรรมด้านลบก็มีความจำเป็นเพื่อกระตุ้นการทำกิจกรรมสามารถใช้งานได้มากขึ้นไม่มีความ ลื่น เปียก ที่สามารถส่งผลต่ออันตรายที่จะตามมาจากการทำกิจกรรมอยู่ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เป็นส่วนประกอบย่อยของอาคาร เช่น ทางลาด ราวจับ ที่สามารถให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นสำหรับผู้สูงอายุ รวมถึงการมีพื้นที่นั่งพักผ่อน หรือจัดรวมพล สอดแทรกไปในที่ต่าง ๆ ของอาคาร จัดให้มีลักษณะหันหน้าชนกันหรือล้อมวง เป็นการกระตุ้นให้การความสัมพันธ์ต่อกันมากขึ้น ควรมีในระยะทุก ๆ 100-125 ฟุต (ไตรรัตน์ จารุทัศน์ และคณะ, 2550)

ที่จอดรถ

ที่จอดรถสำหรับสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ นั้นต้องมีรูปแบบเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีความกว้างอย่างน้อย 2.40 เมตรและยาว 6.00 เมตร และในทุก ๆ พื้นที่จอดรถ 51-100 คัน ต้องมีที่จอดรถคนพิการอย่างน้อยเป็นจำนวน 2 คันและจะเพิ่มขึ้นในทุก ๆ ร้อยคัน หรือเพิ่มที่จอดรถคนพิการ 1 คันในที่จอดรถ 100 คัน

การออกแบบทางสัญจรภายในและภายนอกอาคาร

1) ทางเดินและทางเชื่อมต่ออาคาร

ทางเข้าอาคาร ทางเดินเชื่อมอาคาร ต้องใช้วัสดุราบเรียบและมีความสม่ำเสมอไม่เป็นขั้นรวมไปถึงไม่มีสิ่งกีดขวาง โดยทางที่ไม่มารเดินสวนกันนั้นต้องมีความกว้างอย่างน้อย 0.90 เมตร โดยความกว้างของการเดินสวนกันต้องมีความกว้างที่ 1.50 เมตร เป็นอย่างน้อย หากมีพื้นที่หักเลี้ยว 90 องศา ต้องมีความกว้างอย่างน้อย 1.20 เมตรซึ่งถ้าหากมีแนวทางระบายน้ำต้องมีฝาปิดสนิทและขนาดของรูระบายมีเส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน 13 มิลลิเมตร โดยแนวของร่องระบายน้ำต้องขวางกับแนวทางเดิน

2) ทางลาด

ระดับพื้นภายในและภายนอกของอาคารต้องมีระดับต่างกันไม่ต่ำกว่า 20 มิลลิเมตร และควรให้เป็นแบบช่องพื้นลาดเอียง เพื่อลดการเกิดอุบัติเหตุ ซึ่งมีอัตราการลาดเอียง 1:2 ตามกำหนดของกฎกระทรวงฯ พ.ศ. 2548 และอัตราส่วน 1:1 ที่เป็นอัตราส่วนเชื่อมต่อพื้นผิวที่ไม่ให้เกิดการสะดุดหรืออุบัติเหตุ โดยจุดเชื่อมต่อจะต้องทำมุมไม่เกิน 45 องศา ความกว้างของทางลาดควรมีความกว้างระหว่างสองราวจับไม่ต่ำกว่า 3 ฟุตในการสัญจรทางเดียว และไม่ต่ำกว่า 6 ฟุตสำหรับสัญจร 2 ทาง ความสูงราวจับ 81.3 เซนติเมตร และ 61 เซนติเมตรสำหรับเด็ก

ตารางที่ 2.1

ตารางเทียบทางลาดเอียงเทียบความสูงต่ออัตราความชัน

ความสูงของทางลาด (มิลลิเมตร)	อัตราความชันสูงสุด
0-15	1:2
ระหว่าง 15-50	1:5
ระหว่าง 50-200	1:10
มากกว่า 200 ขึ้นไป	1:12

หมายเหตุ. สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กเยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ, 2552

ตารางที่ 2.2

ตารางเทียบทางลาดเอียงเทียบความสูงต่อความสามารถในการใช้งาน

ความสูงของทางลาด (มิลลิเมตร)	ความสามารถการใช้ทางลาด
ทางราบ	สามารถช่วยเหลือตนเองได้
1:20 – 1:12	สามารถช่วยเหลือตนเองได้
1:10	จำเป็นต้องมีผู้ช่วยเหลือ
> 1:10	ก่อให้เกิดอันตรายได้

หมายเหตุ. สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กเยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ, 2552

3) บันได

การออกแบบบันไดสำหรับผู้สูงอายุ ควรมีความกว้างไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร และต้องมีชานพักทุก ๆ แนวตั้ง 2 เมตร มีราวบันไดสำหรับยึดเกาะทั้งสองด้านโดยมีความสูงจากพื้นบันไดไม่น้อยกว่า 1 เมตร เส้นผ่าศูนย์กลางราวจับ 3-4 เซนติเมตรเพื่อความกระชับในการจับ ลูกตั้งต้องมีความสูงไม่เกิน 15 เซนติเมตร และลูกนอนไม่น้อยกว่า 28 เซนติเมตร รวมทั้งการลดวัสดุ ลื่น และต้องมีความสว่างให้สามารถใช้งานได้สะดวกด้วย

4) ลิฟต์โดยสาร

ลิฟต์โดยสารต้องมีระยะเปิดประตูลิฟต์อย่างน้อย 0.90 เมตร รวมทั้งการติดตั้งป้ายสัญลักษณ์ผู้พิการหรือผู้สูงอายุ บริเวณโถงรถลิฟต์ต้องมีผิวพื้นสัมผัสลดความลื่น เตือนก่อนเข้าภายในบริเวณลิฟต์ รวมทั้งมีสัญลักษณ์ผู้พิการและผู้สูงอายุบนพื้น ปุ่มกดของลิฟต์มีความสูง 0.90 – 1.20 เมตร ภายในห้องโดยสารต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 1.10 เมตร และลึกไม่ต่ำกว่า 1.40 เมตร มีรวมจับขนาด 3-4 เซนติเมตรรอบตู้ลิฟต์

5) การออกแบบช่องเปิด

ลักษณะของช่องเปิดต่าง ๆ เช่น ประตู จะต้องไม่ติดอุปกรณ์ที่บังคับให้มีการปิดเอง ซึ่งถ้าเป็นกรณีประตูบานเปิด ต้องมีพื้นที่ว่างหน้าประตู 1.50 เมตร และมีความยาวไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร ต้องมีมือจับขนาดเท่ากับราวจับมาตรฐานในแนวตั้งทั้งด้านในและด้านนอกของประตู ซึ่งปลายด้านบนจะห่างจากพื้นไม่น้อยกว่า 1 เมตรและปลายด้านล่างสูงไม่เกิน 0.80 เซนติเมตร รวมถึงการใช้ลูกบิดประตูแบบแกนบิดหรือผนัง ในระยะความสูง 1.00-1.20 เมตร

6) ห้องน้ำ

สิ่งที่ควรออกแบบสำหรับห้องน้ำคือวัสดุพื้นที่ไม่ลื่น และสามารถมีราวจับที่ทำให้เดินได้รอบห้องน้ำ รวมทั้งควรมีที่นั่งและสัญญาณฉุกเฉินในห้องน้ำ ประตูห้องน้ำควรเป็นประตูที่ผู้อื่นสามารถผลักเข้ามาช่วยเหลือได้ ห้องน้ำควรมีความกว้างประมาณ 1.50-2.00 เมตร มีพื้นที่ว่างภายในห้องสวมผ่าศูนย์กลางไม่ต่ำกว่า 1.50 เมตร

7) ห้องนอน

ห้องนอนส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ที่ใช้มากในวัยสูงอายุ ความกว้างในการใช้สอยจึงมีความจำเป็นในการคำนึงถึงการจัดพื้นที่ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเตียงนอน พื้นที่แต่งตัวก็ตาม รวมทั้งกิจกรรมอดิเรกส่วนตัวที่ส่งเสริมในชีวิตประจำวันควรคำนึงถึงการออกแบบดังนี้

- พื้นที่กว้าง 42 นิ้ว หรือ 106.68 เซนติเมตร ด้านข้างเตียงหรือปลายเตียงสำหรับแต่งตัว

- ระยะห่าง 24 นิ้ว หรือ 60.96 เซนติเมตร ระหว่างเตียงคู่ กับเตียงอื่น ๆ เพื่อความสะดวกในการเข้าออก

- ระยะห่าง 6 นิ้ว หรือ 15.24 เซนติเมตร สำหรับด้านหน้าของโต๊ะแต่งหน้าหรือตู้ที่มีลิ้นชัก

- ระยะห่าง 36 นิ้ว หรือ 91.44 เซนติเมตร สำหรับด้านหน้าโต๊ะแต่งหน้าตู้เสื้อผ้าและตู้ลิ้นชัก

- ระยะห่าง 30 นิ้ว หรือ 76.20 เซนติเมตร ความกว้างทางสัญจรภายในเช่นประตูห้องน้ำ

- ระยะห่าง 24 นิ้ว หรือ 60.96 เซนติเมตร ระยะห่างระหว่างเตียงแฝด

- ระยะห่าง 18 นิ้ว หรือ 45.72 เซนติเมตร ระยะห่างจากเตียงถึงผนัง

เพื่ออำนวยความสะดวก

8) ห้องนั่งเล่น

ห้องที่มีกิจกรรมมากมายในพื้นที่ ทั้งการสนทนาและการผ่อนคลายต่าง ๆ จึงต้องเตรียมพื้นที่ที่จะทำให้สามารถรองรับกิจกรรมหลากหลายที่เหมาะสม รวมทั้งการเชื่อมต่อกับพื้นที่อื่น ๆ โดยมีเกณฑ์ขั้นต่ำดังนี้

- ระยะห่างอย่างน้อย 60 นิ้ว หรือ 152.4 เซนติเมตร สำหรับเก้าอี้หันเข้าหากัน

- ระยะห่างอย่างน้อย 30 นิ้ว หรือ 76.2 เซนติเมตร สำหรับการใช้โต๊ะ

- ระยะห่างอย่างน้อย 60 นิ้ว หรือ 152.4 เซนติเมตร สำหรับวางโทรทัศน์

- ระยะห่างอย่างน้อย 36 นิ้ว หรือ 91.44 เซนติเมตร สำหรับทางสัญจรหลักในห้อง และเพื่อการใช้รถเข็นด้วย

- ระยะห่างอย่างน้อย 30 นิ้ว หรือ 76.20 เซนติเมตร สำหรับการเคลื่อนเฟอร์นิเจอร์

9) ห้องรับประทานอาหาร

เป็นพื้นที่เชื่อมต่อกับส่วนเตรียมอาหารต่าง ๆ รวมถึงการชำระล้าง จำเป็นต้องมีการปรับขนาดสำหรับใช้งาน โดยมีเกณฑ์ดังนี้

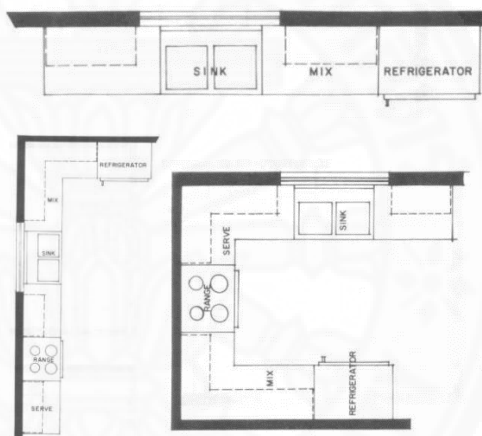
- ความกว้างสำหรับผู้รับประทานอาหาร 1 คน 24 นิ้ว หรือ 60.96 เซนติเมตร

- ระยะห่างขอบโต๊ะอาหาร ว่าเก้าอี้ 1 ที่ สามารถเข้าออกได้ 36 นิ้ว หรือ 91.44 เซนติเมตร

- ระยะห่างขอบโต๊ะอาหารเพื่อวางเก้าอี้ เดินผ่านหลังได้ 42 นิ้ว หรือ 106.69 เซนติเมตรสำหรับเสิร์ฟอาหาร
- ระยะห่างขอบโต๊ะอาหารเพื่อวางเก้าอี้ เดินผ่านหลังได้ 30 นิ้ว หรือ 76.20 เซนติเมตรสำหรับเดินผ่าน
- ระยะห่างจากขอบตู้มีลิ้นชัก 48 นิ้ว หรือ 121.92 เซนติเมตร ความสูงเพดานห้องต้องไม่ต่ำกว่า 7 ฟุต 6 นิ้ว หรือ 228.60 เซนติเมตร

9) ห้องครัว

ห้องที่ใช้ประกอบอาหารประจำวัน ควรติดกับตำแหน่งผนังนอกอาคาร ทั้งยังใช้เก็บอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการทำอาหาร โดยส่วนมากครัวจะมีแผนผังเป็นรูปตัวแอล (L) หรือรูปตัวยู (U) และการจัดแบบ CORRIDOR TYPE คือการจัดเป็นแถวเรียงกันไป



ภาพที่ 2.1 ห้องครัว ในรูปแบบ (L) (U) CORRIDOR TYPE จาก *Time – Saver Standards for Building Types*

10) การเลือกใช้ผิวสัมผัส

การเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบอาคารให้มีพื้นผิวสัมผัสที่มีความต่างกัน หรือสีต่างกัน ในการสร้างรับรู้ถึงการเตือนและสร้างความชัดเจนในการสื่อสาร เพื่อที่จะสามารถอำนวยความสะดวกในการใช้สอยพื้นที่อาคารของผู้สูงอายุ ให้มีความปลอดภัยรวมถึงความสะดวกในการพึ่งพาตนเองได้ง่าย ๆ เช่น พื้นทางเดิน พื้นต่างระดับ พื้นน่องส้วม และพื้นที่ผิวต่างสัมผัส ผนังและบัวเชิงผนัง ประตู ธรณีประตูวงกบหรือขอบประตู ประตูทางออกและประตูลิฟต์ บันได บันไดเลื่อน ทางเลื่อนทางลาด ลูกนอนลูกตั้งบันได จมูกบันได ราวบันได ทางลาด ระเบียบ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ

11) การเลือกใช้สี

การเลือกใช้สีในการออกแบบสนองต่อการใช้งาน ควรหลีกเลี่ยงการใช้สีโทนเดียว ต้องใช้สีที่มีวามแตกต่างกัน ที่สามารถทำให้สังเกตเห็นได้ง่ายดาย หรือการใช้วัสดุที่แตกต่างกัน เช่น อิฐ ไม้ หิน ร่วมกับสีอื่น ๆ ก็สามารถสร้างความชัดเจนต่อการรับรู้ของผู้สูงอายุได้ (กระทรวงมหาดไทย, 2548)

สรุปแนวคิดในการออกแบบลักษณะทางกายภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ

การออกแบบสภาพแวดล้อมต่อผู้สูงอายุที่ดีนั้นสามารถส่งผลต่อการรับรู้และพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีมากขึ้น รวมไปถึงการส่งเสริมสภาพจิตใจลดการพึ่งพาผู้อื่น โดยสรุปได้ดังนี้

1. ต้องมีความปลอดภัย สร้างความมั่นใจในการใช้ชีวิตของผู้สูงอายุ
2. สามารถเข้าถึงง่าย สะดวกต่อการใช้งานของผู้สูงอายุ ไม่มีความซับซ้อนในพื้นที่
3. สร้างแรงกระตุ้น สร้างสภาพแวดล้อมให้มีความน่าสนใจ สามารถส่งเสริมการใช้พื้นที่ได้มากยิ่งขึ้น
4. เหมาะกับความต้องการ ออกแบบให้เกิดความต้องการตามสิ่งที่คุณสูงอายุต้องการ

ซึ่งใจความของการออกแบบเพื่อผู้สูงอายุนั้น คือการลดข้อจำกัดการใช้งานของผู้สูงอายุในด้านต่าง ๆ เน้นไปในส่วนของคุณภาพและใช้งานสะดวกมากที่สุด ช่วยส่งเสริมการทำกิจกรรมต่าง ๆ และส่งเสริมสภาพจิตใจและร่างกายรวมถึงคุณภาพชีวิตที่ดี (ศจี วิสารทศจี, 2554)

2.7 แนวความคิดเกี่ยวกับการออกแบบและจัดการโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

2.7.1 การออกแบบของ Wilson's assisted Living Concepts and Attributes โดย Wilson (Regnier, 2002) ได้กล่าวไว้ว่า หัวข้อที่เป็นการเกี่ยวข้องกับด้านกายภาพและการจัดสิ่งแวดล้อม คือ

- 2.7.1.1 ความเป็นส่วนตัว
- 2.7.1.2 ความภาคภูมิใจในตนเอง
- 2.7.1.3 ทางเลือก
- 2.7.1.4 ความเป็นอิสระไม่ต้องพึ่งพาใคร
- 2.7.1.5 ความเป็นตัวของตัวเอง

2.7.1.6 สิ่งแวดล้อมที่ให้ความรู้สึกเหมือนบ้าน

แนวคิดด้านการจัดสภาพแวดล้อมบ้านพักสำหรับผู้สูงอายุ มีลักษณะดังนี้

2.7.1.7 สามารถสร้างพื้นที่ให้มีความเป็นส่วนตัวได้รองรับ ความเป็นส่วนตัวของ
คนทุกคน

2.7.1.8 สามารถรองรับความเป็นปัจเจกบุคคลของผู้สูงอายุได้ ไม่ว่าจะเป็นความ
ต้องการ การอำนวยความสะดวกและการส่งเสริมความสามารถ

2.7.1.9 การแบ่งความดูแลกันระหว่างผู้ดูแลต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการสร้าง
สภาพแวดล้อมให้สามารถสร้างการมีปฏิสัมพันธ์หรือสร้างสัมพันธ์มิตรได้เป็นอย่างดี

2.7.1.10 การสร้างทางเลือกให้ผู้อยู่อาศัยสามารถควบคุมและใช้ชีวิตในแบบที่
ตนเองต้องการ

2.7.2 การออกแบบของ Cohen and Weisman's Therapeutic Goals for Dementia Facilities โดย Cohen and Weisman (Regnier, 2002) ได้กล่าวถึง 9 แนวทางการออกแบบที่จะสามารถใช้บำบัดและสร้างความสัมพันธ์โดยเป็นพื้นฐานของนโยบายการดำเนินงาน และการสร้างปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

2.7.2.1 มีความปลอดภัย

2.7.2.2 สร้างกิจกรรมที่ส่งเสริมและสนับสนุนความสามารถของผู้สูงอายุ

2.7.2.3 เสริมสร้างการรับรู้

2.7.2.4 สร้างการกระตุ้นภายในสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมกับผู้สูงอายุ

2.7.2.5 สิ่งแวดล้อมทางสังคมที่ดี

2.7.2.6 ความเป็นอิสระที่สามารถควบคุมตัวเองได้

2.7.2.7 สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความต้องการ

2.7.2.8 สามารถส่งเสริมสุขภาพที่ดี

2.7.2.9 ความเป็นส่วนตัว

2.7.3 การออกแบบของ Regnier and Pynoos's Environment – Behavior Principle ทางด้าน Regnier ได้กล่าวว่า 12 ลักษณะที่ควรคำนึงถึงพฤติกรรมทางสิ่งแวดล้อม โดยจะเกี่ยวข้องกับโครงการพักอาศัยและสถานดูแลผู้สูงอายุ

2.7.3.1 ความเป็นส่วนตัว

2.7.3.2 การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

2.7.3.3 การมีทางเลือก การควบคุมสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ได้

2.7.3.4 การสร้างสิ่งแวดล้อมที่เข้าใจง่ายและเข้าถึงได้ง่าย

2.7.3.5 ความปลอดภัย

2.7.3.6 การใช้งานและการเข้าถึง

2.7.3.7 การกระตุ้นประสาทสัมผัสและความท้าทายในกิจกรรม

2.7.3.8 การสร้างประสาทสัมผัสที่ดี

2.7.3.9 การสร้างความคุ้นเคย

2.7.3.10 ความสวยงาม

2.7.3.11 การให้ความเหมาะสมกับบุคคลหลายประเภท

2.7.3.12 การปรับเปลี่ยน

2.7.4 แนวคิดด้านการออกแบบสถานสงเคราะห์โครงการที่พักผู้สูงอายุในประเทศไทย

ไทย

ในการออกแบบสถานสงเคราะห์ในประเทศไทยของกรมประชาสงเคราะห์หรือกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ โดยจะมีวิชาชีพทางด้านสถาปัตยกรรมรับผิดชอบอยู่แล้วมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2483

2.7.4.1 หลักการออกแบบของกรมประชาสงเคราะห์ (วันชาติ สวัสดิ์, 2540)

คือ

1) ความอบอุ่นในการออกแบบสถานที่ โดยจะจัดในรูปแบบของ Free Planning ให้มีความรู้สึกเหมือนกับอยู่ที่บ้าน

2) ความปลอดภัย เน้นการออกแบบให้มีความปลอดภัยที่สุด

3) การจัดสิ่งแวดล้อมให้ปลอดโปร่ง เพื่อการระบายอากาศและลดการกระจายเชื้อ

โรค

4) การจัดระเบียบต่าง ๆ ในการอยู่ร่วมกัน จำเป็นต้องมีระเบียบกฎเกณฑ์เพื่อความมีระเบียบวินัยในการอยู่อาศัย

5) การจัดทำผังแม่บท เนื่องจากจำนวนผู้ใช้บริการมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุก ๆ ปีจึงทำให้การปรับเปลี่ยนรูปแบบอาคารต่าง ๆ จำเป็นต้องได้รับการปรับเปลี่ยนตลอดเพื่อรองรับผู้สูงอายุรุ่นใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น

สรุปแนวคิดการออกแบบโครงการที่อยู่ผู้สูงอายุในประเทศไทย

การออกแบบสถานที่พักผู้สูงอายุในประเทศไทยมีความคล้ายคลึงกับต่างประเทศในด้านของความปลอดภัยและการจัดการสภาพแวดล้อมให้มีความสะดวกสบายและปลอดภัยต่อผู้สูงอายุมากที่สุดทั้งนี้การออกแบบจะต้องมีการปรับเปลี่ยนเพื่อการใช้งานของผู้สูงอายุรุ่นต่อ ๆ ไปใน

อนาคตให้เข้ามาใช้งานได้ตามความต้องการและสบายใจมากที่สุด เพื่อตอบสนองความต้องการพื้นฐานของผู้สูงอายุรุ่นใหม่มากยิ่งขึ้น

2.7.5 มาตรฐานในการออกแบบของต่างประเทศและประเทศไทย

กฎระเบียบต่าง ๆ ที่กำหนดมาตรฐานสำหรับที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุในแต่ละประเทศนั้นมีข้อแตกต่างกันแต่ละประเทศ

มาตรฐานขั้นต่ำของสหรัฐอเมริกา

สหรัฐอเมริกาใช้มาตรฐาน National Required Standards for Residential and Nursing Homes for Older People, Department of Health เป็นมาตรฐานระดับประเทศ และใช้ Design Standards, Planning and Zoning, Elderly and Disabled Housing, The City of Portland, Oregon เป็นมาตรฐานระดับท้องถิ่นครอบคลุมถึงผู้พิการด้วย (ไตรรัตน์ จารุทัศน์, 2548)

- จัดเตรียมพื้นที่สำหรับกิจกรรมการพักผ่อนและนันทนาการต่าง ๆ ในโครงการ
 - จัดเตรียมที่นั่งพักผ่อน นันทนาการ รับประทานอาหาร แยกออกจากห้องพัก
- ขนาดอย่างน้อย 4.1ตารางเมตรต่อผู้พักอาศัย 1 คน
- จัดเตรียมห้องน้ำในพื้นที่ส่วนกลาง อย่างน้อย 1 ห้อง โดยเข้าถึงได้ในระยะ 12 เมตรจากห้องทานอาหาร
 - ห้องพักจัดเตรียมให้มีพื้นที่ห้องใช้สอยได้อย่างน้อย 10 ตร.ม.
 - ห้องพักสำหรับใช้รถเข็นจัดเตรียมพื้นที่ห้องที่ใช้สอยได้อย่างน้อย 12 ตร.ม.
 - ห้องพักสร้างใหม่ เปลี่ยนแปลงการใช้งาน หรือต่อเติมจัดเตรียมให้มีพื้นที่ใช้สอยได้อย่างน้อย 12 ตร.ม.
 - ห้องพักที่ผู้พักต้องมีการดูแลคนเดียว จัดเตรียมให้มีพื้นที่รอบข้างทั้ง 2 ด้านพอให้ผู้ดูแลและอุปกรณ์
 - ห้องพักรวม ไม่สามารถพักอาศัยร่วมกันเกิน 2 คน
 - หากเป็นห้องพักรวมผู้พักอาศัยจะต้องเห็นด้วยกับการพักรวมกับผู้อื่น
 - ห้องรวมจัดเตรียมให้มีพื้นที่ห้องที่ใช้สอยอย่างน้อย 16 ตร.ม.
 - ห้องรวมที่สร้างใหม่ เปลี่ยนการใช้งาน หรือต่อเติมผู้พักอาศัยต้องรับการเสนอห้อง 2 ห้อง เช่น ห้องนอนและห้องครัว
 - ห้องรวมต้องไม่เกิน ร้อยละ 20 ของห้องพักทั้งหมด
 - มีห้องน้ำสำหรับผู้ดูแล ช่วยอาบน้ำให้กับผู้สูงอายุได้ 1 ห้องต่อผู้สูงอายุ 8 คน ในบ้านพักที่มีห้องน้ำ

- ห้องน้ำจัดเตรียมให้มีอุปกรณ์อย่างน้อย โถชักโครกและอ่างล้างหน้า ให้กับผู้พักอาศัยทุกคน
- ห้องพักผู้ใช้รถเข็นหรือต้องการการช่วยเหลืออื่น ๆ ห้องน้ำต้องมีขนาดเหมาะสมใช้
- ระดับพื้นใช้งานได้ในทุกส่วนของพื้นที่ส่วนกลางและส่วนบุคคล ในกรณีที่ไม่สามารถทำได้ต้องมีทางลาดหรือลิฟต์
- มีราวจับ/อุปกรณ์อื่น ๆ ในบริเวณทางเดิน ห้องอาบน้ำ ห้องน้ำ พื้นที่ส่วนกลาง และภายในห้องพัก
- กระจายเสียง/สัญญาณเตือนภัยในทุก ๆ ห้อง
- มีพื้นที่ภายนอกอาคารเพื่อผู้พักอาศัยที่เข้าถึงได้ให้ผู้ใช้รถเข็นและปัญหาในการเคลื่อนไหว มีที่นั่ง
- ประตูพื้นที่ส่วนกลางและห้องพักเตรียมให้มีความกว้างตั้งแต่ 0.8 เมตรขึ้นไป
- วัสดุปูพื้นที่มีผู้พักอาศัยใช้รถเข็น วัสดุปูพื้นต้องสะดวกต่อการใช้งานของรถเข็น
- บ้านพักที่สร้างใหม่เปลี่ยนการใช้งาน หรือต่อใหม่ ความสูงขอบล่างหน้าต่างต้องต่ำพอให้ผู้พักอาศัยมองเห็นได้จากที่นั่งหรือเตียง
- เครื่องทำความร้อนสามารถควบคุมได้ในห้องพักโดยมีที่กั้นไม่ให้เกิดไฟฟ้าช็อต
- ห้องจัดเตรียมให้มีแสงอย่างน้อย 150 ลักซ์และไม่ใช้หลอดฟลูออเรสเซนต์ในห้องพัก

Design Standards, Planning and Zoning, Elderly and Disabled Housing, The City of Portland, Oregon Queensland

- พื้นที่ส่วนกลางทั้งหมด ร้อยละ 35 ของห้องพัก
- มีที่จอดรถ 1 คัน / 4 ยูนิต
- ห้องพักร้อยละ 25 มี 1 ห้องนอนเป็นอย่างน้อย ห้องขนาด 150 ตารางฟุต
- ผนังห้องน้ำ โครงสร้างที่แข็งแรงพอรองรับการติดตั้งราวจับ
- ห้องจัดเตรียมให้มีสายไฟเตรียมรองรับสัญญาณเตือน
- ระบบน้ำรับการติดอุปกรณ์ควบคุมอุณหภูมิน้ำ
- ในแต่ละยูนิตมีโต๊ะครัวขนาด 4 ตารางฟุต สูงอย่างต่ำ 30 นิ้ว
- ระบบท่อน้ำให้ที่หมุนแบบโยกทั้งหมด ซึ่งสามารถใช้ได้โดยไม่ต้องกำหรือหมุน

- อุปกรณ์ควบคุมและอื่น ๆ เช่น สวิตช์ไฟ ที่ควบคุมอุณหภูมิ สัญญาณเตือนไฟไหม้ สายดึงผ้า màn หรือที่ตากผ้าอยู่สูงไม่เกิน 4 ฟุต และเต้ารับเครื่องใช้ไฟฟ้า จุดต่อสายโทรศัพท์หรือทีวี สูงอย่างน้อย 9 นิ้วจากพื้น

- พรหมเป็นชนิดเนื้อแน่น ความสะดวกในการเคลื่อนไหวของรถเข็น

มาตรฐานขั้นต่ำของอังกฤษ

Care Homes for Older People, National Minimum Standards, Care Standard Act โดย Department of Health เป็นมาตรฐานสำหรับที่พักอาศัยที่ให้บริการพยาบาลสำหรับผู้สูงอายุจากการกำหนดของ National Care Standards (ไตรรัตน์ จารุทัศน์, 2548)

- บ้านพักแต่ละแห่งต้องมีเป้าหมาย แก่ผู้รับบริการอย่างครบถ้วนเพื่อการเลือกใช้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- การดูแลเรื่องสุขภาพและการบริการต่าง ๆ

- ทำกิจกรรมทางสังคมและกิจวัตรเป็นประจำ

- มีสิทธิและสามารถร้องเรียนบ้านพักได้ รวมทั้งมีสิทธิตามกฎหมาย

การออกแบบและการจัดการสภาพแวดล้อมในบ้านพัก มีรายละเอียด ดังนี้

- มี CCTV ในทางเข้า เพื่อการรักษาความปลอดภัย

- บ้านมีพื้นที่นั่งพักผ่อนนันทนาการและรับประทานอาหาร แยกจากห้องพัก โดยไม่นับรวมพื้นที่ทางเดินและโถงทางเข้า ขนาดอย่างน้อย 4.1 ตารางเมตรต่อผู้พักอาศัย 1 คน

- มีพื้นที่ภายนอกอาคาร ที่ผู้ใช้รถเข็นหรือมีปัญหาทางด้าน การเคลื่อนไหวเข้าถึงได้ มีที่นั่ง และออกแบบให้ตามความต้องการสำหรับผู้ที่มีความบกพร่องทางร่างกาย

- บ้านพักที่มีขนาดมากกว่าที่มาตรฐานกำหนดไว้ พื้นที่ส่วนกลางสามารถลดจาก 4.1 ตร.ม. เป็น 3.7 ตร.ม.ต่อคน โดยพื้นที่รวมต้องมากกว่า 14.1 ต่อผู้พักอาศัย 1 คน

- ห้องน้ำสามารถเข้าถึงได้ง่าย ใกล้กับพื้นที่รับประทานอาหาร

- มีห้องน้ำพิเศษ ให้ผู้ช่วยอาบน้ำได้ 1 ห้องต่อ 8 คน ยกเว้นถ้ามีห้องน้ำในแต่ละยูนิตแล้ว

- มีห้องน้ำอย่างต่ำมีโถส้วมและอ่างล้างมือให้บริการ / 1 คน

- มีราวจับหรืออุปกรณ์ช่วยเหลือในทางเดิน ห้องน้ำ ห้องส่วนกลางและในห้องพัก

- ประตูทางเข้าสู่ห้องส่วนกลาง ห้องพัก ห้องน้ำและอื่น ๆ ที่มีรถเข็นเข้าถึง มีขนาดอย่างต่ำ 800 มม.

- มีห้องเก็บของหรืออุปกรณ์รวมทั้งรถเข็น

- ห้องพักจัดเตรียมให้มีระบบโทรศัพท์ภายในและสัญญาณ

ห้องน้ำ

- ขนาดห้องพักเดี่ยว ที่สร้างใหม่ สร้างเพิ่มเติมมีพื้นที่อย่างน้อย 12 ตร.ม.ไม่รวม
- ห้องพักต้องมีขนาด 10 ตร.ม.ขึ้นไป
- ห้องพักร่วมมีผู้พักไม่เกิน 2 คน ทุกคนต้องเห็นด้วยกับการใช้ห้องพักร่วมกัน
- ห้องพักร่วมขนาดไม่น้อยกว่า 16 ตร.ม. ไม่รวมห้องน้ำ
- เติงสะอาด ขนาดกว้างอย่างน้อย 900 มม. ม่านหรือที่บังสายตา ไฟหัวเตียง

และไฟเหนือหัว

- จัดเตรียมเตียงปรับระดับสำหรับผู้ที่ต้องมีการดูแลเป็นพิเศษ
- ประตูมีล็อกที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุและเปิดเข้าได้เมื่อฉุกเฉิน
- ในห้องพักร่วม ฉากกั้นให้เพื่อความเป็นส่วนตัว
- ห้องพักมีหน้าต่างที่ระบายอากาศได้ตามธรรมชาติ
- ในอาคารที่สร้างใหม่ ต่อเติม หน้าต่างต้องมีระดับต่ำพอที่ผู้พักอาศัยสามารถมองออกภายนอกได้ เมื่อนั่งบนที่นั่งหรือเตียง

ร้อนไป

- ห้องพักใช้ระบบปรับอากาศรวมและสามารถควบคุมอุณหภูมิได้จากห้องพัก
- ท่อและระบบทำความร้อนต้องมีเครื่องป้องกันหรือมีการควบคุมอุณหภูมิไม่ให้
- ไฟฟ้าแสงสว่างในห้องพัก มี Lux 150 เป็นอย่างต่ำ และมีลักษณะใช้ภายใน

บ้าน

- มีไฟฟ้าฉุกเฉินทั่วทั้งบ้านพัก
- มีอ่างล้างมือทุกจุดที่มีการจัดการกับอุปกรณ์ที่อาจมีเชื้อโรค หรือขยะทาง

การแพทย์

- การกำหนดคุณสมบัติ ปริมาณ และหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในบ้านพัก
- การบริหารงาน การรับประกันคุณภาพ การเงิน และการเก็บข้อมูล

ตารางที่ 2.3

เปรียบเทียบกฎหมายที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุประเทศสหรัฐอเมริกาและอังกฤษ

	สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ
เป้าหมายของบ้านพัก	*	*
การดูแลสุขภาพและบริการ	*	*
การทำกิจกรรมประจำวัน	*	*
สิทธิผู้สูงอายุในบ้านพัก	*	*
การจัดสภาพแวดล้อมใน บ้านพัก	*	*
เจ้าหน้าที่ในบ้านพัก	*	*
การบริหารงาน	*	*
การประกันสุขภาพ	*	*

หมายเหตุ. จาก โครงการศึกษามาตรฐานขั้นต่ำสำหรับที่พักอาศัยและสภาพแวดล้อมของผู้สูงอายุ.
โดย ไตรรัตน์ จารุทัศน์และคณะ, 2548

มาตรฐานขั้นต่ำของไทย

มาตรฐานขั้นต่ำของที่พักอาศัยผู้สูงอายุสำหรับประเทศไทยยังไม่มีมีการจัดทำเป็นกฎหมายโดยตรง มีเพียงกฎหมายใกล้เคียงที่ควบคุมอยู่หลายฉบับ (ไตรรัตน์ จารุทัศน์ และคณะ, 2548)

1. ร่างกฎกระทรวงกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพและคนชราในอาคาร ซึ่งกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับผู้สูงอายุเอาไว้และรวมถึงผู้พิการหรือทุพพลภาพด้วย เนื้อหาส่วนใหญ่จึงเกี่ยวข้องกับการเข้าถึงพื้นที่ โดยร่างกฎกระทรวงฉบับนี้ได้นิยามสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา หมายความว่า ส่วนของอาคารที่สร้างขึ้นและอุปกรณ์อันเป็นส่วนประกอบของอาคารที่ติดหรือตั้งอยู่ภายในและภายนอกอาคาร เพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้อาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา

2. พระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. 2547 โดยให้คำนิยามว่า สถานพยาบาล หมายความว่า สถานที่รวมตลอดถึงยานพาหนะซึ่งจัดไว้เพื่อการประกอบโรคศิลปะตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ การประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรม การประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการพยาบาลและการผดุง

ครรรค์ การประกอบวิชาชีพทันตกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพทันตกรรม การประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพกายภาพบำบัด หรือการประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ ทั้งนี้ โดยกระทำเป็นปกติธุระไม่ว่าจะได้รับประโยชน์ตอบแทนหรือไม่ แต่ไม่รวมถึงสถานที่ขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา ซึ่งประกอบธุรกิจการขายยาโดยเฉพาะ ซึ่งรวมถึงที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุในที่ให้บริการทางด้านการดูแลและพยาบาล เช่น Nursing Homes โดยไม่รวมถึงที่อยู่อาศัยของภาครัฐ เช่น สถานสงเคราะห์ผู้สูงอายุโดยเน้นการควบคุมการดำเนินงาน และการบริการของสถานพยาบาล ซึ่งกฎหมายเหล่านี้ยังเป็นการรวมผู้สูงอายุเข้ากับประชากรอื่น ๆ เช่น ผู้สูงอายุ หรือผู้ป่วย ซึ่งทำให้ข้อบังคับบางข้อไม่จำเป็นหรือไม่เหมาะสมกับการบังคับใช้ในที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุโดยตรง

ตารางที่ 2.4

เปรียบเทียบกฎหมายและข้อบังคับสำหรับที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุแต่ละประเทศ

	สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ไทย
เป้าหมายของบ้านพัก	*	*	*
การดูแลสุขภาพและบริการ	*	*	*
การทำกิจกรรมประจำวัน	*	*	
สิทธิผู้สูงอายุในบ้านพัก	*	*	*
การจัดสภาพแวดล้อมในบ้านพัก	*	*	*
เจ้าหน้าที่ในบ้านพัก	*	*	*
การบริหารงาน	*	*	*

ตารางที่ 2.4 (ต่อ)

เปรียบเทียบกฎหมายและข้อบังคับสำหรับที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุแต่ละประเทศ

	สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ไทย
การประกันสุขภาพ	*	*	

หมายเหตุ. จาก โครงการศึกษามาตรฐานขั้นต่ำสำหรับที่พักอาศัยและสภาพแวดล้อมของผู้สูงอายุ.

โดย ไตรรัตน์ จารุทัศน์และคณะ, 2548

ตารางที่ 2.5

เปรียบเทียบมาตรฐานขั้นต่ำของแต่ละประเทศ

	สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ไทย
1. การกำหนดพื้นที่			
- ขนาดส่วนกลาง	41 ตร.ม. / คน	41 ตร.ม. / คน	-
- ห้องพักเดี่ยว	12 ตร.ม.ไม่รวม ห้องน้ำ	12 ตร.ม.ไม่รวม ห้องน้ำ	-
- ห้องพักรวม	16 ตร.ม.ไม่รวม ห้องน้ำ พักไม่เกิน 2 คน	16 ตร.ม.ไม่รวม ห้องน้ำ พักไม่เกิน 2 คน ไม่เกิน 20% ของห้องพัก	-
2. การกำหนดพื้นที่ใช้สอย			
- ห้องน้ำส่วนกลาง	1 ห้อง / 12 เมตร	1 ห้อง / 12 เมตร	-
3. การเข้าถึงพื้นที่			

ตารางที่ 2.5 (ต่อ)

เปรียบเทียบมาตรฐานขั้นต่ำของแต่ละประเทศ

	สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ไทย
- ทางลาด	-	-	กว้างไม่น้อยกว่า 900 มม.ชันไม่เกิน 1:12 ยาวช่วงละไม่เกิน 6000 มม.
- ระดับภายในและภายนอกอาคาร	ไม่เกิน 13 มม.	-	ไม่เกิน 20 มม.และทำมุมไม่เกิน 45 องศา
- ขนาดประตูทางเข้าที่มีรถเข็นเข้าถึง	กว้างอย่างต่ำ 800 มม.	กว้างอย่างต่ำ 800 มม.	กว้างอย่างต่ำ 900 มม.
- บันได	-	-	ลูกตั้งไม่เกิน 150 มม. นอนไม่น้อยกว่า 280 มม.
4. รายละเอียดอื่น ๆ			
- ไฟฟ้าแสงสว่างในห้องพัก	อย่างน้อย 150 LUX	อย่างน้อย 150 LUX	-
- โต๊ะครัว	ขนาด 4 ตร.ฟุตสูงอย่างน้อย 30 นิ้ว	-	-
- อุปกรณ์ควบคุม	สวิตช์ไฟสูงไม่เกิน 4 ฟุตและเต้ารับสูงอย่างน้อย 9 นิ้ว	-	-
- อุปกรณ์เปิดปิดประตู	-	-	สูงจากพื้น 1000-1200 มม.

ตารางที่ 2.5 (ต่อ)

เปรียบเทียบมาตรฐานขั้นต่ำของแต่ละประเทศ

- ราวจับ	-	-	มีลักษณะกลมมีเส้นผ่านศูนย์กลาง 30-40 มม. สูง 800-900 มม. ห่างผนังไม่น้อยกว่า 50 มม.
----------	---	---	---

หมายเหตุ. จาก โครงการศึกษามาตรฐานขั้นต่ำสำหรับที่พักอาศัยและสภาพแวดล้อมของผู้สูงอายุ.
โดย ไตรรัตน์ จารุทัศน์และคณะ, 2548

สรุปมาตรฐานในการออกแบบของต่างประเทศและประเทศไทย

การออกแบบที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุ มีหลักในการออกแบบเบื้องต้น เพื่อตอบสนองต่อความต้องการทางด้านความปลอดภัย และการออกแบบสิ่งส่งเสริมสุขอนามัย เช่น อากาศถ่ายเทสะดวก มีแสงสว่างเข้าถึง เป็นสำคัญ โดยจากการทบทวนวรรณกรรม สามารถสรุปเป็นแนวทางในการออกแบบได้ ดังนี้

- 1) ขนาดของห้อง ไม่มีการสำรวจข้อมูลเอาว่าขนาดเท่าใดจะมีประสิทธิภาพสูงสุดแต่ควรครอบคลุมทั้งหมด คือ มีห้องนั่งเล่น ห้องนอน ห้องอาหาร ห้องน้ำ และครัว
- 2) ห้องรับแขกพักผ่อน เป็นจุดศูนย์กลางการอยู่อาศัย ไม่ควรมีสิ่งกีดขวางหรือเฟอร์นิเจอร์กีดขวาง หน้าต่างในห้องครัวควรมีขนาดใหญ่พอให้แสงสว่างและแสงแดดผ่านเข้ามาได้พื้นที่จะสามารถมีกิจกรรม สันทนาการบันเทิง อ่านหนังสือ ดูโทรทัศน์ และนั่งเล่น เป็นต้น
- 3) ห้องครัว เตรียมอุปกรณ์ทำครัวให้ผู้สูงอายุได้มีโอกาสปรุงอาหารด้วยตนเอง เพื่อให้เหงาและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
- 4) ห้องอาบน้ำ เป็นพื้นที่ที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้มากที่สุด ควรมีที่จับ (grab bar) ในห้องน้ำโดยเฉพาะตรงฝักบัว และที่อาบน้ำควรมีสัญญาณฉุกเฉินในห้องน้ำ ฝักบัวควรเป็นชนิดแรงดันต่ำ ก๊อกน้ำและอุปกรณ์ควรเป็นชนิดที่เบาแรงเปิด พื้นผิวไม่ควรลื่น
- 5) ห้องนอน เป็นห้องที่ใช้มากที่สุดจึงควรมีความเป็นส่วนตัวมากที่สุด ควรแยกเป็นส่วนจากห้องอื่น ๆ ห้องนอนไม่ควรเล็กเกินไป

6) ห้องแต่งตัว มีตู้เสื้อผ้า โต๊ะเครื่องแป้งและกระจก นักจิตวิทยาบอกว่าการที่ผู้สูงอายุได้ส่องกระจกดูตัวเองจะทำให้สุขภาพจิตดีขึ้น โดยกระตุ้นให้ได้รับรู้ถึงสภาพปัจจุบัน

7) พื้นห้อง ควรเป็นพื้นที่ทำความสะอาดได้ง่ายและไม่ลื่น

8) หน้าต่าง ไม่ควรสูงเกินไป ทำให้สามารถมองเห็นวิวภายนอกได้ง่าย และไม่ควรมีผัดหรือลื่นเกินไปเพราะจะทำให้มีเสียงดังเวลามีลมพัด และควรทำจากวัสดุที่แข็งแรงเพื่อความปลอดภัย

9) แสงไฟ ควรมีสวิตช์อยู่ในจุดที่ผู้สูงอายุปิดเปิดได้สะดวก และควรมีแสงไฟจากภายนอกสอดเข้ามาในกรณีที่ไฟในบ้านเสียเพื่อช่วยในการมองเห็นของผู้สูงอายุ เนื่องจากผู้สูงอายุมักมีปัญหาทางด้านสายตา ดังนั้นในบริเวณที่อยู่อาศัยจึงควรมีความสว่างทั้งในเวลากลางวันและกลางคืนทางเดิน ควรทำราวสำหรับผู้สูงอายุจับเพื่อช่วยในการเดิน (ไตรรัตน์ จารุทัศน์ และคณะ, 2548)



บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยการสัมภาษณ์และการสำรวจพื้นที่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบพฤติกรรมการดำเนินชีวิตและการทำกิจกรรมของคนในรุ่นเจนเนเรชั่นเอ็กซ์ ศึกษาสภาพแวดล้อมในปัจจุบันของสถานที่พักอาศัยผู้สูงอายุในปัจจุบันที่รองรับผู้สูงอายุรุ่นเจนเนเรชั่นเอ็กซ์ การออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพเพื่อการรองรับพฤติกรรมของผู้สูงอายุรุ่นเจนเนเรชั่นเอ็กซ์ที่กำลังจะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในการใช้พื้นที่กิจกรรมในสถานที่พักอาศัยผู้สูงอายุ ด้วยการวิเคราะห์กรณีศึกษาในประเทศไทย สวางคินเวศที่ได้รับการดูแลโครงการโดยภาครัฐและจิมณ เวลปี้อิง เค้าท์ตี้ ที่ได้รับการดูแลโครงการโดยเอกชน เพื่อศึกษารูปแบบกิจกรรมที่ผู้สูงอายุใช้งานและกิจกรรมที่รองรับภายในสถานที่พักอาศัยผู้สูงอายุและสร้างสมดุลด้านการพัฒนาในอนาคต การลงพื้นที่สัมภาษณ์ความต้องการและพฤติกรรมของคนวัยเจนเนเรชั่นเอ็กซ์ที่กำลังจะเข้าสู่ช่วงผู้สูงอายุ เพื่อศึกษาแนวโน้มนำร่องของพฤติกรรมที่จะเกิดขึ้นในอนาคตหากผู้สูงอายุรุ่นเจนเนเรชั่นเอ็กซ์ เข้าใช้งานสถานที่พักอาศัยผู้สูงอายุต่าง ๆ รวมทั้งการลงพื้นที่สำรวจโครงการที่พักอาศัยผู้สูงอายุโครงการสวางคินเวศและจิมณ เวลปี้อิง เค้าท์ตี้ เพื่อเสนอแนวทางการออกแบบปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่สามารถรองรับพฤติกรรมผู้สูงอายุรุ่นเจนเนเรชั่นเอ็กซ์ได้ โดยทำการเก็บข้อมูลโดยการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

1. การเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ การศึกษาวิจัยนี้ ใช้ในรูปแบบการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อเป็นการสำรวจความต้องการต่าง ๆ รวมไปถึงการทราบและศึกษาของพฤติกรรมโดยการสำรวจกลุ่มตัวอย่างประชากรอายุ 35- 55 ปีในรุ่นเจนเนเรชั่นเอ็กซ์ที่กำลังจะเข้าสู่ช่วงวัยสูงอายุ เพื่อการศึกษาพฤติกรรมในปัจจุบันและความคาดหวังในพฤติกรรมการใช้งานพื้นที่กิจกรรมในอนาคต จำนวน 15 คนโดยเป็นการสัมภาษณ์เพื่อหาแนวโน้มเบื้องต้นของพฤติกรรมที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ที่จะนำไปสู่การวิจัยเพิ่มเติมเพื่อใช้งานกับผู้สูงอายุในรุ่นเจนเนเรชั่นเอ็กซ์ทั้งหมดได้

2. การสำรวจสำรวจพื้นที่และวิเคราะห์ โดยการวิเคราะห์พื้นที่จากการสำรวจโครงการ โดยการคัดเลือกโครงการมาจากรูปแบบการดูแลของโครงการโดยมีทั้งแบบที่กำกับดูแลโดยรัฐบาลและกำกับดูแลโดยเอกชน ซึ่งเป็นการวิเคราะห์พื้นที่กิจกรรมจากการสำรวจโครงการสวางคินเวศและโครงการจิมณ เวลปี้อิง เค้าท์ตี้ เพื่อศึกษารูปแบบต่าง ๆ ของกิจกรรมที่โครงการจัดเตรียมไว้สำหรับผู้สูงอายุที่เข้ามาใช้งานโครงการ เพื่อเป็นแนวทางในการนำเสนอการปรับปรุงและสรุปการวิจัยต่อการศึกษากิจกรรมต่าง ๆ ที่ผู้สูงอายุในรุ่นเจนเนเรชั่นเอ็กซ์ใช้งานในอนาคต

3.1 การเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์

3.1.1 ผู้วิจัยจะทำการคัดเลือกตัวอย่างวัยทำงานในรุ่นเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ที่มีช่วงอายุ 35-55 ปีในบริเวณย่านธุรกิจของกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีการสัมภาษณ์ในเดือน มีนาคม พ.ศ. 2561 โดยมีหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

3.1.1.1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ให้สัมภาษณ์ ข้อมูลส่วนตัว ที่อยู่อาศัยปัจจุบัน อาชีพ รายได้ รายจ่าย สุขภาพเบื้องต้น

3.1.1.2 สอบถามความคิดเห็นในเรื่องของพฤติกรรมการใช้ชีวิตในปัจจุบัน กิจวัตรประจำวัน, การใช้พื้นที่ส่วนกลาง ในโครงการที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน

3.1.1.4 ความคิดเห็นในส่วนของการสอบถามความต้องการต่าง ๆ ในการใช้งาน ที่สอดคล้องกับการใช้งานในอนาคต

3.1.1.5 ความคิดเห็นในส่วนของคุณพึงพอใจในการใช้งานพื้นที่กิจกรรม

3.1.1.6 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ และเพิ่มเติม เช่น การเพิ่มพื้นที่ใช้สอยอื่น ๆ ตามความต้องการ กิจกรรมต่าง ๆ ที่นอกเหนือจากการใช้งานตามทฤษฎี เป็นต้น

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างการสอบถาม ผู้บริหารอาคาร และผู้จัดการอาคาร โครงการ สวางคนิเวศ โดยกำหนดให้มีหัวข้อต่าง ๆ ซึ่งมีการสัมภาษณ์ในเดือน มีนาคม พ.ศ. 2561 มีหัวข้อ ดังนี้

3.1.2.1 ข้อมูลเบื้องต้นของโครงการสวางคนิเวศ

3.1.2.2 ความคิดเห็นต่อการใช้งานอาคารของผู้สูงอายุ การจัดพื้นที่กิจกรรมต่าง ๆ ภายในโครงการ

3.1.2.3 การบริหารอาคารที่มีผู้สูงอายุใช้งาน ทั้งในเรื่องของการเปิด-ปิด กำหนด ระเบียบต่าง ๆ รวมทั้งการซ่อมแซมหรือรื้อถอน

3.1.2.4 ขั้นตอนการบริหารอาคารทั้งการสำรวจพฤติกรรม ความต้องการ การใช้สอยพื้นที่ต่าง ๆ ภายในโครงการ การจัดบริการที่เอื้อต่อการใช้ชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุและการจัดกิจกรรมที่สามารถส่งเสริมการทำกิจวัตรประจำวันของผู้สูงอายุ

3.2 การเก็บข้อมูลการสำรวจ

ผู้วิจัยจะทำการสำรวจพื้นที่สถานบริการพักอาศัยผู้สูงอายุกรณีศึกษา โครงการสวางคนิเวศ โครงการโดยสภาวิชาชีพและโครงการจิณณ์ เวลบีอิง เค้าหัดี้ โดยจะทำการสำรวจพื้นที่เชิงกายภาพที่ส่งผลต่อการทำกิจกรรมผู้สูงอายุ 7 ประเภท (ศจี วิสารทศจี, 2554) โดยการเก็บข้อมูลของการวิเคราะห์ลักษณะของพื้นที่กิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโครงการทั้ง 2 โครงการมีการจัดพื้นที่ไว้สำหรับผู้สูงอายุที่อาศัยภายในโครงการ ทั้งนี้การวิเคราะห์จะวิเคราะห์ผ่านแบบผังของโครงการร่วมด้วยเพื่อศึกษาลักษณะของการออกแบบพื้นที่กิจกรรมต่าง ๆ ทั้งทางด้านความสอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้สูงอายุในรุ่นเก่า ปัจจุบันหรือในอนาคต ด้านการใช้งาน ความสะดวกสบายและความเหมาะสมของพื้นที่กิจกรรมต่อการใช้งานของผู้สูงอายุในรุ่นเจนเรชั่นเอ็กซ์ ลักษณะการใช้งานของผู้สูงอายุและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ภายในโครงการสวางคนิเวศ การจัดวางพื้นที่กิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโครงการมีให้ผู้สูงอายุใช้บริการ การเข้าถึง ความปลอดภัย การใช้งานของประเภทผู้สูงอายุทั้งผู้ที่ใช้งานรถเข็น หรือผู้สูงอายุที่แข็งแรง รวมทั้งการศึกษาลักษณะความสอดคล้องต่อการใช้งานพื้นที่ตามพฤติกรรมการใช้งานของผู้สูงอายุนเจนเรชั่นเอ็กซ์ จากการศึกษาแนวโน้มในอนาคตของผู้สูงอายุนเจนเรชั่นเอ็กซ์ เพื่อเทียบกับพื้นที่กิจกรรมในปัจจุบันที่ทั้งสองโครงการมีการจัดพื้นที่กิจกรรมไว้ให้ เพื่อนำกรณีตัวอย่างโครงการมาวิเคราะห์หาความเหมาะสมของกิจกรรมหรือพื้นที่ในการจัดการบริการทางพื้นที่กิจกรรมที่สอดคล้องกับเจนเรชั่นเอ็กซ์ สำหรับโครงการสวางคนิเวศจะเป็นการวิเคราะห์เพื่อเสนอแนวทางการปรับปรุงเบื้องต้นสำหรับพื้นที่กิจกรรมให้สามารถปรับเปลี่ยนเพื่อให้สอดคล้องกับการใช้งานกับผู้สูงอายุเจนเรชั่นเอ็กซ์

3.3 กรณีศึกษา

กรณีศึกษามีการคัดเลือกมาจากกรณีดังนี้

3.3.1 ประเภทโครงการที่มีการบริหารโครงการจากภาครัฐ และโครงการที่มีการบริหารโครงการโดยภาคเอกชน

โครงการทั้งสองโครงการที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ถึงสภาพแวดล้อมของพื้นที่กิจกรรมของโครงการจะมีการคัดเลือกมาจาก รูปแบบการบริหารของโครงการโดยคัดจากการบริหารกำกับดูแลโดยภาครัฐและการบริหารกำกับดูแลโดยเอกชนโดยโครงการที่คัดเลือกมาเป็นโครงการสวางคนิเวศที่กำกับดูแลโดยภาครัฐและโครงการจิณณ์ เวลบีอิง เค้าหัดี้ เป็นโครงการที่กำกับดูแลใน

ภาคเอกชน ซึ่งมีความแตกต่างกันในเชิงของงบประมาณ การพัฒนาปรับปรุงและการดูแลบริการ ภายใน

3.3.2 ลักษณะการออกแบบเพื่อรองรับผู้สูงอายุที่มีลักษณะช่วยให้ผู้สูงอายุ สามารถพึ่งพาตนเองได้ในการใช้ชีวิตประจำวัน

การวิเคราะห์พื้นที่กิจกรรมของผู้สูงอายุและผู้สูงอายุในรุ่นเจนเรชั่นเอ็กซ์จะต้องวิเคราะห์จากโครงการสถานที่พักอาศัยผู้สูงอายุที่เป็นสถานที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุที่ไม่อยู่ในภาวะพึ่งพิง สามารถทำกิจกรรมภายในโครงการเองได้โดยเงื่อนไขของโครงการจะต้องเป็นโครงการที่จำกัดให้ผู้สูงอายุที่เข้ามาใช้งานในเบื้องต้นเป็นผู้สูงอายุที่ยังมีความแข็งแรง สามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ทางโครงการจัดเตรียมไว้ให้ผู้สูงอายุใช้งาน

3.3.3 ลักษณะการทำโครงการแบบเป็น Complex ผู้สูงอายุที่ครบครันในด้านของการดูแลสุขภาพและที่พักอาศัย

ลักษณะของพื้นที่โครงการที่คัดเลือกจะเป็นโครงการที่มีลักษณะเป็นชุมชนที่พักอาศัย มีรูปแบบการอยู่อาศัยกันเป็นชุมชนโดยมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครันสามารถให้ผู้สูงอายุใช้งานได้อย่างสะดวกสบาย มีพื้นที่กิจกรรมที่ครบครัน สามารถให้ผู้สูงอายุใช้งานกิจกรรมต่าง ๆ จบได้ภายในโครงการโดยไม่จำเป็นต้องออกไปภายนอกโครงการในการทำกิจกรรม

ตารางที่ 3.1

ตารางกรณีศึกษาโครงการสถานพักอาศัยผู้สูงอายุ

โครงการ	ที่ตั้ง	ขนาดพื้นที่	หน่วยงานกำกับดูแล
สวางคนิเวศ	จังหวัดสมุทรปราการ	เนื้อที่ 23 ไร่	สภากาชาดไทย (รัฐบาล)
จินณ์ เวลบีอิง เค๊าท์ตี้	จังหวัดปทุมธานี	เนื้อที่ 140 ไร่	ธนบุรีเฮลท์แคร์กรุ๊ป (เอกชน)

หมายเหตุ. จัดทำโดย ผู้วิจัย

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

3.5.1 แบบสำรวจ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลส่วนนี้โดยการถ่ายรูป จดบันทึกข้อมูลในเรื่องของลักษณะทางกายภาพของพื้นที่สถานพักอาศัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม 7 ประเภท สว่างคนิเวศ และรวมถึงรูปแบบกิจกรรมที่เกิดขึ้นในสถานพักอาศัย สว่างคนิเวศ

3.5.2 แบบสัมภาษณ์ โดยมีคำถามที่กึ่งนึ่งกึ่ง และตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาแล้ว เพื่อตอบวัตถุประสงค์งานวิจัย และแสดงมุมมองความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาสภาพแวดล้อมเพื่อรองรับผู้สูงอายุรุ่นใหม่

3.5.3 การสังเกต โดยจะทำการกำหนดเวลาในการสังเกตพฤติกรรมของผู้สูงอายุรุ่นใหม่ ใน สว่างคนิเวศ เมื่อมีการใช้งานสถานบริการต่าง ๆ ในพื้นที่ส่วนกลางว่าเป็นอย่างไร เพื่อกำหนดโปรแกรมการใช้งานที่สามารถรองรับผู้สูงอายุรุ่นใหม่

3.5.4 การจดบันทึก ผู้วิจัยทำการจดบันทึกในการสำรวจพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างในการใช้ชีวิตประจำวัน และการตรวจสอบข้อมูลการสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

บทที่ 4

การเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยด้วยการใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มตัวอย่างและสำรวจพื้นที่ โครงการโดยการสำรวจจะแบ่งเป็นพื้นที่สำรวจโครงการที่พักอาศัยผู้สูงอายุ สว่างคนิเวศ และโครงการ จินน์ เวลบีอิง เค้าน์ตี้ ทั้งสองโครงการเป็นโครงการที่พักอาศัยผู้สูงอายุในแถบกรุงเทพฯ และปริมณฑลที่เกิดขึ้นใน 10 ปีที่ผ่านมาเพื่อรองรับผู้สูงอายุรุ่นใหม่ในอนาคตที่จะเกิดขึ้น

โดยการทบทวนวรรณกรรมหลักคือการใช้กิจกรรมพื้นฐานที่ผู้สูงอายุทำเป็นกิจวัตรประจำวัน 7 ประเภท (ศจี วิจารณ์ศจี, 2554) ซึ่งจะเป็นตัวอ้างอิงถึงพฤติกรรมที่จะนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลทั้งในเชิงแบบสัมภาษณ์กับกลุ่มตัวอย่าง และการสำรวจพื้นที่ศึกษา 2 โครงการเพื่อเป็นการนำไปหารูปแบบกิจกรรมที่คนในเจนเรชันเอ็กซ์ที่จะเข้าสู่ช่วงวัยสูงอายุในอนาคตมีความสนใจและความคาดหวังในการทำกิจกรรมอย่างไรในอนาคต

4.1 การวิเคราะห์การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง

การเก็บข้อมูลตัวอย่างด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยการเลือกตัวอย่างจะเป็นการเลือกตัวอย่างจำนวน 15 คน โดยพื้นที่ที่ใช้ในการสัมภาษณ์ตัวอย่างจะเป็นพื้นที่ ใกล้สำนักงานและห้างสรรพสินค้าในบริเวณย่านธุรกิจของกรุงเทพมหานคร เนื่องจากพื้นที่ส่วนนี้มีกลุ่มคนวัยทำงานสัญจรผ่านบริเวณนี้เป็นจำนวนมาก ทั้งนี้การเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์จะอ้างอิงถึงกิจกรรม 7 ประเภทพื้นฐานของผู้สูงอายุ (ศจี วิจารณ์ศจี, 2554) โดยจะสอบถามความคาดหวังต่อการใช้งานพื้นที่กิจกรรมกิจกรรมที่กำลังทำอยู่ในปัจจุบันและกิจกรรมที่อยากจะทำในอนาคตต่อว่ามีความคาดหวังต่อกิจกรรมในอนาคตอย่างไร

4.1.1 การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างในบริเวณพื้นที่ดังกล่าวตัวอย่าง 15 คนมีลักษณะความคล้ายคลึงทางด้านพฤติกรรมและการเลือกกิจกรรมที่จะทำในอนาคต โดยสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทซึ่งเป็น 3 กิจกรรมหลักภายใต้กิจกรรม 7 ประเภท (ศจี วิจารณ์ศจี, 2554) ซึ่งคือกิจกรรมทางร่างกาย กิจกรรมทางสังคม กิจกรรมส่งเสริมความบันเทิง ตามลำดับ ซึ่งแต่ละกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการในรายละเอียดของแต่ละกิจกรรม แต่ละคนมีกิจวัตรประจำวันที่คล้ายคลึงและแตกต่างกันในบางกรณี ซึ่งสามารถสรุปได้ดังตารางนี้

ตารางที่ 4.1

ตารางรูปแบบกิจกรรมของตัวอย่างทั้งหมด 15 คน

กลุ่มตัวอย่าง	รูปแบบกิจกรรม ที่ทำปัจจุบัน	รูปแบบกิจกรรมที่ ต้องการทำในอนาคต	หมายเหตุ
1.ตัวอย่างคนที่ 1 อายุ 45-50 ปี เพศชาย	ออกกำลังกาย / ดู หนังเพลง เป็น กิจวัตร / ทำงาน	กิจกรรมส่งเสริมทางกาย / กิจกรรมส่งเสริมความ บันเทิง	ออกกำลังกายในฟิตเนส / พื้นที่ทางสังคมที่รวมคน เยอะ ๆ
2.ตัวอย่างคนที่ 2 อายุ 45-50 ปี เพศหญิง	ออกกำลังกาย / ดู หนังฟังเพลง / ทำงาน	กิจกรรมส่งเสริมทางกาย / การทำงาน	ออกกำลังกาย / โรงพยาบาลใกล้หรือใน โครงการ
3.ตัวอย่างคนที่ 3 อายุ 45-50 เพศชาย	ออกกำลังกาย / ทำงาน	กิจกรรมส่งเสริมทางกาย / กิจกรรมส่งเสริมความ บันเทิง / การทำงาน	พื้นที่สวนขนาดใหญ่และ พื้นที่บันเทิงที่ให้คนมาใช้ งานร่วมกัน
4.ตัวอย่างคนที่ 4 อายุ 45-50 เพศชาย	ออกกำลังกาย / เข้า สังคมสังสรรค์ / ทำงาน	กิจกรรมส่งเสริมทางกาย / กิจกรรมส่งเสริมความ บันเทิง / กิจกรรม ส่งเสริมสังคม	พื้นที่ออกกำลังกายไม่ จำกัดรูปแบบ / พื้นที่ส่งเสริม สังคมพูดคุยกัน
5.ตัวอย่างคนที่ 5 อายุ 40-45 เพศชาย	ออกกำลังกาย / สังสรรค์ / ทำงาน	กิจกรรมส่งเสริมทางกาย / กิจกรรมส่งเสริมความ บันเทิง / กิจกรรม ส่งเสริมสังคม	ห้องออกกำลังกายพื้นที่ เดินออกกำลังกายยามสูง วัย / พื้นที่ส่งเสริมสังคม พูดคุยกัน

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ตารางรูปแบบกิจกรรมของตัวอย่างทั้งหมด 15 คน

กลุ่มตัวอย่าง	รูปแบบกิจกรรม ที่ทำปัจจุบัน	รูปแบบกิจกรรมที่ ต้องการทำในอนาคต	หมายเหตุ
6.ตัวอย่างคนที่ 6 อายุ 40-45 เพศหญิง	ออกกำลังกายโยคะ / เข้าสังคมสังสรรค์ / ทำงาน	กิจกรรมส่งเสริมทางกาย / กิจกรรมส่งเสริมสังคม / การทำงาน	ห้องออกกำลังกาย / พื้นที่ส่งเสริมสังคมพูดคุย กัน
7.ตัวอย่างคนที่ 7 อายุ 40-45 เพศหญิง	ออกกำลังกาย / ทำงาน	กิจกรรมส่งเสริมทางกาย / การทำงาน	ต้องการสวนขนาดใหญ่ใน การออกกำลังกาย
8.ตัวอย่างคนที่ 8 อายุ 45-50 เพศหญิง	วาดรูป เข้าคลาส เรียน / ทำงาน	กิจกรรมส่งเสริมความคิด สร้างสรรค์	พื้นที่สอนคลาสต่าง ๆ ช่วยให้ส่งเสริมความคิด สร้างสรรค์
9.ตัวอย่างคนที่ 9 อายุ 45-50 เพศชาย	ออกกำลังกาย / เล่น เกมส์และอ่าน หนังสือ / ทำงาน	กิจกรรมส่งเสริมร่างกาย / กิจกรรมส่งเสริมความ บันเทิง / กิจกรรม ส่งเสริมความคิด สร้างสรรค์	พื้นที่ออกกำลังกายสวน ขนาดใหญ่ / พื้นที่ นันทนาการที่ให้สังคม โครงการมาใช้ด้วยกัน
10.ตัวอย่างคนที่ 10 อายุ 45-50 เพศชาย	ออกกำลังกาย / ทำงาน	กิจกรรมส่งเสริมทางกาย / การทำงาน	พื้นที่ออกกำลังกายเป็น สวนขนาดใหญ่

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ตารางรูปแบบกิจกรรมของตัวอย่างทั้งหมด 15 คน

กลุ่มตัวอย่าง	รูปแบบกิจกรรม ที่ทำปัจจุบัน	รูปแบบกิจกรรมที่ ต้องการทำในอนาคต	หมายเหตุ
11.ตัวอย่างคนที่ 11 อายุ 40-45 เพศชาย	ออกกำลังกาย / ทำงาน	กิจกรรมส่งเสริมทางกาย / การทำงาน	พื้นที่ทำงานที่สามารถทำ กิจกรรมอื่น ๆ ได้ด้วย
12.ตัวอย่างคนที่ 12 อายุ 40-45 เพศหญิง	ออกกำลังกาย / สังสรรค์ / ทำงาน	กิจกรรมส่งเสริมทางกาย / กิจกรรมส่งเสริมความ บันเทิง / กิจกรรม ส่งเสริมสังคม	พื้นที่ทำงานและพื้นที่ บันเทิง รวมทั้งส่วนออก กำลังกาย
13.ตัวอย่างคนที่ 13 อายุ 45-50 เพศชาย	เล่นเกมส์ ดูหนัง / ทำงาน	กิจกรรมส่งเสริมความ บันเทิง / การทำงาน	ห้องเล่นเกมส์หรือใช้งาน ทางเทคโนโลยี
14.ตัวอย่างคนที่ 14 อายุ 45-50 เพศหญิง	ออกกำลังกาย / ทำงาน / ดูหนัง เล่น เกมส์	กิจกรรมส่งเสริมทางกาย / กิจกรรมส่งเสริมความ บันเทิง / กิจกรรม ส่งเสริมสังคม	พื้นที่ออกกำลังกายเป็น สวนขนาดใหญ่ พื้นที่ทำงาน
15.ตัวอย่างคนที่ 15 อายุ 40-45 เพศชาย	ทำงาน / ดูหนัง / สังสรรค์	กิจกรรมส่งเสริมทางกาย / กิจกรรมส่งเสริมความ บันเทิง / การทำงาน	พื้นที่ทำงาน พื้นที่บันเทิง

หมายเหตุ. จัดทำโดยผู้วิจัย

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 15 ตัวอย่างพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความสนใจในกิจกรรมการออกกำลังกายเมื่อมีอายุมากขึ้น การดูแลตนเองในทางความแข็งแรงของร่างกายจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการรักษาให้ดีไว้อยู่เสมอ ๆ กิจกรรมที่ทางกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการรองลงมาคือกิจกรรมส่งเสริมทางสังคม เนื่องจากปัจจุบันทางกลุ่มตัวอย่างมีการเข้าสังคมด้วยกันอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นการเข้าสังคมแบบสังสรรค์ หรือการเข้าสังคมเพื่อการทำงาน โดยส่วนมากจะมีการเข้าสังคมทุกครั้งเมื่อมีเวลาว่างจากการทำงานหรือว่างจากกิจกรรมหลักที่ทำเป็นกิจวัตร โดยทางกลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังในอนาคตว่าการมีพื้นที่ส่งเสริมการเข้าสังคม เช่นการเพิ่มพื้นที่ ที่ไม่เป็นพื้นที่ตายตัวแต่เป็นพื้นที่ที่สามารถรองรับการใช้งานทางสังคมได้ รวมทั้งพื้นที่ทำกิจกรรมสนทนาการที่เป็นพื้นที่เปิดโล่งไม่อุดอู้หรือมืดมาก ส่วนกิจกรรมบันเทิงและกิจกรรมความคิดสร้างสรรค์มีความสนใจและคาดหวังรองลงมาตามลำดับ โดยกิจกรรมบันเทิงนั้นทางกิจวัตรประจำวันของกลุ่มตัวอย่างจะเป็นการ ดูหนัง ฟังเพลง เป็นประจำซึ่งความคาดหวังในอนาคตกลุ่มตัวอย่างบางคนต้องการพื้นที่ เล่นดนตรีหรือกิจกรรมด้านความบันเทิงที่ผ่อนคลายได้มากขึ้น ส่วนกิจกรรมความคิดสร้างสรรค์นั้นจะเป็นการเข้าคลาสเรียนคลาสสอน หรือการมีกิจกรรมให้ผู้มีความรู้ในด้านต่าง ๆ มาบรรยายความรู้ให้ผู้สูงอายุฟัง จากตารางการใช้ชีวิตประจำวันของแต่ละคนของกลุ่มตัวอย่างพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้เวลาทำงานเป็นส่วนใหญ่ในชีวิต ซึ่งเป็นลักษณะของพฤติกรรมที่ต้องทำงานอยู่ตลอดเวลาซึ่งจากการสัมภาษณ์มีกลุ่มตัวอย่างที่มีเป้าหมายว่าจะทำงานในภายภาคหน้าต่อไปเมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุ

ทั้งนี้คนในรุ่นเจนเรชั่นเอ็กซ์จะมีแนวโน้มการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันในปัจจุบันและแนวโน้มการทำกิจกรรมในอนาคต แบ่งเป็น 5 ประเภทหลักดังนี้

1. กิจกรรมการส่งเสริมร่างกาย

ตัวอย่างจะสนใจในการออกกำลังกายเพื่อการดูแลตนเองเป็นอย่างมาก ให้ความสำคัญกับการรักษาตัวเองให้มีความแข็งแรง รักการออกกำลังกาย โดยมีเหตุผลด้านการออกกำลังกายเพื่อการรักษาตัวเองให้แข็งแรงพร้อมที่จะรับมือกับโรคร้ายในอนาคตรวมทั้งให้ความสำคัญกับการออกกำลังกายทั้งใน ฟิตเนสและการเดินออกกำลังกายกลางแจ้ง โดยการออกกำลังกายกลางแจ้งจะจำเป็นจะต้องมีพื้นที่ใหญ่ ๆ ที่สามารถเชื่อมต่อกับอาคารพักอาศัยสะดวกต่อการใช้งาน มีร่มเงาพร้อมใช้งาน รวมทั้งถ้าเป็นไปได้ภายในสวนกลางแจ้งจำเป็นจะต้องมีพื้นที่ออกกำลังกายหรือกิจกรรมอื่น ๆ แฝงอยู่ในด้วย

2. กิจกรรมการส่งเสริมสังคม

การเข้าสังคมของกลุ่มตัวอย่างจะเป็นการเข้าสังคมที่ไม่ใช่การเข้าไปพูดคุยกันในพื้นที่ แต่จะเป็นการเข้าสังคมในเชิงของการทำงาน เชิงสังสรรค์ และในเชิงของการหาความรู้ เนื่องจากสังคมยุคใหม่เป็นสังคมการสื่อสารแบบเทคโนโลยีซึ่งจะทำให้คนมีความเป็นปัจเจกบุคคลมากขึ้นแต่

จะมีสังคมอยู่บนโลกออนไลน์แทน โดยการเข้ากิจกรรมทางสังคมคนในรุ่นเจนเรชั่นเอ็กซ์ก็ให้ความสำคัญกับการทำกิจกรรมมากโดยจะเป็นการทำในช่วงระหว่างทำงานหรือแม้แต่การใช้งานหลังการทำงาน โดยกลุ่มตัวอย่างจะทำกิจกรรมส่งเสริมสังคม 3 วันต่อ 1 สัปดาห์

3. กิจกรรมส่งเสริมความบันเทิง

กิจกรรมความบันเทิงเป็นกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับกิจกรรมความบันเทิง โดยเป็นกิจกรรมที่ทำเป็นประจำทุกวันซึ่งเป็นการผ่อนคลายจากการทำงานทั้งวันที่มีความเครียด จึงต้องมีกิจกรรมที่จะช่วยให้ส่งเสริมความบันเทิงในชีวิตประจำวันมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างให้ใช้เวลาในการทำกิจกรรมความบันเทิงหลากหลายโดยส่วนใหญ่จะใช้เวลาอย่างน้อย 1-3 ชั่วโมงต่อวัน ภายหลังจากการกลับมาจากการทำงานในทุก ๆ วัน

4. กิจกรรมการทำงาน

ตัวอย่างที่ให้การสัมภาษณ์นั้นยังอยู่ในช่วงวัยทำงานจึงทำให้ความสนใจอย่างหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างนั้น มีความสนใจในด้านการทำงานซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งในการใช้ชีวิตในปัจจุบัน แต่ในพฤติกรรมด้านการทำงานทางกลุ่มตัวอย่างจะไม่ทำงานตลอด 24 ชั่วโมงจะเป็นการทำงานและผ่อนคลายไปด้วย เป็นการทำความคุ้นเคยกับกิจกรรมอื่น ๆ ซึ่งพื้นที่ทำงานอาจจะเป็นพื้นที่ทำงานในพื้นที่ที่มีหลากหลายพื้นที่ใช้สอยร่วมกันในพื้นที่เดียว ตามความสนใจของคนในรุ่นเจนเรชั่นเอ็กซ์นั้นจะให้ความสนใจต่อการใช้ชีวิตแบบความมีสมดุลที่ดีของความผ่อนคลายจากการใช้ชีวิตและการทำงาน จึงทำให้การทำงานของคนในรุ่นเจนเรชั่นเอ็กซ์ไม่ต้องการความเป็นทางการของพื้นที่การใช้งานในด้านการทำงาน โดยพื้นที่ที่ใช้ทำงานจะเป็นพื้นที่ที่สามารถทำร่วมกับกิจกรรมอื่น ๆ ได้ เช่น การใช้งาน Co-Working Space ในการทำงาน, การมีพื้นที่สำหรับ minibar ในส่วนพื้นที่ทำงานให้มีความผ่อนคลายต่อการใช้งานพื้นที่ทำงาน โดยพื้นที่ที่ใช้งานต่อผู้สูงอายุในรุ่นเจนเรชั่นเอ็กซ์ในด้านการทำงานจะไม่เป็นพื้นที่ที่แยกตายตัวต่อการใช้งานโดยเฉพาะ หากแต่จะเป็นการใช้งานร่วมกับพื้นที่อื่น ๆ ได้เช่นกัน

5. การใช้งานทางเทคโนโลยี

ตัวอย่างจะมีความสนใจในด้านเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่มีเข้ามาในชีวิตประจำวันทั้งการใช้งานระบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเครื่องมือสื่อสาร อุปกรณ์ตรวจจับความเคลื่อนไหวต่าง ๆ เช่น นาฬิกาจับการเคลื่อนไหวการออกกำลังกาย หรือแม้แต่เซ็นเซอร์จับการหกล้มภายในพื้นที่อาคารต่าง ๆ หรืออุปกรณ์สื่อสารทางเทคโนโลยี โดยทางกลุ่มตัวอย่างมีความสนใจด้านเทคโนโลยีเป็นอย่างมากซึ่งเป็นพฤติกรรมหนึ่งที่คนในรุ่นเจนเรชั่นเอ็กซ์ให้ความสนใจ โดยการใช้งานทางด้านเทคโนโลยีนั่นจะเป็นสิ่งที่สามารถปรับเปลี่ยนการใช้งานพื้นที่ต่าง ๆ ภายในสถานที่พักอาศัยผู้สูงอายุได้ โดยเทคโนโลยีนั้นสามารถทำให้ผู้สูงอายุในรุ่นต่อ ๆ ไปสามารถใช้ชีวิตได้ด้วยตนเองได้อย่างง่ายดายมากยิ่งขึ้น โดยไม่ต้องพึ่งพาอาศัยผู้ช่วยต่าง ๆ มากอีกต่อไป

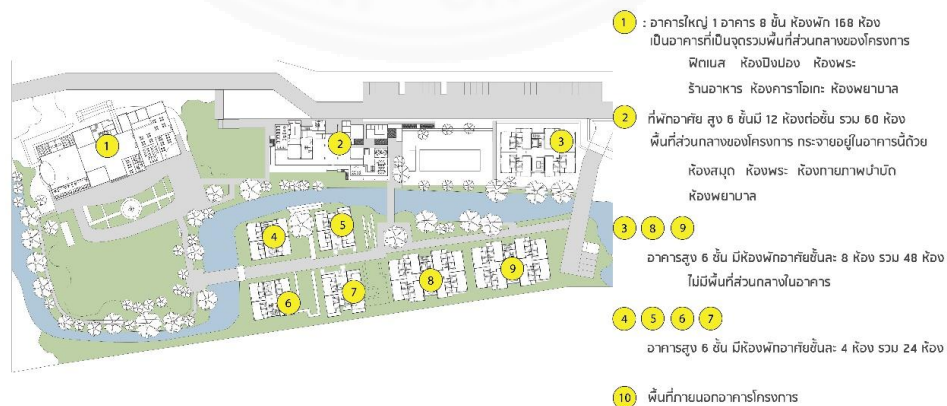
4.2 การสำรวจโครงการ

4.2.1 โครงการสวางคนิเวศ

โครงการที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุสวางคนิเวศ เป็นส่วนหนึ่งของสภาอากาศชาวไทยที่ต้องการส่งเสริมความเป็นอยู่ของผู้สูงอายุในประเทศไทยและเตรียมการรับมือกับสถานการณ์สังคมผู้สูงอายุที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งทางสภาอากาศชาวไทยได้เห็นปัญหาในกลุ่มผู้สูงอายุชุมชนเมือง โดยมีการแต่งงานน้อยลงหรือไม่มีบุตรหลาน ผู้สูงอายุจึงขาดผู้ดูแลอย่างใกล้ชิด จึงได้ดำเนินการสร้างสถานที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุ บนที่ดินที่ได้รับบริจาคมูลนิธิ อื้อจื่อเหลียง โดยโครงการสวางคนิเวศ ตั้งอยู่ที่เลขที่ 199 ตำบลท้ายบ้าน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ



ภาพที่ 4.1 โครงการสวางคนิเวศ จังหวัดสมุทรปราการ จาก ผู้วิจัย



ภาพที่ 4.2 ผังบริเวณโครงการสถานนิเวศ จาก ผู้วิจัย

- 1 อาคารใหญ่ 8 ชั้น 168 ยูนิต เป็นอาคารที่เป็นศูนย์รวมของพื้นที่ส่วนกลางและพื้นที่กิจกรรม
- 2 เป็นอาคารพักอาศัยสูง 6 ชั้น 60 ยูนิต มีพื้นที่ส่วนกลางอยู่เล็กน้อยภายในอาคาร
- 3,8,9 อาคารพักอาศัยสูง 6 ชั้น จำนวน 48 ยูนิต
- 4,5,6,7 อาคารพักอาศัยสูง 6 ชั้น จำนวน 24 ยูนิต

4.2.1.1 ข้อมูลโครงการเบื้องต้น

โครงการสวนคนิเวศในปัจจุบันแบ่งโครงการออกเป็น 2 เฟสโดยเฟสแรกจะเป็นอาคารที่รวมพื้นที่ส่วนกลางและที่พักอาศัย ในส่วนเฟสที่ 2 จะเป็นกลุ่มอาคารกระจายตัว เป็นกลุ่มอาคาร 8 อาคาร บนเนื้อที่ขนาด 23 ไร่ซึ่งมีคลองของโครงการไหลผ่านกลางแบ่งโซนระหว่าง เฟส 1 และเฟส 2 รวมทั้งมีสะพานเชื่อมทั้งหมด 3 สะพาน ห้องส่วนใหญ่ของเฟส 2 นั้นมีการวางอาคารตามแนวยาวของที่ดิน ซึ่งทำให้ห้องได้รับลมมากแต่ก็จะได้รับแดดมากในบางส่วน เนื่องจากอยู่ในทิศตะวันตกเฉียงใต้พื้นที่ที่จอดรถ โครงการสวนคนิเวศมีการจัดพื้นที่สำหรับจอดรถไว้สำหรับผู้สูงอายุที่ยังมีการใช้งานยานพาหนะอยู่รวมทั้งเจ้าหน้าที่ดูแลอาคารต่าง ๆ ได้ใช้งานพื้นที่จอดรถ ซึ่งที่จอดรถจะตั้งอยู่บนถนนเส้นหลักของโครงการเนื่องจากภายในโครงการส่วนพักอาศัยไม่สามารถเอารถเข้าไปได้ เพื่อเพิ่มความปลอดภัยของผู้สูงอายุ โดยถนนภายในนั้นจะสงวนไว้ให้เพียงรถฉุกเฉินเข้าไปเท่านั้น



ภาพที่ 4.3 ที่จอดรถโครงการ จาก สุจิตรา จิระวาณิชกุล, 2556

ทางเข้าหลักของโครงการจะอยู่เป็นทางเชื่อมระหว่างอาคารใหญ่และอาคารเฟส 2 ซึ่งเป็นตัวเชื่อมพื้นที่ ระหว่าง 2 อาคารนี้

อาคารในเฟส 2 นั้นอาคารจะมีการวางตัวแบบกระจายตัวเพื่อลดความหนาแน่นของเฟส 1 โดยระหว่างอาคารจะมีพื้นที่สำหรับปลูกต้นไม้ของโครงการและพื้นที่นั่งเล่นเล็ก ๆ ระหว่างอาคาร สระว่ายน้ำของโครงการนั้นจะมีการจัดตั้งอยู่ข้าง ๆ อาคารหมายเลข 2 ซึ่งเป็น

ส่วนกลางผู้พักอาศัยในส่วน เฟส 2 ของโครงการนั้นสามารถใช้บริการสระว่ายน้ำ โดยการเดินข้ามสะพานข้ามคลองของโครงการมาใช้บริการสระว่ายน้ำ ภายในโครงการมีทางเท้าที่สามารถให้ผู้สูงอายุเดินออกกำลังกาย



ภาพที่ 4.4 ผังแสดงระยะทางเดิน จาก สุจิตรา จิระวาณิชย์กุล, 2556

ด้านหน้าอาคารใหญ่ของ เฟส1 จะมีสวนขนาดใหญ่ด้านหน้าเป็นจุดรวมพลของผู้อยู่อาศัยเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินและเป็นพื้นที่กิจกรรมกลางแจ้ง

4.2.1.2 สภาพแวดล้อมภายในโครงการ

โครงการมีอาคารหมายเลข 1 เป็นอาคารพักอาศัย 8 ชั้นโดยภายในชั้นล่างสุดของอาคารจะมีพื้นที่กิจกรรมสำหรับผู้สูงอายุให้ใช้งานอยู่ ซึ่งอาคารหมายเลข 2 จะมีพื้นที่กิจกรรมเช่นเดียวกันโดยทั้งโครงการจะมีอาคารที่มีพื้นที่กิจกรรมเพียง 2 อาคารนี้เท่านั้น โดยโครงการจะมีพื้นที่กิจกรรมที่จัดไว้ให้โดยสามารถแยกตามกิจกรรมต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. พื้นที่กิจกรรมส่งเสริมร่างกาย ห้องฟิตเนส ห้องป้องกัน สระว่ายน้ำ
ห้องกายภาพบำบัด

2. พื้นที่กิจกรรมทางศาสนา ห้องพระ

3. พื้นที่กิจกรรมส่งเสริมปัญญา ห้องสมุด

4. พื้นที่กิจกรรมความบันเทิง ห้องคาราโอเกะ

5. พื้นที่กิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เวทีอเนกประสงค์

6. พื้นที่กิจกรรมทางสังคม พื้นที่พักผ่อนพูดคุย ห้องอาหาร

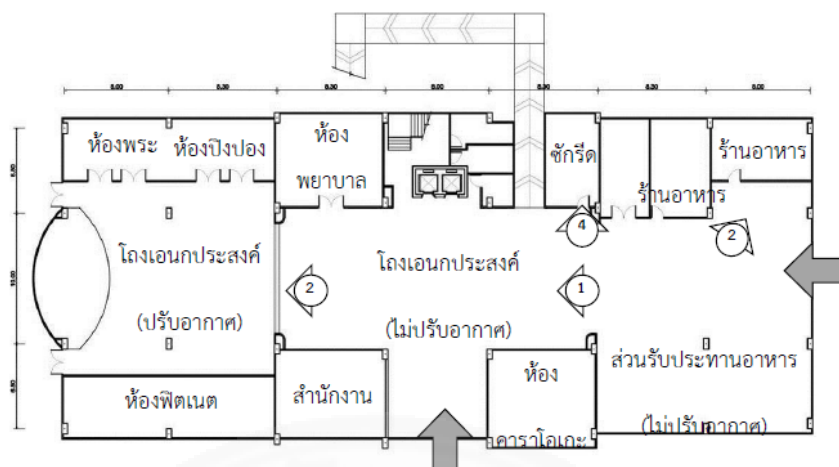
ซึ่งสามารถแบ่งตามอาคารต่าง ๆ ได้ดังนี้



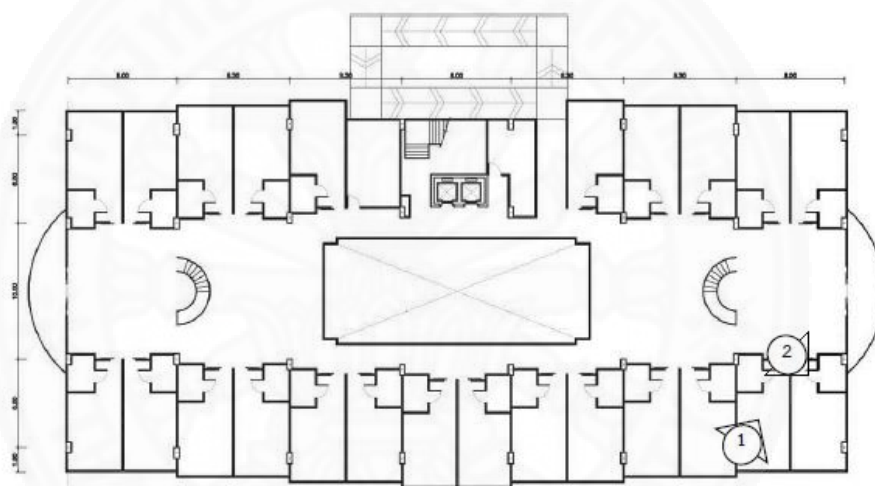
ภาพที่ 4.5 รูปแบบกิจกรรมที่มีภายในโครงการสวนคนิเวศ จาก ผู้วิจัย

1) อาคารเฟส 1

ประกอบไปด้วยอาคารใหญ่ สูง 8 ชั้น จำนวนรวม 168 ยูนิต โดยเป็นอาคารที่รวมเป็นที่อยู่อาศัย ส่วนกลางและนิติบุคคลผู้จัดการอาคารสวนคนิเวศด้วย โดยอาคารเฟส 1 อาคารใหญ่นั้นชั้นที่ 1 ประกอบไปด้วยห้องโถงขนาดใหญ่เพื่อจัดกิจกรรม ห้องสำนักงานอาคารสวนคนิเวศ ห้องฟิตเนส ห้องพยาบาล ห้องประชุม ห้องคาราโอเกะ ห้องซักรีด ร้านอาหารตามสั่ง อาคารมีลิฟต์ 2 ตัว มีทางลาดหนีไฟ ชั้น 2 ถึงชั้น 8 จะมีบันไดวนขนาดใหญ่เป็นบันไดเพื่อให้ผู้สูงอายุได้ออกกำลังกายในอาคารระหว่างเดินขึ้น-ลง ในอาคารได้โดยในส่วนชั้น 2-8 นั้นเป็นส่วนพักอาศัยมีจำนวนชั้นละ 24 ยูนิต มีโถงช่องเปิดสูงตั้งแต่ชั้น 1-8 รวมทั้งมีจุดพักผ่อน ที่ปลายอาคารทั้ง 2 ด้าน



ภาพที่ 4.6 ผังชั้น 1 อาคารหมายเลข 1 จาก สุจิตรา จิระวาณิชกุล, 2556



ภาพที่ 4.7 ผังชั้น 2-8 อาคารเฟส 1 จาก สุจิตรา จิระวาณิชกุล, 2556

โดยภายในอาคารหมายเลข 1 มีพื้นที่กิจกรรมมากที่สุดจากอาคารทั้งโครงการ เป็นจุดรวมพื้นที่กิจกรรมของโครงการ ซึ่งจะมี กิจกรรมส่งเสริมร่างกาย เช่น ฟิตเนส ห้องปิงปอง, กิจกรรมความบันเทิง เช่น ห้องคาราโอเกะ, กิจกรรมทางศาสนา เช่น ห้องพระ, กิจกรรมทางสังคม เช่น ห้องอาหารและพื้นที่นั่งพักผ่อน, กิจกรรมส่งเสริมความสร้างสรรค์ เช่น เวทีเอนกประสงค์

4.2.2.3 อาคารส่วนต่อขยาย เฟส 2

อาคาร 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 เป็นอาคารที่จัดอยู่ในเฟส 2 ของโครงการ โดยจะมีพื้นที่กิจกรรมอยู่ภายในอาคารหมายเลข 2 ทั้งหมด ซึ่งภายในอาคารหมายเลข 2 ชั้นที่ 1 จะประกอบไปด้วยห้องโถงเอนกประสงค์ขนาดใหญ่ที่เป็นเหมือนพื้นที่สำหรับนั่งพักผ่อน พักผ่อนหรือไว้

สำหรับให้แขกมารอข้างล่างเพื่ออ่านหนังสือพิมพ์พูดคุย ภายในอาคารมีส่วนของสำนักงานนิติบุคคล ให้ผู้อาศัยมาติดต่อโดยไม่ต้องไปยังอาคารใหญ่ รวมถึงห้องสมุด ห้องกายภาพบำบัด ห้องพยาบาล เป็นต้น โดยอาคารนี้จะเป็นอาคารที่เชื่อมต่อไปยัง สระว่ายน้ำของโครงการซึ่งจะมีห้องน้ำสำหรับ เปลี่ยนเสื้อผ้าของผู้ใช้บริการสระว่ายน้ำของโครงการ โดยทางเชื่อมจะอยู่ด้านหลังของอาคารเพื่อไป สระว่ายน้ำ ส่วนชั้นที่ 2-6 นั้นจะเป็นส่วนที่พักอาศัยที่แยกออกเป็น 2 อาคารโดยทางขึ้นจะแยกส่วน กันซึ่งจะมี คีย์การ์ด สำหรับเปิดประตูเข้าไปส่วนทางขึ้นอาคาร

ส่วนอาคาร 3, 8, 9 เป็นอาคารพักอาศัยสูง 6 ชั้นซึ่งจะมีจำนวนห้องพัก ชั้นละ 8 ยูนิตรวมอาคารละ 48 ยูนิต โดยอาคารส่วนนี้จะไม่มีการมีพื้นที่กิจกรรมภายในอาคารเลย ในอาคารจะประกอบไปด้วย ลิฟต์ บันไดหลักและบันไดหนีไฟ



ภาพที่ 4.8 สระว่ายน้ำโครงการ จาก ผู้วิจัย



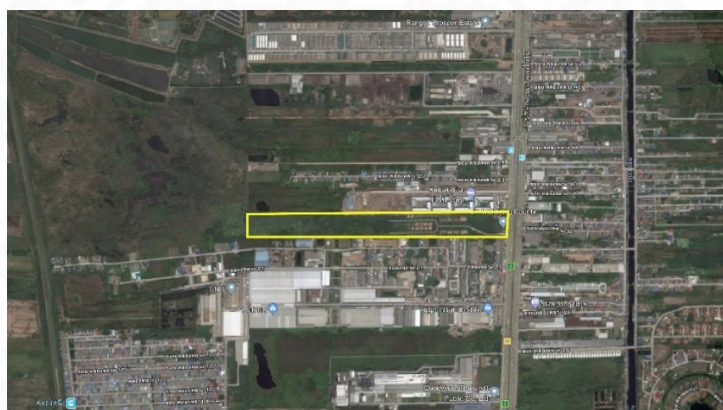
ภาพที่ 4.9 พื้นที่สวนที่ปลูกโดยผู้สูงอายุเองในเฟสที่ 2 จาก ผู้วิจัย

ในชั้น 1 ด้านนอกอาคารจะมีพื้นที่สวนส่วนตัวไว้สำหรับปลูกต้นไม้ ทำสวนเองได้ อาคาร 4, 5, 6, 7 เป็นอาคารพักอาศัยสูง 6 ชั้นโดยจะมีห้องพักชั้นละ 4 ยูนิตรวมอาคารละ 24 ยูนิตโดยจะมีลิฟต์ บันไดหลักและบันไดหนีไฟ ภายในอาคารด้วย

4.2.2 โครงการจิมน์ เวลปีอิงค์ เค้าที่ตี้

4.2.2.1 รายละเอียดโครงการ

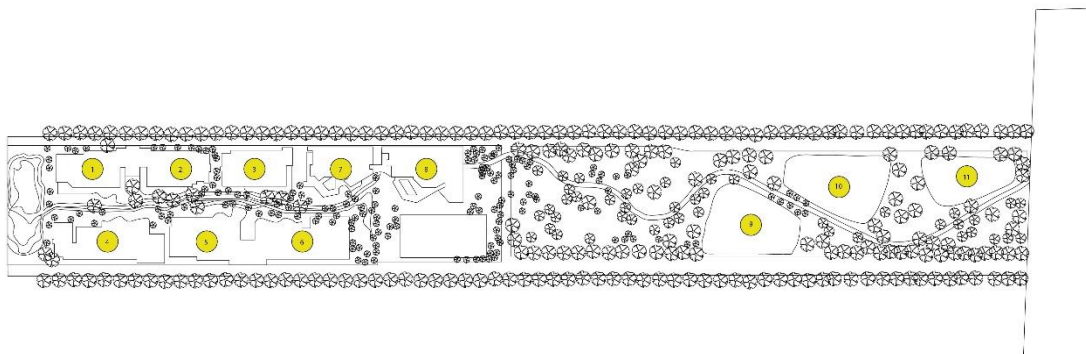
โครงการจิมน์ เวลปีอิงค์ เค้าที่ตี้ เป็นโครงการที่ได้รับการพัฒนาโดย ธนบุรีเฮลท์แคร์ กรุ๊ป เป็นโครงการที่พักอาศัยพร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกด้านไลฟ์สไตล์และการบริการด้านสุขภาพครบวงจรแห่งแรกของเมืองไทยเพื่อผู้สูงอายุ ภายใต้แนวคิด เมืองแนวคิดใหม่เพื่อวัยเกษียณ ที่เป็นการนำที่อยู่อาศัยผนวกกับธรรมชาติให้เกิดความผ่อนคลายต่อการอยู่อาศัยโครงการตั้งอยู่บนถนน พหลโยธิน รังสิต ตำบล คลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี เนื้อที่ทั้งหมด 140 ไร่



ภาพที่ 4.10 โครงการ จิมน์ เวลปีอิงค์ เค้าที่ตี้ จาก ผู้วิจัย

4.2.2.2 รายละเอียดโครงการ

โครงการจิมน์ เวลปีอิงค์ เค้าที่ตี้ เป็นโครงการพักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุ ประกอบไปด้วย อาคาร Low-rise 7 ชั้นทั้งหมด 5 อาคาร Aged Care 1 และอาคารส่วนกลางเพิ่มเติมอีก 2 อาคาร

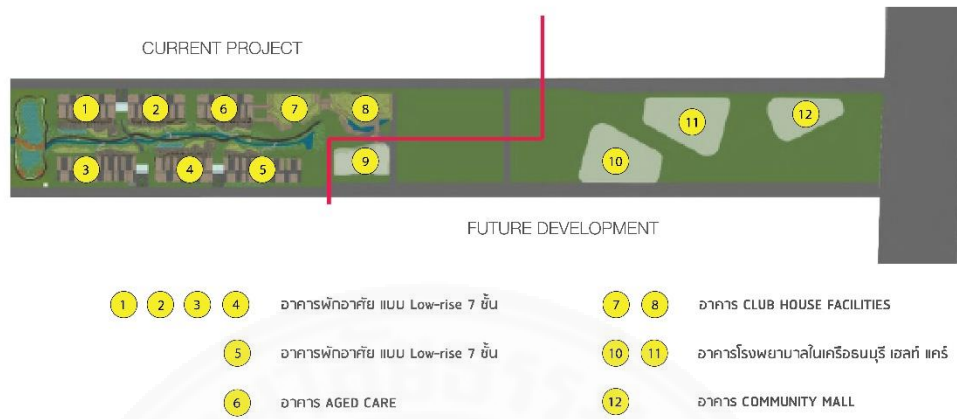


ภาพที่ 4.11 ผังโครงการ จิณณ์ เวลบีอิงค์ เค๊าท์ตี้ จาก ผู้วิจัย

- 1,2,4,5 อาคารพักอาศัยคอนโดมิเนียม 7 ชั้น
- 6 อาคารพักอาศัยที่โครงการสงวนให้ชาวต่างชาติซื้อ
- 3 อาคาร Aged care
- 7,8 อาคาร Club House ส่วนกลางเพิ่มเติมของโครงการ
- 9,10,11 โรงพยาบาลในโครงการของเครือ ธนบุรีเฮลท์แคร์
- 12 ห้างสรรพสินค้าในโครงการ

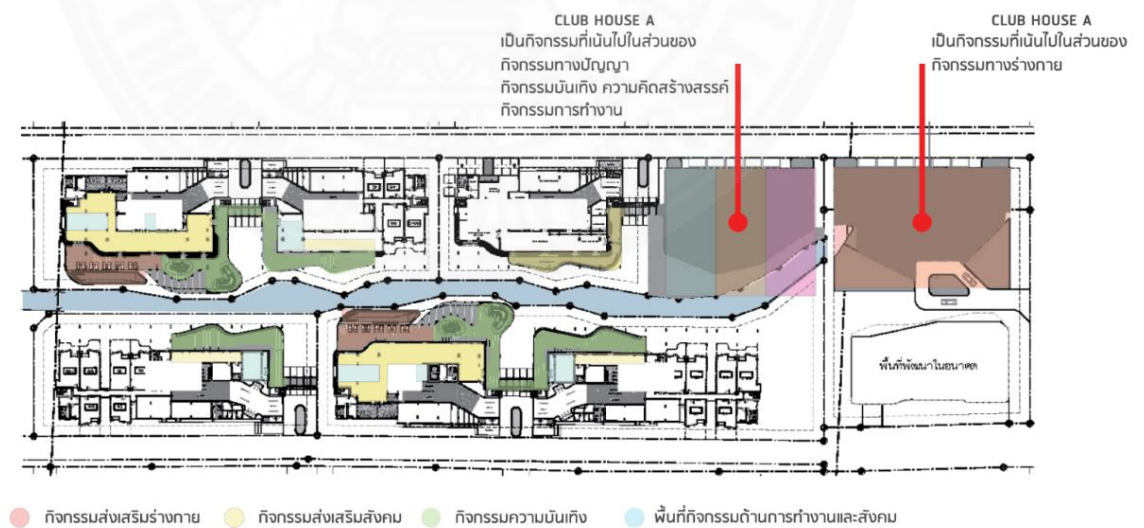
4.2.2.3 สภาพแวดล้อมโครงการ

แผนผังของโครงการจิณณ์ เวลบีอิงค์ เค๊าท์ตี้ นั้นเป็นรูปแบบผังยาวทำให้อาคารต้องวางกระจายให้เต็มพื้นที่เพื่อเชื่อมต่อพื้นที่ให้สามารถเข้าถึงอาคารพักอาศัยได้อย่างทั่วถึงในทุก ๆ อาคารพื้นที่อาคารด้านหน้าทุกอาคารจะมี พื้นที่ลำธารไหลผ่านตลอดทาง ซึ่งเป็นส่วนที่เชื่อมต่อพื้นที่ใน ทุก ๆ อาคารทุกส่วนเข้าด้วยกัน



ภาพที่ 4.12 ผังโครงการ จินฉน์ เวลบีอิงค์ เค๊าท์ตี้ จาก ผู้วิจัย

ในแต่ละอาคารพักอาศัยจะมีพื้นที่กิจกรรมที่ถูกวางตัวอยู่ภายในจะมีพื้นที่กิจกรรมทางร่างกาย พื้นที่กิจกรรมทางสังคม พื้นที่กิจกรรมด้านความบันเทิง รวมทั้งยังมีพื้นที่กิจกรรมด้านการทำงานที่สามารถนั่งทำงานในพื้นที่โถงกลางของอาคารหรือพื้นที่กิจกรรมด้านความบันเทิง



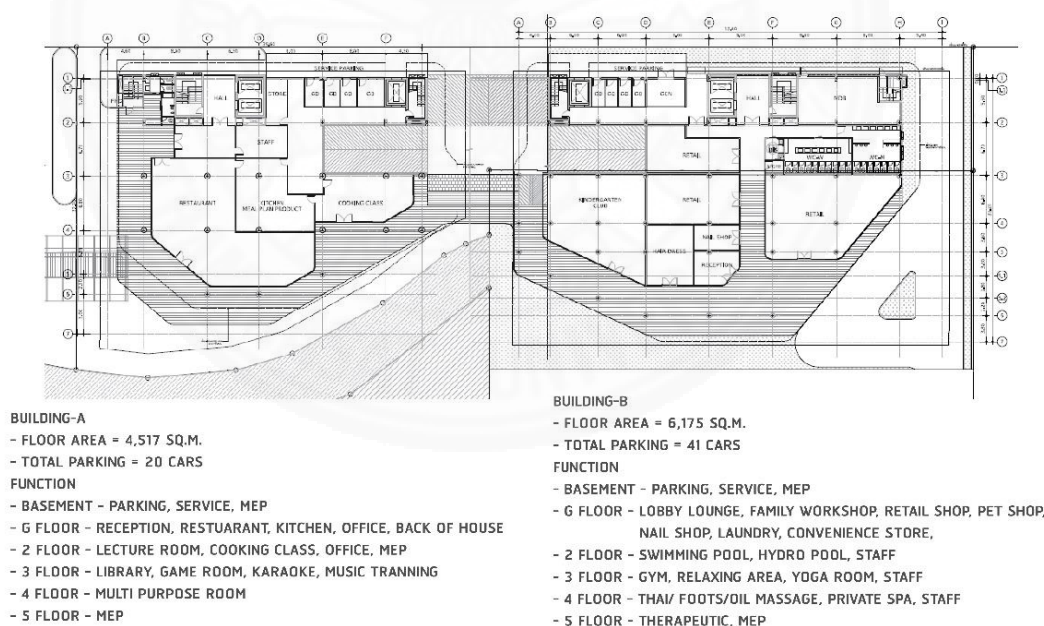
ภาพที่ 4.13 ผังกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีภายในโครงการ จินฉน์ เวลบีอิงค์ เค๊าท์ตี้ จาก ผู้วิจัย

โดยภายในอาคารที่พักอาศัยของโครงการสามารถจำแนกกิจกรรมต่าง ๆ ที่โครงการจัดเตรียมไว้ให้ภายในอาคารพักอาศัยได้ ดังนี้

1. พื้นที่กิจกรรมส่งเสริมร่างกาย สระว่ายน้ำ
2. พื้นที่กิจกรรมความบันเทิง พื้นที่สันทนาการนอกอาคาร
3. พื้นที่กิจกรรมทางสังคม พื้นที่พักผ่อนพูดคุยภายนอกอาคาร พื้นที่นั่งพักคอยในอาคาร

พักคอยในอาคาร

โดยโครงการมีการกระจายตัวของสิ่งพื้นที่กิจกรรมของโครงการในทุก ๆ อาคาร เช่น สระว่ายน้ำ, พื้นที่สันทนาการนอกอาคาร, พื้นที่นั่งพักคอยในอาคาร, ห้องทำงานอเนกประสงค์ ในโครงการมีอาคารในส่วนของผู้สูงอายุและผู้สูงอายุติดเตียง ก่อนนำส่งโรงพยาบาลโดยรถขนส่งของโครงการ ในส่วนของผู้สูงอายุและผู้สูงอายุติดเตียง จะมีการดูแลในส่วนอายุรกรรมเบื้องต้น การตรวจร่างกายประจำปี โดยไม่ได้บริการแต่ผู้สูงอายุแต่บริการคนทั่วไปในโครงการอีกด้วย ซึ่งค่าใช้จ่ายจะแยกส่วนจากค่าส่วนกลางปกติ



ภาพที่ 4.14 อาคารคลับเข้าสู่ในโครงการ จิณณ์ เวลปี่อิงค์ เค้าท์ตี้ จาก ผู้วิจัย

อาคารคลับเฮ้าส์ของโครงการ จะเป็นอาคารที่เพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวก พื้นที่ส่วนกลางของโครงการขึ้นมาโดยมีการให้บริการนอกเหนือจากสิ่งอำนวยความสะดวก จากสิ่งทีโครงการมีอยู่ซึ่งค่าใช้จ่ายจากการเข้าใช้งานในคลับเฮ้าส์โครงการ จะเก็บค่าบริการแยกจากค่าส่วนกลางอาคาร ซึ่งจะแบ่งอาคารคลับเฮ้าส์เป็น 2 อาคารหลักโดยแต่ละอาคารมีกิจกรรมที่ต่างกัน โดยอาคาร A จะเป็นคลับเฮ้าส์ที่เน้นการใช้งานกิจกรรมส่งเสริมปัญญา, กิจกรรมส่งเสริมความบันเทิง, กิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และกิจกรรมด้านการทำงาน โดยในส่วนของอาคาร B จะเป็นการส่งเสริมกิจกรรมทางด้านร่างกายทั้งหมดภายในอาคาร

อาคาร A มีกิจกรรมที่โครงการจัดเตรียมไว้ดังนี้

- ชั้นใต้ดิน ที่จอดรถ, พื้นที่ให้บริการขนส่ง, ห้องเครื่องอาคาร
- ชั้น G ส่วนต้อนรับ, ร้านอาหาร, สำนักงานอาคาร, ส่วนขนส่ง
- ชั้น 2 ห้องบรรยาย, ห้องสอนทำอาหาร, สำนักงานอาคาร, ห้องเครื่อง
- ชั้น 3 ห้องสมุด, ห้องเกมส์, ห้องคาราโอเกะ, ห้องสอนเล่นดนตรี
- ชั้น 4 ห้องทำงานอเนกประสงค์
- ชั้น 5 ห้องเครื่องอาคาร

อาคาร B มีกิจกรรมที่โครงการจัดเตรียมไว้ดังนี้

- ชั้นใต้ดิน ที่จอดรถ, พื้นที่ให้บริการขนส่ง, ห้องเครื่องอาคาร
- ชั้น G ต้อนรับ, ห้องเล้าจ้, ร้านทำผม, ร้านทำเล็บ, ร้านสะดวกซื้อ
- ชั้น 2 สระว่ายน้ำ, ธาราบำบัด
- ชั้น 3 โรงยิม, พื้นที่พักผ่อน, ห้องโยคะ
- ชั้น 4 ห้องนวดเท้า, สปาต่าง ๆ
- ชั้น 5 พื้นที่บำบัดทางจิตใจ

4.3 การวิเคราะห์รูปแบบพื้นที่โครงการทั้ง 2 โครงการที่ส่งผลต่อกิจกรรม 7 ประเภท

จากการทบทวนวรรณกรรมในข้อ 2.4 จะพบว่าผู้สูงอายุจะสามารถแบ่งพฤติกรรมการใช้ชีวิตได้ 7 ประเภท (ศจี วิสารทศจี,2554) ได้แก่ กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพทางร่างกาย กิจกรรมทางศาสนา กิจกรรมส่งเสริมทักษะทางปัญญา กิจกรรมเพื่อความบันเทิง กิจกรรมส่งเสริมสังคม กิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และกิจกรรมพิเศษอื่น ๆ เมื่อนำรูปแบบพื้นที่ส่วนกลางสิ่งอำนวยความสะดวกใน โครงการสวางคนิเวศ และ โครงการจิณณ์ เวลบีอิงค์ เค้าหัดี้ สามารถแบ่งได้ในตารางดังนี้

ตารางที่ 4.2

ตารางรูปแบบกิจกรรมและสิ่งอำนวยความสะดวกของโครงการสวางคนิเวศ

ประเภทของกิจกรรม	รูปแบบกิจกรรม	พื้นที่ส่วนกลางใช้งาน	หมายเหตุ
1. กิจกรรมส่งเสริมทางร่างกาย	ปั่นจักรยาน เดิน วิ่ง	Fitness, พื้นที่เดินเล่น รอบโครงการ, สระว่ายน้ำ, ห้องกายภาพบำบัด	พื้นที่ด้านนอกไม่เชื่อมต่อกับพื้นที่อาคารทั้ง 2 เฟส
2. กิจกรรมทางศาสนา	ตักบาตร ไหว้พระ	ห้องพระ, ตักบาตรพระตอนเช้า	พื้นที่ห้องพระมีคนใช้น้อยเนื่องจากสามารถทำส่วนตัวบนห้องได้
3. กิจกรรมส่งเสริมทักษะปัญญา	อ่านหนังสือ	ห้องสมุด	เป็นกิจกรรมที่ทำบนห้องได้แต่บางคนลงมาอ่านเพื่อพบปะเพื่อนบ้านมากกว่าการอ่านหนังสือ

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ตารางรูปแบบกิจกรรมและสิ่งอำนวยความสะดวกของโครงการสวางคนิเวศ

ประเภทของกิจกรรม	รูปแบบกิจกรรม	พื้นที่ส่วนกลางใช้งาน	หมายเหตุ
4. กิจกรรมส่งเสริมความบันเทิง	ร้องคาราโอเกะ,ดูหนัง	ห้องร้องคาราโอเกะ	-
5. กิจกรรมส่งเสริมสังคม	กิจกรรมสันทนาการต่าง ๆ จัดงานเลี้ยง ตกแต่งห้องจัดงาน	เวที่สันทนาการห้องโถง, ห้องประชุม	-
6. กิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์	-	-	-

หมายเหตุ. จัดทำโดยผู้วิจัย

ตารางที่ 4.3

ตารางรูปแบบกิจกรรมสิ่งอำนวยความสะดวกของโครงการจิณณ์ เวลบีอิงค์ เค๊าท์ตี้

ประเภทของกิจกรรม	รูปแบบกิจกรรม	พื้นที่ส่วนกลางใช้งาน	หมายเหตุ
1. กิจกรรมส่งเสริมทางร่างกาย	ปั่นจักรยาน เดิน วิ่ง โยคะ กายภาพบำบัด	Fitness, พื้นที่เดินเล่น รอบโครงการ, สระว่ายน้ำ, ห้องกายภาพบำบัด, Club House, Aged care center	-

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

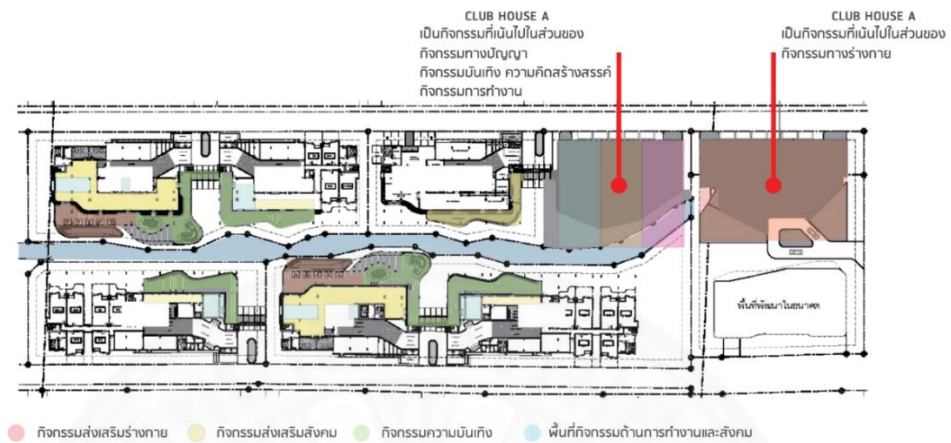
ตารางรูปแบบกิจกรรมสิ่งอำนวยความสะดวกของโครงการจิณณ์ เวลบีอิงค์ เค๊าท์ตี้

ประเภทของกิจกรรม	รูปแบบกิจกรรม	พื้นที่ส่วนกลางใช้งาน	หมายเหตุ
2. กิจกรรมทาง ศาสนา	ตักบาตร ไหว้พระ	-	-
3. กิจกรรมส่งเสริม ทักษะปัญญา	เล่นเกมสื่ กิจกรรม นันทนาการ	ห้องเกมส์	โครงการไม่เน้นการ เพิ่มพื้นที่อ่านหนังสือ เนื่องจากเป็นสิ่งที่ทำ ได้ด้วยส่วนตัวได้
4. กิจกรรมส่งเสริม ความบันเทิง	ร้องคาราโอเกะ,ดูหนัง	ห้องร้องคาราโอเกะ ห้องดูหนัง	-
5. กิจกรรมส่งเสริม สังคม	กิจกรรมสันทนาการ ต่าง ๆ จัดงานเลี้ยง ตกแต่งห้องจัดงาน เล่นดนตรีสด	เวที่สันทนาการห้อง โถง, ห้องประชุม, พื้นที่สันทนาการ บริเวณลำธาร ที่มีเป็น หย่อมหลาย ๆ จุด	-
6. กิจกรรมส่งเสริม ความคิดสร้างสรรค์	เรียนวาดรูป เรียน เต็นรำ เรียนทำอาหาร	พื้นที่สอนกิจกรรม ภายใน Clubhouse	-

หมายเหตุ. จัดทำโดยผู้วิจัย

จากตาราง 4.2 และ 4.3 จะพบว่าทั้งสองโครงการมีพื้นที่ที่สามารถรองรับกิจกรรมทั้ง 7 ประเภทได้ โดยเป็นการจัดพื้นที่กิจกรรมให้กับผู้สูงอายุในช่วงปัจจุบันใช้งานตามทฤษฎีกิจกรรม 7 ประเภท ทั้ง 2 โครงการยังคงให้ความสำคัญกับการใช้งานของผู้สูงอายุในปัจจุบันอยู่โดยมีความแตกต่างในด้านของ

อายุการใช้งานที่สวนควมมีการใช้งานมานานกว่าโครงการจินณ์ เวลป้อิ่ง เค้าท์ตี้ ที่ยังก่อสร้างไม่
แล้วเสร็จ



ภาพที่ 4.15 ผังกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีภายในโครงการ จินณ์ เวลป้อิ่ง เค้าท์ตี้ จาก ผู้วิจัย

จากแผนผังพื้นที่โครงการจินณ์ เวลป้อิ่ง เค้าท์ตี้ จะพบว่าโครงการมีการกระจายพื้นที่
กิจกรรม 4 กิจกรรมไปอยู่ในทุก ๆ อาคารนั่นคือ กิจกรรมส่งเสริมสังคม กิจกรรมส่งเสริมความบันเทิง
กิจกรรมด้านการทำงาน และกิจกรรมส่งเสริมร่างกาย โดยมีพื้นที่ส่วนขนาดใหญ่อยู่ด้านหน้าอาคารทุก
อาคารซึ่งเป็นจุดรวมพื้นที่กิจกรรมหลัก 4 กิจกรรมทางกล่าวไปข้างต้นเช่นกัน ทั้งนี้การใช้งานของ
ผู้สูงอายุในรุ่นปัจจุบันหรือรุ่นก่อนหน้านั้นจะมีความต้องการในกิจกรรม 7 ประเภท โดยโครงการยังมี
พื้นที่รองรับกิจกรรมทั้ง 7 ประเภทด้วยอาคารคลับเฮ้าส์ หากแต่พื้นที่อาศัยต่าง ๆ จะปรับเปลี่ยนพื้นที่
กิจกรรมด้วยการลดทอนกิจกรรมบางประเภทลงไป



ภาพที่ 4.16 พื้นที่หน้าอาคารโครงการจินณ์ เวลป้อิ่ง เค้าท์ตี้ จาก <http://www.jinwellbeing.com>

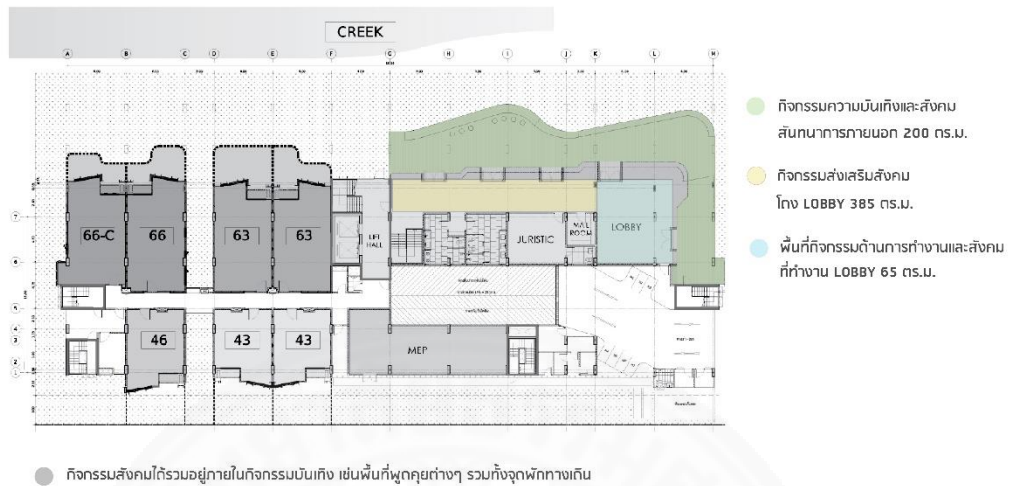


ภาพที่ 4.17 พื้นที่เชื่อมต่อโครงการจัดนิคม เวลบีอิง เค๊าท์ตี้ จาก <http://www.jinwellbeing.com>

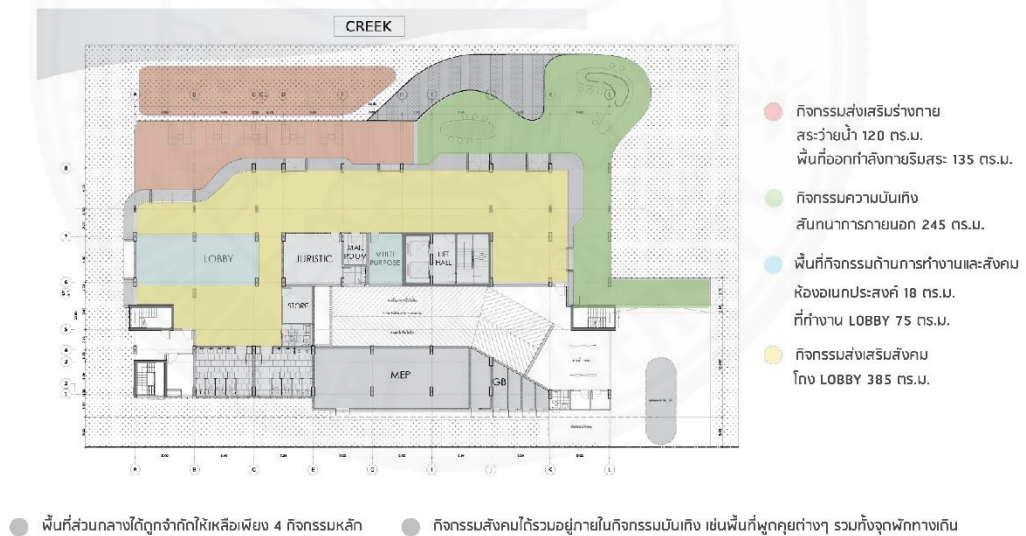
ทั้งนี้กิจกรรมต่าง ๆ ที่โครงการจัดไว้ให้กับผู้อยู่อาศัยภายในอาคารพักอาศัยนั้นมีแนวทางของการใช้ เป็นไปตามการใช้งานของคนรุ่นใหม่ที่จะไม่ต้องการกิจกรรมทั้งหมด 7 ประเภทในการใช้ ชีวิตประจำวัน ซึ่งกิจกรรมที่ถูกใช้งานภายในอาคารพักอาศัยจะเป็นกิจกรรมส่งเสริมร่างกาย กิจกรรม ส่งเสริมสังคม กิจกรรมด้านความบันเทิง และกิจกรรมการทำงาน โดยมีการจำแนกพื้นที่ใช้สอยดังนี้

1. พื้นที่กิจกรรมด้านร่างกาย สระว่ายน้ำ สวนออกกำลังกายหน้าอาคาร
2. พื้นที่กิจกรรมทางสังคม ล็อบบี้ของอาคาร
3. พื้นที่กิจกรรมความบันเทิง กิจกรรมสันทนาการนอกอาคาร
4. พื้นที่กิจกรรมการทำงาน ล็อบบี้โครงการ พื้นที่สันทนาการ

จากการจำแนกพื้นที่อาคารการใช้สอยต่าง ๆ เป็นแนวทางการใช้งานของคนรุ่นใหม่ที่จะใช้งานพื้นที่ กิจกรรมเนื่องจากการใช้งานกิจกรรมไม่ได้ถูกให้ความสำคัญในทุก ๆ กิจกรรมอีกต่อไปในอนาคต ทั้งนี้ จากการสัมภาษณ์คนเจนเรชั่นเอ็กซ์ 15 ตัวอย่างได้ข้อสรุปถึงการใช้งานกิจกรรมที่จะเป็นแนวทางใน อนาคตคือ กิจกรรมด้านร่างกาย กิจกรรมทางสังคม กิจกรรมความบันเทิง กิจกรรมการทำงาน และ การงานทางเทคโนโลยีนั้นจะถูกให้ความสำคัญทหน้าที่กิจกรรม 7 ประเภทต่อไปในอนาคต ซึ่งจากการ โครงการจัดนิคม นั้นมีการปรับเปลี่ยนพื้นที่ต่าง ๆ ในโซนที่พักอาศัยด้วยการลดทอนพื้นที่กิจกรรม 7 ประเภทลงเพื่อเพิ่มพื้นที่กิจกรรมที่รองรับคนรุ่นใหม่มากขึ้น



ภาพที่ 4.18 ผังอาคารหมายเลข 2, 3, 5 จาก ผู้วิจัย



ภาพที่ 4.19 ผังอาคารหมายเลข 1, 4 จาก ผู้วิจัย

พื้นที่กิจกรรมที่เชื่อมต่อระหว่างอาคารของโครงการจึงจะใช้พื้นที่กิจกรรมความบันเทิงเป็นจุดเชื่อมต่ออาคารต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้เคียงทั้งนี้การใช้งานพื้นที่ความบันเทิงไม่ได้ใช้งานเป็นเพียงด้านสันทนาการเท่านั้น หากแต่สามารถปรับเปลี่ยนให้เป็นพื้นที่ทางสังคมได้ด้วยเช่นกัน การใช้งานพื้นที่กิจกรรมโดยคนรุ่นใหม่ไม่ได้ใช้งานพื้นที่แยกตามการใช้สอยต่าง ๆ แบบคนรุ่นเก่า หากแต่สามารถใช้งานพื้นที่กิจกรรมในพื้นที่อื่น ๆ ได้เช่นกัน

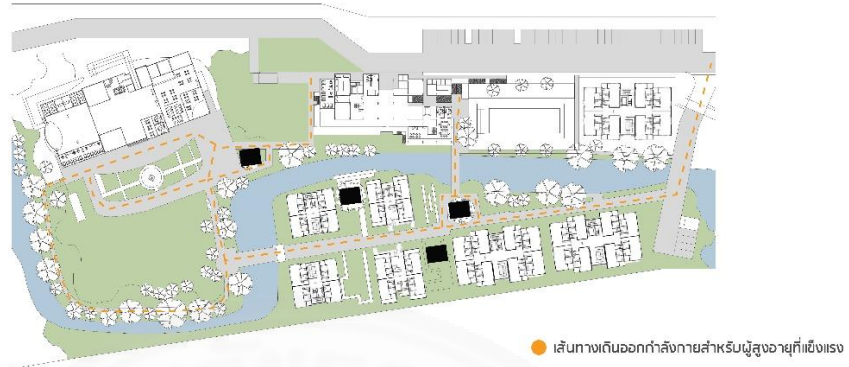


ภาพที่ 4.20 รูปแบบกิจกรรมที่มีภายในโครงการสวางคินเวศ จาก ผู้วิจัย

สำหรับโครงการสวางคินเวศนั้น มีการจัดพื้นที่กิจกรรมภายในโครงการแตกต่างจากโครงการจิณณ์ เนื่องจากโครงการสวางคินเวศมีการสร้างอาคารแบ่งเป็น 2 เฟสซึ่งในเฟสแรก อาคารหมายเลข 1 จะเป็นจุดรวมพื้นที่กิจกรรมของทั้งโครงการ โดยจะมีพื้นที่กิจกรรมจะมีกิจกรรม 6 กิจกรรมหลักอยู่ภายในชั้น 1 ของอาคารซึ่งเป็นพื้นที่กิจกรรมที่เหมาะสมให้ผู้สูงอายุใช้งานเนื่องจากกิจกรรมทั้งหมดผู้สูงอายุรุ่นปัจจุบันหรือรุ่นที่เก่ากว่ามีความต้องการการใช้งานกิจกรรมทั้ง 7 ประเภท

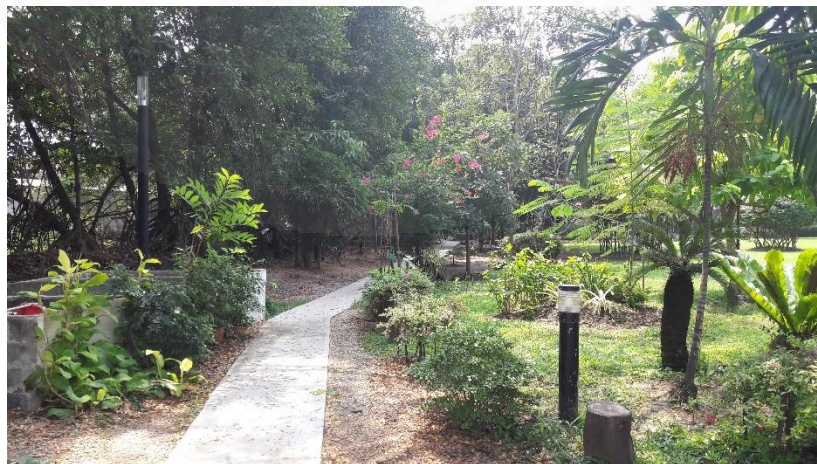
โดยในช่วงปี 2012 โครงการได้มีการสร้างอาคารเฟส 2 ขึ้นเพื่อรองรับผู้สูงอายุรุ่นใหม่ที่จะเข้ามาพักภายในโครงการมากยิ่งขึ้น โดยอาคารเฟส 2 จะเป็นอาคารหมายเลข 2-9 ซึ่งทางโครงการได้รวมพื้นที่กิจกรรมไปที่อาคารหมายเลข 2 เพื่อให้ผู้สูงอายุเฟส 2 ใช้งานได้หลากหลายมากขึ้น

ระหว่างพื้นที่เฟส 1 และเฟส 2 จะมีพื้นที่กิจกรรมอยู่ในอาคารหมายเลข 1 และ 2 เท่านั้นโดยหากผู้อยู่อาศัยอาคารเฟส 2 อื่น ๆ ต้องการจะใช้งานพื้นที่กิจกรรมจะต้องเดินมาใช้งานที่อาคาร 1 และ 2 เท่านั้น ซึ่งพื้นที่ด้านนอกอาคารพักอาศัยของโครงการจะเป็นพื้นที่สำหรับผู้สูงอายุใช้ออกกำลังกายด้วยการเดิน วิ่งหรือการปั่นจักรยาน แต่พื้นที่ทางเดินในบริเวณหน้าอาคารหมายเลข 2 เป็นพื้นที่ที่เป็นอุปสรรคต่อการใช้งานของผู้สูงอายุ ทั้งการขาดพื้นที่พักสำหรับการเดินออกกำลังกาย ความไม่เชื่อมต่อของทางเดินที่ไม่สามารถเดินรอบโครงการได้ ทำให้การใช้งานด้านนอกที่พักอาศัยสำหรับออกกำลังกายนั้นมีเพียงแค่พื้นที่บริเวณด้านหน้าอาคารหมายเลข 1 เท่านั้นที่จะสามารถเดินออกกำลังกายได้อย่างสะดวกสบายเท่านั้น

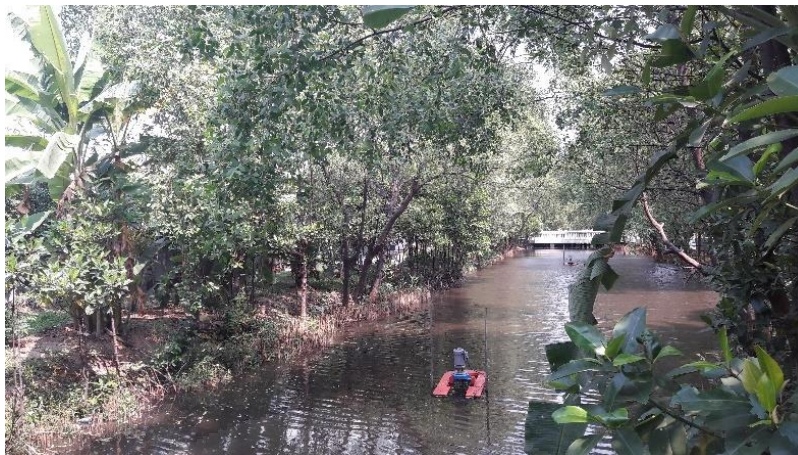


ภาพที่ 4.21 ลักษณะทางเดินที่สามารถเดินได้ภายในโครงการ จาก ผู้วิจัย

ในขณะที่การใช้งานของผู้สูงอายุที่ใช้รถเข็นนั้นไม่สามารถใช้งานได้มากเนื่องจากพื้นที่ออกกำลังกายด้านนอกอาคารมีพื้นที่ทางเดินที่แคบไม่สามารถใช้งานได้อย่างทั่วถึงถ้าหากผู้สูงอายุต้องการใช้งานพร้อมกัน



ภาพที่ 4.22 ทางเดินออกกำลังกายด้านหน้าอาคารหมายเลข 1 ที่มา จาก ผู้วิจัย



ภาพที่ 4.23 พื้นที่ริมน้ำหน้าอาคารหมายเลข 2 และ 3 จาก ผู้วิจัย

จะเห็นได้ว่าพื้นที่ของทั้ง 2 โครงการมีการจัดเตรียมพื้นที่กิจกรรมให้ผู้สูงอายุใช้งานตามกิจวัตรประจำวันทั้ง 7 ประเภท โดยมีความแตกต่างกันในด้านการจัดวางพื้นที่กิจกรรมสำหรับผู้สูงอายุด้วยการลดทอนพื้นที่กิจกรรมบางส่วนออกไป โดยพื้นที่กิจกรรมเดิมจาก 7 ประเภทที่โครงการจิณณ์ เวลปี้ยัง ค้ำที่ตั้ยังคงให้ความสำคัญอยู่นั้นคือ กิจกรรมส่งเสริมร่างกาย กิจกรรมส่งเสริมสังคม และกิจกรรมส่งเสริมความบันเทิง โดยกิจกรรมอื่นที่ทางโครงการยังมีการให้บริการในอาคารคลับเฮ้าส์ของโครงการครบทั้ง 7 ประเภทโดยมีแยกเป็นอาคารคลับเฮ้าส์ 2 อาคาร โดยแยกเป็นอาคาร A ที่เป็นอาคารสำหรับกิจกรรมที่เหลือจาก 7 ประเภทกิจกรรม ในอาคาร B จะเป็นกิจกรรมสำหรับการส่งเสริมร่างกายโดยเฉพาะเท่านั้น โดยจากการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ประชากรเจนเรชันเอ็กซ์ทำให้สรุปกิจกรรมเพิ่มเติมขึ้นมาได้อีก 2 กิจกรรมคือ กิจกรรมการทำงาน และกิจกรรมการใช้งานด้านเทคโนโลยี ซึ่งทางโครงการจิณณ์ได้มีการนำกิจกรรมในส่วนนี้เพิ่มเติมเข้าไปภายในพื้นที่พักอาศัยหรือภายในคลับเฮ้าส์ โดยโครงการสว่างคนิเวศมีความแตกต่างออกไปด้วยการจัดวางพื้นที่กิจกรรมหลักไว้ที่อาคารหลัก 2 อาคารซึ่งมีกิจกรรมให้ผู้สูงอายุได้ใช้ครอบคลุม 7 ประเภท โดยไม่ได้มีการตัดทอนในกิจกรรมต่าง ๆ ออกไปหรือการส่งเสริมกิจกรรมเพิ่มเติมเข้าไปภายในอาคาร

ตารางที่ 4.4

ตารางรูปแบบพื้นที่ที่ส่งผลต่อกิจกรรม 7 ประเภทของทั้ง 2 โครงการ

ประเภทของกิจกรรม	จิมน์ เวลบีอิงค์เท่าที่	สวางคินเวศ	หมายเหตุ
1. กิจกรรมส่งเสริมทางร่างกาย	✓	✓	พื้นที่นอกและพิตเนสอาคาร
2. กิจกรรมทางศาสนา	✗	✓	Function สิ่งอำนวยความสะดวก
3. กิจกรรมส่งเสริมทักษะปัญญา	✓	✓	Function สิ่งอำนวยความสะดวก
4. กิจกรรมส่งเสริมความบันเทิง	✓	✓	สิ่งอำนวยความสะดวกและพื้นที่นอกอาคาร
5. กิจกรรมส่งเสริมสังคม	✓	✓	พื้นที่ภายนอกและภายในอาคาร
6. กิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์	✓	✗	Function และพื้นที่นอกอาคาร

หมายเหตุ. จัดทำโดยผู้วิจัย

จากตารางที่ 4.4 พบว่าโครงการทั้ง 2 โครงการทั้งสวางคินเวศและจิมน์ เวลบีอิงค์ เท่าที่ มีการให้บริการพื้นที่กิจกรรมต่าง ๆ ที่ครอบคลุมกิจกรรมพื้นฐานของผู้สูงอายุทั้งนี้ทางโครงการมีกิจกรรมเหล่านี้ครบครันเพื่อให้ผู้สูงอายุปัจจุบันหรือผู้สูงอายุรุ่นเก่าเข้ามาใช้งานพื้นที่กิจกรรมต่าง ๆ ได้

ตารางที่ 4.5

ตารางรูปแบบพื้นที่กิจกรรมที่ส่งผลต่อการใช้งานของเจเนเรชั่นเอ็กซ์

ประเภทของกิจกรรม	จรรยาบรรณ เวลบีอิง เค้าท์ตี้	สวางคินเวศ	การใช้งานของ กลุ่มคนรุ่นเจเน เรชั่นเอ็กซ์	หมายเหตุ
1. กิจกรรมส่งเสริม ทางร่างกาย	✓	✗	✓	พื้นที่ฟิตเนส และสวนขนาดใหญ่ โดย สามารถอำนวยความสะดวก ให้การปฏิบัติงาน เช่นมีที่บังแดด และกิจกรรมการ ออกกำลังกาย หลากหลาย
2. กิจกรรมทาง ศาสนา	✗	✓	ลดลง	กลุ่มคนเจเน เรชั่นเอ็กซ์ใช้งาน น้อยลง
3. กิจกรรมส่งเสริม ทักษะปัญญา	✓	✓	ลดลง	กลุ่มคนเจเน เรชั่นเอ็กซ์ใช้งาน น้อยลง

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ตารางรูปแบบพื้นที่กิจกรรมที่ส่งผลต่อการใช้งานของเจเนเรชั่นเอ็กซ์

ประเภทของกิจกรรม	จิณณ์ เวลปีอั้ง เค๊าท์ตี้	สวางคินิเวศ	การใช้งานของ กลุ่มคนรุ่นเจเน เรชั่นเอ็กซ์	หมายเหตุ
4. กิจกรรมส่งเสริม ความบันเทิง	✓	✗	✓	กิจกรรมทางการ บันเทิง ที่ สามารถคลาย เครียดได้ ไม่ว่าจะ จะเป็นการดูหนัง ฟังเพลง คาราโอ เกะ ที่สามารถใ้ งานได้ทั้งส่วน บุคคลและ ร่วมกับผู้อื่น
5. กิจกรรมส่งเสริม สังคม	✓	✓	✓	กิจกรรมที่เป็น การใช้งาน ร่วมกันกับผู้อื่น แต่ไม่ได้เน้นการ พูดคุยแบบคน รุ่นก่อน จะ เป็นไปในเชิงการ อยู่ร่วมกัน

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ตารางรูปแบบพื้นที่กิจกรรมที่ส่งผลต่อการใช้งานของเจเนเรชั่นเอ็กซ์

ประเภทของกิจกรรม	จิณณ์ เวลปีอั้ง เค๊าท์ตี้	สวางคินิเวค	การใช้งานของ กลุ่มคนรุ่นเจเน เรชั่นเอ็กซ์	หมายเหตุ
6. กิจกรรมส่งเสริม ความคิดสร้างสรรค์	✓	✗	ลดลง	
7. กิจกรรมการ ทำงาน	✓	✗	✓	กิจกรรมที่ เกิดขึ้นจาก อุปนิสัยของเจเน เรชั่นเอ็กซ์ที่เน้น การทำงานเป็น อย่างมาก
8. การใช้งานด้าน เทคโนโลยี	✓	✗	✓	การใช้งาน เทคโนโลยี ปัจจุบันที่มีความ ทันสมัยและการ ใช้งานทาง เทคโนโลยีเพื่อ การใช้งานใน ชีวิตประจำวัน

หมายเหตุ. จัดทำโดยผู้วิจัย

จากตารางที่ 4.5 ด้วยการนำการใช้ชีวิตประจำวันของคนในรุ่นเจนเรชั่นเอ็กซ์ด้วยกิจกรรมดังนี้ กิจกรรมเดิมจากกิจกรรม 7 ประเภท คือ กิจกรรมส่งเสริมร่างกาย กิจกรรมส่งเสริมสังคม กิจกรรมส่งเสริมความบันเทิง กิจกรรมที่เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ประชากรเจนเรชั่นเอ็กซ์ กิจกรรมการทำงาน กิจกรรมการใช้งานด้านเทคโนโลยี โครงการจิณณ์ เวลบีอิง แคท์ตี้ มีการรองรับการใช้งานของผู้สูงอายุนเจนเรชั่นเอ็กซ์ เนื่องจากมีการเตรียมพื้นที่กิจกรรมต่าง ๆ ที่สามารถรองรับการใช้งานต่อผู้สูงอายุนเจนเรชั่นเอ็กซ์ในอนาคตได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ทางโครงการจิณณ์ เวลบีอิง แคท์ตี้ ยังมีการจัดพื้นที่กิจกรรมสำหรับผู้สูงอายุนเก่าหรือรุ่นปัจจุบันด้วยการใช้ทฤษฎี กิจกรรมผู้สูงอายุ 7 ประเภท (ศจี วิสารทศจี, 2554) เพื่อให้โครงการสามารถให้บริการพื้นที่ต่าง ๆ ได้อย่างครอบคลุมผู้สูงอายุในหลาย ๆ รุ่นได้ โดยโครงการได้มีการให้ความสำคัญกับผู้สูงอายุนใหม่มากยิ่งขึ้น ด้วยการลดทอนกิจกรรมลงและเพิ่มกิจกรรมที่รองรับผู้สูงอายุนเจนเรชั่นเอ็กซ์มากขึ้น ในขณะที่โครงการสวางคินเวศมีการจัดพื้นที่สำหรับให้บริการกิจกรรม 7 ประเภทได้อย่างครอบคลุมภายในโครงการ หากแต่การเน้นกิจกรรมเพื่อให้ผู้สูงอายุนเจนเรชั่นเอ็กซ์ใช้งานในอนาคตมากขึ้นนั้นยังไม่มี การให้บริการที่รองรับผู้สูงอายุนเจนเรชั่นเอ็กซ์ด้วยการขาดพื้นที่ กิจกรรมการทำงาน การใช้งานเทคโนโลยี การมีพื้นที่กิจกรรมส่งเสริมสังคม กิจกรรมส่งเสริมร่างกาย กิจกรรมส่งเสริมความบันเทิง ที่มีให้บริการน้อย รวมทั้งมีระยะทางที่ไกลหากจะให้บริการให้ครอบคลุมกับผู้สูงอายุนเจนเรชั่นเอ็กซ์ ใช้งานได้อย่างสะดวกสบาย

4.4 การปรับปรุงพื้นที่กิจกรรมกรณีตัวอย่างโครงการสวางคินเวศ



ภาพที่ 4.24 ผังบริเวณโครงการสถานนิเวศเดิม จาก สุจิตรา จิระวานิชย์กุล, 2556

- 1 เป็นอาคารที่พักอาศัยและพื้นที่ส่วนกลาง มีความสูง 6 ชั้น จำนวนรวม 60 ยูนิต
- 2,7,8 อาคาร 2 7 8 เป็นอาศัยที่ใช้เป็นที่พักอาศัยสูง 6 ชั้น จำนวนอาคารละ 48 ยูนิต
- 3,4,5,6 อาคาร 5 4 5 6 เป็นอาคารพักอาศัยสูง 6 ชั้น จำนวนอาคารละ 24 ยูนิต
- 9 อาคารขนาดใหญ่เป็นอาคารสูง 8 ชั้น 168 ยูนิต
- 10 ทางเข้าหลักของโครงการ
- 11 สระว่ายน้ำ
- 12,13 ที่จอดรถของโครงการสวนคนิเวศ

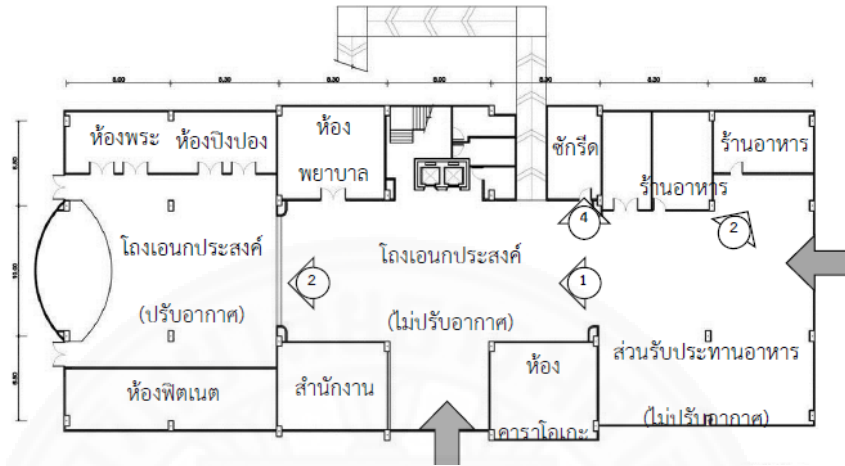


ภาพที่ 4.25 โครงการสวนคนิเวศที่ปรับปรุงพื้นที่กิจกรรม จาก ผู้วิจัย

- 1 อาคาร 8 ชั้น 168 ยูนิต และพื้นที่ส่วนกลางของโครงการ
- 2 อาคาร 6 ชั้น 60 ยูนิตและพื้นที่ส่วนกลางโครงการ
- 3,8,9 อาคาร 6 ชั้น 48 ยูนิตและพื้นที่ส่วนกลางโครงการ
- 4,5,6,7 อาคาร 6 ชั้น 24 ยูนิตและพื้นที่ส่วนกลางระหว่าง 2 อาคาร

จากการลงพื้นที่สำรวจโครงการสวนคนิเวศพบว่าโครงการสวนคนิเวศมีพื้นที่กิจกรรมที่รองรับเพื่อผู้สูงอายุในรุ่นปัจจุบันไว้อย่างดี หากแต่พื้นที่ใช้สอยที่รองรับการใช้งานของคนในรุ่นเจนเรชั่นเอ็กซ์ ที่จะกลายเป็นผู้สูงอายุในอนาคตนั้นพื้นที่ใช้สอยที่มีบางส่วนไม่ตอบรับกับการใช้งานของคนในรุ่นเจนเรชั่นเอ็กซ์ รวมทั้งโครงการยังขาดกิจกรรมบางส่วนที่คนในรุ่นเจนเรชั่นเอ็กซ์ต้องการ

หรือกิจกรรมมีอยู่แล้วแต่ต้องปรับปรุงให้สอดคล้องกับความต้องการของคนรุ่นเจนเรชั่นเอ็กซ์ใน
อนาคต



ภาพที่ 4.26 ผังชั้น 1 อาคารเฟส 1 จาก สุจิตรา จิระวาณิชกุล, 2556

4.4.1 พื้นที่กิจกรรมภายในอาคาร ห้องกิจกรรม

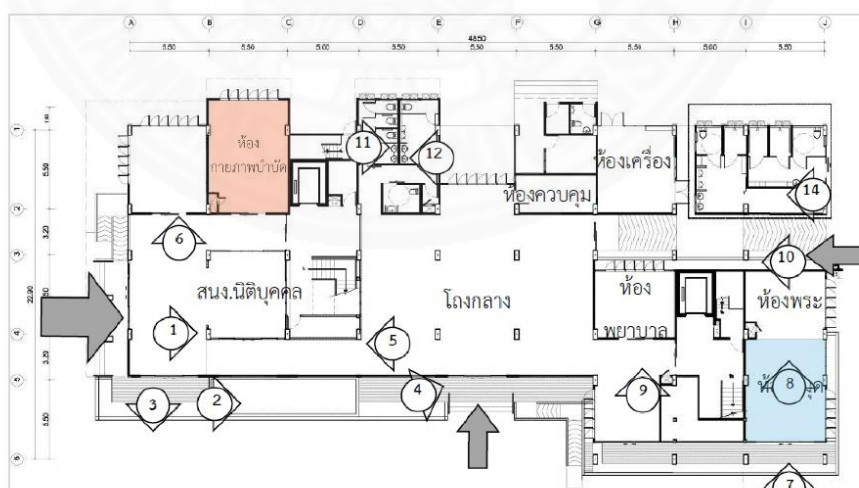
อาคารหมายเลข 1 เนื่องจากพื้นที่ของอาคารใหญ่ 8 ชั้นในชั้นที่ 1 เป็นส่วนของพื้นที่ส่วนกลางเกือบทั้งหมดของโครงการ ซึ่งแต่เดิมพื้นที่ส่วนกลางที่มีในอาคารนี้มี ฟิตเนส, ห้องพยาบาล, ห้องพระ, ห้องปิงปอง, ห้องพระ, ห้องพยาบาล, ห้องคาราโอเกะ, ส่วนรับประทานอาหาร



ภาพที่ 4.27 ผังชั้น 1 อาคารเฟส 1 ที่ปรับปรุง จาก ผู้วิจัย

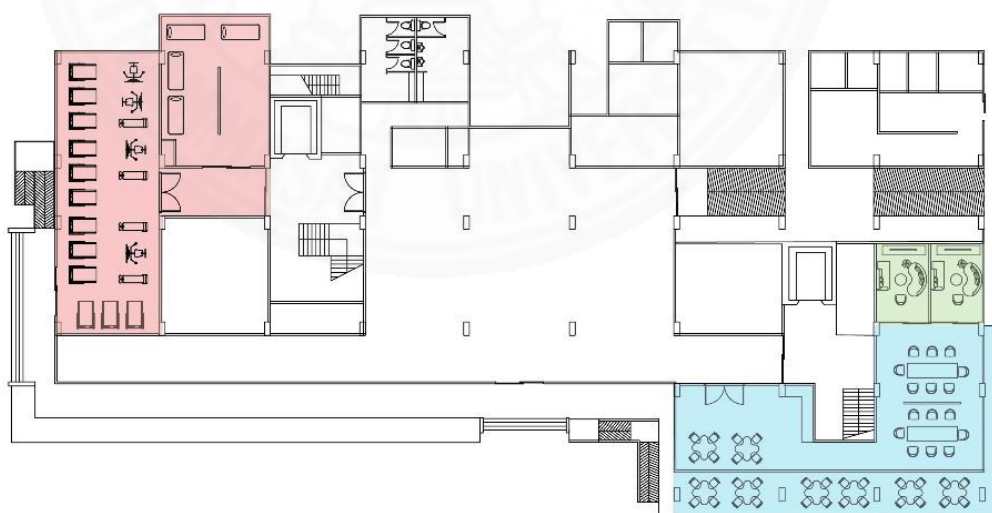
ข้อเสนอการปรับปรุงภายในพื้นที่ส่วนกลางอาคารหมายเลข 1 พื้นที่ส่วนกลางที่จะทำการเอาออกไปได้แก่ ห้องพระ ห้องปิงปอง ร้านอาหารและส่วนรับประทานอาหารโดยจะมีการปรับเปลี่ยนพื้นที่ใช้สอยส่วนของห้องพระ ห้องปิงปองและส่วนของโถงอเนกประสงค์ปรับอากาศเป็นพื้นที่ออกกำลังกายทั้งโซน เนื่องจากกิจกรรมในด้านนี้ได้รับความสนใจการเพิ่มกิจกรรมด้านร่างกายที่มีมากขึ้นจึงเป็นสิ่งที่คนในรุ่นเจนเรชั่นเอ็กซ์ให้ความนิยมมากขึ้น ในส่วนของร้านอาหารเนื่องจากเป็นพื้นที่ใหญ่ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบได้มากขึ้นจึงพัฒนาพื้นที่เป็น พื้นที่ทำงานร่วมกับพื้นที่ร้านอาหารซึ่งสามารถนั่งทำงานไปด้วยและสั่งอาหารเครื่องดื่มไปด้วยได้ เพื่อการส่งเสริมกิจกรรมด้านการทำงานรวมถึงเพิ่มกิจกรรมทางสังคมที่สามารถมาพูดคุยสนทนากันได้ภายในพื้นที่ร้าน รวมทั้งห้องคาราโอเกะได้ถูกปรับเปลี่ยนเป็นห้องที่ใช้ได้สำหรับทำงานและสื่อบันเทิง โดยจะแบ่งแยกเป็นห้องเนื่องจากกลุ่มคนในรุ่นเจนเรชั่นเอ็กซ์มีความต้องการที่เป็นปัจเจกบุคคล การใช้งานกิจกรรมจึงจะแยกเป็นไปตามความต้องการของผู้ใช้งานเท่านั้นเพื่อความเป็นส่วนตัว โดยห้องจะอยู่ติดกับโซนทำงานและร้านอาหารเพื่อเป็นพื้นที่ทางสังคมได้โดยไม่ได้ถูกแยกออกจากความเป็นส่วนตัว

อาคารหมายเลข 2 อาคารนี้เป็นอาคาร 6 ชั้น ชั้น 1 เป็นส่วนของพื้นที่ส่วนกลาง มีกิจกรรมที่ประกอบไปด้วย ห้องกายภาพบำบัด, สำนักงานนิติบุคคล, โถงกลาง, ห้องพยาบาล, ห้องพระและห้องสมุด

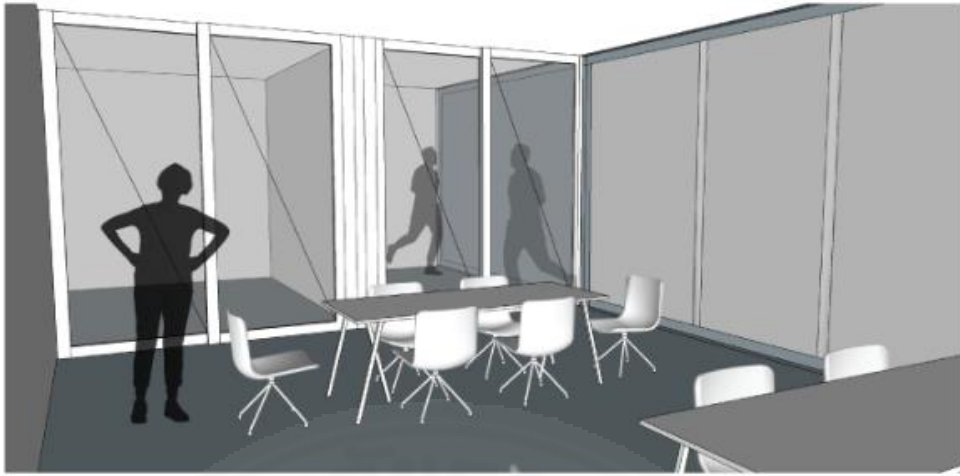


ภาพที่ 4.28 พื้นที่เดิมภายในอาคารหมายเลข 2 จาก สุจิตรา จิระวาณิชกุล, 2556

ข้อเสนอการปรับปรุงพื้นที่ส่วนกลางภายในอาคารหมายเลข 2 พื้นที่ส่วนกลางของอาคารนี้ไม่มีพื้นที่ที่รองรับกิจกรรมทางร่างกาย, กิจกรรมด้านสติปัญญา และกิจกรรมด้านศาสนา ซึ่งกิจกรรมที่คนในกลุ่มเจนเรชั่นเอ็กซ์นั้นเริ่มใช้งานพื้นที่ส่วนกลางตามจุดนี้น้อยลงมาก ตามการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างพื้นที่ที่ยังขาดไปจากความต้องการนั้นคือพื้นที่ออกกำลังกาย พื้นที่ทำงานและพื้นที่ส่งเสริมกิจกรรมส่งเสริมความบันเทิง โดยการปรับเปลี่ยนพื้นที่กิจกรรมนั้นจะทำการตัดพื้นที่ห้องพระ พื้นที่ห้องสมุดออกไป โดยจะทำการปรับเปลี่ยนเป็นพื้นที่ห้องทำงานผนวกกับห้องส่งเสริมกิจกรรมความบันเทิง โดยภายในห้องจะมีการปรับให้มีพื้นที่บริการด้านกาแฟหรือของว่างเล็กน้อยเพื่อปรับเปลี่ยนให้พื้นที่ทำงานไม่เป็นพื้นที่ทำงานปกติแต่ปรับปรุงให้เข้ากับการเป็นพื้นที่ทำงานร่วมกัน (Co-Working Space) ด้านพื้นที่กิจกรรมความบันเทิงนั้นได้ทำการรวมพื้นที่อยู่ภายในห้องทำงานโดยจัดเป็นห้องส่วนตัว ทั้งนี้ห้องบันเทิงสามารถทำกิจกรรมการทำงานแทนด้วยได้ ในขณะที่พื้นที่กิจกรรมทางร่างกายนั้นเดิมที่มีเพียง ห้องกายภาพบำบัดเท่านั้นซึ่งการปรับได้ปรับให้มีพื้นที่ออกกำลังกายในรูปแบบฟิตเนสเข้าไปด้วยโดยแยกห้องกับพื้นที่กายภาพบำบัดแต่สามารถใช้งานร่วมกันได้ หากต้องการออกกำลังกาย โดยการเพิ่มพื้นที่ออกกำลังกายนั้นเป็นการเพิ่มพื้นที่ส่งเสริมกิจกรรมทางร่างกายให้มากขึ้นจากเดิมที่มีเพียงแค่ออยู่ในอาคารหมายเลข 1 เพียงเท่านั้น

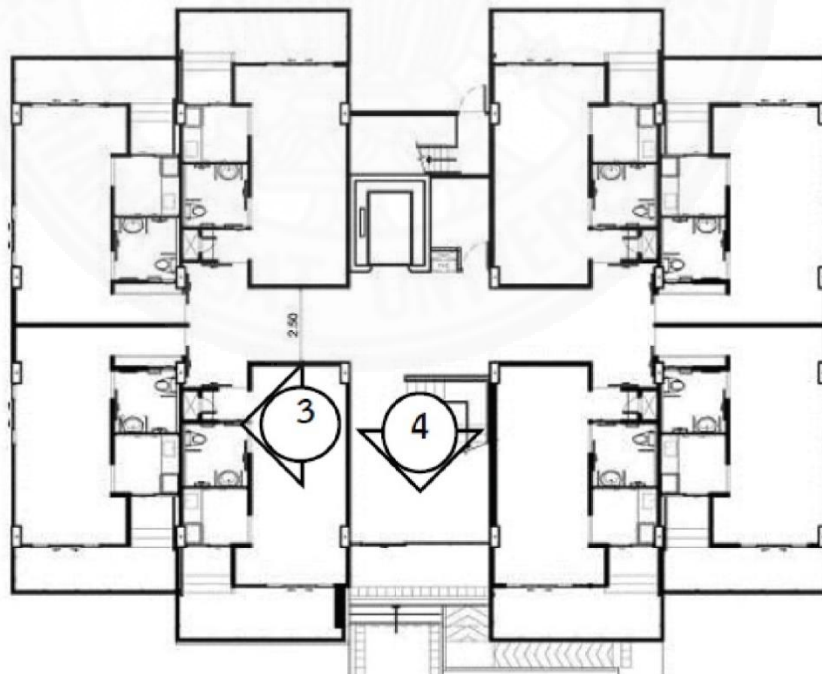


ภาพที่ 4.29 ผังปรับปรุงพื้นที่ส่วนกลางอาคารหมายเลข 2 จาก โดยผู้วิจัย



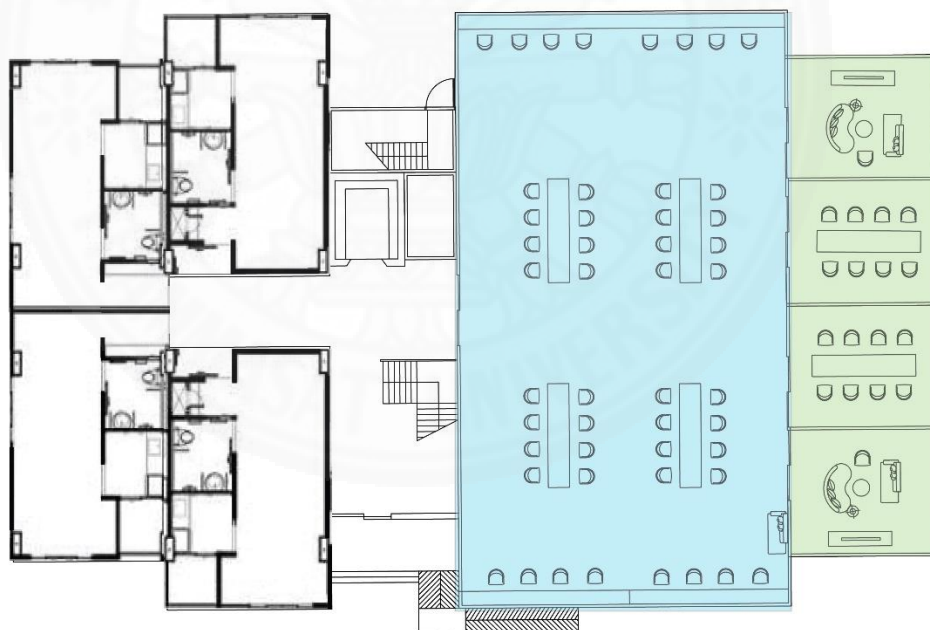
ภาพที่ 4.30 ทักษะภาพปรับปรุงพื้นที่กิจกรรมอาคารหมายเลข 2 จาก ผู้วิจัย

อาคารหมายเลข 3 เป็นอาคารที่พักอาศัย 6 ชั้น 48 ยูนิตซึ่งเดิมที่เป็นอาคารที่มีแต่ห้องพักเท่านั้นโดยไม่มีพื้นที่ส่วนกลางรวมอยู่ภายในอาคาร ทำให้การเข้าพักอาศัยต้องใช้งานพื้นที่ส่วนกลางจำเป็นที่จะต้องเดินไปใช้งานที่อาคาร หมายเลข 1 และอาคารหมายเลข 2 เท่านั้นหรือเป็นการใช้งานพื้นที่ด้านนอกอาคารแทนเท่านั้น



ภาพที่ 4.31 ผังพื้นที่เดิมของอาคารหมายเลข 3, 8, 9 จาก สุจิตรา จิระวาณิชกุล, 2556

ข้อเสนอการปรับปรุงพื้นที่ส่วนกลางภายในอาคารหมายเลข 3 เดิมทีแล้วอาคารหมายเลข 3 เป็นอาคารที่ไม่มีพื้นที่ส่วนกลางให้ผู้อยู่อาศัยใช้งาน หากต้องการจำเป็นที่จะต้องไปใช้งานภายในอาคารหมายเลข 1 และหมายเลข 2 เท่านั้น ซึ่งพื้นที่ส่วนกลางที่เพิ่มเข้ามาภายในอาคารจะเป็นพื้นที่ทำงานและพื้นที่กิจกรรมส่งเสริมความบันเทิง ซึ่งจะมีการปรับพื้นที่ห้องภายในเพื่อเป็นการขยายพื้นที่ทำพื้นที่ส่วนกลางให้มากยิ่งขึ้นโดยพื้นที่ส่วนกลางที่จะเพิ่มใส่เข้าไปคือ พื้นที่ทำงานและพื้นที่กิจกรรมความบันเทิง เนื่องจากกิจกรรมประเภทห้องทำงานหรือทำกิจกรรมนั้นเป็นส่วนที่ผู้อยู่อาศัยไม่จำเป็นที่จะต้องเดินออกไปยังอาคารหมายเลข 1 และอาคารหมายเลข 2 เพื่อใช้งานเนื่องจากคนในรุ่นเจนเรชั่นเอ็กซ์นั้นสามารถทำกิจกรรมด้านการทำงานได้ในทุกพื้นที่ไม่จำเป็นที่จะต้องอยู่เป็นหลักแหล่งหากแต่การมีพื้นที่บริการไว้ในจุดอาคารตนเองที่อาศัยอยู่เป็นการเพิ่มความสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น โดยพื้นที่การทำงานนั้นจะมีห้องส่วนตัวในการใช้งานเพื่อเพิ่มความเป็นปัจเจกบุคคล หากแต่การใช้งานทางสังคมยังสามารถใช้ได้เนื่องจากห้องทำงานแบบเปิดโล่งอยู่ในพื้นที่ติดกัน



ภาพที่ 4.32 ผังปรับปรุงพื้นที่ส่วนกลางอาคารหมายเลข 3 จาก ผู้วิจัย



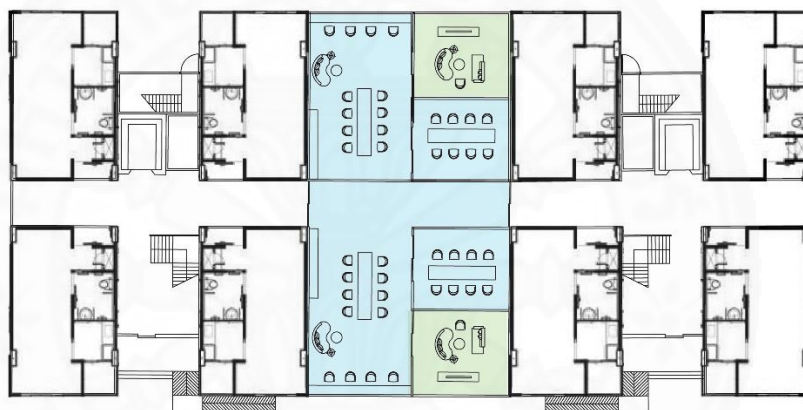
ภาพที่ 4.33 ทักษะภาพปรับปรุงพื้นที่ส่วนกลางอาคารหมายเลข 3 จาก ผู้วิจัย

อาคารหมายเลข 4,5,6,7 เป็นอาคารพักอาศัย 6 ชั้นจำนวน 24 ยูนิตโดย เป็นอาคารรูปแบบที่อยู่อาศัยทั้งหมดไม่มีพื้นที่ส่วนกลางให้ผู้อยู่อาศัยใช้งาน หากผู้อาศัยต้องการใช้งานพื้นที่ส่วนกลางจะต้องเดินไปใช้งานที่อาคารหมายเลข 1 และหมายเลข 2 เท่านั้นถ้าหากต้องการใช้งานฟิตเนสเพื่อออกกำลังกายจะสามารถไปได้แค่อาคารหมายเลข 1 เท่านั้น หรือหากต้องการไปห้องต้องไปที่อาคารหมายเลข 2 เท่านั้น



ภาพที่ 4.34 ผังพื้นเดิมของอาคารหมายเลข 4, 5, 6, 7 จาก สุจิตรา จิระวาณิชกุล, 2556

ข้อเสนอการปรับปรุงพื้นที่ส่วนกลางภายในอาคารหมายเลข 3 ในส่วนของการปรับปรุงพื้นที่อาคารหมายเลข 4,5,6,7 จะเป็นการเสริมพื้นที่ส่วนกลางระหว่างอาคาร 4,5 และ 6,7 เนื่องจากในปัจจุบันพื้นที่ระหว่างอาคารไม่ได้ถูกใช้งานจากโครงการปล่อยเป็นพื้นที่ว่างเท่านั้น ในพื้นที่ระหว่างอาคารจึงได้ทำการใส่พื้นที่นั่งทำงานและพื้นที่ห้องบันเทิงเข้าไป โดยพื้นที่ส่วนกลางนี้นั้นสามารถใช้งานได้ทั้ง 2 อาคารเพื่อเป็นการส่งเสริมกิจกรรมทางสังคมร่วมกันของทั้ง 2 อาคารรวมทั้งเป็นการส่งเสริมพื้นที่ทำงานด้วยกันและห้องส่งเสริมความบันเทิงที่เป็นส่วนตัวอีกด้วย ทั้งนี้ผู้อยู่อาศัยสามารถนัดเจอเพื่อนหรือลูกค้าที่ทำงานด้วยหรือลูกบ้านคนอื่น ๆ ภายในห้องนี้ได้

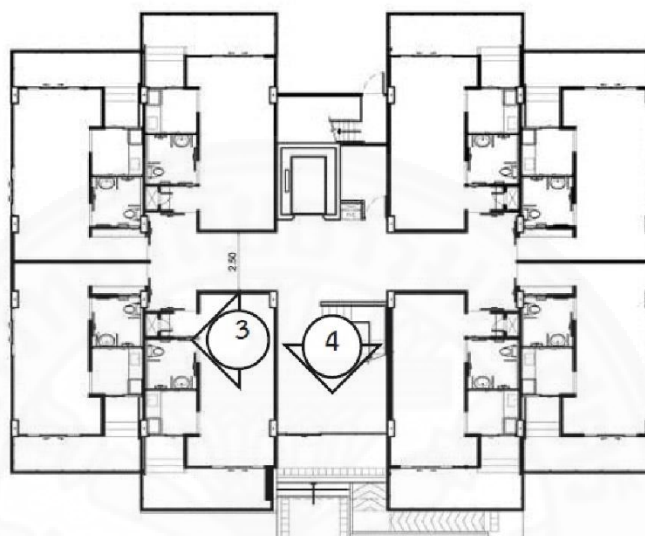


ภาพที่ 4.35 ผังพื้นที่ปรับปรุงพื้นที่ส่วนกลางอาคาร 4, 5, 6, 7 และทัศนียภาพ จาก ผู้วิจัย



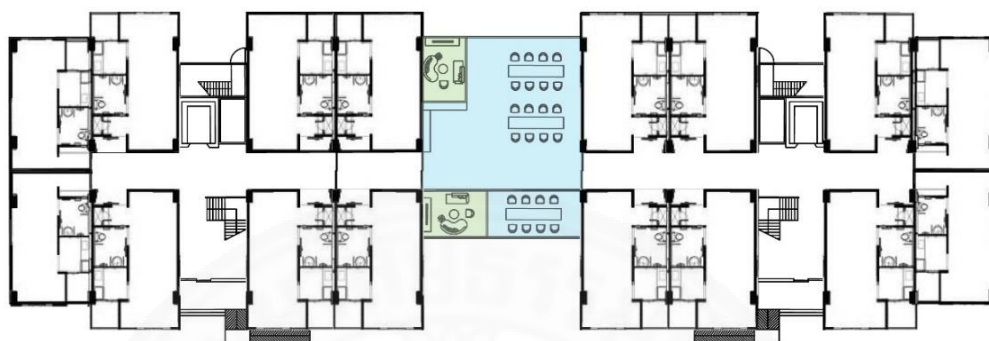
ภาพที่ 4.36 ทัศนียภาพปรับปรุงพื้นที่ส่วนกลางอาคาร 4, 5, 6, 7 จาก ผู้วิจัย

อาคารหมายเลข 8,9 เป็นอาคารสำหรับพักอาศัยเท่านั้นไม่มีพื้นที่ส่วนกลางรองรับการใช้งานต่อผู้อาศัยภายในอาคาร โดยอาคารหมายเลข 8,9 เป็นอาคารพักอาศัย 6 ชั้นจำนวนทั้งสิ้นอาคารละ 48 ยูนิต ซึ่งถ้าหากผู้อยู่อาศัยต้องการใช้พื้นที่ส่วนกลางจะต้องไปใช้งานในอาคารหมายเลข 1 และหมายเลข 2 เท่านั้นเช่นเดียวกับอาคารหมายเลข 4,5,6,7

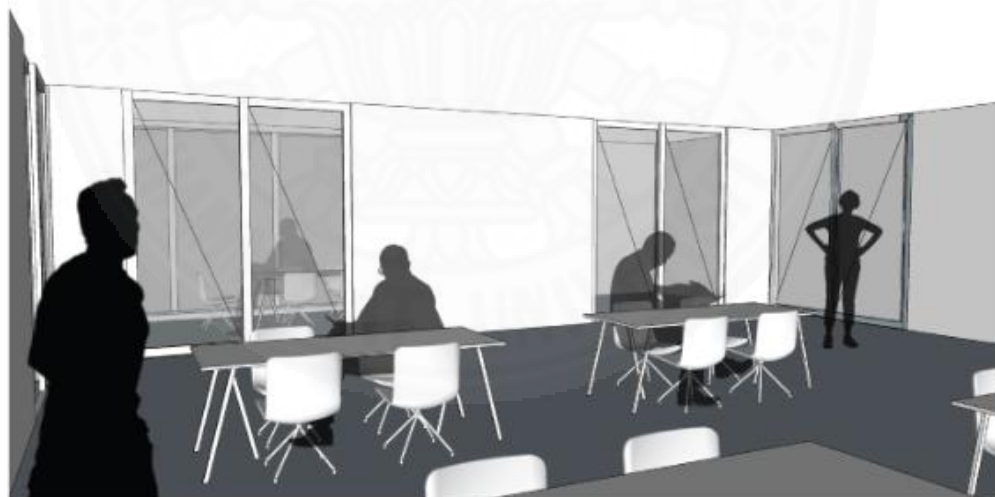


ภาพที่ 4.37 ผังพื้นเดิมของอาคารหมายเลข 8, 9 จาก สุจิตรา จิระวาณิชกุล, 2556

ข้อเสนอการปรับปรุงพื้นที่ส่วนกลางภายในอาคารหมายเลข 3 ในส่วนของการปรับปรุงพื้นที่อาคารหมายเลข 4,5,6,7 จะเป็นการเสริมพื้นที่ส่วนกลางระหว่างอาคาร 4,5 และ 6,7 เนื่องจากในปัจจุบันพื้นที่ระหว่างอาคารไม่ได้ถูกใช้งานจากโครงการปล่อยเป็นพื้นที่ว่างเท่านั้น ในพื้นที่ระหว่างอาคารจึงได้ทำการใส่พื้นที่นั่งทำงานและพื้นที่ห้องบันเทิงเข้าไป โดยพื้นที่ส่วนกลางนี้นั้นสามารถใช้งานได้ทั้ง 2 อาคารเพื่อเป็นการส่งเสริมกิจกรรมทางสังคมร่วมกันของทั้ง 2 อาคารรวมทั้งเป็นการส่งเสริมพื้นที่ทำงานด้วยกันและห้องส่งเสริมความบันเทิงที่เป็นส่วนตัวอีกด้วย ทั้งนี้ผู้อยู่อาศัยสามารถนัดเจอเพื่อนหรือลูกค้าที่ทำงานด้วยหรือลูกบ้านคนอื่น ๆ ภายในห้องนี้ได้



ภาพที่ 4.38 ผังพื้นปรับปรุงพื้นที่ส่วนกลางอาคาร 8, 9 จาก ผู้วิจัย



ภาพที่ 4.39 ทศนียภาพปรับปรุงพื้นที่ส่วนกลางอาคาร 8, 9 จาก ผู้วิจัย

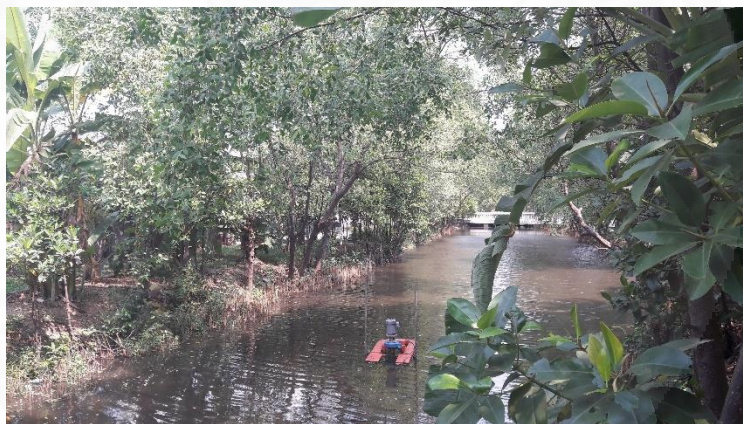
การใช้งานเทคโนโลยีภายในโครงการ โครงการสวนคนิเวศเป็นโครงการที่สร้างมาช่วงเวลาหนึ่งการใช้งานเพื่อรองรับเทคโนโลยีนั้นยังไม่มีการใช้งานเกิดขึ้น ซึ่งไม่ตรงต่อความต้องการของกลุ่มเจนเรชั่นเอ็กซ์

ข้อเสนอด้านการใช้งานเทคโนโลยีในการใช้งานร่วมกับพื้นที่ส่วนกลาง ในปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการใช้ชีวิตประจำวันมากยิ่งขึ้น โดยส่วนมากจะเป็นการใช้งานทางด้าน

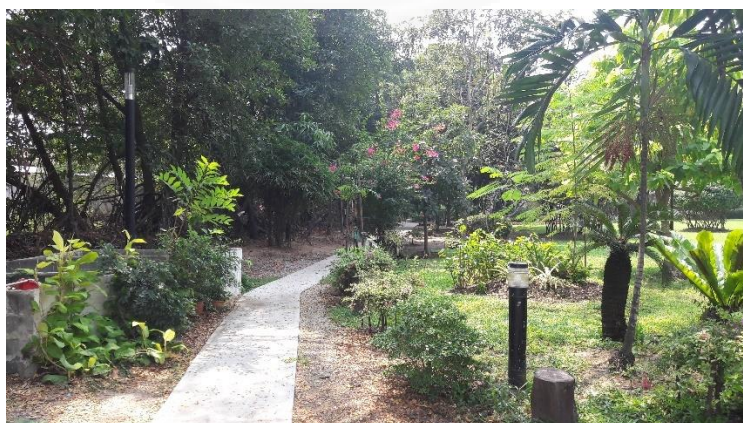
ความปลอดภัย โดยจะเป็นการใช้งานเซ็นเซอร์ติดตั้งเพื่อรองรับแรงกระแทกป้องกันผู้สูงหกล้มภายในพื้นที่ส่วนกลาง และการใช้งานนาฬิกาจับความเคลื่อนไหวของผู้สูงอายุ ไม่ว่าจะเป็นการนับก้าวหรือการจับการเคลื่อนไหวเวลาออกกำลังกาย โดยอุปกรณ์ประเภทนี้จำเป็นจะต้องแจกให้กับผู้เข้าพักอาศัยทุกท่านก่อนเข้าพักและต้องมีการกำหนดข้อบังคับให้สวมใส่อยู่ตลอดเวลา ในอีกด้านส่วนของห้องกิจกรรมด้านการใช้งานความบันเทิง จะต้องมียุทธศาสตร์ทางเทคโนโลยีให้ผู้สูงอายุใช้งานมากยิ่งขึ้น และเพื่อเพิ่มการเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ตลอดเวลา

4.4.2 พื้นที่กิจกรรมภายนอกอาคาร

พื้นที่ส่วนกลางภายนอกอาคารของโครงการสวนคนิเวศนั้นเดิมทีเป็นพื้นที่ที่ให้ไว้สำหรับการออกกำลังกายเดินเล่นสำหรับผู้สูงอายุ โดยเมื่อเวลาผ่านไปพื้นที่โดยรอบนอกนั้นได้ถูกทิ้งให้เกิดความรก ทศนิยมภาพไม่สวยงามรวมทั้งยังขัดต่อการเดินออกกำลังกายทำให้การเดินออกกำลังกายได้ยากขึ้นและการเดินออกกำลังกายไม่ต่อเนื่อง



ภาพที่ 4.40 ภาพทัศนียภาพภายนอกที่ถูกต้นไม้ปกคลุมจนใช้งานยาก จาก ผู้วิจัย



ภาพที่ 4.41 ทางเดินออกกำลังกายหน้าอาคารหมายเลข 1 จาก ผู้วิจัย

รวมทั้งพื้นที่ทางเดินออกกำลังกายภายนอกมีลักษณะที่แคบทำให้ผู้ใช้งานที่นั่งรถเข็นไม่สามารถเดินพักผ่อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการเดินออกกำลังนั้นยังต้องการพื้นที่พักผ่อนตามระยะเพื่อลดความเหนื่อยล้าของผู้สูงอายุโดยทางโครงการยังขาดพื้นที่นั่งพักสำหรับผู้สูงอายุอีกด้วย ส่งผลให้การใช้งานพื้นที่ส่วนกลางภายนอกของผู้สูงอายุถูกลดทอนลงไปด้วย จึงทำให้ผู้สูงอายุสามารถใช้งานพื้นที่ด้านนอกได้อย่างจำกัดไม่สามารถใช้งานได้อย่างเต็มที่ของพื้นที่ด้านนอก



ภาพที่ 4.42 ผังพื้นที่ด้านนอกอาคาร จาก ผู้วิจัย

ข้อเสนอการจัดวางพื้นที่ส่วนกลางด้านนอกอาคาร ในส่วนแรกของการจัดวางการปรับปรุงสภาพแวดล้อมด้านนอกให้สามารถเข้าถึงการส่งเสริมกิจกรรมทางร่างกายได้

1. การต่อพื้นที่ทางเดินให้สามารถเดินได้อย่างต่อเนื่อง
2. การเพิ่มพื้นที่พักผ่อนระหว่างทางเดินรอบ ๆ โครงการเพื่อการใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. กำหนดจุดทางเดินพักผ่อนสำหรับผู้สูงอายุที่ใช้รถเข็น



ภาพที่ 4.43 เส้นทางเดินออกกำลังกายด้านนอกอาคาร จาก ผู้วิจัย



ภาพที่ 4.44 ผังพื้นที่ออกกำลังกายด้านนอกอาคารที่ปรับปรุงแล้ว จาก ผู้วิจัย



● จุดนี้พักระหว่างเดินทางเดินออกกำลังกาย

ภาพที่ 4.45 พื้นที่พักระหว่างทางเดินออกกำลังกาย จาก ผู้วิจัย



● จุดนี้พักระหว่างทางเดินออกกำลังกาย ทุกๆระยะทาง 30-50 เมตร ระยะทางเดิน 2 เมตรชดชยจากเดิม 1 เมตร

ภาพที่ 4.46 ปรับปรุงเพิ่มพื้นที่พักระหว่างทางเดินออกกำลังกาย จาก ผู้วิจัย



ภาพที่ 4.47 กำหนดจุดทางเดินพักผ่อนสำหรับผู้สูงอายุที่ใช้รถเข็น จาก ผู้วิจัย

สรุปการปรับปรุงพื้นที่ส่วนกลางของโครงการสวนคนนิเวศ ในโครงการสวนคนนิเวศนั้นมีการเติมพื้นที่สำหรับการใช้งานของผู้สูงอายุในปัจจุบันครบทั้ง 7 กิจกรรม (ศจี วิสารทศจี, 2554) ซึ่งหากนำไปใช้กับกลุ่มคนผู้สูงอายุในรุ่นเจนเรชั่นเอ็กซ์ในอนาคตนั้นจำเป็นที่จะต้องตัดพื้นที่บางส่วนที่ คนรุ่นเจนเรชั่นเอ็กซ์ไม่ใช้งานโดยกิจกรรมที่จะถูกตัดออกไปมีดังนี้

1. กิจกรรมทางศาสนา การตัดออกไปในที่นี้หมายถึงพื้นที่ส่วนกลางประเภทนี้จะไม่ถูกใช้งานโดยกลุ่มเจนเรชั่นเอ็กซ์ หากแต่การมีพื้นที่รองรับบางส่วนเพื่อการ ดักบาตร ยังคงเป็นสิ่งจำเป็นต่อโครงการในการจัดทำพื้นที่ไว้
2. กิจกรรมส่งเสริมปัญญา ในรูปของห้องสมุดกลุ่มคนเจนเรชั่นเอ็กซ์จะเริ่มลดการใช้พื้นที่ประเภทห้องสมุดลง แต่จะเข้าใช้พื้นที่ทำงานโดยมีการผสมผสาน พื้นที่ใช้สอยในหลากหลายรูปแบบมากขึ้น
3. กิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ในรูปแบบกันกับพื้นที่ห้องสมุดการใช้งานพื้นที่ประเภทจะถูกรวมอยู่ในพื้นที่ทำงาน เพื่อการใช้งานที่ไม่ถูกแบ่งแยก มีสังคมมากแต่ยังคงความเป็นปัจเจกบุคคล ตามลักษณะของกลุ่มคนเจนเรชั่นเอ็กซ์
4. การเพิ่มพื้นที่ส่วนทำงานเพื่อรองรับการใช้งานต่อเจนเรชั่นเอ็กซ์ในทุก ๆ อาคาร ตามลักษณะของกลุ่มคนเจนเรชั่นเอ็กซ์มีความต้องการด้านการทำงานไม่ว่าจะอยู่ที่ใดก็ตาม

5. เพิ่มพื้นที่ส่งเสริมความบันเทิงในทุก ๆ อาคาร การใช้งานพื้นที่ส่งเสริมความบันเทิงเป็นจุดหนึ่งที่คนเจนเรชั่นเอ็กซ์ให้ความสำคัญจากการทำงานมาอย่างหนักหน่วงในทุก ๆ วัน การเพิ่มความสมดุลของชีวิตเป็นอีกจุดหนึ่งของเจนเรชั่นเอ็กซ์ที่คนรุ่นนี้ให้ความสนใจ

6. การเพิ่มพื้นที่ทางเดินภายนอกให้สามารถส่งเสริมการใช้งานกิจกรรมทางร่างกายที่มากยิ่งขึ้น

7. เพิ่มพื้นที่พักผ่อนการใช้งานทางเดินรอบโครงการเพื่อส่งเสริมให้ผู้สูงอายุมาใช้งานกิจกรรมร่างกายภายนอกให้มากยิ่งขึ้น

8. การเข้าถึงเทคโนโลยีภายในโครงการ เทคโนโลยีในโครงการนั้นมีการเพิ่มเติมภายในพื้นที่ของโครงการในท้องกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเป็นการเพิ่มความปลอดภัยภายในโครงการมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีด้านการใช้นาฬิกาจับการเคลื่อนไหวต่อผู้สูงอายุ ทั้งนี้ภายในด้านการปรับเปลี่ยนพื้นที่กิจกรรมที่เทคโนโลยีมีส่วนร่วมในการใช้งาน โดยเฉพาะในโครงการที่พักอาศัย ผู้สูงอายุแบบพึ่งพิงตนเองได้จะทำให้ผู้สูงอายุสามารถใช้งานพื้นที่กิจกรรมต่างในโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น พื้นที่การออกแบบสามารถออกแบบให้มีความซับซ้อนหรือมีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ได้ เนื่องจากเทคโนโลยีสามารถทำให้ผู้สูงอายุดูแลตัวเองได้ดีมากยิ่งขึ้นรวมทั้งยังสามารถช่วยลดเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลได้ โดยเทคโนโลยีปัจจุบันไม่ว่าจะเป็น GPS Tracking หรือ Motion Sensor จะทำให้การใช้งานพื้นที่กิจกรรมต่าง ๆ ง่ายต่อผู้สูงอายุและเจ้าหน้าที่ที่ดูแลภายในโครงการ

9. กิจกรรมอื่น ๆ เช่น การท่องเที่ยวต่าง ๆ จะเป็นการที่ทางโครงการมีบริการเพิ่มโครงการจัดแผนการท่องเที่ยวกับผู้พักอาศัยเป็นบางโอกาส

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

จากการเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์ประชาชนตัวอย่างในรุ่นเจนเนเรชั่นเอ็กซ์และการเก็บข้อมูลเชิงสำรวจในการดูพื้นที่ของโครงการสวนคนิเวศและโครงการจิณณ์ เวลบีอิงค์ เค๊าท์ตี้ สามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ มีรายละเอียดดังนี้

5.1 สรุปพฤติกรรมของประชากรเจนเนเรชั่นเอ็กซ์ว่ามีลักษณะเป็นอย่างไรในปัจจุบันซึ่งสามารถแบ่งเป็นหมวดของกิจกรรมได้ดังนี้

ตารางที่ 5.1

รูปแบบกิจกรรมของเจนเนเรชั่นเอ็กซ์

ประเภทของกิจกรรม	กิจกรรมเจนเนเรชั่นเอ็กซ์ทำอยู่ในปัจจุบัน	แนวโน้มของกิจกรรมที่เจนเนเรชั่นเอ็กซ์ทำในปัจจุบันและอนาคตอนาคต
1.กิจกรรมส่งเสริมทางร่างกาย	✓	เพิ่มขึ้น
2.กิจกรรมทางศาสนา	✓	ลดลง
3.กิจกรรมส่งเสริมทักษะและสติปัญญา	✓	ลดลง
4. ส่งเสริมความบันเทิง	✓	เพิ่มขึ้น
5.กิจกรรมส่งเสริมสังคม	✓	เพิ่มขึ้น
6.กิจกรรมปัญญาความคิดสร้างสรรค์	✓	ลดลง
7.กิจกรรมการทำงาน	✓	เพิ่มขึ้น
8.การใช้งานทางเทคโนโลยี	✓	เพิ่มขึ้น

หมายเหตุ. จัดทำโดยผู้วิจัย

5.1.1 กิจกรรมผู้สูงอายุ 7 ประเภทที่คนในรุ่นเจนเรชั่นเอ็กซ์ให้ความสนใจลดลงในปัจจุบันและอนาคต

กิจกรรมที่ผู้สูงอายุในรุ่นเจนเรชั่นเอ็กซ์ให้ความสนใจลดลงแบ่งเป็น 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมทางศาสนา กิจกรรมส่งเสริมทักษะและสติปัญญา และกิจกรรมความคิดสร้างสรรค์ โดยกิจกรรมทางศาสนาที่เจนเรชั่นเอ็กซ์ให้ความสำคัญลดลงคือ การทำบุญตักบาตรตอนเช้าและการสวดมนต์ไหว้พระให้เป็นกิจวัตรประจำวัน หากแต่จะทำกิจกรรมนี้ในลักษณะของเทศกาลหรือเมื่อมีเวลาอันสมควรหรือสามารถทำกิจกรรมนี้ได้ในห้องส่วนตัวโดยไม่ต้องมีพื้นที่กิจกรรมเฉพาะพื้นที่รองรับกิจกรรมส่งเสริมทักษะและสติปัญญา ประเภทการทำกิจกรรมการเล่นเกมสักระดานต่างมีการทำกิจกรรมที่ลดลงไม่ปฏิบัติเป็นกิจวัตรประจำวันโดยกิจกรรมประเภทนี้จะสามารถรวมอยู่กับกิจกรรมความบันเทิงโดยไม่ต้องมีพื้นที่แยกเฉพาะส่วน และกิจกรรมความคิดสร้างสรรค์จะมีแนวโน้มลดลงจากการทำกิจวัตรประจำวัน เช่น กิจกรรมการเรียนเป็นคอร์สต่าง ๆ มีความสนใจลดน้อยลงในการใช้ชีวิตประจำวัน โดยคนในเจนเรชั่นเอ็กซ์มีความต้องการที่จะหาความรู้ด้วยตนเองมากกว่าที่จะมีคนอื่นนำความรู้มาให้ โดยโครงการที่เลือกมาศึกษาทั้ง โครงการสวางคนิเวศและโครงการ จินณ เวลปีอิงค์ว่าที่ตี มีกิจกรรมเหล่านี้รองรับผู้สูงอายุในการทำงานอยู่แล้วหากแต่ทางโครงการจินณ เวลปีอิงค์ว่าที่ตี มีพื้นที่กิจกรรมเหล่านี้ลดลงเพื่อปรับพื้นที่ให้รองรับการใช้กับผู้สูงอายุรุ่นใหม่มากยิ่งขึ้น

5.1.2 กิจกรรมผู้สูงอายุ 7 ประเภทที่คนในรุ่นเจนเรชั่นเอ็กซ์ให้ความสนใจมากขึ้นในปัจจุบันและอนาคต

กิจกรรมที่ผู้สูงอายุในรุ่นเจนเรชั่นเอ็กซ์ให้ความสนใจมากขึ้นแบ่งเป็น 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมส่งเสริมร่างกาย กิจกรรมส่งเสริมความบันเทิง และกิจกรรมส่งเสริมสังคม โดยกิจกรรมส่งเสริมร่างกายที่เจนเรชั่นเอ็กซ์ให้ความสำคัญ คือ การออกกำลังกายที่ฟิตเนส การเดินออกกำลังกายภายในสวนสาธารณะให้เป็นกิจวัตรประจำวันอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า 3 วันต่อสัปดาห์ กิจกรรมส่งเสริมความบันเทิงโดยมีกิจกรรมที่ทำคือ การร้องคาราโอเกะ ดูหนัง ฟังเพลง รวมทั้งการเล่นเกมสับบางโอกาส โดยจะปฏิบัติกิจกรรมให้เป็นกิจวัตรประจำวันเพื่อมีเป้าหมายในการคลายเครียดจากการทำงานในแต่ละวัน และกิจกรรมส่งเสริมสังคมจะมีการทำกิจกรรมในด้านของการสื่อสารเพื่อการทำงาน เพื่อการพูดคุยหาความรู้และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่อกัน มากกว่าการทำกิจกรรมเพื่อการพบปะพูดคุยแบบปกติเนื่องจากกิจวัตรประจำวันในด้านของการทำงานส่งผลให้คนในรุ่นเจนเรชั่นเอ็กซ์มีพบปะพูดคุยแบบเจอหน้าเพื่อการทำงานหรือพูดคุยเชิงแลกเปลี่ยนความรู้ รวมทั้งการทำกิจกรรมทางสังคมในด้านของการใช้งานแอปพลิเคชันสื่อสารกันบนโลกออนไลน์ โดยในรูปแบบนี้

สามารถใช้งานในพื้นที่ใดก็สามารถทำได้โดยโครงการที่เลือกมาศึกษาทั้ง โครงการสวางคนิเวศและโครงการ จินฉน์ เวลบีอิง เค้าท์ตี้ มีกิจกรรมเหล่านี้รองรับผู้สูงอายุในการทำงาน หากแต่ทางโครงการ จินฉน์ มีพื้นที่กิจกรรมเหล่านี้มากขึ้นเพื่อปรับพื้นที่ให้รองรับการใช้กับผู้สูงอายุรุ่นใหม่มากยิ่งขึ้น

5.1.3 กิจกรรมผู้สูงอายุนอกเหนือจากกิจกรรม 7 ประเภทที่คนในรุ่นเจนเรชั่นเอ็กซ์ให้ความสนใจมากขึ้นในปัจจุบันและอนาคต

จากการสัมภาษณ์คนวัยทำงานรุ่นเจนเรชั่นเอ็กซ์จำนวน 15 คนในการเก็บข้อมูลพบว่ากิจกรรมของวัยทำงานรุ่นเจนเรชั่นเอ็กซ์มีการทำกิจกรรมที่นอกเหนือจากกิจกรรม 7 ประเภททั่วไป ส่งผลให้สามารถสรุปกิจกรรมเพิ่มเติมนอกเหนือจากทฤษฎีเดิม คือ กิจกรรมด้านการทำงาน เป็นกิจกรรมที่เป็นหน้าที่ที่ต้องทำเป็นประจำในทุก ๆ วันโดยการทำงานจะเป็นการทำงานและผ่อนคลายไปด้วย เป็นการทำความคุ้นเคยกับกิจกรรมอื่น ๆ ซึ่งพื้นที่ทำงานอาจจะเป็นพื้นที่ทำงานในพื้นที่ที่มีหลากหลายพื้นที่ใช้สอยร่วมกันในพื้นที่เดียว โดยแนวโน้มในอนาคตของการเป็นผู้สูงอายุของเจนเรชั่นเอ็กซ์ให้ความสำคัญกับการทำงานเพื่อให้มีรายได้เป็นของตัวเองภายในอนาคต รวมทั้งผู้ให้สัมภาษณ์มีการรับงานที่เป็นรายได้เสริมนอกเหนือจากงานประจำที่ทำทุกวันอยู่ซึ่งการทำงานจะทำในพื้นที่ของร้านกาแฟ พื้นที่ co-working space ต่าง ๆ แทนการทำงานในพื้นที่ทำงานโดยเฉพาะ กิจกรรมด้านการใช้งานทางเทคโนโลยี การใช้งานเทคโนโลยีใหม่ ๆ เป็นที่สนใจของคนในรุ่นเจนเรชั่นเอ็กซ์ในการรับรู้ถึงการใช้งานใหม่ ๆ หากความรู้ใหม่ ๆ ด้วยตนเอง ซึ่งมีแนวโน้มที่จะพยายามศึกษาการใช้งานเทคโนโลยีที่จะเข้ามาภายภาคหน้าที่ยังสามารถใช้ชีวิตได้ด้วยตนเองได้อย่างง่ายดายมากยิ่งขึ้น โดยไม่ต้องพึ่งพาอาศัยผู้ช่วยต่าง ๆ มากอีกต่อไป ทางโครงการจินฉน์ มีการเพิ่มพื้นที่กิจกรรมใน 2 นี้ภายในโครงการมากขึ้นเป็นการรองรับการเข้ามาของผู้สูงอายุรุ่นใหม่มากยิ่งขึ้น

5.2 สรุปสภาพแวดล้อมของสถานที่พักอาศัยผู้สูงอายุในปัจจุบัน

จากการสำรวจพื้นที่กิจกรรมภายในโครงการสวางคนิเวศและโครงการจินฉน์ เวลบีอิง เค้าท์ตี้ สามารถสรุปได้ตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 5.2

เปรียบเทียบกิจกรรม 5 ประเภทเจเนเนชั่นเอ็กซ์ ของ 2 โครงการ

ประเภทของกิจกรรม	สวางคนิเวศ	หมายเหตุ	จรรย์ เวลปี่อิ่ง เค้าท์ดี	หมายเหตุ
1 . กิ จ ก ร ร ม ส่งเสริมทางร่างกาย	x	พิตเนสมี่เพียงแค ที่อาคาร 1 ซึ่งไม่ ครอบคลุมกับการ ใช้งานของผู้อาศัย	✓	โครงการให้ ความสำคัญ กับกิจกรรมนี้ มีอาคารเพื่อ กิจกรรมนี้ โดยเฉพาะ และ สอดแทรกใน อาคารพัก อาศัย
2. กิ จ ก ร ร ม ส่งเสริมความ บันเทิง	x	มีเพียง 1 ห้อง จากทั้งโครงการ และจะใช้งาน เฉพาะงาน เทศกาล	✓	โครงการมี กิจกรรมนี้ ภายใน คลับเฮ้าส์ และ สอดแทรกไป กับอาคารพัก อาศัย

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

เปรียบเทียบกิจกรรม 5 ประเภทเจเนเนชั่นเอ็กซ์ ของ 2 โครงการ

ประเภทของกิจกรรม	สวางคนิเวศ	หมายเหตุ	จิงณ์ เวลปีอั้ง เค้าท์ดี	หมายเหตุ
3. กิจกรรรม ส่งเสริมสังคม	✓	พื้นที่โรงอาหาร ที่ นั่งพัก พื้นที่เวที สันทนาการ	✓	โครงการมี พื้นที่สำหรับ ส่งเสริมการ พูดคุยและการ แลกเปลี่ยน ความคิดเห็น
4. กิจกรรมการ ทำงาน	✗	โครงการไม่มีการ ให้บริการพื้นที่นี้ ในโครงการ	✓	กิจกรรมนี้มี พื้นที่เฉพาะ ภายใน คลับเฮ้าส์และ พื้นที่ สวดแทรก ตามอาคาร
5.การใช้งาน เทคโนโลยี	✗	โครงการไม่มีการ ให้บริการ เทคโนโลยีต่าง ภายในโครงการ	✓	โครงการแจก อุปกรณ์ GPS และติดตั้ง อุปกรณ์ตรวจ การลัมในห้อง ทุกห้อง

หมายเหตุ. จัดทำโดยผู้วิจัย

โครงการสวางคินเวศเน้นการเจาะกลุ่มผู้สูงอายุกลุ่มเบบี๋ บูมเมอร์ โดยมีกิจกรรม 7 ประเภท ของผู้สูงอายุทั่วไปที่ครอบคลุมต่อความสนใจของผู้สูงอายุนั้นเบบี๋ บูมเมอร์เป็นอย่างดีโดยมีกิจกรรมดังนี้ กิจกรรมส่งเสริมทางร่างกาย, กิจกรรมทางศาสนา, กิจกรรมที่ส่งเสริมปัญญา, กิจกรรมส่งเสริมความบันเทิง, กิจกรรมการส่งเสริมสังคม, กิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์, กิจกรรมอื่น ๆ โดยกลุ่มผู้สูงอายุที่อยู่อาศัยภายในให้การตอบรับต่อกิจกรรมต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ซึ่งจากการใช้งานพื้นที่กิจกรรมเจเนเรชั่นเอ็กซ์ ทางโครงการสวางคินเวศยังขาดพื้นที่ที่รองรับกิจกรรมใหม่ ๆ นอกเหนือจากกิจกรรม 7 ประเภท คือ กิจกรรมส่งเสริมด้านการทำงานและการส่งเสริมทางด้านเทคโนโลยี ซึ่งพื้นที่กิจกรรม 7 ประเภทที่จะถูกลดทอนออกไปจากกิจวัตรประจำวันของการใช้งานพื้นที่กิจกรรมของเจเนเรชั่นเอ็กซ์ คือ กิจกรรมทางศาสนา, กิจกรรมส่งเสริมปัญญา, กิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์, กิจกรรมอื่น ๆ

โครงการจิมน์ เวลบีอิง เค๊าท์ดี ทางโครงการได้มีการลดกิจกรรม 7 ประเภทลงแต่ยังคงมีพื้นที่สำหรับทำกิจกรรม 7 ประเภทอยู่ เนื่องจากคนกลุ่มเจเนเรชั่นเอ็กซ์มีความสนใจในกิจกรรมทั้ง 7 ประเภทลดลง ซึ่งโครงการจิมน์ เวลบีอิง เค๊าท์ดี ได้ทำการลดกิจกรรมลงดังนี้ กิจกรรมทางศาสนา และกิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ให้สามารถทำได้ในพื้นที่ห้องส่วนตัว โดยทางโครงการได้เพิ่มเติมกิจกรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากกิจกรรม 7 ประเภทมาทดแทน คือ กิจกรรมด้านการทำงานที่มีพื้นที่ทำงานอยู่ในอาคารที่พักทุกอาคาร และอุปกรณ์เทคโนโลยีช่วงในการรักษาความปลอดภัยของผู้อยู่อาศัย

5.3 การนำเสนอแนวทางการปรับปรุงพื้นที่ส่วนกลางให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้สูงอายุ เจเนเรชั่นเอ็กซ์ ในอนาคต

โครงการสวางคินเวศในปัจจุบันมีอาคารพักอาศัยจำนวน 9 อาคารโดยมีอาคารที่เป็นจุดศูนย์รวมพื้นที่กิจกรรมอยู่ 2 อาคาร โดยอาคารพักอาศัยที่เหลืออีก 7 อาคารไม่มีจุดที่เป็นพื้นที่กิจกรรมมีเพียงแต่พื้นที่อาศัยเท่านั้น



ภาพที่ 5.1 รูปแบบกิจกรรมที่มีภายในโครงการสวนคนิเวศ จาก ผู้วิจัย

โดยพื้นที่กิจกรรมที่โครงการสวนคนิเวศมีพื้นที่ที่รองรับการใช้งานกิจกรรม 7 ประเภทโดยภายในอาคารหมายเลข 1 มีพื้นที่กิจกรรม คือ กิจกรรมส่งเสริมทางร่างกาย กิจกรรมทางศาสนา กิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กิจกรรมความบันเทิง และกิจกรรมส่งเสริมสังคม โดยมีรายละเอียดกิจกรรม ดังนี้

- 1) กิจกรรมส่งเสริมทางร่างกาย ห้องฟิตเนส ห้องพยาบาล อย่างละ 1 ห้อง
- 2) กิจกรรมทางศาสนา ห้องพระ 1 ห้อง
- 3) กิจกรรมความบันเทิง ห้องคาราโอเกะ 1 ห้อง
- 4) กิจกรรมทางสังคม พื้นที่พักผ่อนภายในอาคาร ห้องทานอาหาร
- 5) กิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เวทีอเนกประสงค์ข้างห้องฟิตเนส

อาคารหมายเลข 2 มีพื้นที่กิจกรรม มีรายละเอียดดังนี้

- 1) กิจกรรมส่งเสริมทางร่างกาย ห้องกายภาพ ห้องพยาบาล อย่างละ 1 ห้อง
- 2) กิจกรรมทางสังคม ห้องพักผ่อน 1 ห้อง
- 3) กิจกรรมทางศาสนา ห้องพระ 1 ห้อง

ห้อง

โดยพื้นที่กิจกรรมของโครงการยังขาดพื้นที่สำหรับการใช้งานของผู้สูงอายุรุ่นเจนเรชั่น เอ็กซ์ในด้านของ กิจกรรมการทำงานและการใช้งานทางเทคโนโลยีภายในอาคาร ทั้งนี้พื้นที่ที่ผู้สูงอายุรุ่นเจนเรชั่นเอ็กซ์ยังใช้งานอยู่จากกิจกรรม 7 ประเภท คือ กิจกรรมส่งเสริมทางร่างกาย กิจกรรม

ความบันเทิง และกิจกรรมส่งเสริมสังคม ยังขาดในพื้นที่ในอาคารอื่น ๆ นอกเหนือจากอาคารรวมพื้นที่กิจกรรม 2 อาคาร



ภาพที่ 5.2 รูปแบบกิจกรรมที่มีภายในโครงการสวนคนิเวศที่ปรับปรุงแล้ว จาก ผู้วิจัย

การปรับปรุงพื้นที่กิจกรรมภายในโครงการจะทำการปรับปรุงโดยมีพื้นฐานมาจากกิจกรรม 7 ประเภทรวมทั้งผลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง 15 คน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) อาคารหมายเลข 1 เพิ่มพื้นที่กิจกรรมทางกาย คือ ห้องโยคะและกิจกรรมแอโรบิค กิจกรรมการทำงาน คือ พื้นที่ co-working space และพื้นที่ทานอาหารรวมทั้งเป็นพื้นที่สำหรับพบปะญาติภายนอกโครงการของผู้อาศัยในโครงการ กิจกรรมทางสังคมและกิจกรรมความบันเทิงมากขึ้น โดยลดพื้นที่กิจกรรมทางศาสนา กิจกรรมความคิดสร้างสรรค์ ลงโดยรวมพื้นที่เข้าพื้นที่กิจกรรมทางการทำงานแทน ส่วนพื้นที่ทางศาสนาสามารถปฏิบัติภายในห้องส่วนตัวของผู้อาศัยได้

2) อาคารหมายเลข 2 เพิ่มพื้นที่กิจกรรมทางกาย คือ ห้องฟิตเนส กิจกรรมการทำงาน คือ co-working space และพื้นที่ทานขนม minibar พื้นที่กิจกรรมสังคมและพื้นที่กิจกรรมความบันเทิง โดยลดพื้นที่กิจกรรมทางศาสนาเนื่องจากสามารถปฏิบัติได้ภายในห้องนอนของผู้อยู่อาศัยได้

3) อาคารหมายเลข 3 จากเดิมที่อาคารอยู่อาศัยนอกเหนือจากอาคารหมายเลข 1 และ 2 จะไม่มีพื้นที่สำหรับกิจกรรมต่าง ๆ ภายในอาคารโดยจะมีเพียงแค่อุบัติอาศัยเท่านั้น ซึ่งมีการปรับปรุงด้วยการเพิ่มพื้นที่สำหรับกิจกรรมการทำงานและกิจกรรมความบันเทิง เนื่องจากพื้นที่ co-working space เป็นพื้นที่ที่สามารถใช้งานได้หลากหลายทำกิจกรรมได้หลายประเภทและสะดวกต่อการใช้งาน

4) อาคารหมายเลข 4,5,6,7,8,9 จากเดิมที่อาคารอยู่อาศัยนอกเหนือจากอาคารหมายเลข 1 และ 2 จะไม่มีพื้นที่สำหรับกิจกรรมต่าง ๆ ภายในอาคารโดยจะมีเพียงแค่อุบัติอาศัยเท่านั้น ซึ่งการปรับปรุงพื้นที่จะนำเอาพื้นที่ระหว่างอาคารแต่ละอาคารมาปรับเป็นพื้นที่กิจกรรมเพื่อเชื่อมต่อเสริมสร้าง พื้นที่กิจกรรมทางสังคมระหว่างอาคารที่มากยิ่งขึ้นโดย กิจกรรมหลักที่ใช้งานภายในจะเป็นกิจกรรมการทำงานและกิจกรรมความบันเทิง ให้สามารถใช้งานได้สะดวกโดยไม่ต้องใช้งานกิจกรรมการทำงานที่อาคารหมายเลข 1 และ 2

5.4 อภิปรายผล

จากการศึกษาและทบทวนวรรณกรรมด้านการทำกิจกรรมของผู้สูงอายุทั้ง 7 ประเภทของผู้สูงอายุ (ศรี วิสารทศรี, 2554) ได้แก่ 1.กิจกรรมส่งเสริมร่างกาย 2.กิจกรรมส่งเสริมทางศาสนา 3.กิจกรรมส่งเสริมสังคม 4.กิจกรรมการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ 5.กิจกรรมส่งเสริมปัญญา 6. กิจกรรมส่งเสริมความบันเทิง 7.กิจกรรมอื่น ๆ ซึ่งจากการวิเคราะห์และการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง เจเนเรชั่นเอ็กซ์ พบว่ารูปแบบกิจกรรมที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในกลุ่มคนรุ่นเจเนเรชั่นเอ็กซ์เมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุกลับมีกิจกรรมที่จะทำไม่ครบ 7 กิจกรรม ซึ่งมีกิจกรรมอื่น ๆ เสริมเข้ามาด้วย 2 กิจกรรมนั้นคือกิจกรรมการทำงาน และการใช้งานทางเทคโนโลยีที่มากขึ้น โดยลักษณะความเป็นอยู่ของสถานที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุตามกรณีศึกษา 1.สวางคินเวศ 2.จิณณ์ เวลบีอิง เค๊าท์ดี โดยพบว่าทั้งสองโครงการมีความแตกต่างกันทั้งในด้านของ พื้นที่กิจกรรม กลุ่มลูกค้าที่จะเข้าพักรวมทั้งพื้นที่ส่วนกลางที่เป็นกิจกรรม ซึ่งพื้นที่ของสวางคินเวศมีพื้นที่ที่คนกลุ่มเจเนเรชั่นเอ็กซ์ใช้งานไม่สอดคล้องสำหรับคนในเจเนเรชั่นเอ็กซ์มาใช้ เช่น พื้นที่ห้องพระ กิจกรรมทางศาสนา กลุ่มคนเจเนเรชั่นเอ็กซ์เริ่มลดการใช้งานกิจกรรมประเภทนี้ลงหรือแม้แต่สามารถทำกิจกรรมประเภทนี้ในพื้นที่ห้องส่วนตัวของตัวเองได้ทำให้การเข้าถึงกิจกรรมต่าง ๆ ภายในโครงการสวางคินเวศได้ถูกจัดการใช้งานต่อคนเจเนเรชั่นเอ็กซ์ลง จากการทบทวนวรรณกรรมด้านพฤติกรรมของวัยทำงานในปัจจุบัน และแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคตพบว่า ในปัจจุบันพฤติกรรมของวัยกลางคนไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิงวัยทำงานจะมีลักษณะการดำรงชีวิตที่เน้นไปในการดูแลสุขภาพ และการให้ความสำคัญกับ

กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสังคมการสร้างสรรค์พบปะพูดคุยกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ รวมไปถึงพฤติกรรมกรจบบ่ายใช้สอย ชื่อของเสื้อผ้าต่าง ๆ ซึ่งในส่วนใหญ่จะมีการเตรียมการและปรับตัวทั้งด้านสภาพร่างกายและจิตใจเพื่อที่จะเข้าสู่ช่วงผู้สูงอายุ (จิรวุฒิ หลอมประโดน, 2555) โดยในช่วงที่วัยกลางคนหรือวัยทำงานเข้าสู่ช่วงผู้สูงอายุเต็มตัว จะนิยามผู้สูงอายุเหล่านี้ว่าเป็นผู้สูงอายุรุ่นใหม่ในอนาคต ซึ่งจะมีความสามารถในการพึ่งพาตนเองมากขึ้น โดยใช้ความสามารถของตนเอง ร่วมกับการใช้ประโยชน์กับโครงสร้างทางสังคม โดยจะเน้นไปถึงการปฏิสัมพันธ์กับสังคม ซึ่งจะเน้นและแสดงให้เห็นถึงคุณค่าของผู้สูงอายุรุ่นใหม่และคุณค่าทางสังคมเพื่อใช้บริการของสังคมให้ได้ประสิทธิภาพ (มนตรี ประเสริฐรุ่งเรือง, 2559) ซึ่งมีความสอดคล้องกับตัวอย่างประชากรในการสัมภาษณ์กลุ่มเจเนเรชั่นเอ็กซ์ นั่นคือ 1.มีความสนใจในการออกกำลังกายมากยิ่งขึ้น 2.พฤติกรรมทางสังคมเพื่อการส่งเสริมการพูดคุยเพื่อเพิ่มพูนความรู้ในศักยภาพด้านต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น 3.การใช้กิจกรรมต่าง ๆ ในปัจจุบันเพื่อการเตรียมความพร้อมที่จะเข้าสู่ช่วงวัยสูงอายุในอนาคต ซึ่งแนวคิดดังกล่าวได้สะท้อนออกมาในรูปแบบของพื้นที่กิจกรรมของอาคารที่เอื้อต่อการใช้งานต่อกลุ่มคนเจเนเรชั่นเอ็กซ์ที่จะเข้ามาใช้งานภายในโครงการสวางคนิเวศในอนาคต

5.5 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

5.5.1 ข้อเสนอแนะต่อการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางการออกแบบปรับปรุงสภาพแวดล้อมของที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุรุ่นเจเนเรชั่นเอ็กซ์ เป็นการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ กลุ่มตัวอย่างคนในรุ่นเจเนเรชั่นเอ็กซ์ ในช่วงเวลาหนึ่งเท่านั้นรวมทั้งการเก็บข้อมูลเป็นเพียงการเก็บข้อมูลนำร่องการนำเสนอแนวโน้มทางพฤติกรรมที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้เพื่อเป็นตัวแทนของคนในรุ่นเจเนเรชั่นเอ็กซ์ทั้งหมดได้ ดังนั้นผู้ที่สนใจและผู้ที่จะนำความรู้จากงานวิจัยนี้ไปใช้ควรทำความเข้าใจในขอบเขตงานวิจัย ในด้านของกลุ่มเป้าหมาย และศักยภาพต่าง ๆ ผู้ที่นำเอางานวิจัยไปใช้จำเป็นจะต้องค้นหาข้อมูลเพิ่มเติม โดยมีฐานข้อมูลเป็นงานวิจัยนี้เป็นพื้นฐาน ในการศึกษาพื้นที่กิจกรรมที่ออกแบบเพื่อสังคมผู้สูงอายุรุ่นเจเนเรชั่นเอ็กซ์เบื้องต้นเท่านั้น ถ้าหากผู้นำไปใช้ต้องการจะเจาะจงกลุ่มผู้ใช้กลุ่มเจเนเรชั่นเอ็กซ์ทั้งหมดจะต้องทำการศึกษากลุ่มคนในช่วงเจเนเรชั่นเอ็กซ์เพิ่มเติม เพื่อค้นหาข้อมูลที่เป็นตัวแทนของคนเจเนเรชั่นเอ็กซ์ทั้งหมดในการออกแบบต่อไป

5.5.2 ข้อเสนอแนะในการออกแบบ

งานวิจัยชิ้นนี้มีข้อมูลการออกแบบปรับปรุงเพื่อการใช้สำหรับผู้สูงอายุนเจนเรชั่นเอ็กซ์โดยการออกยังไม่ได้รับการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญหรือได้รับการใช้จริงจากผู้สูงอายุนเจนเรชั่นเอ็กซ์ ดังนั้นการนำเอาข้อมูลไปใช้จึงต้องทำการประเมินความเป็นไปได้ของการออกแบบก่อนเพื่อที่จะนำข้อมูลไปใช้งานได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

5.5.3 ข้อเสนอแนะในงานวิจัยต่อยอด

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาเพียงการนำร่องการศึกษาพฤติกรรมของคนในรุ่นเจนเรชั่นเอ็กซ์ เป็นการตอบวัตถุประสงค์ในด้านการออกแบบปรับปรุงพื้นที่กิจกรรมโครงการที่พักอาศัยผู้สูงอายุให้สอดคล้องกับผู้สูงอายุนเจนเรชั่นเอ็กซ์เท่านั้น โดยยังไม่ได้ทำการสำรวจข้อมูลในการของสถานที่พักอาศัยผู้สูงอายุในรูปแบบอื่น ๆ เช่น ที่พักผู้สูงอายุแบบสถานสงเคราะห์ โรงพยาบาลและสถานที่พักผ่อนช่วงเวลากลางวัน หรือแม้แต่การศึกษาถึงพฤติกรรมภายในห้องส่วนตัว นอกเหนือจากพื้นที่กิจกรรมนอกห้องส่วนตัวของผู้สูงอายุในรุ่นเจนเรชั่นเอ็กซ์ ผู้นำข้อมูลวิจัยต่อยอดสามารถทำการวิจัยเพิ่มเติมในส่วนของข้อเสนอแนะดังกล่าว

รายการอ้างอิง

รายงานการวิจัย

- ชมพูนุท พรหมภักดี. (2556). การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทย. *ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงทางประชากรในประเทศไทย*. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร
- ไตรรัตน์ จารุทัศน์และคณะ. (2548). โครงการศึกษามาตรฐานขั้นต่ำสำหรับที่พักอาศัยและสภาพแวดล้อมของผู้สูงอายุ. *รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์*. สำนักงานสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. กรุงเทพมหานคร
- มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย. (2558). รายงานผู้สูงอายุไทยปี 2557. *รายงานประจำปี*. มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย. กรุงเทพมหานคร
- มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย. (2559). รายงานผู้สูงอายุไทยปี 2558. *รายงานประจำปี*. มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย. กรุงเทพมหานคร
- ศิริพันธุ์ สาสัตย์. (2550). โครงการทบทวนองค์ความรู้เรื่องระบบสถานบริบาลผู้สูงอายุ. *รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์*. เครือข่ายวิจัยสุขภาพสำนักงานกองทุนสนับสนุนเพื่อการวิจัย (สกว). กรุงเทพมหานคร.
- ศิริพันธุ์ สาสัตย์. (2552). โครงการ การศึกษาสถานดูแลผู้สูงอายุระยะยาว. *รายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์*. มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย. กรุงเทพมหานคร
- ศิริพันธุ์ สาสัตย์. (2558). การพัฒนามาตรฐานและแนวทางการให้บริการผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงในสถานดูแล. *รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร
- ศูนย์ส่งเสริมสร้างสร้งงานออกแบบ. (2558). *รายงานสถานการณ์ผู้สูงอายุไทย*. ศูนย์ส่งเสริมสร้างสร้งงานออกแบบ. กรุงเทพมหานคร
- อัจฉรวรรณ งานฉาณ. (2555). *ผู้สูงอายุ : การเตรียมการทางการเงินและลักษณะบ้านพักหลังเกษียณที่ต้องการ*. กรุงเทพมหานคร

วิทยานิพนธ์

ฉัตรชนินทร์ หวังภัทรวานิช. (2557). *แนวทางการออกแบบอาคารพักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุโดยคำนึงถึงการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ศจี วิสาทศจี. (2554). *แนวทางการออกแบบศูนย์ส่งเสริมสังคมและนันทนาการสำหรับผู้สูงอายุในพื้นที่เขตทุ่งครุและพื้นที่จังหวัดใกล้เคียง*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ภาวดี อังศุสิงห์. (2556). *สภาพแวดล้อมภายนอกอาคารสำหรับผู้สูงอายุสมองเสื่อม*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์.

มนตรี ประเสริฐรุ่งเรือง. (2559). *การสร้างทางเลือกในการพึ่งพาตนเองอย่างมีคุณค่าของผู้สูงอายุรุ่นใหม่*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุจิตรา จิระวานิชย์กุล. (2556). *พฤติกรรมและสภาพการอยู่อาศัยของผู้สูงอายุในอาคารชุดที่ออกแบบสำหรับผู้สูงอายุ กรณีศึกษา สว่างคนิเวศ จ.สมุทรปราการ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์.

สมิกษ์ กันธมาลา. (2556). *ความคาดหวัง ความคิดเห็น และแนวโน้มของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการใช้บริการบ้านพักคนชราและห้องชุดเอกชน*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะสังคมศาสตร์.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

สว่างคนิเวศ สภาอากาศไทย (2556, พฤษภาคม 10). Active Aging ชูรุกกิจสูงวัยหัวใจใจ. บทความ.

สืบค้นวันที่ 15 พฤศจิกายน 2560, เข้าถึงได้จาก

<http://centralb.redcross.or.th/sawangkanives/active-aging>

ฮาгим ผูหาดา (2557, สิงหาคม 4). วิถีคนเมืองในประเทศไทย แนวโน้มใหม่. เว็บไซต์ไหลทรายงาน

วิจัย, สืบค้นวันที่ 1 พฤศจิกายน 2560 เข้าถึงได้จาก

https://www.slideshare.net/FURD_RSU/the-new-trend



ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสัมภาษณ์ตัวอย่างวัยทำงานรุ่นเจนเนเรชั่นเอ็กซ์และผู้บริหารอาคารสวางคนิเวศ



คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Faculty of Architecture and Planning, Thammasat University

Faculty of Architecture and Planning, Thammasat University, Rangsit Campus, Pathum Thani 12121

Tel: +66 (0) 2986 9434, +66 (0) 2986 9605-5 Fax: +66 (0) 2986 8067 Website: <http://tds.tu.ac.th>

แบบสัมภาษณ์งานวิจัยเรื่อง

“แนวทางการออกแบบปรับปรุงสภาพแวดล้อมของที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุนเจนเนเรชั่นเอ็กซ์”

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์ชุดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะศึกษาพฤติกรรมการใช้ชีวิตประจำวัน เพื่อนำไปปรับใช้กับสถานที่พักอาศัยผู้สูงอายุ ในการกำหนดพื้นที่กิจกรรม เพื่อใช้ในการทำงานศึกษาวิจัยในหัวข้อเรื่อง “แนวทางการออกแบบปรับปรุงสภาพแวดล้อมของที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุนเจนเนเรชั่นเอ็กซ์” ของนักศึกษาปริญญาโท คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในปี พ.ศ. 2560

จึงใครขอความร่วมมือในการตอบแบบสัมภาษณ์ตามความเป็นจริงที่สุด ผู้วิจัยขอรับรองข้อมูลของท่านจะถูกนำไปใช้เฉพาะในการศึกษาวิจัยเท่านั้น และผู้วิจัยขอถือโอกาสขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีที่กรุณาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์

นายปริญญา มีทรัพย์

นักศึกษาระดับปริญญาโท กลุ่มวิชา การบริหารจัดการงานสถาปัตยกรรม สาขาวิชา
สถาปัตยกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ติดต่อ 092-258-7600

คำชี้แจง : รายละเอียดแบบสัมภาษณ์เชิงลึก

1. ในปัจจุบันท่านอยู่ในช่วงอายุเท่าไร
2. อาชีพของท่านและระดับการศึกษา
3. ท่านมีสถานภาพใดและท่านมีบุตร-หลานหรือไม่
4. รายได้หลักของท่าน
5. ปัจจุบันท่านอาศัยอยู่ในที่พักรูปแบบใด อาศัยกันกี่คน
6. ในปัจจุบันในแต่ละสถานที่พักอาศัยจะมี พื้นที่ส่วนกลางต่าง ๆ ท่านมีความสนใจในกิจกรรมรูปแบบใดบ้างที่มีในพื้นที่ของท่าน และมีการใช้งานอย่างไร ความถี่ในการใช้งานกิจกรรมนั้น ๆ
7. ถ้าหากท่านใช้บริการพื้นที่ส่วนกลางต่าง ๆ แล้วท่านมีความต้องการที่จะเพิ่มกิจกรรมใดหรือไม่อย่างไร
8. ในอนาคตถ้าหากท่านมีอายุที่มากขึ้นมีความจำเป็นที่จะต้องย้ายออกจากบ้านเดิมที่ท่านอยู่ท่านมีความต้องการที่จะอยู่ในสถานที่รูปแบบใดที่ท่านสนใจ
9. ในปัจจุบันถ้าหากจำแนกกิจกรรมต่าง ๆ ออกมาเป็นหมวดสามารถจำแนกได้ 7 กิจกรรมซึ่งสามารถแบ่งออกได้ดังนี้

กิจกรรมส่งเสริมร่างกาย เช่น ออกกำลังกาย การฟื้นฟูร่างกาย การนวด สปา

กิจกรรมทางศาสนา เช่น การทำบุญ ตักบาตร ฟังธรรม

กิจกรรมที่ส่งเสริมปัญญา เช่น การเล่นเกมส่ หมากฮอส อ่านหนังสือ

กิจกรรมเพื่อความบันเทิง เช่น ดูหนัง ฟังเพลง เล่นเกมส์ ร้องคาราโอเกะ

กิจกรรมส่งเสริมสังคม เช่น การพบปะ สังสรรค์ การแลกเปลี่ยนทัศนคติ

กิจกรรมความคิดสร้างสรรค์ เช่น เข้าคลาสเรียน วาดรูป เล่นดนตรี

กิจกรรมอื่น ๆ เช่น ท่องเที่ยว

ในชีวิตประจำวันของท่าน ท่านมีความสนใจหรือทำกิจกรรมในส่วนต่อไปนี้บ้าง

10. กิจกรรมประจำวันของท่านใน 1 อาทิตย์เป็นอย่างไร

11. ในอนาคตจากการทำกิจกรรมประจำวันของท่าน ท่านคาดว่าแนวโน้มในการใช้ชีวิตของท่านจะเปลี่ยนไปหรือไม่หรือมีความสนใจคาดหวังในอนาคตถึงการทำกิจกรรมอะไรบ้าง พร้อมเหตุผล
12. ท่านมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมอื่น ๆ ที่ท่านชอบหรือทำเป็นประจำโดยไม่จำเป็นต้องอยู่ใน 7 กิจกรรมอย่างไร
13. ท่านคิดว่าในอนาคตกิจกรรมที่ท่านทำเป็นกิจวัตรหรือกิจกรรมที่ท่านชอบจะกลายมาเป็นกิจกรรมในอนาคตของท่านด้วยหรือไม่อย่างไร

-----ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ-----





คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Faculty of Architecture and Planning, Thammasat University

Faculty of Architecture and Planning, Thammasat University, Rangsit Campus, Pathum Thani 12121

Tel: +66 (0) 2986 9434, +66 (0) 2986 9605-5 Fax: +66 (0) 2986 8067 Website: <http://tds.tu.ac.th>

แบบสัมภาษณ์งานวิจัยเรื่อง

“แนวทางการออกแบบปรับปรุงสภาพแวดล้อมของที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุรุ่นเจนเนเรชั่นเอ็กซ์”

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์ชุดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะศึกษาการใช้บริการพื้นที่ในโครงการสวนคนเฒ่าและข้อมูลโครงการ เพื่อใช้ในการทำงานศึกษาวิจัยในหัวข้อเรื่อง “แนวทางการออกแบบปรับปรุงสภาพแวดล้อมของที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุรุ่นเจนเนเรชั่นเอ็กซ์” ของนักศึกษาปริญญาโท คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในปี พ.ศ. 2560

จึงใคร่ขอความร่วมมือในการตอบแบบสัมภาษณ์ตามความเป็นจริงที่สุด ผู้วิจัยขอรับรองข้อมูลของท่านจะถูกนำไปใช้เฉพาะในการศึกษาวิจัยเท่านั้น และผู้วิจัยขอถือโอกาสขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีที่กรุณาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์

นายปริณ มีทรัพย์

นักศึกษาระดับปริญญาโท กลุ่มวิชา การบริหารจัดการงานสถาปัตยกรรม สาขาวิชา

สถาปัตยกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ติดต่อ 092-258-7600

คำชี้แจง : รายละเอียดแบบสัมภาษณ์เชิงลึก

1. ข้อมูลเบื้องต้นของโครงการสวางคนิเวศ
2. รายละเอียดโครงการเป็นอย่างไร
3. แต่ละอาคารมีพื้นที่กิจกรรมอะไรบ้าง รวมทั้งเวลาการใช้งานของพื้นที่
4. การบริการต่าง ๆ เป็นไปตามที่ผู้อยู่อาศัยต้องการหรือเป็นไปตามข้อกำหนดของโครงการที่มีมาให้ตั้งแต่เริ่มโครงการ
5. กลุ่มผู้พักอาศัยหลักในโครงการนั้นเป็นผู้ที่สามารถดูแลตัวเองได้ แล้วการใช้งานพื้นที่ต่าง ๆ มีอุปสรรคหรือไม่อย่างไรกับการใช้งาน
6. ผู้สูงอายุที่พักอาศัยในโครงการมีความสนใจในพื้นที่กิจกรรมใดมากที่สุด
7. โครงการมีกิจกรรมที่นอกเหนือจากใบนำเสนอโครงการหรือไม่อย่างไร
8. ในอนาคตทางโครงการมีแผนการรับมือการใช้งานของผู้สูงอายุรุ่นใหม่หรือไม่อย่างไร
9. ในปัจจุบันถ้าหากจำแนกกิจกรรมต่าง ๆ ออกมาเป็นหมวดสามารถจำแนกได้ 7 กิจกรรมซึ่งสามารถแบ่งออกได้ดังนี้

กิจกรรมส่งเสริมร่างกาย เช่น ออกกำลังกาย การฟื้นฟูร่างกาย การนวด สปา

กิจกรรมทางศาสนา เช่น การทำบุญ ตักบาตร ฟังธรรม

กิจกรรมที่ส่งเสริมปัญญา เช่น การเล่นเกมส หมากรอกส อ่านหนังสือ

กิจกรรมเพื่อความบันเทิง เช่น ดูหนัง ฟังเพลง เล่นเกมส์ ร้องคาราโอเกะ

กิจกรรมส่งเสริมสังคม เช่น การพบปะ สังสรรค์ การแลกเปลี่ยนทัศนคติ

กิจกรรมความคิดสร้างสรรค์ เช่น เข้าคลาสเรียน วาดรูป เล่นดนตรี

กิจกรรมอื่น ๆ เช่น ท่องเที่ยว

ในโครงการมีพื้นที่นอกเหนือจากกิจกรรม 7 ประเภทนี้หรือไม่

10. พื้นที่อาคารทั้งภายในและภายนอกของโครงการมีพื้นที่ใดที่ผู้สูงอายุใช้งานยากหรือไม่สะดวกสบาย

----- ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ -----

ภาคผนวก ข
ตารางกิจวัตรประจำวันของตัวอย่างที่ใช้สัมภาษณ์

ตารางที่ 1

กิจวัตรประจำวันของตัวอย่างที่ 1 อาชีพพนักงานออฟฟิศ อายุ 45 ปี เพศชาย

ลำดับ	เวลา	กิจกรรม
1.	05.00 – 06.00	ตื่นนอน แปรงฟันล้างหน้า
2.	06.00 – 07.00	ออกกำลังกาย มีพิ트니스ส่วนตัว
3.	07.00 – 08.00	อาบน้ำเตรียมออกทำงาน
4.	09.00 – 12.00	ทำงาน
5.	12.00 – 13.00	พักรับประทานอาหาร
6.	13.00 – 17.00	ประชุมงาน (ทำงาน)
7.	17.00 – 18.00	*ออกกำลังกายพิ트니스กับเพื่อน / ไปดูหนัง
8.	18.00 เป็นต้นไป	กลับบ้านทำกิจกรรมทั่วไป ทานข้าว ดูทีวีเล่นโทรศัพท์มือถือ นอนเวลา 23.00 – 00.00

หมายเหตุ. จัดทำโดยผู้วิจัย

ความต้องการและความคาดหวังในอนาคตทางกลุ่มตัวอย่างต้องการพื้นที่ออกกำลังกายที่มีประสิทธิภาพ สามารถผ่อนคลายได้โดยไม่จำกัดรูปแบบ พิ트니스หรือห้องออกกำลังกาย กับกิจกรรมทางบันเทิงที่ต้องการให้มีพื้นที่ส่งเสริมความบันเทิงซึ่งถ้าเป็นไปได้เป็นพื้นที่ที่ไว้รวบรวมคนให้มาทำกิจกรรมบันเทิงหรือแทรกว่างพื้นที่ออกกำลังกาย ต้องการโรงพยาบาลที่สามารถรักษาได้ทันทั่วทั้งที่

ตารางที่ 2

กิจวัตรประจำวันของตัวอย่างที่ 2 อาชีพข้าราชการ อายุ 47 ปี เพศหญิง

ลำดับ	เวลา	กิจกรรม
1.	05.00 – 06.30	ตื่นนอน แปรงฟันล้างหน้าอาบน้ำ
2.	06.30 – 08.00	เดินทางไปทำงาน
3.	08.45 – 12.00	ทำงาน
4.	12.00 – 13.00	พักรับประทานอาหาร
5.	13.00 – 16.00	ทำงาน
6.	16.00 – 18.00	เดินออกกำลังภายในสวน 3 วันต่อสัปดาห์ ถ้าไม่ออกกำลังกายจะกลับบ้าน 17.00
7.	18.00 เป็นต้นไป	ทำกิจกรรมทั่วไป ทานข้าวดูทีวี เข้านอนเวลา 22.00-23.00

หมายเหตุ. จัดทำโดยผู้วิจัย

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 2 ต้องการพื้นที่ออกกำลังกายที่เป็นรูปแบบสวนสาธารณะที่มีความร่มรื่นสามารถเดินผ่อนคลายได้มากกว่าการเป็นฟิตเนส โดยให้ความสำคัญกับการออกกำลังกายมากที่สุดซึ่งกิจกรรมด้านอื่น ๆ ไม่ได้ให้ความสำคัญมาก และทางกลุ่มตัวอย่างต้องการโรงพยาบาลที่สามารถรักษาได้ทันที่วงที่

ตารางที่ 3

กิจวัตรประจำวันของตัวอย่างที่ 3 อาชีพพนักงานออฟฟิศ อายุ 48 ปี เพศชาย

ลำดับ	เวลา	กิจกรรม
1.	07.00 – 08.00	ตื่นนอน แปรงฟันล้างหน้าอาบน้ำ
2.	08.00 - 09.00	เดินทางไปทำงาน
3.	09.00 – 12.00	ทำงาน
4.	12.00 – 13.00	พักรับประทานอาหาร
5.	13.00 – 17.00	ทำงาน
6.	17.00 – 18.00	เดินออกกำลังกายที่สวนสาธารณะ 3-4 วัน / สัปดาห์ ไปฟิตเนสเป็นบางครั้งคราว
7.	18.00 เป็นต้นไป	ทำกิจกรรมทั่วไป ทานข้าวดูทีวี เข้านอนเวลา 22.00-23.00 หรือ 01.00

หมายเหตุ. จัดทำโดยผู้วิจัย

ตัวอย่างคนที่ 3 ต้องการพื้นที่สวนสาธารณะในการออกกำลังกายเป็นขนาดใหญ่ในโครงการสามารถออกกำลังกายได้ รวมทั้งพื้นที่สำหรับนั่งเพลง ดูหนังผ่อนคลายที่เป็นพื้นที่ส่วนกลาง

ตารางที่ 4

กิจวัตรประจำวันของตัวอย่างที่ 4 อาชีพพนักงานออฟฟิศ อายุ 45 ปี เพศชาย

ลำดับ	เวลา	กิจกรรม
1.	06.00 – 07.30	ตื่นนอน แปรงฟันล้างหน้าอาบน้ำ
2.	07.30 - 08.00	เดินทางไปทำงาน
3.	09.00 – 12.00	ทำงาน
4.	12.00 – 13.00	พักรับประทานอาหาร
5.	13.00 – 18.00	ทำงาน
6.	18.00 – 20.00	ออกกำลังกายในสวนสาธารณะหรือฟิตเนส 3 วันต่อสัปดาห์ ไปสังสรรค์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง 8 ครั้งต่อเดือน
7.	20.00 เป็นต้นไป	ทำกิจกรรมทั่วไป ทานข้าวดูทีวี โดยส่วนมากจะดูหนัง เข้านอน เวลา 0.00

หมายเหตุ. จัดทำโดยผู้วิจัย

ตัวอย่างที่ 4 การเข้าสังคมเป็นสิ่งที่ต้องการที่สุทธรองลงคือพื้นที่ออกกำลังกายไม่จำกัดรูปแบบ การเข้าสังคมในโครงการก็เป็นสิ่งที่ต้องการเพื่อลดความเหงา

ตารางที่ 5

กิจวัตรประจำวันของตัวอย่างที่ 5 อาชีพพนักงานออฟฟิศ อายุ 50 ปี เพศชาย

ลำดับ	เวลา	กิจกรรม
1.	05.00 – 06.00	ตื่นนอน แปรงฟันล้างหน้าอาบน้ำ
2.	06.00 - 07.00	เดินทางไปทำงาน
3.	09.00 – 12.00	ทำงาน
4.	12.00 – 13.00	พักรับประทานอาหาร
5.	13.00 – 17.00	ทำงาน
6.	17.00 – 18.00	ออกกำลังกายในสวนสาธารณะรวมทั้งออกไปสังสรรค์หลังออก กำลัง 3-4 วัน
7.	22.00	กลับมานอนไม่เกินเวลา 23.00

หมายเหตุ. จัดทำโดยผู้วิจัย

ตัวอย่างคนที่ 5 ต้องการพื้นที่ออกกำลังกายขนาดใหญ่ เช่น สวนหรือห้องออกกำลังกายใหญ่ ๆ รวมไปถึงถ้าเป็นไปได้อยากให้มีสนามฟุตบอลหรือสนามไคร์ฟกอล์ฟ และพื้นที่กิจกรรมทางสังคมที่ส่งเสริมการมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี

ตารางที่ 6

กิจวัตรประจำวันของตัวอย่างที่ 6 อาชีพพนักงานออฟฟิศ อายุ 39 ปี เพศหญิง

ลำดับ	เวลา	กิจกรรม
1.	05.00 – 06.30	ตื่นนอน แปรงฟันล้างหน้าอาบน้ำ
2.	06.30 - 08.00	เดินทางไปทำงาน
3.	09.00 – 12.00	ทำงาน
4.	12.00 – 13.00	พักรับประทานอาหาร
5.	13.00 – 17.00	ทำงาน
6.	17.00 – 20.00	เล่นคอร์สโยคะ 3 วันต่อสัปดาห์ เน้นกิจกรรมสังสรรค์ 2 วัน *เสาร์ อาทิตย์ ไม่ทำกิจกรรม
7.	20.00 เป็นต้นไป	ทำกิจกรรมทั่วไป ทานข้าวดูทีวี เข้านอนเวลา 22.00-23.00 หรือ 01.00

หมายเหตุ. จัดทำโดยผู้วิจัย

ตัวอย่างที่ 6 ต้องการห้องออกกำลังกายประเภทโยคะ เป็นพื้นที่ออกกำลังกายประเภทที่สามารถผ่อนคลายอารมณ์ไปด้วย และกิจกรรมบันเทิงต่าง ๆ

ตารางที่ 7

กิจวัตรประจำวันของตัวอย่างที่ 7 อาชีพข้าราชการพนักงานมหาวิทยาลัย อายุ 43 ปี เพศหญิง

ลำดับ	เวลา	กิจกรรม
1.	06.00 – 07.30	ตื่นนอน แปรงฟันล้างหน้าอาบน้ำ
2.	07.30 - 09.00	อาบน้ำแต่งตัว
3.	09.00 – 12.00	ทำงาน
4.	12.00 – 13.00	พักรับประทานอาหาร
5.	13.00 – 17.00	ทำงาน
6.	18.00 – 20.00	ออกกำลังกายในสวนสาธารณะหรือฟิตเนส 5 วันต่อสัปดาห์ มีไปคลาสโยคะและแอโรบิคบ้าง
7.	20.00	เดินทางกลับบ้าน ถึงบ้านเวลา 21.30 เข้านอนเวลา 23.00- 00.00

หมายเหตุ. จัดทำโดยผู้วิจัย

ตัวอย่างคนที่ 7 ต้องการให้โครงการ มีโรงพยาบาลในโครงการเพื่อความสะดวก และสวนขนาดใหญ่ เพื่อให้มีที่ออกกำลังกายมากกว่าฟิตเนสเท่านั้น รวมถึงพื้นที่กิจกรรมสร้างสรรค์หรือมีที่ให้ผู้คนมาบรรยาย

ตารางที่ 8

กิจวัตรประจำวันของตัวอย่างที่ 8 อาชีพพนักงานออฟฟิศ อายุ 48 ปี เพศหญิง

ลำดับ	เวลา	กิจกรรม
1.	05.00 – 06.30	ตื่นนอน แปรงฟันล้างหน้าอาบน้ำ
2.	07.30 - 08.00	เดินทางไปทำงาน
3.	08.00 – 12.00	ทำงาน
4.	12.00 – 13.00	พักรับประทานอาหาร
5.	13.00 – 16.00	ทำงาน
6.	16.00 – 20.00	เข้าคลาสวาดรูปและทำกิจกรรมอ่านหนังสือเป็นประจำ มีการเข้ากิจกรรมสังสรรค์
7.	20.00 เป็นต้นไป	ทำกิจกรรมทั่วไป ทานข้าวดูทีวี เข้านอนเวลา 22.00-23.00 หรือ 01.00

หมายเหตุ. จัดทำโดยผู้วิจัย

ตัวอย่างคนที่ 8 เน้นกิจกรรมการเข้าคลาสส่งเสริมความคิด ชอบเล่นเกมที่ไม่ค่อยเป็นคนชอบออกกำลังกายเท่าไร อยากให้มีห้องสำหรับเกมส์กิจกรรม

ตารางที่ 9

กิจวัตรประจำวันของตัวอย่างที่ 9 อาชีพพนักงานออฟฟิศ อายุ 47 ปี เพศชาย

ลำดับ	เวลา	กิจกรรม
1.	06.00 – 07.30	ตื่นนอน แปรงฟันล้างหน้าอาบน้ำ
2.	07.30 - 08.00	เดินทางไปทำงาน
3.	08.00 – 12.00	ทำงาน
4.	12.00 – 13.00	พักรับประทานอาหาร
5.	13.00 – 17.00	ทำงาน
6.	17.00 – 18.00	ออกกำลังกายที่ฟิตเนส 3 วันต่อสัปดาห์ หรือสลับกับการเดินในสวนสาธารณะ ถ้ามีเวลาว่างจะเล่นเกมส์หรืออ่านหนังสือ
7.	18.00	กลับบ้าน เล่นเกมส์ก่อนนอน (กับลูก) หรืออ่านหนังสือ เข้านอนเวลา 22.00-23.00 หรือ 01.00

หมายเหตุ. จัดทำโดยผู้วิจัย

ตารางที่ 10

กิจวัตรประจำวันของตัวอย่างที่ 10 อาชีพพนักงานออฟฟิศ อายุ 45 ปี เพศหญิง

ลำดับ	เวลา	กิจกรรม
1.	05.00 – 06.30	ตื่นนอน แปรงฟันล้างหน้าอาบน้ำ
2.	06.30 - 08.00	เดินทางไปทำงาน
3.	08.00 – 12.00	ทำงาน
4.	12.00 – 13.00	พักรับประทานอาหาร
5.	13.00 – 16.00	ทำงาน
6.	18.00 – 20.00	ออกกำลังกายเป็นหลักฟิตเนส โยคะหรือต่อยมวย
7.	20.00 เป็นต้นไป	ทำกิจกรรมทั่วไป ทานข้าวดูทีวี เข้านอนเวลา 22.00-23.00 หรือ 01.00

หมายเหตุ. จัดทำโดยผู้วิจัย

ขอพื้นที่ออกกำลังกายได้ในทุกรูปแบบไม่จำกัดพื้นที่แต่ก็อยากได้สวนขนาดใหญ่ และพื้นที่บ้านเชิงดูหนังฟังเพลง

ตารางที่ 11

กิจวัตรประจำวันของตัวอย่างที่ 11 อาชีพพนักงานออฟฟิศ อายุ 45 ปี เพศชาย

ลำดับ	เวลา	กิจกรรม
1.	05.00 – 06.30	ตื่นนอน แปรงฟันล้างหน้าอาบน้ำ
2.	06.30 - 08.00	เดินทางไปทำงาน
3.	08.00 – 12.00	ทำงาน
4.	12.00 – 13.00	พักรับประทานอาหาร
5.	13.00 – 16.00	ทำงาน
6.	18.00 – 20.00	ออกกำลังกายเป็นหลักที่ฟิตเนส รวมถึงเตะฟุตบอลกับเพื่อน ๆ เมื่อมีเวลาสังสรรค์
7.	20.00 เป็นต้นไป	ทำกิจกรรมทั่วไป ทานข้าวดูทีวี เข้านอนเวลา 23.00 หรือ 01.00

หมายเหตุ. จัดทำโดยผู้วิจัย

ตัวอย่างที่ 11 เป็นตัวอย่างที่เน้นการใช้งานเทคโนโลยีในการใช้ชีวิตประจำวัน ทั้งนี้ยังมีแนวความคิดว่าภายภาคหน้าในอนาคตการเข้าสู่วัยชราจะมีเทคโนโลยีมาใช้งานภายในโครงการมากกว่าที่เป็นอยู่และคนรุ่นเจนเรชั่นเอ็กซ์จำเป็นต้องทำความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ด้วย

ตารางที่ 12

กิจวัตรประจำวันของตัวอย่างที่ 12 อาชีพพนักงานออฟฟิศ อายุ 46 ปี เพศหญิง

ลำดับ	เวลา	กิจกรรม
1.	05.00 – 06.30	ตื่นนอน แปรงฟันล้างหน้าอาบน้ำ
2.	06.30 - 08.00	เดินทางไปทำงาน
3.	08.00 – 12.00	ทำงาน
4.	12.00 – 13.00	พักรับประทานอาหาร
5.	13.00 – 16.00	ทำงาน
6.	18.00 – 20.00	ออกกำลังกาย สัศจรรย์กับเพื่อน ชอบดูหนังอาทิตย์ละ 1 ครั้ง
7.	20.00 เป็นต้นไป	เล่นเกมส์ก่อนเข้านอนเวลา 23.00 หรือ 01.00

หมายเหตุ. จัดทำโดยผู้วิจัย

ตัวอย่างที่ 12 ให้คำแนะนำว่าโดยปกติจะเป็นคนที่ไม่ค่อยสูงส่งกับใครนอกจากเพื่อนสนิทที่ทำงานหรือสมัยเรียน มีความเป็นส่วนตัวบางครั้งมีความชอบอะไรที่แตกต่างจากคนทั่วไปเนื่องจากเป็นผู้หญิงที่ชอบเล่นเกมส์ การเข้าไปอยู่ในโครงการผู้สูงอายุการมีสังคมเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ หากแต่ความเป็นส่วนตัวในการใช้งานพื้นที่ส่วนกลางก็เป็นสิ่งที่ต้องการ

ตารางที่ 13

กิจวัตรประจำวันของตัวอย่างที่ 13 อาชีพพนักงานออฟฟิศ อายุ 47 ปี เพศชาย

ลำดับ	เวลา	กิจกรรม
1.	07.00 – 08.00	ตื่นนอน แปรงฟันล้างหน้าอาบน้ำ
2.	08.30 - 09.30	เดินทางไปทำงาน
3.	09.30 – 12.00	ทำงาน
4.	12.00 – 13.00	พักรับประทานอาหาร
5.	13.00 – 18.00	ทำงาน
6.	18.00 – 20.00	กลับบ้านดูหนัง ฟังเพลง
7.	20.00 เป็นต้นไป	เล่นเกมส์ก่อนเข้านอนเวลา 01.00

หมายเหตุ. จัดทำโดยผู้วิจัย

ตัวอย่างคนที่ 13 เป็นตัวอย่างที่ไม่ค่อยชอบออกกำลังกายแต่จะชอบการใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีในการใช้งานเพื่อความบันเทิงรวมทั้งจะชอบการอยู่บนสังคมออนไลน์ ไม่เน้นการออกไปสังสรรค์ข้างนอก โดยพื้นที่ที่ต้องการเพื่อการรองรับในโครงการที่เสนอแนะคือการมีพื้นที่นั่งเล่นหรืออะไรก็ตามที่สามารถใช้งานเป็นส่วนตัวแต่เป็นพื้นที่ส่วนกลางได้

ตารางที่ 14

กิจวัตรประจำวันของตัวอย่างที่ 14 อาชีพพนักงานออฟฟิศ อายุ 45 ปี เพศชาย

ลำดับ	เวลา	กิจกรรม
1.	07.00 – 08.00	ตื่นนอน แปรงฟันล้างหน้าอาบน้ำ
2.	08.30 - 09.30	เดินทางไปทำงาน
3.	09.30 – 12.00	ทำงาน
4.	12.00 – 13.00	พักรับประทานอาหาร
5.	13.00 – 18.00	ทำงาน
6.	18.00 – 20.00	ออกกำลังกาย / สังสรรค์ / เน้นการทำงานที่บ้านเสาร์ อาทิตย์ เล็กน้อย น้อย ๆ
7.	20.00 เป็นต้นไป	ดูหนัง ดูทีวี เล่นโทรศัพท์ เข้านอนเวลา 00.00

หมายเหตุ. จัดทำโดยผู้วิจัย

ตัวอย่างคนที่ 14 เป็นตัวอย่างที่ต้องการพื้นที่ทำงานเป็นอย่างมากเนื่องจากการรับงานนอก นอกเหนือจากงานที่ทำอยู่เป็นประจำอยู่โดยกิจกรรมรองหลังการทำงานประจำจะเป็นการออกกำลังกายโดยส่วนมากจะออกกำลังกายที่บ้านเนื่องจากมีฟิตเนสที่บ้าน แต่ในความคาดหวังก็มีความต้องการพื้นที่ใหญ่ ๆ เพื่อเดินเล่นผ่อนคลายหลังการทำงานมากกว่าการออกกำลังกายภายในฟิตเนสเพียงอย่างเดียว รวมทั้งข้อเสนอแนะในการใช้งานพื้นที่ส่วนกลางในอนาคตยังคงต้องการพื้นที่ทำงาน เนื่องจากยังคงคิดว่างานนอกจะสามารถทำได้จนกว่าจะเลิกทำในที่สุด สามารถทำได้ตลอดเวลา

ตารางที่ 15

กิจวัตรประจำวันของตัวอย่างที่ 13 อาชีพพนักงานออฟฟิศ อายุ 49 ปี เพศชาย


ลำดับ	เวลา	กิจกรรม
1.	07.00 – 08.00	ตื่นนอน แปรงฟันล้างหน้าอาบน้ำ
2.	08.30 - 09.30	เดินทางไปทำงาน
3.	09.30 – 12.00	ทำงาน
4.	12.00 – 13.00	พักรับประทานอาหาร
5.	13.00 – 18.00	ทำงาน
6.	18.00 – 20.00	ออกกำลังกาย / สั่งสรรค / ทำงานด้วยการไป Co-Working Space วันเสาร์อาทิตย์ (เมื่อมีงานนอก)
7.	20.00 เป็นต้นไป	ดูหนัง ดูทีวี เล่นโทรศัพท์ เข้านอนเวลา 00.00

หมายเหตุ. จัดทำโดยผู้วิจัย


ในตัวอย่างที่ 15 มีความต้องการในด้านการทำงานเป็นอย่างมากมีความกระตือรือร้นในการออกไปทำงานนอกบ้านเมื่อมีงานนอกเข้ามา รวมทั้งมีความสนใจในการออกกำลังกาย เมื่อมีเวลาว่าง สิ่งตัวอย่างแนะนำของพื้นที่ส่วนกลางในโครงการคือพื้นที่ออกกำลังกายทั้งในรูปแบบฟิตเนส ห้องโยคะหรือเต้นแอโรบิค รวมทั้งพื้นที่ทำงานซึ่งควรมีพื้นที่สำหรับการทำเวิร์คชอปต่าง ๆ ด้วย

ภาคผนวก ค

แผ่นพับโครงการสวางคนิเวศและจิณณ์ เวลบีอิง เค้าท์ตี้



QUOTATION
ใบเสนอราคาและใบชำระเงิน



Jin Wellbeing
County

โครงการ (Project)
Jin Wellbeing County

บริษัท พีเอ็มอีเอ็ม เอสที แอร์ จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่
67/228 ซอยทวีมิตร 9 ต.พระราม 9 แขวงห้วยขวาง
เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310
โทร: 062-802-9999
เลขประจำตัวผู้เสียภาษี Tax ID : 0-1055-67165-48-6

ชื่อลูกค้า (Customer's Name)
อีเมล (Email)
เบอร์โทรศัพท์ (Telephone)

เลขที่ชุด (Unit Number)
405
อาคาร (Building) ชั้น (Floor)
2-C1 4
ราคาสุทธิต่อ ตร.ม. (บาท)
(Net Price per sq.m.(THB))

ประเภทชุด (Unit Type)
1 BR (A-43)
พื้นที่ ตร.ม. (Area sq.m)
43
93,000

ราคาชุด (บาท)
(Unit Price)(THB) 3,999,000.00

โปรโมชั่น (Promotion)

1. แคมเปญ ขนาด 12,000 บีบียู
2. แคมเปญ ขนาด 30,000 บีบียู
3. ชุดครัว
4. โปรแกรมตรวจสุขภาพ Golden Package 5 ปี
5. คลาสกิจกรรมเพื่อสุขภาพ 10 ครั้ง
6. ฟรีค่าสมาชิก Clubhouse&Wellness; Center 5 ปี

การชำระเงิน (Payment)

เงินจอง (Booking Fee) 50,000.00
เงินทำสัญญา (Contract Fee) 100,000.00


เงินดาวน์ 15 % แบ่งผ่อนชำระ 16 งวด เริ่มผ่อนชำระในเดือนถัดไปหลังทำสัญญาชำระชดเชย (Down Payment)

จำนวนเงินในงวดงวด 28,115.00
รวมเป็นจำนวน 449,840.00

รวมยอดเงินของ
ทำสัญญาและดอกเบี้ย 599,840.00
ยอดชำระในวันโอนกรรมสิทธิ์
(Final Payment of 85% due upon transferring of ownership) 3,399,160.00

ราคาสุทธิ (Net Price) 3,999,000.00
(ราคาขายที่กส่วนลดทันที)
ราคาสุทธิต่อ ตร.ม. 93,000

วันที่พิมพ์: 13/02/2018 12:10:57 (Price Unit : Thai Baht)



หมายเหตุ (Remark)

- สิทธิ์ และข้อตกลง
- ราคาถึงล่ามถึง 20/02/2018
- ราคาทั้งหมดรวมเป็นสกุลบาทไทย
- ราคาที่จะปรากฏบน สถานการณ์เปลี่ยนแปลงได้โดยไม่ตั้งใจให้ทราบล่วงหน้า

ค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม (ชำระ ณ วันโอนกรรมสิทธิ์)

- ค่าใช้จ่ายล่วงหน้า 50 บาท/ตร.ม.เสร็จ (ชำระล่วงหน้า 12 เดือน)
- เงินกองทุนสำรอง: 720 บาท/ตร.ม. (ชำระพร้อมโอน ณ วันโอนกรรมสิทธิ์)
- ค่าธรรมเนียมในการโอน 2% ผู้ซื้อและผู้ขายชำระฝ่ายละครึ่ง
- ผู้ซื้อต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าประกันและค่าติดตั้งมีเตอร์น้ำ มีอะไรให้ทำ

ลงชื่อ (Signatures)

บันทึกข้อความ (Note)

นาย..... พนักงานขาย (Sale)

ลูกค้า (Customer)

ภาพใบเสนอราคาห้องและพื้นที่กิจกรรม โครงการจิณณ์ ที่มา โดยผู้วิจัย

จินน์ เวลบีอิง เคาน์ตี

เมืองแนวคิดใหม่เพื่อวัยเกษียณ




ตระกูลจีนนี้ รับ **อั่งเปา**
สุขภาพดี ชีวิตดี

จองวันนี้ รับฟรี 5 รายการ*

ฟรี!

- ✓ โปรแกรมตรวจสุขภาพ Golden Package 5 ปี
- ✓ ค่าสมาชิก Clubhouse & Wellness Center 5 ปี
- ✓ คลาสกิจกรรมเพื่อสุขภาพ 10 ครั้ง
- ✓ Furniture คริว Built-in
- ✓ เครื่องปรับอากาศ 2 เครื่อง

เมื่อจองพร้อมทำสัญญา 1 - 28 ก.พ. 2561

*หมายเหตุ: (PM013) 1. ไม่สามารถ แลกเปลี่ยนหรือคืนเงินคืนได้ 2. รายละเอียดและเงื่อนไขเป็นไปตามเว็บไซต์ที่กำหนด ทั้งนี้ บริษัทสงวนสิทธิ์ในการเปลี่ยนแปลงโดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า

โครงการคาดว่าจะแล้วเสร็จพร้อมเข้าอยู่ได้ตั้งแต่เดือน ธันวาคม 2561 เป็นต้นไป**



Jin Wellbeing County จินน์เวลบีอิงเคาน์ตี

ที่สุดแห่งความคุ้มค่า

คือ การลงทุน เพื่อการใช้ชีวิตอย่างปลอดภัย และมีความสุข

- **ปลอดภัย** ด้วยระบบความปลอดภัยแบบ 360 องศา, Wellness Center และ Tracking System
- **สุขทุกวัน** กับเพื่อนใหม่ๆ และกิจกรรม Lifestyle ที่ทำให้คุณ ไม่มีคำว่าเหงา
- **สะดวกสบาย** กับ Jin Application, Universal Design รองรับผู้สูงอายุ, Clubhouse, Community Center และโกดังรถไฟฟ้าสายสีแดงเข้ม

43 ตร.ม. เริ่ม 3.9 ล้าน*

*ก่อนขึ้นเป็นไปตามที่บริษัทฯ กำหนด





02-147-5758-9, 062-802-9999

www.jinwellbeing.com

เจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดิน และเจ้าของโครงการ: บริษัท จินน์ เวลบีอิง เคาน์ตี จำกัด โดย นายจอนัน ธี โปะบุตร และ นายสมานวิไล สุภาพระพิสุทธิ์ กรรมการผู้มีอำนาจลงนาม ทุนจดทะเบียน 1,300,000,000 บาท (ชำระแล้ว 1,150,000,000 บาท) สำนักงานเลขที่ 61225 ซอยทวีมิตร 9 ถนนเพชรพระราม 9 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ 104909, 184912, 184913, 184914, 184915, 184916, 184917 ทางสำนักงานถนนพหลโยธิน ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จ. ปทุมธานี อาคารสูง 7 ชั้น ตั้งอยู่บนโฉนดส่วนหนึ่งของพื้นที่โครงการทั้งหมดประมาณ 142 ไร่ ได้รับการเป็นชุมชนภายใต้ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ผ่านการพิจารณา (EIA Approved) ใบอนุญาตก่อสร้าง เลขที่ 005-009/2561 อยู่ระหว่างการก่อสร้าง คาดว่าจะแล้วเสร็จและเปิดรับลูกค้าเร็วที่สุด พร้อมโอนกรรมสิทธิ์ ในห้องชุดประมาณเดือน ธันวาคม 2561 และ มีนาคม 2562 ผู้ซื้อห้องชุดชำระค่าใช้จ่าส่วนกลางล่วงหน้า 1 ปี และเป็นผู้ซื้อห้องชุดที่มีค่าใช้จ่ายส่วนกลางน้อยกว่าห้องชุดและบันทึกรายชื่อห้องชุด (หากมี) ในวิสัยกรรมสิทธิ์ห้องชุด *กำหนดแล้วเสร็จขึ้นกับแผนโยธาฯ ไปขอตรวจขอใบอนุญาตก่อสร้างโครงการก่อนแล้วจึง

ภาพโฆษณาจอง โครงการจินน์ ที่มา โดยผู้วิจัย





OVER VIEW

Developer : Premiere Home Health Care Co.,Ltd.
ภายใต้การบริหารของ บริษัท ธนบุรี เฮลท์แคร์ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)


Project Name : Jin Wellbeing County

Location : ตัดถนนพหลโยธิน (รังสิต) ต.คลองหนึ่ง อ.คลองหลวง จ. ปทุมธานี

Land size : 140 ไร่

Project Description

- อาคารที่พักอาศัย แบบ Low-Rise 7 ชั้น
 - Type of Room :
 - 1 ห้องนอน 1 ห้องน้ำ 1 ห้องนั่งเล่น ขนาด 43-46 ตร.ม.
 - 2 ห้องนอน 2 ห้องน้ำ 1 ห้องนั่งเล่น ขนาด 63-66 ตร.ม.
- อาคาร Aged Care Center
 - คลินิกผู้สูงอายุทั้งแบบรายวัน (Day care) แบบพักค้างคืน (Nursing home) และแบบดูแลระยะยาว (Long term care)
 - คลินิกโรคไตทั่วไป
 - ศูนย์กายภาพบำบัด
- Club House & Wellness Center




43 - 46 sqm. 63 - 66 sqm.

Land Tenure : Freehold (มีโฉนดของแต่ละห้อง)
Common Fee : *60 บาท/ตร.ม./เดือน
Service Fee : *1,500 บาท/ท่าน/เดือน
Designer : Masterplan - ThomsonAdsett
Landscape - Shma
Architect - Openbox


*เดือนนี้เป็นไปตามที่บริษัทกำหนด

Handwritten notes:
ชั้น 1-7
ชั้น 2-7
ชั้น 3-7
ชั้น 4-7
ชั้น 5-7
ชั้น 6-7
ชั้น 7-7

Handwritten notes:
พื้นที่ 60 ม./ตร.ม.
เพิ่มเงิน Tracking 1500 บ.




ติดตามข้อมูลข่าวสาร หรือ สอบถามข้อมูล ผ่าน



เพียง add friend ท์ที่ @jinwellbeing (มี @ บ้านท่า) หรือสแกนจาก QR Code ใต้เลย

02-147-5758-9, 062-802-9999, 094-649-5454
www.iinwellbeina.com



ภาพข้อมูลโครงการเบื้องต้น โครงการจิมเบ็ง ที่มา โดยผู้วิจัย



จินเวลบีอิง เคาน์ตี

“เมืองแนวคิดใหม่เพื่อวัยเกษียณ”
รวมไปด้วยหัวใจของความเปี่ยมที่สุดในทุกๆ ด้าน ได้แก่ **ฟังก์ชัน 2-7**

• ที่สุดแห่งสิ่งแวดล้อมคุณภาพ ผ่านการศึกษารับ และการแบ่งปัน

ให้ผู้สูงวัยที่อยู่ในโครงการได้ใช้ชีวิตแบบ Active ได้พบปะเพื่อนใหม่ แบ่งปันประสบการณ์กับผู้อื่น โดยออกแบบกิจกรรมต่างๆ ให้เหมาะสมกับผู้สูงวัย โดยเฉพาะ เช่น ห้องเรียนดนตรี ห้องเรียนศิลปะ และงานประดิษฐ์ ห้องเรียนทำอาหาร ห้องแบ่งปันประสบการณ์ ห้องเรียนเต้นรำ และกิจกรรมอื่นๆ ให้สังคมคุณภาพแห่งนี้ ช่วยสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้สูงวัยยังได้รู้สึกถึงการมีคุณค่าในตัวเอง และยังสามารสรสร้างรายได้จากการแบ่งปันความรู้ได้อีกด้วย

• ที่สุดแห่งประสบการณ์ใช้ชีวิตที่เหนือระดับ

ภายในโครงการ มีพื้นที่สวนสวนกลางมากถึง 50% กว้างใหญ่ ร่มรื่น เย็นสบาย มีลำธารไหลผ่านตลอดโครงการ มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ชวนให้ผู้สูงวัยได้ออกมาใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมภายในโครงการ ไม่ว่าจะเป็น Community Center พื้นที่กิจกรรมที่มี Facility ภายในอาคาร ห้องออกกำลังกาย, ห้องเล่นเกมส์, ห้องสวดมนต์, ห้องเล่นเทนนิส และ ห้องอเนกประสงค์ และ Facility กลางแจ้ง เช่น พื้นที่ปลูกผัก ปลูกต้นไม้, สวนสาธารณะสำหรับสัตว์เลี้ยง, ทะเลสาบ, สนามเด็กเล่น, ลู่วิ่ง, ทางจักรยาน, ทางสำหรับเข็น, ลานอเนกประสงค์, ลานหินบำบัด

นอกจากนี้ยังมี Clubhouse ซึ่งจะมีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น สระธาราบำบัด, ห้องซาวน่า จากซุ้, ห้องอบไอน้ำ, ห้องนวดแผนไทย, ห้องออกกำลังกาย, ห้องเกมส์กิจกรรม, ห้องสวดมนต์, kidzone และ ห้องเล่นเทนนิส ซึ่งให้การบริการโดยทีมงานมืออาชีพที่มีความเชี่ยวชาญในการดูแลผู้สูงวัย ทำให้เข้าใจถึงความต้องการและสภาพร่างกายของผู้สูงวัยได้เป็นอย่างดี ยังไม่รวมถึงบริการเสริมพิเศษต่างๆ เช่น บริการทำความสะอาด บริการส่งอาหาร/ส่งของ บริการผู้ช่วยส่วนตัว บริการจัดการมรดก บริการจัดทริปท่องเที่ยว และจัดงานสังสรรค์ จะเห็นได้ว่าผู้สูงวัยและครอบครัวสามารถใช้ชีวิตร่วมกันได้อย่างมีความสุข

• ที่สุดแห่งการดูแลสุขภาพที่สมบูรณ์แบบสำหรับผู้สูงวัย

เนื่องจากเครือบริษัท ทรูฮีธแคร์ กรุ๊ป เป็นธุรกิจโรงพยาบาลที่มีประสบการณ์มากกว่า 40 ปี ดังนั้นการบริการทางการแพทย์ จึงถือเป็นจุดเด่นสำคัญของโครงการ เราสามารถดูแลได้อย่างครบวงจร ตั้งแต่การป้องกัน การรักษา การฟื้นฟู และการดูแลระยะยาวโดยทีมแพทย์และผู้เชี่ยวชาญด้านการดูแลผู้สูงวัยโดยเฉพาะ ซึ่งภายในพื้นที่โครงการ มีคลินิกผู้สูงวัยทั้งแบบรายวัน (Day care) แบบพักค้างคืน (Nursing home) และแบบดูแลระยะยาว (Long term care) คลินิกปรึกษาโรคทั่วไป และคลินิกกายภาพบำบัด

• ที่สุดแห่งความปลอดภัยในการใช้ชีวิตของผู้พักอาศัย

Jin Wellbeing County ได้นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ เพื่อความปลอดภัยของผู้พักอาศัย ทั้งในด้านทรัพย์สิน และสุขภาพเทคโนโลยี tracking system ที่สามารถปั่งชี้ตำแหน่งของผู้พักอาศัยได้ตลอดเวลาที่อยู่ในโครงการ และเจ้าหน้าที่พยาบาล stand by ตลอด 24 ชม. สามารถเข้าถึงจุดเกิดเหตุเพื่อให้ความช่วยเหลือได้ภายใน 5 นาที นอกจากนี้ยังมีระบบ ปรบ. และกล้อง CCTV ตลอด 24 ชม. รวมถึงระบบ key card เข้า-ออกอาคาร และชั้นลิฟต์ในแต่ละชั้น

• ที่สุดแห่งการออกแบบ Universal Design รองรับผู้สูงวัยอย่างแท้จริง

- Master plan ออกแบบโดย ThomsonAdsett ด้วยแนวคิด Universal Design ให้เหมาะสมกับคนทุกวัย คำนึงถึงความสะดวกสบาย ปลอดภัย สามารถมั่นใจในการใช้ชีวิตได้เต็มที่ตามแบบที่ต้องการ
- Landscape ออกแบบโดย Shma ให้มีพื้นที่สีเขียว มีเงาไม้และลำธารไหลผ่านตลอดโครงการ เพื่อให้เกิด Cool Air Pocket พัดความเย็นเข้าในพื้นที่ของทุกอาคาร และการป้องกันน้ำท่วมด้วยวิธี Water Management อิงหลักธรรมชาติ สามารถระบายน้ำได้เมื่อฝนตกหนัก และมีทะเลสาบเป็นแอ่งรับน้ำหรือแก้มลิงที่สามารถกักเก็บน้ำได้ รวมถึงมีคันกันน้ำภายนอกไม่ให้น้ำเข้าโครงการ โดยคำนวณจากระดับน้ำท่วมปี 2554

- Exterior ออกแบบโดย Openbox Architects ด้วยแนวคิด Passive Ecology ประหยัดพลังงาน โดยการวางอาคารตามตะวัน ยึดตัวอาคารให้ยาวในแนวตะวันออก-ตะวันตก ทำให้ตัวผู้อยู่อาศัยไม่ต้องเจอแดดโดยตรง แต่จะได้รับทั้งแสงลมและแสงธรรมชาติ ไม่ต้องเปิดไฟตอนกลางวัน รวมถึงการวางอาคารให้เชื่อมกัน เพื่อให้เกิดช่องว่างระหว่างอาคาร ให้ทุกอาคารสามารถรับลมได้หมดทั้งด้านหน้าและด้านหลัง **Plan 70-100 ปี 40-60 ปี**

• ที่สุดแห่งการใช้ชีวิตในสิ่งแวดล้อมที่สมบูรณ์แบบ

ทุกอย่างที่กล่าวมา ทำให้ผู้อยู่อาศัยจะได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่สมบูรณ์แบบ ในโครงการ ระดับ MEGA Project ริมถนนพหลโยธิน ย่านรังสิต ครอบคลุมกว่า 140 ไร่ พื้นที่กว้างขวางไม่แออัด สามารถเดินทางได้อย่างสะดวกสบายด้วยสวนต่อขยายรถไฟฟ้าสายสีแดงเข้ม และยังใกล้สิ่งอำนวยความสะดวก และสถานที่สำคัญมากมาย

• ที่สุดแห่งความคุ้มค่าของการลงทุน มีพื้นที่ใช้สอย Tracking เพื่อความปลอดภัย

โครงการ Jin Wellbeing County เป็นผู้นำด้านบริการและที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงวัย ที่ครบวงจรแห่งแรกที่ดีที่สุดในประเทศไทย ที่สุดแห่งความคุ้มค่าของการลงทุน โอกาสแห่งการลงทุน เพื่อผลตอบแทนที่สมบูรณ์แบบที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในอนาคต **ปลูกต้นไม้ได้ 3 ปีคือ 1 ช่วงวัย 4x**



02-147-5758-9, 062-802-9999, 094-649-5454
www.iinwellbeing.com



ภาพข้อมูลรายละเอียดพื้นที่กิจกรรม โครงการจินเวลบีอิง เคาน์ตี โดยผู้วิจัย

สว่างคนิเวศ

โดย สภากาชาดไทย

ชีวิตอิสระ มีคุณภาพ พึ่งพาตนเอง










Good Product	Good Quality of Life	Good Location
<p>สว่างคนิเวศ ดำเนินการโดยสภากาชาดไทย เพื่อเป็นโครงการต้นแบบสำหรับที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ และศูนย์การสนับสนุนงานวิจัยและการเรียนการสอน (Research and Training Center) ไม่ได้เป็นโครงการธุรกิจ เพื่อการทําผลกำไร</p> <p>แนวคิดในการออกแบบ สว่างคนิเวศเป็นโครงการที่พักอาศัยที่สร้างขึ้นโดยเฉพาะสำหรับผู้สูงอายุ โดยให้ความสำคัญในการออกแบบสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมในการดำรงชีวิตและเป็นมิตรกับผู้สูงอายุ</p> <p>สิ่งอำนวยความสะดวกภายในโครงการ ครบครันด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อตอบสนองความจำเป็นอยู่ และความต้องการของผู้สูงอายุโดยแท้จริง</p> <p>Active Facility</p> <ul style="list-style-type: none"> - ห้องเต้นรำ, สระว่ายน้ำเพื่อการผ่อนคลายและการบำบัด, ห้องออกกำลังกาย และลานสุขภาพกลางแจ้ง <p>Passive Facility</p> <ul style="list-style-type: none"> - ห้องสมุด, ห้อง Computer-Internet, ห้องสวดมนต์ <p>Medical Facility</p> <ul style="list-style-type: none"> - ห้องพยาบาล พร้อมพยาบาลประจำโครงการทุกวัน, ห้องกายภาพบำบัด พร้อมนักกายภาพบำบัด <p>การบริการทางการแพทย์ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานในเครือข่ายสภากาชาดไทย</p>	<p>ชีวิตไม่ว่างเปล่า ด้วยกิจกรรมหลากหลายแบบให้เลือกตลอดปี</p> <p>สังคมดี มีเพื่อนบ้านที่มีรสนิยมคล้ายกัน ในวัยใกล้เคียงกัน</p> <p>วิถีชีวิตแนวใหม่สำหรับผู้สูงอายุไทย จะได้รับการดูแลอย่างดีโดยทีมงานมืออาชีพด้านสุขภาพ จากสภากาชาดไทย</p>	<p>เดินทางสะดวก ติดถนนสุขุมวิท เพียง 5.5 กม. จากถนนศรีนครินทร์</p> <p>อากาศบริสุทธิ์ ใกล้ชิดธรรมชาติ ติดชายทะเลบางปู พื้นที่โครงการประมาณ 23 ไร่ ภายในสว่างคนิเวศที่มีอาณาเขตเริ่มตั้งแต่ถนนสุขุมวิท ยาวไปจรดป่าชายเลน บริเวณชายทะเลบางปู</p>

แนวคิด การออกแบบ เพื่อผู้สูงอายุโดยเฉพาะ

ออกแบบโดย สภากาชาดไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
กรมสถาปัตย์ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ฟังก์ชันในห้องพัก

ห้องพัก

- พื้นห้องพักใช้วัสดุไม้เทียม ไม้ปาร์เก้
- พื้นผิวเรียบ ไม่สะดุด
- วัสดุที่ผิวสัมผัสเรียบ
- วัสดุที่ผิวสัมผัสเรียบ

สิ่งอำนวยความสะดวก

- วัสดุ อุปกรณ์เฟอร์นิเจอร์
- วัสดุที่ผิวสัมผัสเรียบ

ปลั๊กไฟและอินเตอร์เน็ต

- ปลั๊กไฟและอินเตอร์เน็ต
- วัสดุที่ผิวสัมผัสเรียบ
- วัสดุที่ผิวสัมผัสเรียบ



ห้องครัว

- มีระบบความปลอดภัย

ห้องน้ำ

- วัสดุที่ผิวสัมผัสเรียบ
- วัสดุที่ผิวสัมผัสเรียบ

ประตู

- วัสดุที่ผิวสัมผัสเรียบ
- วัสดุที่ผิวสัมผัสเรียบ





เชิญชมห้องตัวอย่างทุกวัน 9.00-18.00 น.

สำนักงานขาย โทร. 02-7039642-45


www.sawangkanivee.com



สภากาชาดไทย
The Thai Red Cross Society

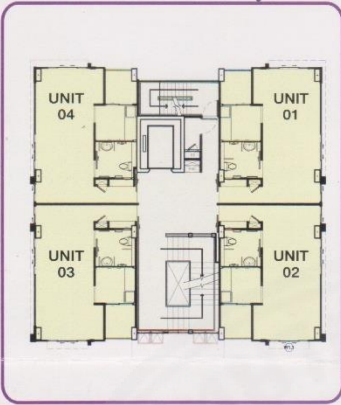
ภาพข้อมูลโครงการเบื้องต้น โครงการสว่างคนิเวศ ที่มา โดยผู้วิจัย

อาคารพักอาศัย สูง 6 ชั้น จำนวน 8 อาคาร รวม 300 ยูนิต

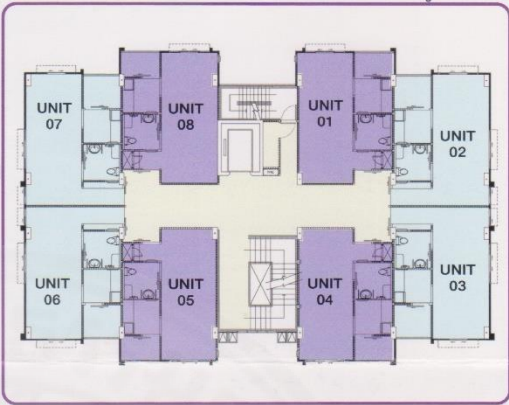


Floor Plan

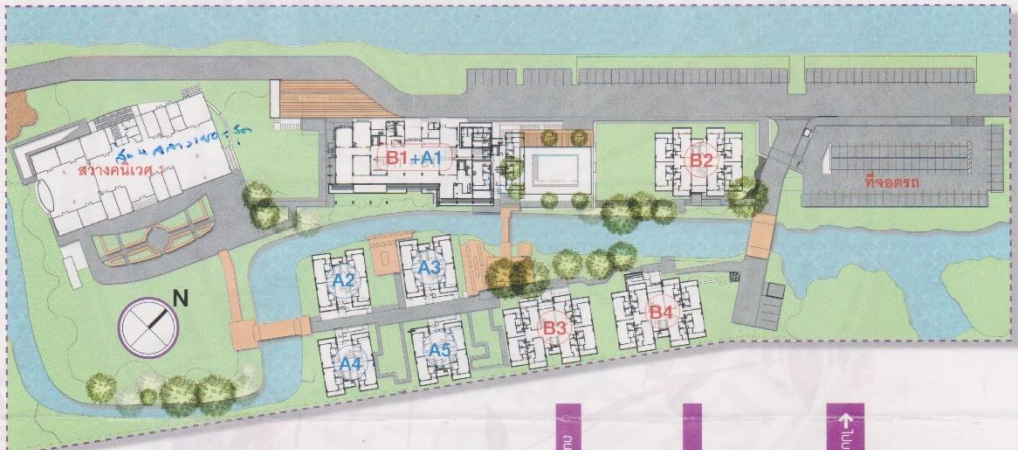
อาคาร A. 4 ยูนิต ต่อชั้น



อาคาร B. 8 ยูนิต ต่อชั้น



Project Plan




แผนที่ตั้งโครงการ


เดินทางสะดวก ติดถนนสุขุมวิท เพียง 5.5 กม.
จากถนนศรีนครินทร์

อากาศบริสุทธิ์ ติดชายทะเลบางปู

*** รายละเอียดโครงการอาจมีการเปลี่ยนแปลงโดยมีตอกนอกกล่าวล่วงหน้า



เชิญชมห้องตัวอย่างทุกวัน 9.00-18.00 น.
สำนักงานขาย โทร. 02-3892540-44 www.sawangkanives.com



สภาชาวนิเวส
The Thai Red Cross Society

ภาพข้อมูลโครงการเบื้องต้น โครงการสวางคนิเวศ ที่มา โดยผู้วิจัย

สำนักงานกลาง
สภาอากาศไทย

สววงคณิเวศ
สภาอากาศไทย

รายละเอียดการจองห้องของอาคารสววงคณิเวศ

รายละเอียดโครงการ

อาคารสววงคณิเวศ สภาอากาศไทยเป็นโครงการต้นแบบที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุไทย เริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ.2540 จนถึงปัจจุบัน รวมทั้งสิ้นมี 9 อาคาร ท่านที่สนใจเข้าพักสามารถแจ้งความจำนงเป็นผู้สนับสนุนค่าห้องพักด้วยการบริจาคเงินให้สภาอากาศไทย ถือเป็นการทำงานบุญกับกษชาติ

รายละเอียดอาคารประกอบด้วย

1. อาคารใหญ่มี 1 อาคาร 8 ชั้นๆละ 24 ห้อง รวมเป็น 168 ห้อง พื้นที่ของห้องขนาด 33 ตารางเมตรเท่ากัน ภายในห้องจะมี ตู้เสื้อผ้า ห้องน้ำ ระเบียง และชิงช้าไม้เหมือนกันทุกห้อง ราคาสนับสนุนค่าห้องปัจจุบันอยู่ที่ 650,000 บาท

2. หมู่อาคาร 6 ชั้น มี 8 อาคาร รวมเป็น 300 ห้อง แบ่งเป็น 2 โซน

- โซน A มี 5 อาคาร (A1-A5) ชั้นละ 4 ห้อง เป็นห้องห้วมุมมีหน้าต่าง 2 ด้านทุกห้อง ภายในเป็นห้องโล่งโล่ง สามารถออกแบบตกแต่งเฟอร์นิเจอร์ได้เอง มีห้องน้ำในตัว และระเบียง ราคาเริ่มต้นที่ 900,000 บาทขึ้นไป ขึ้นอยู่กับตำแหน่งห้องชุด พื้นที่ของห้องขนาด 41.50 ตารางเมตร

- โซน B มี 4 อาคาร (B1-B4) ชั้นละ 8 ห้อง ภายในเป็นห้องโล่งโล่ง สามารถออกแบบตกแต่งเฟอร์นิเจอร์ได้เอง มีห้องน้ำในตัว และระเบียง ราคาเริ่มต้นที่ 800,000 บาทขึ้นไป ขึ้นอยู่กับตำแหน่งและขนาดของห้องชุด (40.00 - 41.50 ตารางเมตร)

ลักษณะการซื้อสิทธิ์

เป็นการบริจาคเงินสนับสนุนการก่อสร้างให้กับสภาอากาศไทย และสามารถซื้อสิทธิ์ในการเข้าพักอาศัยได้ตลอดชีวิต เมื่อเสียชีวิตจะต้องคืนสิทธิ์ให้สภาอากาศไทยเพื่อเปิดรับผู้สนใจท่านใหม่ต่อไป ไม่สามารถโอนกรรมสิทธิ์ ขายสิทธิ์ หรือนำไปจำนองจำนำไม่ได้ **ในกรณีค้สมรส สามารถอยู่ได้จนเสียชีวิตทั้งคู่**

มีห้องว่าง อาคารจะคิดค่าไปยังท่านตามลำดับการจองที่ท่านลงชื่อไว้

หากท่านตกลงรับห้อง ท่านต้องวางเงินจองจำนวน 50,000 บาท หลังจากนั้น ประมาณ 1-2 สัปดาห์ ท่านต้องมาทำสัญญาและจ่ายเงินส่วนที่เหลือทั้งหมดในคราวเดียวพร้อมเงินสัญญาค่าประกันห้องและชำระค่าส่วนกลางล่วงหน้า 6 เดือน

ทั้งนี้ หากท่านไม่พร้อมเข้าอยู่ประจำ ทางอาคารขอสงวนสิทธิ์ในการไม่รับพิจารณาการเข้าพักอาศัย เนื่องจากผิดวัตถุประสงค์ของสภาอากาศไทย

สิทธิ์ในการเข้าอยู่

ได้สิทธิ์ผู้ทีลงนามเป็นคู่สัญญาเข้าอยู่ได้จนเสียชีวิต ถ้าเป็นสามีภรรยาจดทะเบียนสมรสเมื่อผู้หนึ่งผู้ใดเสียชีวิตอีกท่านจะมีสิทธิ์อยู่ต่อได้จนเสียชีวิตแล้วจึงคืนห้องให้ทางสภาอากาศไทย หรือ ในกรณีผู้ทีน้ออายุ 55 ปีขึ้นไป เป็นที่น้อกัน โดยสายเลือดและต้องดูแลกันมาโดยตลอด (พิจารณาเป็นรายกรณี)

ภาพข้อมูลรายละเอียด โครงการสววงคณิเวศ ทีมา โดยผู้วิจัย

**สำนักทบทวน
สภาภาคไทย**

**สวทคนิเวศ
สภาภาคไทย**

รวมแล้ว
ต้องมีอยู่ตลอด
ปีงบประมาณ
สูงสุด 96 ปี

คุณสมบัติของผู้พักอาศัย

เป็นประชาชนที่มีสัญชาติไทย มีอายุ 55 ปีขึ้นไป สุขภาพแข็งแรง สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ และ พร้อมเข้าอยู่อาศัยประจำและร่วมกิจกรรมกับทางอาคารเนื่องจากอาคารจะมีการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมให้เป็นระยะๆและมีกิจกรรมนอกสถานที่ทุกเดือนเดือนละ 1 ครั้ง /

กิจกรรมนอกสถานที่อาจมีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมในส่วนที่ท่านต้องรับผิดชอบเอง

การเตรียมตัวเข้าพักอาศัย

- เอกสารที่ต้องเตรียมมาในวันที่ทำสัญญา
 - ตำนามบัตรประชาชน 2 ฉบับ
 - ตำนานทะเบียนบ้าน 2 ฉบับ
 - พร้อมค่าสัญญาค่าประกันห้อง สำหรับอาคาร 8 ชั้น 24,000 บาท อาคาร 6 ชั้น 30,000 บาท (จะคืนเงินมัดจำเมื่อท่านเสียชีวิตหรือคืนห้องให้ทางสภาภาคไทย)
- หากท่านต้องการย้ายทะเบียนเข้ามาอยู่บ้านเลขที่ 888,888/1 หมู่ 2 ต.ท้ายบ้าน อ.เมือง จ.สมุทรปราการ 10280 ต้องเตรียมเอกสารดังนี้
 - บัตรประชาชน
 - ทะเบียนบ้านเดิม

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิต

- ค่าส่วนกลางเดือนละ 2,500 บาท (ยื่นราคาจนถึงปี พ.ศ.2562) ต่อห้องชุด เก็บถ่วงหน้า 5 เดือน รวมเป็นเงิน 12,500 บาท (เป็นค่าดูแลรักษาพื้นที่ส่วนกลาง ได้แก่ การดูแลรักษาความสะอาด การรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง บริการสันทนการล้างได้แก่ ห้องออกกัมมันตภาพรังสี ระบายน้ำ ห้องสมุด ห้องพระ ห้องประชุม ห้องพยาบาล ห้องอินเตอร์เน็ต ห้องคาราโอเกะ ฯลฯ และมีช่างซ่อมบำรุงประจำตลอด 24 ชั่วโมง)
- ค่าน้ำประปา ไฟฟ้า และค่าบริการอื่นๆ เช่น ภายภาพบำบัด บริการรถตู้ ฯลฯ ชำระตามอัตราที่อาคารกำหนด
- ค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิตส่วนตัว เช่น ค่าอาหาร ค่าสิ่งของใช้ส่วนตัวของท่าน ค่ารักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วย

ค่าใช้จ่ายในการร่วมกิจกรรมที่มีเพิ่มเติม ท่านต้องรับผิดชอบเอง

2

ภาพข้อมูลรายละเอียด โครงการสวางคนิเวศ ที่มา โดยผู้วิจัย

ข้อเท็จจริง

ตำแหน่งของแผงฟิล์มกรองอาทิตย์

- เฟส 1 รางแนวเหนือ-ใต้ ทำหน้าที่บังแดดจากทิศตะวันออก-ตก นอนเหนือ หรือใต้
- เฟส 2 รางแนวทิศเหนือ-ใต้ ทำหน้าที่บังแดดจากทิศเหนือ-ใต้

พ.ท. สรรพการ

- ปรากฏการณ์ มีปัญหาทางสายตาในทิศทางใต้ และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากเงาฟิล์ม
- ปรากฏการณ์ ช่องแคบเกินไป มีปัญหาเรื่องแสงส่องเข้าบ้าน

พ.ท. นอคา

- ปรากฏการณ์ ช่องแคบเกินไป มีปัญหาเรื่องแสงส่องเข้าบ้าน

สวทศ. นอคา

โครงการ **สวทศ. นอคา**
สภาภาคเหนือ
 888-888/1 หมู่ที่ 2 ตำบลท้ายบ้าน อำเภอเมือง จ. เชียงใหม่
 จังหวัดสมุทรปราการ 10280
 โทร. 02-389 2542-44 ต่อ 1111-1114, 02-703 9641-45
 โทรสาร 02-389 2545

กิจกรรม

- กิจกรรมสัมพันธ์ ศึกษาดูงาน
- สอนทำอาหาร
- กิจกรรมท่องเที่ยว
- เก็บขยะ
- การแข่งขันกีฬา

กำหนดการอบรมของภาคเหนือ

65-66 ปี ส่วนภาคเหนือ งบประมาณ 20000 / 5000

วัตถุประสงค์

- ฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับ...
- ฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับ...

วัตถุประสงค์

- ฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับ...
- ฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับ...

04:00 - 06:00	ตื่นนอน
05:00 - 09:00	รับประทานอาหารเช้า ทำกิจกรรม ทบทวน
06:00	ออกกำลังกาย
06:00 - 7:00	อาบน้ำ
07:00	วัดขนาดพื้นที่
09:00 - 11:30	พบปะพูดคุย เรื่อง...
11:30 - 13:00	รับประทานอาหาร
13:00 - 17:00	พักผ่อน ทำกิจกรรม
17:00 - 19:00	เดินเล่นในสวน
18:00 - 22:00	พักผ่อน
21:00 - 22:00	เข้านอน

วัตถุประสงค์

- ฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับ...
- ฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับ...

วัตถุประสงค์

- ฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับ...
- ฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับ...

วัตถุประสงค์

- ฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับ...
- ฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับ...

ภาพข้อมูลรายละเอียด โครงการสวทศ. นอคา ที่มา โดยผู้วิจัย

ภาคผนวก ง
รูปภาพโครงการสว่างคนิเวศ



ภาพโมเดลโครงการสว่างคนิเวศ



ภาพพื้นที่ภาคนอกที่พักรอคอยโครงการสว่างคนิเวศ



ภาพพื้นที่กิจกรรมโครงการอาคารหมายเลข 1



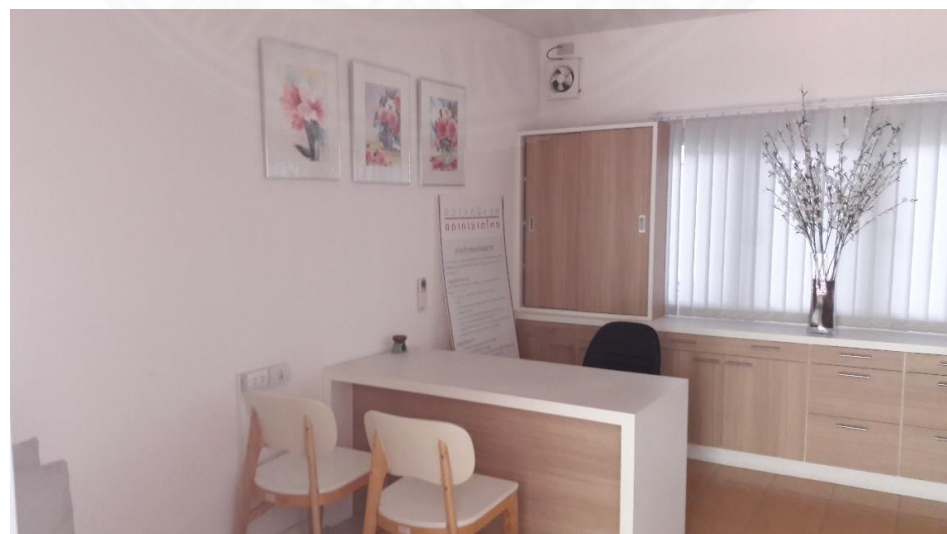
ภาพพื้นที่กิจกรรมโครงการอาคารหมายเลข 1



ภาพพื้นที่กิจกรรมโครงการอาคารหมายเลข 1



ภาพพื้นที่กิจกรรมโครงการอาคารหมายเลข 2



ภาพพื้นที่กิจกรรมโครงการอาคารหมายเลข 2



ภาพพื้นที่กิจกรรม อาคารหมายเลข 2 และพื้นที่กิจกรรมภายนอก



ภาพพื้นที่กิจกรรมภายนอกอาคารพักอาศัย



ภาพพื้นที่กิจกรรมภายนอกอาคารพักอาศัย

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นายปริญ มีทรัพย์
วันเดือนปีเกิด	25 พฤศจิกายน 2536
วุฒิการศึกษา	ปีการศึกษา 2558 วิทยาศาสตร์บัณฑิต (สถาปัตยกรรม) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผลงานทางวิชาการ

ปริญ มีทรัพย์ และ อาชัญญ์ บุญญานันต์. (มิถุนายน 2561). *แนวทางการออกแบบปรับปรุงสภาพแวดล้อมของที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุนเจนเรชั่นเอ็กซ์*. การประชุมวิชาการ Built Environment Research Associates Conference (BERAC) ครั้งที่ 9 (หน้า 259-266). ปทุมธานี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.